Η ΓΥΝΑΙΚΑ

ΑΡ. 78

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

Σ' ΑΥΤΟ ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ:

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ
ΚΕΝΤΗΜΑΤΩΝ
ΚΑΙ ΠΑΤΡΩΝ

ΚΑΛΟΡΡΑΜΜΕΝΑ ΕΚΛΕΚΤΑ

Κυρίες μου,

Ὅπως ἡ Εὐρωπαία, ἐμπιστευθῆτε καὶ σεῖς πλέον, τήν ἀρτία καὶ κομψή ἐμφάνισί σας, στά Μοντέρνα Καταστήματα Νεωτερισμῶν

Οἱ Ἀφοί **ΤΣΙΤΣΟΠΟΥΛΟΙ**

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 47

ΤΑ ΒΡΑΔΥΝΑ ΤΩΝ ΝΕΑΡΩΝ ΗΛΙΚΙΩΝ

1. Βελοῦδο καφέ. Ἡ μπουστίνα εἶναι κομμένη ζαπονέ.
2. Μπλὲ-ρουὰ ζωρζέτα. Τὸ πλισὲ τὸ σταματοῦνε ἴσιες λουρίδες. Ἀπὸ μέσα, στητὸ μεσοφόρι.
3. Ταφτὰς μπλὲ σιέλ. Τρία βολὰν πλισὲ μπροστὰ σὰν ποδιά.
4. Θαυμάσιο φόρεμα ἀπο μπλὲ μαρὶν βελοῦδο. Νταν τελένιες γαρνιτοῦρες.
5. Φορεματάκι ἀπὸ κίτρινο μαλλινάκι. Ἡ μπουστίνα σφηκοφωλιὰ, κεντημένη μὲ χρωματιστὲς κλωστές. Ἀπὸ μέσα βγαίνει ἄσπρο μπλουζάκι. Μισοφόρι ἐσωτερικὸ γιὰ νὰ στέκη ἡ φούστα.
6. Κίτρινος ταφτὰς μὲ φιόγκους.
7. Ἄσπρος ταφτάς, μὲ πλισὲ βολὰν καὶ μαύρη βελούδινη κορδέλα στὴ μέση.

Πλησιάζουν Ἀπόκρηες καὶ ἂν δὲν ντύσετε τὸ παιδί σας μασκαράτικα, θὰ χρειασθῆτε ἀσφαλῶς ἕνα καλὸ φουστανάκι. Ἡ παιδικὴ μόδα ἄλλωστε δὲν περνάει καὶ τὸ ὡραῖο, καλὸ φουστανάκι θὰ φορεθῆ σὲ κάθε γιορτὴ ἀπὸ τὸ παιδάκι.

Η ΓΥΝΑΙΚΑ
ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ
ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΕΤΟΣ 3ον. ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 78
ΑΘΗΝΑΙ, 14 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1953

Τιμή τεύχους δραχ. 5.000

Διευθυντής: Ε. Χ. ΤΕΡΖΟΠΟΥΛΟΣ
Αρχισυντάκτης: ΑΛ. ΜΑΚΡΟΠΟΥΛΟΣ
Οικονομική Δ)σις: ΑΝ. ΝΟΜΙΚΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΣΑΝΤΑΡΟΖΑ 1
Τηλέφωνον: 36.762
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ: ΑΝΑΞΑΓΟΡΑ 5
Τηλέφωνον 26.343

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Εσωτερικού:

ΕΤΗΣΙΑ (26 τεύχη)	Δραχ. 125.000
ΕΞΑΜΗΝΟΣ (13 τεύχη)	» 65.000
ΤΡΙΜΗΝΟΣ (7 τεύχη)	» 35.000

Εξωτερικού (έτησία):

Λίραι Αγγλίας (χάρτιναι)	3.10.0
Δολλάρια	10.00

Τα έμβάσματα δέον ν' αποστέλλωνται προς Ε. Τερζόπουλον έκ μέν τοῦ Εσωτερικοῦ διά ταχυδρομικῆς επιταγῆς, έκ δέ τοῦ Εξωτερικοῦ διά τραπεζιτικῆς επιταγῆς.

Η ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ

«Η ΓΥΝΑΙΚΑ» κυκλοφορεί ανά δεκαπενθήμερον, ήμέραν ΤΕΤΑΡΤΗΝ, ανεξαρτήτως ημερομηνίας.

Το προσεχές (79ον) τεύχος θά κυκλοφορήση τήν

ΤΕΤΑΡΤΗΝ 29 Ιανουαρίου 1953

ΤΑ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΑ ΤΕΥΧΗ

από τοῦ 1ου μέχρι τοῦ τελευταίου πωλοῦνται εἰς τά Γραφεῖα μας.

ΟΙ ΤΟΜΟΙ ΤΗΣ «ΓΥΝΑΙΚΑΣ»

ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΚΩΤΑΤΟΙ ΧΡΥΣΟΔΕΤΟΙ

ὁ Α' (τεύχη άριθ. 1—13)
ὁ Β' (τεύχη άριθ. 14—26)
ὁ Γ' (τεύχη άριθ. 27—39)
ὁ Δ' (τεύχη άριθ. 40—52)
ὁ Ε' (τεύχη άριθ. 53—65)

Προσκομιζόντες τά ανωτέρω τεύχη εἰς τά γραφεῖα μας παραλαμβάνετε τούς τόμους δεμένους εἰς φραχύτατον χρονικόν διάστημα.
Βιβλιοδεσία έκάστου τόμου δρ. 20.000

Διευθύνσεις συμφώνως τῷ άρθρῳ 6 § 7 τοῦ Α. Ν. 1092)1938:
Διευθυντής: Εὐάγγελος Τερζόπουλος.
Κατοικία: Ὁδός Κολχίδος 12. Υπεύθυνος Τυπογραφείου: Ἀντώνιος Τσαλκιτζῆς, κατοικία: Τσουρουκτσόγλου 16

«ΠΡΟΤΥΠΟΣ ΣΧΟΛΗ ΓΟΝΕΩΝ»

Πρό μηνός ἄρχισε νά λειτουργή στό Θησεῖο ἡ Σχολή Γονέων τοῦ φιλολόγου κ. Α. Κωνσταντέα. Ἡ σχολή αὐτή ἔχει σκοπό νά ἐνημερώση τούς γονεῖς καί κηδεμόνες στά παιδαγωγικά ζητήματα, καί νά τούς βοηθήση γενικά στό δύσκολο ἔργο τῆς ἀγωγῆς τῶν παιδιῶν τους. Ἡ σχολή πιστεύει πώς ἄν οἱ γονεῖς γνωρίζουν κατά βάθος τά προβλήματα τοῦ σημερινοῦ παιδιοῦ καί τήν ἀντιμετώπισί τους, θά εἶνε σέ θέσι νά συμπληρώσουν τήν ἐλλειπῆ ἀγωγή τοῦ σχολείου.

Ἡ φοίτησι στή σχολή εἶνε δωρεάν.
Πληροφορίες 593-884.

ΜΑΤΙΕΣ ΑΠ' ΤΟ ΠΑΡΑΘΥΡΟ

Επιτέλους, ησυχάσαμε! Αὐτό τό επιφώνημα θγάλαμε μόλις τέλειωσε τό πανηγύρι τῶν εορτῶν. Ὡ! Εἴμαστε τελείως έξαντλημένοι από πάσης απόψεως. Σωματικῶς, ψυχικῶς καί... οἰκονομικῶς. Δέν ἔμεινε προσπάθεια πού νά μή τήν κάναμε γιά τά καλά Χριστούγεννα καί γιά τό καλό τοῦ νέου χρόνου. Ἀγωνίες, τρεχάματα, κουβαλήματα, εξοδα. Τόσο, που οἱ περισσότεροι ὁμολογοῦν, ἐκ τῶν ὑστέρων, ὅτι δέν καταλάβανε γιορτές. Καί δέν ἔχουν ἄδικο. Ἀκόμα καί τό στομάχι τους ἐβάρυνε ἀπ' τα λίπη καί τά... κουραμπιεδομακάρουνα — ἀλλ' αὐτό θά τό συνεφέρη γρήγορα ἡ μεθεόρτια οἰκονομική δυσπραγία. Ἐν πάση περιπτώσει ἄς μή γκρινιάζουμε. Ὑπάρχουν τόσα νέφη στόν διεθνῆ ὁρίζοντα, ὥστε ἀξίζει νά εὐγνωθοῦμε εἰς «ἑαυτούς καί ἀλλήλους» καί τοῦ χρόνου.

★

Μια διαπίστωσι ἀπό τήν περίοδο τῶν ἑορτῶν εἶναι ὅτι ἐξευρωπαϊστήκαμε. Οἱ παλαιότεροι θυμοῦνται, ὅτι δίνοταν μεγαλύτερη σημασία στήν πρωτοχρονιά, παρά στά Χριστούγεννα. Τότε γίνονταν τά δῶρα, τά γλυκίσματα, οἱ εὐνές. Τώρα ὅμως «πῆραν κεφάλι» τά Χριστούγεννα. Γι' αὐτά κάνουμε τό πᾶν. Ὡς καί τό χριστουγεννιάτικο δέντρο ἄρχισε νά γίνεται ἀπαραίτητο στά περισσότερα σπίτια. Δηλαδή εὐθυγραμμιστήκαμε πλήρως μέ τά ἤθιμα τῆς Εὐρώπης καί τῆς Ἀμερικῆς. Ξενομανία καί στίς γιορτές λοιπόν; Ἴσως. Ὑπάρχει ὅμως καί μιά σοβαρώτατη ἐξήγησι «διά τά καθ' ἡμᾶς». Ἀφιερώνουμε τά τελευταῖα χρόνια τήν περισσότερη ζωτικότητά μας στόν ἑορτασμό τῶν Χριστουγέννων, γιατί ὡς ἐκεῖ φθάνουν οἱ οἰκονομικές μας δυνατότητες! Παίρνουμε τό δῶρο καί μόλις ἐπαρκεῖ γιά τά χριστουγεννιάτικα ἔξοδα. Ἡ πρωτοχρονιά μᾶς βρίσκει σχεδόν ταπί. Πῶς νά μή τήν... περιφρονήσουμε;

★

Δέν εἶχε ἄδικο αὐτός πού ἔλεγε, ὅτι τό ἀστυνομικό δελτίο θά πρέπει νά τό ἔχουμε γιά καθημερινό μας μάθημα. Ὁ Ἴψεν ἄλλωστε, ὁ μεγάλος Νορβηγός συγγραφεύς, ὡμολογοῦσε ὅτι τά πιό πολλά ἀπ' τά περίφημα ἔργα του τά ἐμπνεύστηκε ἀπ' τό... ἀστυνομικό δελτίο. Καί νά. Διαβάσαμε τίς προάλλες, μεταξύ ἄλλων, ὅτι μιά μητέρα τεσσάρων τέκνων ἀπεπειράθη νά αὐτοκτονήση. Διότι ζήλευε τόν ἄντρα της ὁ ὁποῖος ἦταν κατά πέντε χρόνια μικρότερός της. Παρόμοια ζοῦνε ὅσες γυναῖκες εἶχαν τήν ἀπρονοησία νά προτιμήσουν νεώτερο σύζυγο. Ἡ πεῖρα τῶν... αἰώνων, ἔδειξε, ὅτι τόν ἀκριβοπλήρωναν— κυριολεκτικῶς καί μεταφορικῶς.

★

Οἱ διάφορες συνοικιακές «μάγισσες» φαίνεται ὅτι κάνουν χρυσές δουλειές τόν τελευταῖο καιρό. Αὐτό, βέβαια, σημαίνει ὅτι αὐξήθηκαν οἱ ἀφελεῖς. Ἀποτελοῦνται δέ συνήθως ἀπό δεσποινίδες καί ὑπερήλικες. Οἱ ὡριμοι ἄνθρωποι δέν ἐμπιστεύονται πολύ εὔκολα στά... ξόρκια. Κι' εἶναι διδακτική γιά τούς ἀφελεῖς ἡ περίπτωσι τοῦ ζευγαριοῦ, πού φαντάστηκε ὡς αἰτία τῶν συνεχῶν καυγάδων του τό... «κακό μάτι» καί ἔτρεξε στή συνοικιακή μάγισσα νά τό ἐξορκίση. Παρατήρησε ὅμως, ὅτι δέν ἔπιαναν οἱ ἐξορκισμοί κι' οἱ καυγάδες ἐξακολουθοῦσαν. Τότε συνῆλθε τό ἀφελές ἀντρόγυνο. Κι' ἀφοῦ κατήγγειλε τήν ψευτομάγισσα, συμφιλιώθηκε πλήρως — νά μή τό βασκάνουμε!

★

Με ἀρκετή ἔντασι γίνεται ἡ πρώτη βουλευτική μάχη τῶν γυναικῶν στήν ἐπαναληπτική βουλευτική ἐκλογή τῆς Θεσσαλονίκης. Οἱ ὑποψήφιες ἀμφοτέρων τῶν παρατάξεων ἀνωνίζονται νά κατακτήσουν τή βουλευτική ἕδρα μέ αὐτοπεποίθησι, δυναμισμό, ἀλλά καί ἀξιοπρέπεια. Δέν χρησιμοποιοῦν, γιά νά ἐπικρατήσουν κανενός εἴδους συκοφαντία τῆς ἀντιπάλου. Ἡ κάθε μιά ἐκθέτει τίς πολιτικές πεποιθήσεις της, τό πρόγραμμά της σεμνά καί καθαρά. Ἄν μάλιστα προσέξη κανείς, θά δῆ ὅτι τό πρόγραμμα καί τῶν δύο κυρίων ὑποψηφίων, εἶναι τό ἴδιο. Μιλάει γιά τήν ἀνύψωσι τῆς γυναίκας γιά τήν κατάκτησι ὅλων τῶν δικαιωμάτων της. Ἡ ἀλήθεια, ὁ πολιτικός ἀγώνας τῶν γυναικῶν πού μόλις ἀρχίζει ἔχει πολλά κοινά σημεῖα. Κι' ἔτσι χρειάζεται γιά νά ἐπιτύχη. Μιά γυναίκα στή Βουλή τί μπορεῖ νά κάνη; Κι' ὅμως, ἄν ἕνας.., κούκος δέν φέρνει τήν ἄνοιξι, μιά γυναίκα τή φέρνει — γιατί εἶναι ἡ ἴδια ἡ ἄνοιξι!

★

Οσο πάει γενικεύεται ἡ προσφορά διαφόρων εἰδῶν μέ δόσεις. Τά ραδιόφωνα, τά ἠλεκτρικά εἴδη, τά ἐπιπλα, ὁ ρουχισμός, ἀκόμα καί ἡ ἐπισκευή... σπιτιῶν ὅλα ἐξοφλοῦνται μέ δόσεις. Εἶναι κι' αὐτός ἕνας τρόπος γιά ν' ἀντιμετωπισθῆ ἡ οἰκονομική κρίσι. Ὡστόσο ὑπάρχουν δύο ἀπόψεις σχετικῶς. Ἡ μιά εἶναι ὑπέρ τῶν δόσεων καί ἡ ἄλλη κατά. Ἰσχυρίζεται ἡ πρώτη ἄποψις: Δέν φθάνει ἡ ἀκρίβεια, πληρώνεις ἀπό πάνω κι' ἕνα 20—25 % καί συνεχῶς ζῆς μέ τόν ἐφιάλτη τῆς ἐξοφλήσεως. Δίνεις, δίνεις κι' ὅταν ἐξοφληθῆ τό εἶδος πού ἀγόρασες, ἔχει πιά ἀχρηστευθῆ καί χρειάζεται ἀντικατάστασι! Ὁπότε δέν τελειώνει ὁ φαῦλος κύκλος καί οὔτε χαίρεσαι ὅ,τι ἀποκτᾶς. Ἡ δεύτερη ἄποψι ἀπαντάει: Ναί, ἀλλά ἔτσι μόνο μπορεῖς νά γυρίσης τό σπίτι σου. Ἀγοράζεις πράματα κι' ἔχει ὁ Θεός. Στήν ἀντίθετη περίπτωσι θᾶσαι διαρκῶς γυμνός καί ἀνυπόδητος. Βούτα μέσα σ' ὅλα κι' ὅ,τι βγῆ. Ἀλλοιῶς, πᾶς χαμένος ὅταν βαδίζης μέ τό διαβήτη! Ἀμφότερες οἱ ἀπόψεις, ὅπως βλέπετε, εἶναι περίπου... σωστές. Ζήτημα χαρακτῆρος ἡ προτίμησι τῆς μιᾶς ἤ τῆς ἄλλης. Καί ζήτημα... τόλμης!

★

Λέγαμε πῶς ἡσυχάσαμε ἀπό τά καλλιστεῖα, μά ἡ Ἐπαρχία ἐπιμένει νά τά συνεχίζη — γιά νά διασκεδάση τήν ἀνία της, ἴσως. Στόν Πύργο τῆς Ἠλείας π. χ. ἀνακηρύχθηκε μίς... μάτια (ἡ κοπέλλα μέ τά ὡραιότερα μάτια), μίς στόμα, μίς γάμπα μίς στῆθος καί μίς... τρίχες (μέ τά ὡραιότερα μαλλιά). Αὐτή ἡ «εἰδικευσι» τῶν καλλιστείων δέν θά ἀφήση θηλυκό χωρίς «τίτλο». Γιατί κάθε γυναίκα ἔχει τή χάρι της. Ἀλλά καιρός εἶναι νά ἀνακηρυχθῆ καί ἡ «μίς» ἐξυπνάδα. Μά αὐτό εἶναι λιγάκι δύσκολο. Γιατί ὅποια κοπέλλα διοθέτει, μυαλό, μᾶλλον δέν συμμετέχει σέ κανενός εἴδους... καλλιστεία!

★

Ο κόσμος τόρριξε στά λαχεῖα. Ὄχι μόνο τό Λαχεῖο τῶν Συντακτῶν σημείωσε φέτος μεγάλη κατανάλωσι, ἀλλά καί τό Ἐθνικό Λαχεῖο ἀποκτᾶ συνεχῶς καινέα φανατική πελατεία. Αὐτό, φυσικά, σημαίνει ὅτι λίγο-πολύ χάσαμε τίς ἐλπίδες μας, ὅτι μποροῦμε μ' ἄλλο τρόπο νά λύσουμε τά προβλήματά μας καί περιμένουμε ἀπ' τή θεά τύχη νά κάνη τό θαῦμα της.

Επειτα, ἡ ζωή μας προχωρεῖ μέ τόσο γρήγορους ρυθμούς, πού δικαιολογημένως χάσαμε ἀκόμα καί τήν ὑπομονή νά περιμένουμε. Ἡ εὔνοια τῆς τύχης μᾶς ἀπαλλάσσει ἀκριβῶς ἀπό τό μαρτύριο τῆς μάταιης συχνά ἀναμονῆς καί μᾶς προσφέρει «μιά κι' ἔξω» τήν πραγματοποίησι τῶν... ὀνείρων μας. Πόσοι, ὅμως εἶναι οἱ τυχεροί; Ἀλλά κανείς δέν θεωρεῖ ἄτυχο τόν ἑαυτό του μέγρι ἀποδείξεως τοῦ ἀντιθέτου! Καί τά λανείζει καταφέρνουμε ν' ἀναιρέσουμε διαρκῶς τίς ἐλπίδες μας!

Ο ΠΕΡΙΕΡΓΟΣ

ΤΟ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟ

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

* Η ΛΥΡΙΚΗ ὑψίφωνος Ρένα Γαρυφαλάκη πρόκειται νά τραγουδήση στό τέλος τοῦ μηνός στό Μιλάνο. Ὅλες οἱ ὡς τώρα ἐμφανίσεις της στήν Ἰταλία εἶχαν ἐξαιρετική ἐπιτυχία, ἡ ὁποία ἐλπίζεται ὅτι θά ὁλοκληρωθῆ στό Μιλάνο. Ακολούθως στό τέλος Φεβρουαρίου θά ἐπισκεφθῆ γιά λίγες ἡμέρες τήν Ἑλλάδα καί θά ἐμφανισθῆ ἐκτάκτως στή «Λυρική Σκηνή».

* ΣΤΟΝ ΠΑΡΝΑΣΣΟ, συνεχίζεται ἡ ἔκθεσις τῆς ζωγράφου Εὐγενίας Τσακίρη. Στό ἔργο της καλλιτέχνιδος κυριαρχεῖ ἡ ἀθρότης καί κάποια διάχυτη γυναικεία χάρις, πού τήν κάνουν νά στοιχειοθετῆται κατά προτίμησι στά ἥμερα ἀκρογιάλια, στά γελαστά τοπία μέ τούς πρόσχαρους τόνους καί στά λουλούδια. Ἡ πρώτη ἐτα της ἀγνοεῖ σχεδόν τούς σκούρους τραγικούς τόνους καί ἴσως γι' αὐτό τό ἔργο της δίνει μιάν αἴσθησι ἡρεμίας καί γαλήνης πού ξεκουράζει τά νεῦρα.

* Η ΕΚΛΕΚΤΗ λογοτέχνις Γαλάτεια Καζαντζάκη, κυκλοφόρησε ἕνα καινούργιο βιβλίο της μέ 13 διηγήματα, πού ἔχουν τίτλο «Κρίσιμες στιγμές». Στό βιβλίο αὐτό ὑπάρχουν ὅλα τά γνωστά χαρίσματα τοῦ δυνατοῦ ταλέντου της συγγραφέως.

* Η ΛΙΛΙΚΑ ΝΑΚΟΥ, πού τό μυθιστόρημα της «Παραστρατημένοι» σημειώνει σταθμό στήν πεζογραφία μας, ὕστερα ἀπό μακρά σιωπή, κυκλοφορεῖ τό καινούργιο της μυθιστόρημα «Ναυτικά».

* ΤΟ ΜΟΝΑΔΙΚΟ ἀριστούργημα τῆς λογοτεχνίας μας, ἡ «Φόνισσα» τοῦ Παπαδιαμάντη, πρόκειται νά γυριστῆ σέ ταινία. Τή διασκευή τοῦ ἔργου σέ σενάριο πρόκειται νά κάνη ὁ

Η ἠθοποιὸς τοῦ θεάτρου Πρόζας ΚΡΙΝΙΩ ΠΑΠΑ, πού ἀνεχώρησε μέ τόν Σπῦρο Μουσούρη γιά καλλιτεχνική περιοδεία στή Νότιο Ἀμερική

ἠθοποιός Δ. Μυράτ, πού θά εἶναι καί ὁ σκηνοθέτης τῆς ταινίας. Τό ρόλο τῆς ἡρωΐδος τῆς περίφημης Φραγκογιαννοῦς θά ὑποδυθῆ ἡ Μαρίκα Κοτοπούλη.

* Ο ΘΙΑΣΟΣ Δάφνης Σκούρα — Καρούσου σημειώνει ἐξαιρετική ἐπιτυχία στήν Κρήτη. Ἰδιαίτερα στό Ἡράκλειο ἡ ἐπιτυχία του ἦταν πρωτοφανής. Ὅπως γράφουν τά ἐνθουσιώδη σχόλια τῶν τοπικῶν ἐφημερίδων. Ἰδιαίτερος λόγος γίνεται γιά τήν ἠθοποιό Μαρούλα Ρώτα, ἡ ὁποία καχειροκροτεῖται.

Η λογοτέχνις ΙΩΑΝΝΑ ΛΟΒΕΡΔΟΥ

⁂

Μέσα στή στείρα λογοτεχνική παραγωγή τῶν τελευταίων ἐτῶν, ὅπου οἱ περισσότεροι γράφοντες ναρκισεύονται προβάλλοντες διαρκῶς τόν ἑαυτό τους, ἕνα νέο βιβλίο γραμμένο ἀπό γυναίκα, ἤρθε νά μᾶς ξαναθυμίση ὅτι ἡ Τέχνη εἶναι σύνθεσις τοῦ Ἐγώ—Ἐσύ, ὅτι ὑπάρχει πέρα ἀπό τόν ἑαυτό μας καί τό ἀντικείμενον: ὁ Ἄλλος.

Τό βιβλίο αὐτό εἶναι ἡ τραγωδία «Δομίνικος» πού μᾶς προσφέρει σ' ἕναν καλαίσθητο τόμο ἡ γνωστή λογοτέχνις Ἰωάννα Λοβέρδου.

Τέσσερα πρόσωπα, δυό ἄντρες καί δυό γυναῖκες, συγκρούονται σέ μιά τραμερή πάλη ἰδεῶν καί αἰσθημάτων τόν Μεσαίωνα, σέ μιά χώρα τοῦ Βορρᾶ. Μέσα ὅμως στήν τεράστια αὐτή σύγκρουσι κινοῦνται ἰδέες, σύμβολα, μεταφέρονται στήν ταραγμένη ἐποχή μας καί δίνουν στόν ἀναγνώστη τή συνείδησι τῆς ζωῆς.

Τό ἔργο τῆς κ. Λοβέρδου ἔχει συνοχή, ἐνότητα καί θαυμαστή συμμετρία. Στή δυναμι των ἐκφράσεων, στήν ποιητική εἰκόνα, ὑπάρχει ἕνα λαμπρό δούλεμα τῆς φράσεως. Ἡ συγγραφεύς ἀναδείχνεται γλωσσοπλάστης τῆς πρώτης γραμμῆς. Ἡ ποιητική της καλαισθησία φανερώνεται σέ κάθε σελίδα τοῦ βιβλίου:

Καλά μου χρόνια ἀλλοτινά σάν ὄνειρο μοῦ φαίνεσθε. Σά δέ φοβᾶσαι τή γητειά ἔλα νά μποῦμε μέσα.

Νομίζει κανείς ὅτι δέ διαβάζει πεζό λόγο ἀλλά καμπανιστό δεκαπεντασύλλαβο.

Στή σημερινή ἐποχή εἶναι σπάνια τά ἔργα, πού προωρισμένα γιά τή σκηνή, λαμποκοποῦν λουσμένα στό φῶς τῆς ποιητικῆς ὁμορφιᾶς. Καί ἐπειδή εἶναι σπάνια, γι' αὐτό γίνονται πιό εὐπρόσδεκτα ὅταν ξεχειλίζη ἀπό μέσα τους ἡ ποίησι.

Τό βιβλίο τῆς κ. Λοβέρδου εἶναι ἕνα σύμβολο ὡραῖο καί ἀνθρώπινο, συνεπῶς ποιητικό.

* Η ΤΟΥΡΚΙΣΣΑ λογοτέχνις Ἰσμὲτ Μαρντάν, πού βρίσκεται στήν Ἀθήνα, συνεχίζει νά συγκεντρώνη ὑλικό γιά τήν πνευματική καί καλλιτεχνική μας ζωή, προκειμένου ν' ἀφιερώση μιά σειρά ἄρθρων στίς τουρκικές ἐφημερίδες γιά τή Νεοελληνική λογοτεχνία, ἰδιαίτερα δέ γιά τό θέατρο. Η κ. Μαρντάν πρίν ἐπιστρέψη στήν πατρίδα της, θά ἐπισκεφθῆ καί τήν Κρήτη, ὅπου θά ἐπικοινωνήση μέ τούς πνευματικούς κύκλους τῆς Μεγαλονήσου μας.

* Η ΠΕΡΙΦΗΜΗ καλλιτέχνις τοῦ πιάνου Τζίνα Μπαχάουερ βρίσκεται καί πάλι στήν Ἀμερική. Οἱ ἐπιτικτικές πού γράφτηκαν εἶναι μοναδικές σέ ἐνθουσιασμό γιά τό ταλέντο τῆς διαλεκτῆς Ἑλληνίδας.

* Η ΠΑΡΟΙΚΙΑ τῆς Αἰγύπτου θά ἔμενε χωρίς ἀθηναϊκά περιοδικά ἐξ αἰτίας τῶν συναλλαγματικῶν περιορισμῶν. Εὐτυχῶς χάρις στίς φροντίδες τοῦ κ. Γ. Καρανάσου, ἀντιπροσώπου τοῦ πρακτορείου Ἀθηναϊκῶν Ἐφημερίδων, ματαιώθηκε ὁ κίνδυνος. Στήν προσπάθεια τοῦ κ. Καρανάσου βοήθησε ὁ διευθυντής τοῦ γραφείου Τύπου τῆς ἐκεῖ Πρεσβείας μας κ. Γ. Κομνηνοῦ. Ἡ «Γυναίκα» θεωρεῖ ὑποχρέωσιν νά εὐχαριστήση καί τούς δύο.

* Η ΕΛΒΕΤΙΣ καθηγήτρια τοῦ τραγουδιοῦ Μπέρτα Σλέγκελ, πού εἶναι εἰδικευμένη στήν τοποθέτησι φωνῶν, ἡ ὁποία πρίν ἀπό δυό χρόνια εἶχε ἐπισκεφθῆ τήν Ἀθήνα καί εἶχε δώσει διαλεξι στή «Λυρική Σκηνή» γιά τί σύστημα χρειάζεται μιά φωνή γιά νά ἐχη καλύτερη ἀπόδοσι, ξαναήλθε στήν Ἀθήνα. Ἤδη, ἡ Ἑλβετίς εἰδική ἐγκατεστάθη στήν ὁδό Τροίας 30 καί ἐδημιούργησε ἕναν κύκλο σπουδαστῶν, ὅπου διδάσκει ὀρθοφωνία καί φωνητική μουσική.

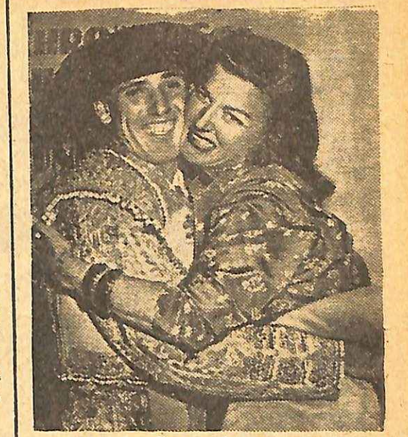

Μετά τό τέλος μιᾶς ταυρομαχίας, ἡ ἠθοποιὸς τοῦ κινηματογράφου Ἄννη Σέρινταν ἐκδηλώνει τόν ἐνθουσιασμό της πρός τό νεαρό Μεξικανό ταυρομάχο Σαουτσέντο.

Η κυρία Στόβερ εἶνε... 13 ἐτῶν καί παντρεύτηκε τελευταία μέ τόν νέο πού ἀγαποῦσε, ἡλικίας 18 ἐτῶν. Πρίν παντρευθῆ, ἡ κυρία Στόβερ παρηκολούθησε μέ ζωηρό ἐνδιαφέρον μαθήματα οἰκοκυρικῆς οἰκονομίας, στά ὁποία καί διέκρίθη. Ἡ νεαρή καί καλή σύζυγος καί νοικοκυρά ἐδήλωσε ὅτι ἐλπίζει νά ἀποκτήση τέσσερα παιδιά, πρίν γίνη 20 ἐτῶν!...

«ΑΠΟΝΕΝΝΟΗΜΕΝΩΝ ΔΙΑΒΗΜΑ...»

— Τά ἴδια μοῦ κάνει κάθε χρόνο... ἀπό τόν καιρό πού ἔμαθε νά διαβάζη καί ξέρει τί γράφει ἡ ταινιέλα!

Κι' έτσι, ό διαφορετικός τρόπος με τον όποιο τα δύο φύλα αντιμετωπίζονται, δημιουργεί τις γυναικείες δυσαρέσκειες κι' απογοητεύσεις. Δέν βλέπει σ' αύτόν παρά μόνον τον άρσενικό. Έάν δέν είναι ό αγαπημένος της, ούτε ό άρραβωνιαστικός της, ούτε ό άνδρας της, ούτε ό έραστής της δέν είναι τίποτα γι' αύτήν, ούτε αύτή είναι τίποτα γι' αύτόν.

Η νοοτροπία της αύτή γιά τον άντρα φαίνεται καθαρά άπό τά γράμματα πού παίρνω.

«"Ενας νέος...μού χαμογέλασε στό δρόμο. Νομίζετε πώς μ' αγαπά; γράφει κάποια. Δέν μπορεί νά καταλάβη ότι ένας άντρας μπορεί νά της ρίξη ένα βλέμμα, χωρίς καί νά είναι έρωτευμένος μαζί της...

«Βγήκα περίπατο μαζί του 2 φορές. Ποιές νά είναι οί προθέσεις του;» ρωτάει άμέσως. Έάν τής άπαντήσω ότι «θέλει άπλώς νά βγή περίπατο μαζί σας» θά νομίση πώς τήν κοροϊδεύω κι' ότι ό νέος τήν κοροϊδεύει κι' αύτός άλλο τόσο. Έκτός άν τή φιλίση. Αύτή ή οίκειότης μαζί του τή βάζει σέ πολλές σκέψεις. «Τί θέλει άπό μένα;» άναρωτιέται, γιατί συλλογίζεται ότι κάπου θά θέλη νά φθάση. Έάν αύτός φέρεται άψογα, ή κοπέλλα μού γράφει ότι «δέν καταλαβαίνει τίποτα άπό τή στάσι του» καί ύποφέρει πού δέν έκδηλώνεται. Τό νά βγαίνη ένας νέος μέ μιά κοπέλλα χωρίς νά τής ζητά νά τής πιάση τό χέρι, ούτε νά θέλη μεγαλύτερες οίκειότητες, τής φαίνεται άκατανόητο, προσβλητικό, άφύσικο.

"Οταν κάποιος τής έκφράζη τή συμπάθειά του, διστάζει ν' άνταποκριθή σ' αύτήν γιατί «δέν ξέρει τί προθέσεις έχει» δηλαδή άν σκέπτεται καί έπιθυμή νά την παντρευτή. "Αν δή, πώς δέν έχει τή διάθεσι αύτή, άπομακρύνεται «γιά νά μή δώση τήν έντύπωσι ότι κάνει παραχωρήσεις».

Πρέπει, λοιπόν, νά πή κανείς ότι κάθε συζήτησι άνάμεσα σ' ένα νέο καί μιά νέα έχει σάν μόνο περιεχόμενο τό γάμο ή τουλάχιστον τόν έρωτα. Πάντως οί νέοι δέν τό παίρνουν άναγκαστικά έτσι καί άπ' αύτό προκαλούνται όλες αύτές οί παρεξηγήσεις.

«Βγαίνατε μαζί μου, νόμιζα πώς μ' άγαπούσατε», λέει ή κοπέλλα. "Εκπληκτος ό νεαρός, τήν βεβαιώνει ότι ποτέ γι' αύτόν δέν ύπήρξε άγάπη άνάμεσά τους έκτός άπό ένα φλέρτ, κι' ότι ποτέ δέν τής είχε πή τίποτα τέτοιο κι' ότι τή νόμιζε γιά πιό «μοντέρνα». "Ετσι τό βλέπει αύτός καί μού τό γράφει. Άρκετές άπό αύτές τίς «φιλίες» τών κοριτσιών δέν είναι παρά προσχήματα γιά νά πιάσουν τούς άντρες στά δίκτυά τους.

Στό έξής, λοιπόν, ύπάρχει ό φόβος νά προτιμήση ό νέος τή συντροφιά τών «άπελευθερωμένων» γυναικών, άπολαμβάνοντας τό σώμα τους, χωρίς ίστορίες. Δέν τίς βλέπει πιά παρά γιά τό σώμα τους. Στό τέλος φθάνει νά παραδεχθή τήν άποψι τήν ίδια τών κοριτσιών.

⁂

Οί σημερινές κοπέλλες (πού μού γράφουν) βγαίνουν έλεύθερα μέ τ' άγόρια, άλλά γιά τις περισσότερες ή έλευθερία αύτή δέν είναι παρά μιά πρόσοψις. Η καρδιά τους νοιώθει διαφορετικά. Είναι γεμάτη φόβους καί σκέψεις όπισθόβουλες.

Δέν χαίρονται τήν έλευθερία τους πραγματικά. Καί γιά νά τό ποϋμε καλύτερα δέν πιστεύουν σ' αύτήν. Δέν ξέρουν τί νά τήν κάνουν.

Βγαίνουν μ' ένα νέο, γιά νά βρούν τόν άρραβωνιαστικό, τόν σύζυγο. Στήν έπιφανεια είναι ζωηρές, στό βάθος όμως, τής καρδιάς τους άναζή μιά άπό κείνες τις δεσποινίδες τού 1900 πού καί μόνον ή παρουσία ένός άνδρός πλάϊ τους θά τις έξέθετε. Η φράσις αύτή άλλωστε έμφανίζεται διαρκώς στά γράμματα πού μού στέλνουν οί νεαρές έπαρχιωτοπούλες. "Εχει άνοίξει ή πόρτα τού κλουβιού τους κι' έχουν πετάξει, μά στήν ούσία έξακολουθούν νά είναι αίχμάλωτες.

Καί οί άλλες; Αύτές πού οί σύγχρονοι τις δνομάζουν «άπελευθερωμένες»; Τό παρακάτω κεφάλαιο, μέ τήν βοήθεια τού Ταχυδρομείου τής Καρδιάς, θά τις παρακολουθήση σ' όλες τους τις περιπέτειες.

Η ΕΡΩΤΙΚΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

Οί «άπελευθερωμένες» γυναίκες μού γράφουν πολύ, ίσως γιατί ύποφέρουν πολύ.

Γιατί τάχα δέν παντρεύτηκαν; Γιά διάφορους λόγους.

Μιά κοπελλίτσα δεκαεξάχρονη έκανε τό σφάλμα νά ξεχαστή μιά νύχτα σέ κάποιο πάρτυ, μετά άπό τό έκτο κοκτέϊλ. "Ενα κορίτσι τρελλά έρωτευμένο συχνά ύποκύπτει άπό άδυναμία. Μιά άλλη, γιατί φοβάται μήπως μέ τήν άρνησί της χάση τόν άνθρωπο πού άγαπά. Αύτό συμβαίνει συνήθως σέ περιπτώσεις πού οί άρραβώνες κρατούν πολύν καιρό.

Μερικές κοπέλλες παραδίδονται άπό ύπολογισμό, έλπίζοντας ότι έτσι θά δέσουν κάποιον άντρα πού δέν είναι τρελλά έρωτευμένος μαζί τους καί πού γιά τήν ώρα δέν είναι διατεθειμένος νά προχωρήση σέ γάμο ή γιατί είναι παντρεμένος ή γιατί ή οίκογένειά του έχει άντιρρήσεις ή γιατί σπουδάζει άκόμη.

Βλέπουμε κοπέλλες νά παραδίδωνται γιατί νομίζουν πώς μετά τά είκοσιπέντε τους χρόνια ή άγνότης δέν έχει κανένα λόγο ύπάρξεως. "Αλλες δίνονται, έτσι τουλάχιστον λένε, πού νά ξέρω, άπό ξερокεφαλιά γιά νά άντιδράσουν στούς γονείς τους, ή γιά νά δείξουν πώς «είναι της μόδας» ή γιά νά ξεχάσουν μιά συναισθηματική άπογοήτευσι. "Αλλες, άπό πείσμα, γιά νά δείξουν στόν άπιστο, καί στόν ίδιο τους τόν έαυτό, ότι άκόμη δέν είναι γιά πέταμα.

Αλλά ξεχάστηκα. Ό σκοπός αύτού τού κομματιού δέν είναι νά μελετήση τά αίτια, άλλά νά παρακολουθήση άνάμεσα άπό τά γράμματα τις περιπέτειες καί τά βάσανα τών κοριτσιών πού ρίχνονται στόν έλεύθερο έρωτα.

Ό άντρας χαίρεται τήν περαστική ήδονή καί τήν άφίνει νά περάση.

Η γυναίκα άντίθετα, θέλει νά διατηρήση τή σχέσι. Δέν μπορεί νά κάνη άλλοιώς. Άπό τή στιγμή πού γνώρισε έναν άντρα δέν έχει παρά μιά σκέψι —άσχετα, άν αύτό τό όμολογή ή όχι—νά τόν κρατήση δικό της. Μιά περιπέτεια χωρίς έπούριο τήν πληγώνει βαθειά καί τά σημάδια άπό τις πληγές διατηρούνται γιά πολύν καιρό. Τό «Ταχυδρομείο τής Καρδιάς» κάτι ξέρει άπό αύτά.

Μιά περιπέτεια πού τραινάρει δέν άργεί νά τής κάνη κακό, όπως συμβαίνει καμμιά φορά μέ τά παπούτσια μας πού ένώ στην άρχή είναι πολύ σφιχτά, μετά άπό ένα μακρυνό περίπατο άρχίζουν νά μάς πονούν άπό παντού. Δέν περνούν οί τρείς μήνες κι' άρχίζει ν' άνησυχή «Μ' άγαπά άρκετά; Μ' άγαπά άκόμη; Γιά πόσο καιρό θά μ' άγαπά άκόμα; Ποιά θά είναι ή άντίδρασί του άν μάθη ότι βρίσκομαι σ' ένδιαφέρουσα;»

"Αν διακοπή ό δεσμός, τή βλέπουμε τσακισμένη γιά πολλούς μήνες. Η κυρία τού «Ταχυδρομείου τής Καρδιάς» προσπαθεί νά τήν παρηγορήση νά τήν κάνη νά ξαναποκτήση έμπιστοσύνη στόν έαυτό της.

"Αν ό δεσμός έξακολουθήση τότε συμβαίνουν άλλα πράγματα. Η γυναίκα άρχίζει νά κουράζεται άπό τό κρύψιμο καί τά ψέματα. Βρίσκει τή θέσι της άμφίβολη, μειωμένη, γιατί δέν μπορεί νά πάη σέ μέρη πού έκείνος είναι καλεσμένος. "Ερχεται, όμως, ή ώρα πού ό δεσμός θά γίνη φανερός. Τότε είναι ύποχρεωμένη νά άντιμετωπίζη τις παρατηρήσεις, τις έρωτήσεις καί τους έξορκισμούς τής οίκογενείας της. «Είναι ό δεσμός σας σοβαρός; Ποιές είναι οί προθέσεις του; Νόμιζα πώς θά παντρευόσαστε τόν 'Ιούλιο...».

"Οσο ό καιρός περνά τόσο πιό όδυνηρή γίνεται γι' αύτήν ή κωμωδία τής άφροντισιάς καί τής εύτυχίας. Αύτό που την κάνει νά γίνεται άνω-κάτω είναι ή άπόλυτη ήρεμία τού άγαπημένου της. «Γιατί νά μή συνεχίσουμε έτσι;» λέει αύτός. «Είμαστε τόσο εύτυχισμένοι!» Έκείνος είναι εύτυχισμένος, έκείνη όμως όχι. Τήν κατατρώει ή έγνοια. Είναι σωστό νά θυσιάση τή νιότη της γιά ένα άνθρωπο πού μιά μέρα, όταν θά είναι πιά άργά γι' αύτήν νά ξαναφτιάξη τή ζωή της, θά την άφήση γιά νά παντρευτή κάποια άλλη;

Μιά κοπέλλα σάν περάση τά τριάντα δέν βρίσκει εύκολα σύζυγο. Τί νά κάνη; Νά διακόψη τή σχέσι μήπως τόν άναγκάση νά πάρη την άπόφασι; Νά τόν πιέση λέγοντάς του: «Η θά μέ παντρευτής ή θά χωρίσουμε;» Κι' άν αύτός δεχτή την πρότασι τού χωρισμού; Καμμιά φορά εύχεται ν' άποκτήση παιδί, μέ την έλπίδα πώς θά τόν άναγκάση νά νομιμοποιήση τις σχέσεις τους. Άπ' την άλλη, όμως, μεριά τό φοβάται γιατί δέν ξέρει τί στάσι θά τηρήση ό άντρας πού άγαπά.

Πήγε μαζί του τόσο ξέγνοιαστα νά περάση μιά έλαφρή καί χαρούμενη περιπετειούλα καί τώρα βρίσκεται σέ τέτοια τραμπερή κι' άφόρητη κατάστασι...

Ν' άποκτήση σπίτι, παιδιά, νά παντρευτή όπως οί άδελφές της, οί έξαδέλφες της, οί φίλες της, αύτός είναι τώρα ό σκοπός της. Δέν τό θέλει αύτό πάντα άπό άνάγκη οίκονομική. Μπορεί νά είναι άνεξάρτητη. Έ κείνο πού τήν πιέζει είναι μιά βαθύτερη άνάγκη, ή άνάγκη τής σιγουριάς, τής τακτοποιήσεως. Οί λέξεις αύτές έμφανίζονται πάντα μέσα στά γράμματά τους. Τής χρειάζεται ένα σπιτικό μέ τά παιδιά της καί μέ τόν πατέρα των παιδιών της. "Αν τά γράμματά τους λένε άλήθεια, είναι άλοφάνερο πώς ή περιπέτεια φθείρει την γυναίκα, Βασανίζεται έξ αίτίας της καί χτυπιέται σάν τό ψάρι στή στεριά. Γιά τόν άντρα πρέπει νά ποϋμε άκριβώς τό άντίθετο. Κι' ό πιό εύτυχισμένος σύζυγος άναζητάει στό βάθος τής περιπέτεια, ένώ κι' ή πιό εύτυχισμένη έρωμένη άναζητάει στό βάθος τό γάμο.

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: 'Η συνέχεια.

ΚΑΘΑΡΙΣΜΑ ΑΣΗΜΙΚΩΝ

Διαλύετε σ' ένα λίτρο νερό 3 γραμμάρια όξαλικό όξύ καί 2 γραμμάρια κάρβουνο φιλοκοπανισμένο. Βουτάτε ένα πανί στό ύγρό καί τρίβετε δυνατά τ' άσημένια άντικείμενα. Τά σκουπίζετε έπειτα μέ μιά καθαρή φανέλλα καί τά τρίβετε μ' ένα κομμάτι δέρμα ζαρκαδιού.

Κάθε μαύρο σημάδι θά έξαφανιστή.

ΤΙ ΕΜΑΘΑ ΔΙΑΒΑΖΟΝΤΑΣ

ΤΟ «ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ»

2ον

Ο δόκτωρ Συλβέστρι έσκυψε έπάνω άπό τόν άρρωστο, πού τόν κύτταζε μέ άγωνία.

—Αίσθάνεσθε καλύτερα τώρα. Δέν είν' έτσι; Δέν ύπάρχει κανένας κίνδυνος πιά. Η έγχείρησις έπέτυχε έντελώς. Σέ λίγες ήμέρες θά μπορέσετε νά σηκωθήτε.

—Σ' εύχαριστώ, γιατρέ, ψιθύρισε ό άρρωστος.

— Νά εύχαριστήτε την έπιστήμη. Αύτή σάς έσωσε.

⁂

"Εξω στό διάδρομο, μιά κοπελλίτσα ίσαμε δέκα όχτώ έτών, κρεμάστηκε στό μπράτσο του.

—Πώς είναι ό πατέρας μου; Ό γιατρός την κύτταξε στά μάτια. "Οχι, δέν έμοιαζε τής Μαρίας. "Εμοιαζε περισσότερο μέ τόν Ρομπέρτο Λέντι.

—Ό πατέρας σας είναι έκτός κινδύνου, είπε. Μπορείτε νά τόν ίδήτε.

—Τού σώσατε τή ζωή, έκανε ή κοπέλλα κλαίγοντας.

Τά βήματα τού γιατροϋ άντηχούσαν βαρειά μέσα στόν μακρύ διάδρομο τού νοσοκομείου. Κάπου-κάπου μιά άδελφή περνούσε δίπλα του καί χαιρετούσε μέ σεβασμό. Ό δόκτωρ Κάρλο Συλβέστρι άνταπέδιδε μηχανικά τόν χαιρετισμό. Τό μυαλό του όμως έτρεχε άλλού.

«Η κόρη τής Μαρίας! Κι' όμως δέν μού είχε μιλήσει γι' αύτήν. Θά ήταν μικρούλα τότε όταν είδα τή Μαρία γιά τελευταία φορά. Τώρα είναι κοπέλλα πιά, δση ήταν ή μητέρα της όταν χωριστήκαμε».

Άναστέναξε, προσπάθησε νά διώξη τις σκέψεις άπό τό μυαλό του, άλλ' αύτές ξαναγύριζαν έπίμονες, βασανιστικές.

Ήτανε Χριστούγεννα σάν άρχισε ή άγάπη τους. Ό Κάρλο είχε γυρίσει στην έπαρχία νά κάνη τις γιορτές μέ τους δικούς του. Ήτανε φοιτητής τότε. Οί γυναίκες δέν τόν είχαν άκόμη άπασχολήσει σοβαρά κι' ό γάμος ήταν κάτι, πού ούτε είχε περάσει άπό τό νού του. Όταν όμως είδε τή Μαρία, καταλάβαε πώς δέν μπορούσε πιά νά ζήση χωρίς αύτήν..

Ήταν τότε ή παλιά ρομαντική έποχή, πού τις έρωτικές έξομολογήσεις τις έκαναν κρυφά τις νύχτες, κάτω άπό τά ξερά δένδρα τού κήπου. Έτσι τής είπε κι' ό Κάρλο την άγάπη του. «"Αν μ' άγαπάς καί σύ, Μαρία, στείλε μου αύριο ένα άπό τά λουλούδια τού κήπου σου». Όλη τή νύχτα δέν κοιμήθηκε καί την άλλη μέρα τό πρωί ένα παιδάκι τού έφερε ένα σημείωμα κι' ένα γαρύφαλο. «Είναι τό μόνο λουλούδι πού έμεινε στόν κήπο άπ' τά χιόνια, άλλ' είναι άρκετό γιά νά σού δείξη την άγάπη μου».

Ό Κάρλο πέρασε μέρες τρελλές άπό εύτυχία. Καί ή Μαρία τόν άγαποϋσε κι' αύτή μέ τόν ίδιο παοάφορο τρόπο. Δυό μέρες πριν φύγη γιά την πόλη, άρραβωνιάστηκαν. Οί γονείς του έγιναν έξω φρενών, γιατί ή κοπέλλα ήταν πολύ φτωχή, άλλά στό τέλος άναγκάστηκαν νά ύποχωρήσουν. Σέ δυό χρόνια, πού θά τελείωνε τις σπουδές του, θά παντρεύονταν.

Κάποτε τά γράμματα τής Μαρίας σταμάτησαν καί οί δικοί του δέν έγραφαν τίποτε πιά γι' αύτήν. Πλημμυρισμένος ό Κάρλο άπό κακά προαισθήματα, ξαναγύρισε στή μικρή πόλι καί μέ άπελπισία έμαθε τό φοβερό γέο. Η Μαρία παντρεύτηκε μέ τόν Ρομπέρτο Λέντι, έναν πλούσιο βιομήχανο, περαστικό άπό κεί. Μόλις τήν είδε, την έρωτεύθηκε καί ζήτησε νά την κάνη γυναίκα του. Όταν τού είπαν ότι είναι άρραβωνιασμένη μέ κάποιον φοιτητή, χαμογέλασε καί είπε:

—Θά την ξεχάση κι' αύτός, όπως θά τόν ξεχάση κι' έκείνη σέ λίγον καιρό.

⁂

—Ύπέφεραν πολύ στό σπίτι της τού είπαν οί φίλοι του. Δέν μπορούσε νά σέ περιμένη άλλο, Ύπέφερε πολύ! Καημένη Μαρία! Στή σκέψι της ή καρδιά του πλημμύριζε άπό στοργή καί συγχωρούσε την άπιστη. Έκείνον όμως πού τού την έκλεψε, αύτόν όχι. Δέν θά τόν συγχωρούσε ποτέ. Κάποτε θά τόν σκότωνε, έστω κι' άν περνούσαν πενήντα χρόνια.

⁂

Πέρασαν πολλά χρόνια. Ό Κάρλο έγινε δόκτωρ Συλβέστρι, ή κοινωνία τόν σεβόταν, οί ώραίες κυρίες καί οί νεαρές κοπέλλες τόν κύτταζαν μέ προκλητικά χαμόγελα. Γι' αύτόν όμως έξακολουθούσε νά ύπάρχη ό μόνον γυναίκα σ' όλον τόν κόσμο: Η Μαρία.

Καί μιά μέρα ή τύχη ταφερε νά τή συναντήση στό ξενοδοχείο μιάς λουτροπόλεως.

Μόλις τόν είδε έκείνη χλώμιασε καί στηρίχθηκε στά κάγκελα τού μπαλκονιού.

Ό Κάρλο έτρεξε κοντά της.

— Φύγε, τόν παρεκάλεσε. Δέν πρέπει τώρα πιά, δέν πρέπει...

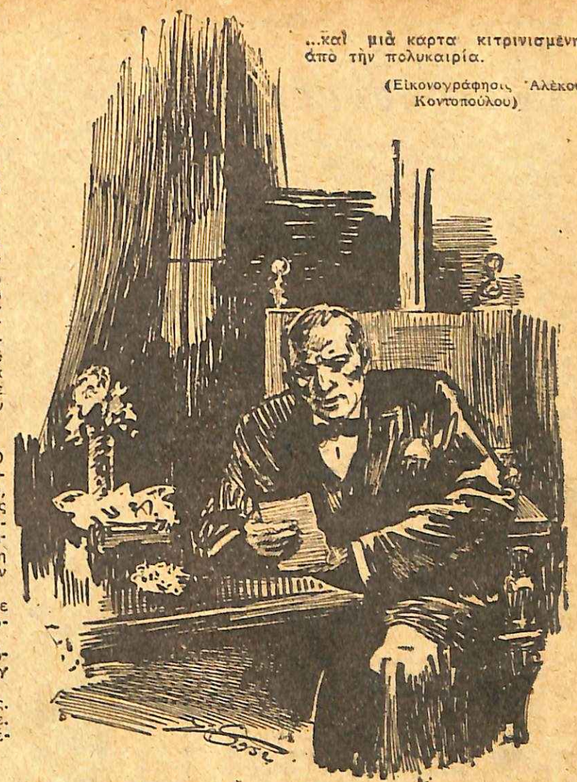

...καί μιά κάρτα κιτρινισμένη άπό την πολυκαιρία.

(Εικονογράφησις Άλέκου Κοντοπούλου)

ΤΟ ΚΑΛΥΤΕΡΟ ΔΩΡΟ

ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

—Πές μου τουλάχιστον Μαρία άν μ' άγάπας, άν μ' άγάπησες ποτέ σου.

Έκείνη δέν άπάντησε, άλλά γλύστρησε καί χάθηκε σάν σκιά μέσα στό μεγάλο σκοτεινό σαλόνι.

Όταν την άλλη μέρα ρώτησε γι' αύτήν τόν ξενοδόχο, έμαθε πώς έφυγε μέ τόν άνδρα της πρίν ξημερώση.

⁂

Τά χρόνια περνούσαν, οί καιροί άλλαξαν, άλλαξε κι' ό δόκτωρ Συλβέστρι. Γέμισε ρυτίδες καί γκρίζα μαλλιά. Μόνοι ό έρωτάς του γιά τή Μαρία καί τό μίσος του γιά τόν άνδρα της έμεναν πάντοτε άμαθε πώς έκείνη πέθανε, την έκλαψε πολύ. «"Αν ήξερα τού λάχιστον άν μ' άγάπησε ποτέ» έλεγε.

Ζούσε τώρα πιά σάν έρημίτης, μέ μόνη συντροφιά την άνάμνησί της καί την έπιστήμη του. Καί ξαφνικά κάποιο πρωί διαβάζοντας τόν κατάλογο των άσθενών, είδε το όνομα έκείνου. Έκείνου πού τού έκλεψε τή Μαρία, τού άνθρώπου πού τού κατέστρεψε τή ζωή. Τό μίδυνατό, πού σκέπασε κάθε άλνες τού συναίσθημα. Ίδέες σκοτεινές τού θόλωσαν τό μυαλό.

Τώρα τόν είχε στά χέρια του αύτόν τόν μισητό άγνωστο. Μπορούσε νά τόν σκότωνε, άν ήθελε, χωρίς κανείς νά τόν κατηγορήση γιά τό έγκλημά του.

'Αλλ' όχι, ύπήρχε κι' άλλος τρόπος.

—Αδελφή, είδοποιήστε, σάς παρακαλώ, τό γιατρό Ρουστικέλλι.

"Ενας νεαρός γιατρός μπήκε σέ λίγο μέσα στό γραφείο τού δόκτορος.

—Γιατρέ, τού είπε. Τόν Ρομπέρτο Λέντι θά τόν έγχειρήσετε σείς, γιατί έγώ έχω μιά άλλη έπείγουσα δουλειά.

Ό νεαρός γιατρός ξεροκατάπιε μέ άμηχανία. Ήτανε τόσο άπειρος άκόμη Κύτταξε σαστισμένος τόν Συλβέστρι, άλλά δέν τόλμησε ν' άρνηθή.

Ό Κάρλο έτοιμαζόταν νά φύγη, όταν γιά δεύτερη φορά χτύπησε ή πόρτα τού γραφείου του. Τή φορά αύτή ήταν μιά κοπελλίτσα, ένα άδύνατο κορίτσι μέ σκούρα μάτια, μεγαλωμένα άπό την άγωνία.

—Είμαι ή Ντόρια Λέντι, είπε μέ κάποια συστολή.

'Η κόρη της Μαρίας!

— Σάς παρακαλώ, γιατρέ, κάνετε έσείς την έγχείρησι στόν πατέρα μου. Ίσως έσείς τόν σώσετε. Δέν έχω κανένα άλλον στόν κόσμο, έκτός άπό αύτόν.

Καθώς μιλούσε, οί λυγμοί τή διέκοπταν όλοένα. Ό δόκτωρ Συλβέστρι δέν έβρισκε τή δύναμι νά της άρνηθή όταν τό κορίτσι βγήκε άπό τό γραφείο, ό Κάρλο ψιθύρισε σιγά:

—Γιά χάρι σου, θά τόν σώσω, Μαρία.

Πρωτοχρονιά! Μπροστά στό τζάκι σκυφτός ό Κάρλο Συλβέστρι σκεπτόταν τή χαμένη του ζωή. «"Αν ήξερα τουλάχιστον πώς μέ είχε άγαπήσει», μουλογούσε.

—Ένα δέμα γιά σάς, κύριε.

Ό γιατρός πήρε στά χέρια τό μικρό τετράγωνο κουτί πού τού έδωσε ό ύπηρέτης του καί τό κύτταξε μέ περιέργεια. Σέ μιά γωνιά ύπήρχε τ' όνομα τού άποστολέως: Ρομπέρτο Λέντι...

Ένα δώρο εύγνωμοσύνης. Γέλασε σαρκαστικά. Υστερα τό άνοιξε μέ άργές κινήσεις.

Μά τι ήταν αύτο; Ένα ξερό άσπρο γαρύφαλο καί μιά κιτρινισμένη άπό την πολυκαιρία κάρτα.

Η καρδιά του χτύπησε δυνατά. Άνεγνώρισε τό γράψιμο τής Μαρίας. «Κάρλο, τό λουλούδι αύτό θά σού φέρη γιά δεύτερη φορά τό μήνυμα τής άγάπης μου. Μά κι' αύτή τή φορά πρέπει νά ύπακούσω στή φωνή τού καθήκοντος. Για πάντα δική σου, Μαρία».

Τό σημείωμα είχε την ήμερομηνία τής συναντήσεώς τους στό ξενοδοχείο. Τού τό είχε άφήσει πρίν φύγη, άλλά ό άντρας της τό άντελήφθη καί δέν άφησε νά φθάση στόν προορισμό του.

Ό γέρο δόκτορας φίλησε μέ χείλη πού έτρεμαν τό ξερό άσπρο γαρύφαλο! Ήταν ό έρωτας τής Μαρίας.

ΑΝΝΑ ΠΕΤΡΟΥΤΣΗ

ΜΙΚΡΑ ΝΕΑ

ΑΠ' ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

⁂ ΧΙΛΙΑΔΕΣ ἀναγνωστῶν συγκινήθηκαν ἀπὸ τὸ παρακάτω γράμμα, ποὺ δημοσιεύθηκε σ' ἕνα ἀμερικανικὸ περιοδικό.

«Ζῶ ἀπὸ τὴ δουλειά μου. Κουράστηκα νὰ πλένω κάθε βράδυ πιάτα, νὰ πέφτω νωρὶς στὸ κρεβάτι κυτταζοντας εἰκονογραφημένα περιοδικὰ ὥσπου νὰ μὲ πάρη ὁ ὕπνος, καὶ ν' ἀκούω μόνη μου τὰ κονσέρτα. ἀπ' τὸ ραδιόφωνο. Δὲν γνωρίζω κανέναν ἄλλον ἐκτὸς ἀπὸ τὴ σπιτονοικοκυρά μου, καὶ τοὺς συναδέλφους μου. Θὰ ἤθελα πολὺ νὰ μὲ προσκαλοῦσε κάποιος, νὰ φᾶμε ἕνα βράδυ μαζί, νὰ μὲ πάη σ' ἕνα χορό, νὰ τρέξωμε στὸ δάσος. Ἀλλὰ δὲν ὑπάρχει κανείς. Καὶ εἶμαι μόνο εἴκοσι χρονῶν».

Τὸ δυστυχισμένο αὐτὸ κορίτσι εἶναι ἡ Μέολυν Μονρόε! ἡ γοητευτικὴ ἠθοποιὸς τοῦ κινηματογράφου, ποὺ πολλὲς φορὲς θαυμάζοντας τὴν στὴν ὀθόνη ἢ στὶς ἀπειράριθμες φωτογραφίες της, σᾶς ἔκανε νὰ ψιθυρίσετε: πῶς ἤθελα νὰ ἤμουν στὴ θέσι της!...

⁂ ΕΝΑ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟ περιοδικό, μᾶς πληροφορεῖ ὅτι στὴ Δυτικὴ Γερμανία, ὑπάρχουν 70.000 ζευγάρια τὰ ὁποῖα παρ' ὅλον ὅτι ἔχουν πάρει διαζύγιο, ἐξακολουθοῦν νὰ ζοῦν κάτω ἀπὸ τὴν ἴδια στέγη, γιατὶ οὔτε ὁ ἕνας, οὔτε ὁ ἄλλος ἀπὸ τοὺς πρώην συζύγους, κατορθώνει νὰ βρῆ ἄλλο διαμέρισμα

Ἡ ἀναγκαστικὴ ὅμως αὐτὴ συμβίωσις ἔχει καὶ ἕνα καλὸ ἀποτέλεσμα. Ἑπτακόσια ἀπὸ τὰ χωρισμένα ζευγάρια, ξαναπαντρεύτηκαν!...

⁂ ΣΤΟ ΖΕΡΣΕΥ ΣΙΤΥ, ὁ Ντούγκλας Ὅλσον, ἡλικίας 38 ἐτῶν, ἔπεσε στὶς φλόγες ποὺ εἶχαν περιτυλίξει τὸ σπίτι του, καὶ μὲ μεγάλο κίνδυνο τῆς ζωῆς του κατάφερε νὰ σώση τὴ γυναίκα του ποὺ κοιμόταν νὰ καῆ.

Ὁ ἡρωϊκὸς σύζυγος... συνελήφθη σὲ λίγο ἀπὸ τὴν ἀστυνομία, γιατὶ ὅπως ἀπεδείχθη, εἶχε βάλει ὁ ἴδιος φωτιὰ στὸ σπίτι του

Στὴν ἀνάκρισι ὡμολόγησε τὴν πρᾶξι του, καὶ δικαιολογούμενος εἶπε, ὅτι ἡ γυναίκα του τοῦ παραπονιόταν διαρκῶς τὸν τελευταῖο καιρὸ ὅτι δὲν τὴν ἀγαπᾶ πιά, κι' αὐτὸς γιὰ νὰ τῆς ἀποδείξη τὴν ἀγάπη του, ἔβαλε φωτιὰ στὸ σπίτι, κι' ὕστερα ἔπεσε στὶς φλόγες γιὰ νὰ τὴ σώση!...

⁂ ΕΝΑΣ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑΡΧΗΣ ἐπίπλων ἀπὸ τὴ Νέα Ὑόρκη, παρεκάλεσε τὶς ἀναγνώστριες ἑνὸς περιοδικοῦ νὰ τοῦ γράφουν τὴν προτίμησί τους, σχετικὰ μὲ τὸ συζυγικὸ κρεβάτι. Ἀπὸ τὶς 5.000 ἀπαντήσεις ποὺ ἔλαβε ἀπὸ γυναῖκες διαφόρων κοινωνικῶν τάξεων, τὰ 75% προτιμοῦν τὸ διπλὸ κρεβάτι. Μιὰ μάλιστα ὑπογραμμίζει τὴν ψῆφο της μὲ τὴν ἑξῆς ἐξήγησι: «Οἱ συζυγικοὶ καυγάδες δὲν παρατείνονται γιὰ πολύ, ὅταν οἱ δυὸ σύζυγον κοιμοῦνται στὸ ἴδιο κρεβάτι».

⁂ ΚΑΠΟΙΟΣ Ρὰλφ Φόνγκ ἀπὸ τὴν Καλιφόρνια, ἐξήγησε στὸν ἀστυνόμο τὸ λόγο, γιὰ τὸν ὁποῖο ἔβαλε δυὸ κακοποιοὺς νὰ σκοτώσουν τὴ γυναίκα του:

«Ἤθελα νὰ εἰσπράξω 10.000 δολλάρια, εἶπε, ἀπὸ τὴν ἑταιρία ποὺ ἦταν ἀσφαλισμένη, ἀλλὰ τὴν ἀγαποῦσα πάρα πολὺ καί... δὲν μποροῦσα νὰ τὴ σκοτώσω μόνος μου!...

* Η ΜΑΡΙ Μπλανσὰρ (χήρα τοῦ Γάλλου ἀεροναύτου ποὺ εἶχε πετάξει μὲ τὸ ἀερόστατό του πάνω ἀπὸ τὴ Μάγγη, τὸ 1785 ἔκανε μὲ τὸ ἀερόστατό της νυκτερινὲς ἀνυψώσεις, κοιμόταν ὁλόκληρη τὴ νύχτα στὸν οὐρανὸ καὶ ξανακατέβαινε τὸ πρωῒ στὴ γῆ.

* ΥΠΑΡΧΕΙ στὸ νησὶ Μὰν (ἀγγλικὸ νησὶ στὴ θάλασσα τῆς Ἰρλανδίας) μιὰ ράτσα γάτας χωρὶς οὐρά, ποὺ ἔχει τὰ πισινὰ πόδια μακρύτερα ἀπὸ τὰ μπροστινὰ καὶ τρέχει ὅπως ὁ λαγός;

Η ΜΠΛΟΥΖΑ ΤΟΥ 1953

Ἡ κλειστὴ μπλούζα ἀπὸ ζέρσεϋ ποὺ ντραπάρει ἐλαφρὰ στὸ λαιμὸ φοριέται αὐτὴ τὴ στιγμὴ πάρα πολὺ στὸ Παρίσι καὶ στὴν Ἰταλία. Κάνει γιὰ ὅλες τὶς περιστάσεις. Τὰ χρώματα ποὺ τῆς ταιριάζουν περισσότερο εἶναι τὰ χτυπητά, ὅπως κόκκινο τῆς φωτιᾶς, κίτρινο, πράσινο σμαραγδί, καὶ τὸ σκοῦρα, ὅπως μαῦρο, γκρὶ σουρὶ καὶ μαρόν. Ἂν εἶναι μαύρη ἢ γκρὶ δίνει πιὸ ἀμπιγὲ ἐντύπωσι γιὰ βράδυ, ἰδίως ἂν πιάσετε τὸ ντραπὲ της μ' ἕνα φανταχτερὸ κλίπ. Χρησιμώτατη γιὰ τὴ γκαρνταρόμπα σας.

ΣΚΗΝΕΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Η ΣΤΙΓΜΗ

ΤΟΥ ΗΛ. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Ἀπὸ νωρὶς ἡ βροχὴ ξέσπασε σὰν καταρράχτης καί, πρὸς τὸ δειλινὸ κόπασε. Τὰ σύννεφα ὡστόσο ἐξακολουθοῦν νὰ κινοῦνται ὀκνά, βαρειά, καταθλιπτικά, πάνω ἀπὸ τὰ δένδρα τοῦ πάρκου. Ἡ ὥρα εἶνε μόνον τέσσερις κι' ὅμως κοντεύει νὰ σκοτεινιάση.

Ὁ Ἄντρας ψηλός, καλοχτισμένος, ἀπελπισμένα μελαγχολικός, προχωρεῖ ἀργά, ἀλλὰ τόρο βαρειά, ὥστε λὲς κι' ἀνοίγουν λακκοῦβες τὰ πέλματά του, στὸ νοτισμένο χῶμα τοῦ πάρκου.

Πλάϊ του ἡ Γυναίκα, σβέλτη, ψηλόλιγνη, γεμάτη ἀπὸ τὸ ἀσύληπτο σεξαππηλικὸ ρευστό, ποὺ κάνει τοὺς ἀρσενικοὺς νὰ τὴν κυττοῦν... ἀνθρωποφαγικά, — κι' ἐπικίνδυνα ὄμορφη, μ' ὅλο ποὺ οἱ κρουνοὶ τῶν δακρύων τῆς ἔχουν ξεπλύνει ἀπ' τὸ πρόσωπο κάθε ἴννος μακιγιάζ.

Τὰ σύννεφα ὑπενθυμίζουν ποῦ καὶ ποῦ τὴν παρουσία των μὲ ἀραιὲς στάλες βροχῆς.

Μεγάλη σιγὴ καί, μετά, ἡ συνέχεια...

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (δειλά, πολὺ φιγά).— Ὥστε.

Ο ΑΝΤΡΑΣ (κάνει πὼς δὲν καταλαβαίνει).— Τί;

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (μὲ τρομαγμένο φτερούγισμα τῆς καρδιᾶς).—Θέλω νὰ πῶ... νά... δὲν... δὲν γίνεται τίποτα;

Ο ΑΝΤΡΑΣ (μὲ σπαραχτικὴν ἀπόγνωσι).— Τίποτα...

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (σὰν ἠχὼ ἀπελπισίας).— Τίποτα...

(Νέα σιγή. Ὁ ἄντρας κυττάζει ἐπίμονα τὰ σύννεφα, ὄχι διότι τὸν ἐνδιαφέρον μετεωρολογικῶς, ἀλλὰ γιατὶ ἔτσι ἐμπαδίζει τὰ δάκρυα, νὰ κυλήσουν ἀπὸ τὰ μάτια του, ἀκολουθώντας τὸ νόμο τῆς βαρύτητος. Καὶ σὲ λίγο).

Ο ΑΝΤΡΑΣ (σὰ νὰ γυρεύη ἀφορμὴ νὰ συνεχίση τὴ συζήτησι).— Ἐσύ... νομίζεις πὼς μπορεῖ νὰ γίνη τίποτα;

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (μὲ κρυφὴ ἐλπίδα).— Ἂν ἐσὺ τὸ ἤθελες... (πιὸ σιγά) θὰ μποροῦσες νά... (σχεδὸν χωρὶς ν' ἀκούγεται) νὰ μοῦ τὸ συγχωρήσης αὐτό...

Ο ΑΝΤΡΑΣ.—Νομίζεις τὼς αὐτό, εἶναι ἀπὸ κεῖνα ποὺ συγχωροῦνται; (μὲ σαρκασμό). Δὲν βλέπω τί χειρότερο μποροῦσες νὰ κάνης...

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (πληγωμένη). — Μήν τὸ λές...(σὰ νὰ ξυπνάη μέσα της ἡ περηφάνεια). Εἶχα μιὰ στιγμὴ ἀδυναμίας. Δὲν προχώρησα ὅμως. Δὲν ἔφτιασα οὔτε στὴν ἀπόπειρα τοῦ ξένου φιλιοῦ. Καὶ στὰ ὡμολόγησα ἔπειτα ὅλα, μόνη μου. Δὲν λέω, πὼς εἶμαι ἐνάρετη. Μποροῦσαν ὅμως νὰ γίνουν πολὺ χειρότερα πράγματα, ὑπάρχουν μετὰ τὴν ἀπόπειρα τοῦ φιλιοῦ κι' ἄλλα πολλὰ σκαλοπάτια, ποὺ ὁδηγοῦν τὴ γυναίκα χαμηλά, (ἠσυχα, μὲ σιγουριὰ ὅτι λέει τὴν ἀλήθεια). Δὲν τὰ κατέβηκα.

Ο ΑΝΤΡΑΣ (μαζοχιστικὰ ἐπίμονος).— Ἄρχισες, ὅμως..

Η ΓΥΝΑΙΚΑ.— Ἦταν μιὰ στιγμὴ ἀδυναμίας. Αὐτὴν ἀκριβῶς θέλω νὰ μοῦ συγχωρήσης. Αὐτὴν τὴ «στιγμή».

Ο ΑΝΤΡΑΣ (μὲ σπαραχτικὸ χλευασμό).—Γιὰ ποιὸ λόγο χρησιμοποιεῖς τὴ «στιγμή»; Γιὰ νὰ δείξης ἐλάχιστο τὸ κακό; (μὲ σαδιστικὴ διάθεσι). Καὶ μιᾶς γυναίκας, ποὺ κυλιέται στὸ βρῶσκο, ἡ ζωὴ δὲν εἶναι τίποτ' ἄλλο ἀπὸ ἕνα ἀθροισμα «στιγμῶν ἀδυναμίας».

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (μὲ ξαφνικὸ τρόμο).— Ὥστε μὲ συγκρίνης, μέ...

Ο ΑΝΤΡΑΣ (μὲ σαδιστικαμαζοχιστικὴν ἔντασι).— Γιατὶ ὄχι; (σὰ νὰ παίρνη ἐκδίκησι). Ἐκεῖνες ἔχουν ἁπλῶς μεγαλύτερη... συλλογὴ ἀπὸ τετοιες στιγμές, Ἐσύ, ἔχεις μικρότερη. Δὲν σημαίνει τίποτα αὐτό. Ἕνα μπακάλικο μπορεῖ νὰ διαθέτη ἕνα τσουβάλι ρύζι, ἄλλο μπορεῖ νὰ διαθέτη ἑκατὸ τσουβάλια. Καὶ τὰ δυό, μπακάλικα εἶναι!

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (μὲ τρόμο ἐπιτεινόμενο).— Πολὺ λογικοφυνὲς τὸ ἐπιχείρημά σου, ἀλλά... (σὲ ξέσπασμα ἀξιοπρεπείας). Ὄχι, ὄχι, δὲν τὸ δέχομαι! Δὲν εἶναι τὸ ἴδιο πρᾶγμα!

Ο ΑΝΤΡΑΣ((συνεχίζοντας ἀνάλγητα,—ἀνάλγητα καὶ γιὰ κείνην καὶ γιὰ τὸν ἑαυτό του).— Κι' ὅμως... Ἔτσι εἶναι, δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι ἀλλοιῶς. (μικρὴ σκέψι κι' ὕστερα ἀνοίγοντας τὸ στόμα του, μὲ τὴν τὴν ἴδιαν ἔκφρασι ποὺ θὰ εἶχε ἂν σήκωνε μαστίγιο). Καί, τὸ χειρότερο εἶναι κάτι ἄλλο: ὅτι ὁ μπακάλης ἂν θ' ἀποκτήση ἕνα τσουβάλι ρύζι, ἀποκτᾶει τὴν ὄρεξι καὶ γιὰ δεύτερο καὶ γιὰ τρίτο... (μὲ σκληρὸ χλευασμό). Ἔτσι γίνεται... μεγαλέμπορος τοῦ εἴδους!

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (παγωμένη).— Ὥστε... κι' ἐγὼ τὸ ἴδιο;

Ο ΑΝΤΡΑΣ (μὲ αὐγρὴ» φωνή).— Δὲν εἶναι κάτι πολὺ σοβαρὸ ἡ μιὰ στιγμή. Ἐπειτα, ὅμως, ἔρχεται τὸ ἄθροισμα... (μὲ ἀπόγνωσι). Τὸ ἄθροισμα!

(Καινούργια μεγάλη σιγὴ κι' ἔπειτα...)

Η ΓΥΝΑΙΚΑ.— Ὥστε... δὲν γίνεται τίποτα!

Ο ΑΝΤΡΑΣ (σιγά).—Κι' ἐγώ... τὸ ἴδιο νομίζω!

Η ΓΥΝΑΙΚΑ.— Τότε... (μὲ ξαφνικὴ ἀπόφασι) Ἀντίο.. (ἡ φωνή της «μουσκεύεται» ἀπὸ τὰ δάκρυα. Φεύγει γοργά, πρὸς τὸ βάθος τῆς δεντροστοιχίας).

Ὁ Ἄντρας μένει μόνον γιὰ μιὰ στιγμή. Ἤρθε ἡ στιγμὴ τοῦ νὰ δοκιμάση τὴ «στιγμὴ τῆς ἀδυναμίας». Ἐκείνη φεύγει διωγμένη γιὰ πάντα... δὲν θὰ τὴν ξαναδῆ ποτὲ πιά. Κι' ὅμως εἶναι στὸ χέρι του νὰ τὴ συγχωρήση, νὰ τὴν κρατήση.... Θὰ ὑποκύψη κι' αὐτὸς στὴ στιγμή; Τὸ ὑποσυνείδητο τοῦ φωνάζει, πὼς ἕνα ἄθροισμα τέτοιων παρόμοιων στιγμῶν εἶναι ἡ ζωὴ τῶν ἀνδρῶν, ποὺ ἀνέχονται τὴν ἀπιστία τῆς γυναίκας. Μὰ ἡ καρδιά του ἔχει πάψει νὰ λειτουργῆ κανονικά. Ἐκείνη φεύγει... χάνεται... Θὰ τὴν φωνάξη, ναὶ ἢ ὄχι; Κανεὶς δὲν προφταίνει νὰ τὸ δῆ, γιατὶ στὸ μεταξὺ ἡ χειμωνιάτικη νύχτα ἔχει πέσει σὰν βαρειά...

Α ὐ λ α ί α

Γράμμα σὲ μιὰ φίλη

Ἀγαπητὴ καλή μου φίλη
στ' ἀποψινὸ θλιμμένο δεῖλι
ποὺ εἶπα σὲ σὲ νὰ γράψω κάτι
μοῦ δάκρυσε ἀθέλα τὸ μάτι.

⁂

Πόσον καιρὸ ἔχω νὰ σοῦ γράψω;
Ἄχ! μὲ τὴν πέννα μου ν' ἀνάψω
μιὰ πυρκαγιὰ ποθῶ κι' ὡς πέφτει
ἀντίκρυ στὸν παλιὸ καθρέφτη
μουντὸ τὸ βράδυ, θέλω τόσο
κάτι δικό σου ν' ἀνταμώσω.

⁂

Στοῦ καντηλιοῦ τὸ φῶς, ὡς τρέμει
τῆς θύμησής μου τὴν ἀνέμη
ἀργὰ γυρίζω πρὸς τὰ πίσω
δειλὰ γιὰ νὰ σ' ἀναπολήσω.

⁂

Ὅμως ἡ κάμαρά μου εἶνε ἄδεια
κι' ὅλο τὴν πνίγουν τὰ σκοτάδια...
Τελειώνω ἐδῶ καλή μου φίλη.
Ἐνύχτωσε... Ἔξω κλαῖνε οἱ γρύλλοι...

Αἴγιο 2—1—1953

ΜΑΙΡΗ ΑΝΔΡΙΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΤΑ ΕΞΩΦΥΛΛΑ ΜΑΣ

ΕΜΠΡΟΣΘΟΦΥΛΛΟ

Τὸ φαρδὺ ρηχτὸ παλτὸ ποὺ κυριάρχησε φέτος. Φαρδειὰ μανίκια ζαπονέ, μικρὸς νεανικὸς γιακὰς ποὺ σηκώνεται καὶ ὀρθιος πίσω, καὶ ἡ μοντέρνα πυκνὴ σειρὰ ἀπὸ ἕξη κουμπιὰ μάλλον μικρά.

ΟΠΙΣΘΟΦΥΛΛΟ

Μὲ τὰ σχέδια τῶν φορεμάτων αὐτῶν μπορεῖ νὰ ντυθῆ ἕνα κορίτσι, ἀπὸ πέντε ἕως δεκαπέντε χρόνων.

1. Φούστα φαρδειὰ μὲ μιὰ πιέτα πάνω ἀπὸ τὸ στρῶμα, ποὺ δίνει χάρι στὸ φόρεμα καὶ θὰ τοῦ δώση... μάκρος τὸν ἐπόμενο χρόνο! Πλαστρὸν κουμπωτὸ ἄσπρο καὶ ἄσπρες μανσέτες.

2. Φόρεμα μὲ πλισὲ σολέϊ φούστα, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ἔμπρος λωρίδα. Πλαστρὸν κουμπωτὸ καὶ μανίκια «τρία τέταρτα».

3. Οἱ λοξὲς κοψεις τοῦ κορσὰζ συνεχίζονται καὶ σχηματίζουν στὴ φούστα ἕνα πανὸ μὲ δύο τσεπάκια.

4. Παντελόνι ἀπὸ γκαμπαρτίνα καὶ μπλούζα ἀπὸ καρὸ ὑφασμα μὲ φερμουὰρ μπροστά (ντύσιμο κατάλληλο γιὰ ἀγόρια, ἀλλὰ καὶ γιὰ κορίτσια— ὄχι στὸ σχολεῖο βέβαια!).

5. Φούστα φαρδειὰ μὲ κουφόπιετες ἐδῶ κι' ἐκεῖ. Πλαστρὸν ἄσπρο μὲ γιακὰ καὶ φιόγκο μαῦρο, κουμπωτὸ πάνω στὸ ρόρεμα

— Εἶμαι βέβαιη πὼς δὲν θὰ ἐπαναλάβης αὐτὰ ποὺ σοῦ εἶπα, ἀγαπητή μου, ἀλλὰ σοῦ ὁμολογῶ πὼς σὲ μερικοὺς ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους ποὺ θὰ τὰ πῆς δὲν ἔχω διόλου ἐμπιστοσύνη!...

— Ὅταν ὁ ἄνδρας μου θέλη νὰ διαβάση, φροντίζει ὥστε τὰ παιδιὰ νὰ μὴ μποροῦν νὰ τὸν ἐνοχλήσουν...

ΕΝΑ, ΔΥΟ, ΤΡΙΑ, ΤΕΣΣΕΡΑ ΤΡΑΠΕΖΙΑ ΚΑΙ... ΚΑΝΕΝΑ

Τὸ τραπέζι εἶναι ἐξυπηρετικὸ ὅταν τὸ χρειαζόμαστε. Διαφορετικά, εἶναι ἐμπόδιο. Μιλᾶμε πάντοτε γιὰ τὴν περίπτωσι ποὺ δὲν ὑπάρχει στὸ σπίτι περισσευούμενο δωμάτιο γι' ἀνεξάρτητη τραπεζαρία, πρᾶγμα ποὺ συμβαίνει μεταπολεμικῶς στὰ περισσότερα σπίτια. Πρέπει λοιπὸν νὰ φτιάξουμε ἕνα τραπέζι ποὺ νὰ μᾶς ἐξυπηρετῆ ὅταν τὸ χρειαζόμαστε καὶ νὰ μὴ μᾶς ἐνοχλῆ ὅταν δὲν τὸ χρησιμοποιοῦμε, ἀλλά, ἀντιθέτως, νὰ συμβάλλη στὴν ὅλην ἐμφάνισι τοῦ δωματίου μας.

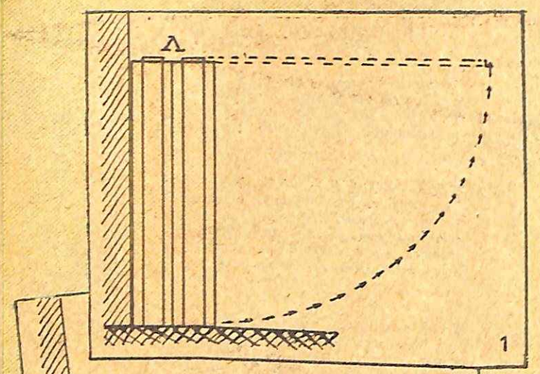

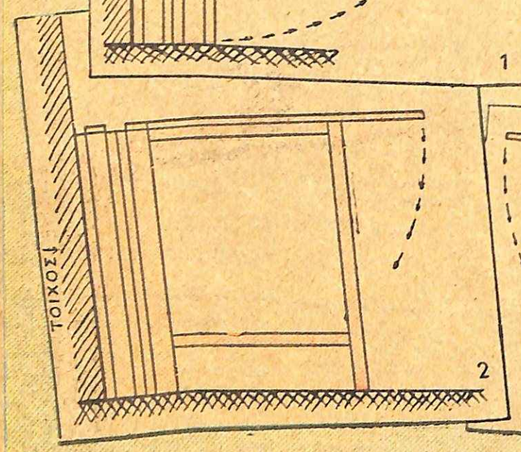

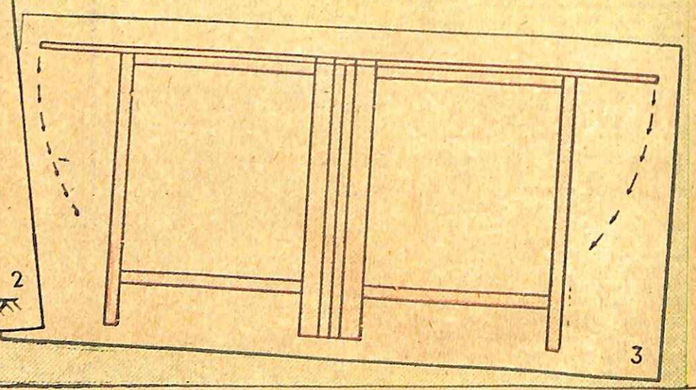

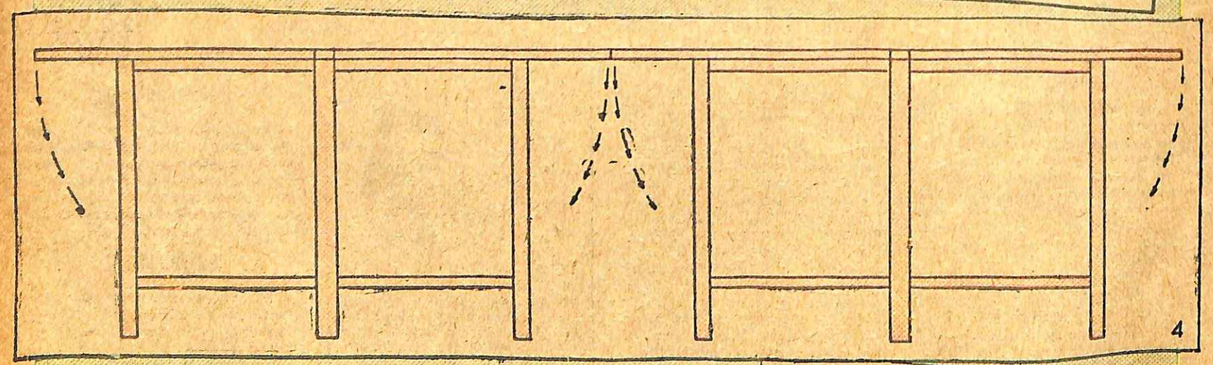

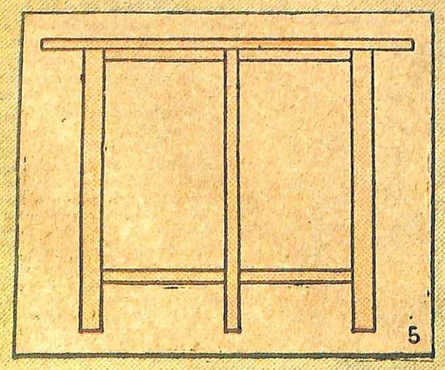

ΤΟ ΠΡΑΚΤΙΚΟ ΑΥΤΟ ΕΠΙΠΛΟ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣ Η ΘΑΥΜΑΣΙΑ ΟΣΕΣ ΠΑΡΑΘΕΡΙΖΟΥΝ ΚΑΘΩΣ ΚΑΙ ΤΙΣ ΣΥΖΥΓΟΥΣ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ ΥΠΟΧΡΕΩΜΕΝΕΣ ΝΑ ΜΕΤΑΒΑΙΝΟΥΝ ΑΠΟ ΠΟΛΙ ΣΕ ΠΟΛΙ. ΤΑ ΣΧΕΔΙΑ ΜΑΣ ΚΑΤΑΤΟΠΙΖΟΥΝ ΑΠΟΛΥΤΑ ΕΚΕΙΝΟΝ ΠΟΥ ΘΑ ΤΟ ΕΚΤΕΛΕΣΗ.

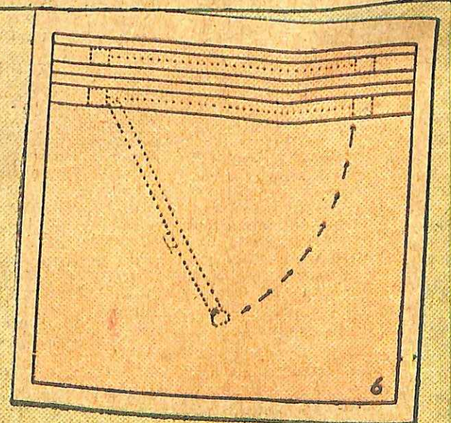

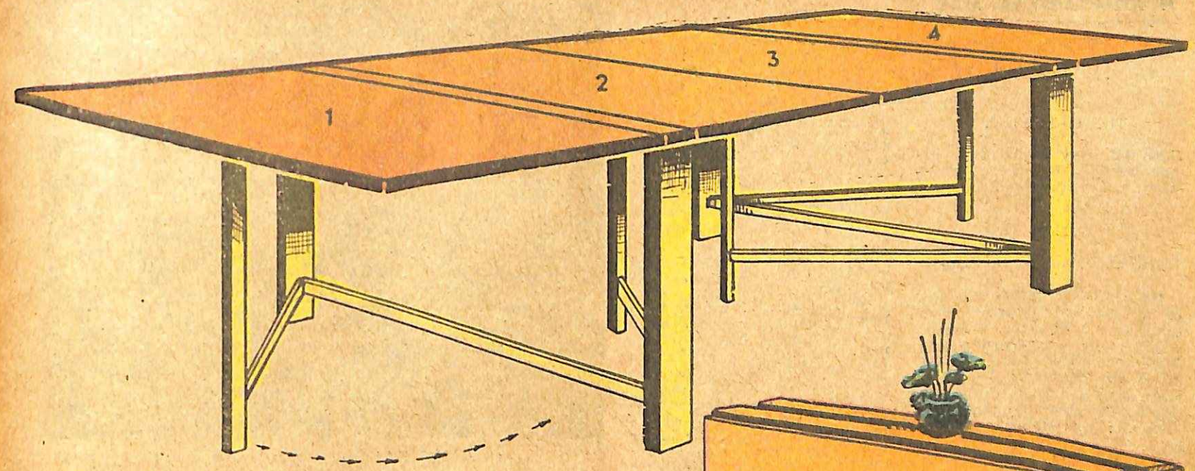

ΟΙ ΤΕΧΝΙΚΕΣ ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΕΣ ΓΙΑ ΤΗ ΧΡΗΣΙ ΤΟΥ ΤΡΑΠΕΖΙΟΥ

ΤΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΟΥ ΜΑΣ **Γ. ΣΕΡΕΤΑΚΟΥ**

Μὲ τὸ σημερινό μου σχέδιο ἀπαντῶ στὶς ἀναγνώστριες τῆς «Γυναίκας» Κάτια—Ἀθήνα, Ντίνα Μπ.—Ἀθήνα, Π.Π.Π.—Θεσσαλονίκη, Ξανθιὰ—Ρόδο καὶ Καίτη Α.—Κόρινθο, οἱ ὁποῖες μοῦ γράφουν, μεταξὺ ἄλλων καὶ μοῦ ζητοῦν νὰ τοὺς σχεδιάσω ἕνα τραπέζι ποὺ νὰ ἐξυπηρετῆ διάφορες ἀνάγκες, καὶ νὰ εἶναι πτυσσόμενο γιὰ νὰ μὴ καταλαμβάνη χῶρον, ὅταν δὲν χρησιμοποιῆται. Πάλι λοιπὸν τὸ πρόβλημα τοῦ χώρου μπροστά μας. Δὲν ἔχουμε χῶρο καὶ πρέπει τὰ περισσότερα καὶ ὀγκωδέστερα ἐπιπλα ποὺ ἔχουμε στὸ σπίτι μας, νὰ ἐξαφανίζωνται ὅταν δὲν τὰ χρειαζόμαστε καὶ μόνον ὅταν πρόκειται νὰ προσφέρουν τὶς ὑπηρεσίες τους νὰ καλοῦνται στὴν ἐνέργεια.

Τὸν περισσότερο χῶρο πράγματι τὸν «πιάνει» τὸ τραπέζι, τὸ ὁποῖον ἐὰν εἶναι τῆς «καλῆς» μας τραπεζαρίας, ἐκτελεῖ χρέη διακοσμητικοῦ στοιχείου, ἐφ' ὅσον φυσικὰ δὲν τρῶμε καθημερινῶς σ' αὐτό, ὅπως συμβαίνει στὰ 99 % τῶν σπιτιῶν. Εἶναι γνωστὴ δὲ ἡ τραπεζαριομανία ἐδῶ στὴν Ἑλλάδα. Ἕνα δωμάτιο ἔχουμε, θὰ τὸ κάνουμε τραπεζαρία. Ἐκεῖ θὰ δεχόμαστε, ἐκεῖ θὰ περνᾶμε τὶς περισσότερες ὧρες τῆ, ἡμέρας, ἐκεῖ θὰ τρῶμε. Μὰ εἴμαστε στενόχωρα! Δὲ βαυέσαι! Μιὰ φορὰ ἔχουμε τραπεζαρία καὶ εἴμαστε ἐν τάξει!!!...

Μὲ τὸ πρακτικὸ λοιπὸν αὐτὸ πνεῦμα σχεδιάσθηκε αὐτὸ τὸ ἔπιπλο ποὺ ὅταν εἶναι κλειστὸ (σχ. 8) τοποθετεῖται σὲ ἐπαφὴ μὲ τὸν τοῖχο καὶ καταλαμβάνει χῶρο (σχ.1) ἐπὶ τοῦ τοίχου 0,70Χ0,90 μέτρ. καὶ ἐπὶ τοῦ δαπέδου 0,20 Χ 0,90 μέτρ. Δηλαδὴ τιποτα! Ἀποτελεῖται ἀπὸ τέσσερις πινακίδες διαστάσεων 0,70 Χ 0,90 μ. ἡ κάθε μία, ποὺ εἶναι συνδεδεμένες μεταξύ τους μὲ τέτοιο τρόπο, ὥστε νὰ μποροῦμε, ὅταν θέλουμε, νὰ σχηματίζουμε τέσσερα διαφορετικοῦ μεγέθους τραπέζια.

ΣΧΗΜΑ 1. Τὸ τραπέζι εἶναι κλειστό, ἀκουμπημένο στὸν τοῖχο. Δίνει τὴν ἐντύπωσι ἑνὸς κλειστοῦ ἐρμαρίου. Πάνω σ' αὐτὸ μποροῦμε νὰ τοποθετήσουμε ἕνα ἀνθοδοχεῖο ἢ ἕνα μπιμπελό. Στὸ ἐπάνω μέρος καὶ στὴ θέσι Λ, ὅπου δημιουργεῖται μιὰ «πατούρα», τοποθετοῦμε μιὰ λωρίδα ἀπὸ ξύλο, ὥστε νὰ τὴν καλύψουμε. Ἡ λωρίδα αὐτὴ ἀφαιρεῖται, ὅπως θὰ ἰδοῦμε παρακάτω, ὅταν τὸ ἔπιπλο ἀνοίξη ὁλόκληρο.

ΣΧΗΜΑ 2. Τὸ ἔπιπλο παίρνει τὴν πρώτη του μορφή, δηλαδὴ ἀνοίγει ἡ μιὰ πινακίδα καὶ δημιουργεῖ ἕνα τραπέζι διαστάσεων 0,70 Χ 0,90 τοῦ μέτρου, τοῦ ὁποίου ἡ μιὰ πλευρὰ ἀκουμπάει στὸν τοῖχο. Στὸ τραπέζι αὐτὸ κάθονται ἀνέτως τρία ἄτομα. Ἡ πινακίδα στηρίζεται ἀπὸ τὴ μιὰ μεριὰ στὸ ὑπόλοιπο τμῆμα τοῦ ἐπίπλου καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη στὸ πόδι, ποὺ ξεδιπλώνεται ἀπὸ κάτω, ὅπως φαίνεται στὸ προοπτικὸ (σχῆμα 7) καὶ στὴν κάτοψι (σχῆμα 6).

ΣΧΗΜΑ 3. Τὸ ἔπιπλο μετατρέπεται σὲ τραπέζι μὲ δύο πτερύγια συνολικῆς διαστάσεως 1,50 Χ 0,90 τοῦ μ. Πρὸς τοῦτο, τὸ ἀπομακρύνουμε ἀπὸ τὸν τοῖχο, σηκώνουμε τὶς δύο ἐξωτερικὲς πινακίδες καὶ ξεδιπλώνουμε τὰ ἀντίστοιχα πόδια ἀπὸ κάτω. Στὸ τραπέζι αὐτὸ μποροῦν νὰ καθήσουν ἄνετα 6 ἄτομα καί, κάπως στενόχωρα, 8 ἄτομα.

ΣΧΗΜΑ 4. Τὸ ἔπιπλο μετατρέπεται σὲ τραπέζι μὲ τέσσερα πτερύγια συνολικῆς διαστάσεως 2,80 Χ 0,90 τοῦ μέτρου. Ἀφαιροῦμε τὴ λωρίδα Λ (Σχ. 1) καὶ ὕστερα διπλώνοντας τὰ ἐσωτερικὰ ἀντίστοιχα πόδια ἀνοίγουμε τὰ δύο ἐσωτερικὰ πτερύγια, ξεδιπλώνοντας τὰ ἐσωτερικὰ ἀντίστοιχα πόδια. Τὸ ἴδιο κάνουμε ἐν συνεχείᾳ καὶ γιὰ τὰ δυὸ ἐξωτερικὰ πτερύγια καὶ ἀντίστοιχα πόδια.

"Αν θέλουμε μικρότερο κατὰ μία πινακίδα τραπέζι, δηλαδὴ διαστάσεων 2.10 Χ 0,90 (τρεῖς πινακίδες πρὸς 0,70 ἡ κάθε μία), δὲν ἔχουμε παρὰ νὰ κατεβάσουμε τὸ ἕνα ἀπὸ τὰ ἐξωτερικὰ πτερύγια καὶ θὰ ἔχουμε ἔτσι τὴν τελευταία φάσι τοῦ ἐπίπλου, δηλαδὴ τὸ τριπλὸ τραπέζι. Τὸ ἐπιπλό μας λοιπὸν γίνεται ἁπλό, διπλό, τριπλό, τετραπλὸ τραπέζι. Στὸ τετραπλὸ τραπέζι μποροῦν νὰ καθήσουν ἀνέτως δώδεκα ἄτομα καὶ λίγο στενόχωρα δεκατέσσερα.

ΣΧΗΜΑ 5. Τὸ σχῆμα τοῦτο δείχνει τὴν πλαγία ὄψι τοῦ τραπεζιοῦ, δηλαδὴ ἀπὸ τὴν πλευρὰ τῆς ὁποίας ἡ διάστασι μένει σταθερὴ (90 πόντους). Ἐδῶ φαίνεται ἡ θέσι τὴν ὁποίαν παίρνει τὸ πόδι ὅταν ἀνοίγη.

ΣΧΗΜΑ 6. Εἶναι ἡ κάτοψι τοῦ τραπεζιοῦ καὶ δείχνει τὸ ἕνα ἀπὸ τὰ ἐξωτερικὰ πτερύγια ἀνοικτὸ καὶ τὸ ἀντίστοιχο πόδι του ξεδιπλωμένο.

ΣΧΗΜΑ 7. Στὸ σχῆμα τοῦτο ποὺ παρουσιάζει τὴν προοπτικὴ ἄποψι τοῦ τραπεζιοῦ, ὅταν εἶναι ἀνοιχτό, φαίνονται καθαρὰ ὅλες οἱ λεπτομέρειες τοῦ ἐπίπλου. Τὸ τραπέζι ἔχει τέσσερα πόδια ἀτσάλινα, τέσσερα κινητὰ καὶ τέσσερες πινακίδες ξυλοδιπλουμένες.

ΣΧΗΜΑ 8. Ἐδῶ παρουσιάζεται τὸ τραπέζι κλειστὸ σὲ προοπτικὸ σχέδιο.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑΝ ΜΑΓΡΙΠΛΗ, Ἡράκλειον Κρήτης. — Εὐχαριστῶ γιὰ τὰ καλὰ σας λόγια. Αὐτὸ ποὺ ζητατε τὸ ἔχω δημοσιεύσει σὲ προηγούμενο τεύχος καὶ σας συμβουλεύω νὰ τὸ καιετε ὅπως ἀκριβῶς τὸ ἔχω σχεδιάσει. Εἶναι ὅ,τι πρέπει γιὰ τὴν περίπτωσι σας. Γράψετέ μου τί θέλετε γιὰ τὸ δωμάτιο τῆς κορούλας σας.

ΕΛΛΗΝ ΔΡΙΤΣΑ, Μυτιλήνην. — Ὁ χρωματισμὸς τῶν τοίχων πρέπει νὰ γίνη παλὺ ἀνοικτὸς «παστέλ» ὅπως ἀπόχρωσι σᾶς ἀρέσει. Οἱ διάδρομοι καὶ τὸ χὼλ μποροῦν νὰ γίνουν ἕνα τόνο σκουρότεροι. Προτιμήσατε χρώματα μὲ βάσι τὴν ὤχρα γιὰ τὰ δωμάτια καὶ γκρίζα μὲ βάσι τὸ πράσινο γιὰ τοὺς λοιποὺς χώρους, πλὴν τοῦ λουτροῦ καὶ τῆς κουζίνας, τοὺ πρέπει νὰ γίνουν πρὸς τὸ λευκό. Τὰ πατώματα δέ, ἐφ' ὅσον τὰ κάμετε μωσαϊκά, προτιμήσατε τὸ κίτρινο φόντο γιὰ τὰ δωμάτια καὶ πράσινο γι' ἄλλους χώρους

ΤΟ ΠΡΟΞΕΝΕΙΟ

ΠΡΟΣΩΠΑ:

ΤΑΚΗΣ καὶ ΧΡΗΣΤΟΣ: Φίλοι. ΒΑΣΙΛΙΚΗ: Σύζυγος τοῦ Τάκη. ΖΩΗ: Ἀδελφὴ τῆς Βασιλικῆς.

ΣΚΗΝΗ 1η

(Στὸ συζυγικὸ σπίτι. Βράδυ)

ΒΑΣΙΛΙΚΗ: Θαρρῶ πὼς ἦθε ἡ ὥρα νὰ παντρευτῆ κι' ὁ φίλος σου ὁ Χρήστος. Φαίνεται τούλάχιστον τριανταπεντάρης καὶ τὸ εἰσόδημά του εἶναι ζηλευτὸ καὶ σταθερό. Ἂν δὲν παντρευτῆ τώρα, θ' ἀποχτήση παραξενιὲς γεροντοπαλλήκαρου. (Ὕφος): Καὶ κοίμα στὸ παιδί!...

ΤΑΚΗΣ: Ὁ Χρῆστος εἶναι εὐτυχισμένος μὲ τὴ ζωὴ τοῦ ἐργένη ποὺ κάνει. Μὴν τὸν παίρνης λοιπὸν στὸ λαιμό σου. Ἡ μήπως καὶ μοῦ κουρντίζεις κανένα προξενειό;

ΒΑΣΙΛΙΚΗ: Νομίζει πὼς εἶναι εὐτυχισμένος μὲ τὴ ζωὴ τοῦ μπεκιάρη ποὺ κάνει. Πρέπει ὅμως νὰ τὴ συγκρίνη μὲ τὴ ζωὴ τοῦ παντρεμένου γιὰ νὰ βγάλη σωστὸ συμπέρασμα. (Μὲ ὕφος): Παρακαλῶ! Νὰ λείπη ἡ προστασία ἡ δική σου. Πρέπει νὰ τὸν παντρέψω!

ΤΑΚΗΣ: Ἔχεις ὑπ' ὄψι σου τὴ νύφη;

ΒΑΣΙΛΙΚΗ: Θὰ τοῦ δώσω τὴν ἀδελφή μου τὴ Ζωή. Γι' αὐτὸ πές του νάρθῃ νὰ μείνῃ μιὰ βδομάδα μαζί μας γιὰ νὰ τοῦ δείξουμε τί λογῆς εἶναι τοῦ παντρεμένου ἡ ζωὴ καὶ τὶ εὐτυχισμένο ζευγάρι εἴμαστε. Θὰ ζήση τὴν ἀτμόσφαιρά μας κι' ὅταν προσαρμοσθῆ στὸ περιβάλλον, θὰ εἰδοποιήσω νὰ καταφθάση καὶ ἡ ἀδελφή μου τὶς δυὸ ἢ τρεῖς τελευταῖες μέρες. Κάτι μπορεῖ νὰ γίνη τότε.

ΣΚΗΝΗ 2η

(Στὸ διαμέρισμα τοῦ Χρήστου τὴν ἄλλη μέρα).

ΤΑΚΗΣ: Ἔρχεσαι νὰ μείνης στὸ σπίτι μου μερικὲς ἡμέρες;

ΧΡΗΣΤΟΣ: Γιατί, παρακαλῶ;

ΤΑΚΗΣ (διστακτικά): Εἶναι διαταγὴ τῆς Βασιλικῆς.

ΧΡΗΣΤΟΣ (μὲ μορφασμό): Καταλαβαίνω... Θὰ μοῦ σκαρώνη κανένα προξενειό. Οἱ περισσότερες γυναῖκες τῶν φίλων μου προσπάθησαν κατὰ καιροὺς νὰ μὲ ζευγαρώσουν, ἀλλὰ καμμιὰ ὡς τώρα δὲν πέτυχε στὸ σκοπό της.

ΤΑΚΗΣ: Δὲν θάρθῃς, λοιπόν;

ΧΡΗΣΤΟΣ: Καὶ φυσικὰ θάρθῶ. Μοῦ παρουσιάζεται πρώτης τάξεως εὐκαιρία, νὰ μὴν ἔχω καμμιὰ φροντίδα γιὰ μιὰ ὁλόκληρη βδομάδα. Ἀλλωστε ἡ προσωρινὴ παραμονή μου στὸ σπίτι σου, θὰ ὠφελήσῃ κι' ἐσένα: Ἡ Βασιλικὴ θὰ φροντίση μὲ τὸ φέρσιμό της νὰ μοῦ κάνη ἐντύπωσι: Νὰ μοῦ ἀποδείξῃ ὅτι ὁ ἔγγαμος βίος εἶναι ὁ καλύτερος. Ἔτσι θὰ συμπεριφέρεται καὶ στοὺς δυό μας σὰν πρότυπο συζύγου.

ΤΑΚΗΣ: Μωρὲ καλὰ τὰ σκέφθηκες! Ἔλα τότε νὰ μεταβάλης τὴν Κόλασι σὲ Παράδεισο!

ΣΚΗΝΗ 3η

(Στὸ σπίτι τοῦ Τάκη καὶ τῆς Βασιλικῆς. Βράδυ, στὸ τραπέζι).

ΒΑΣΙΛΙΚΗ (συνεχίζει κουβέντα): Γιατί, Χρῆστο, δὲν παντρεύτηκες ὡς τώρα;

ΧΡΗΣΤΟΣ: Τὸ παιχνίδι τοῦ γάμου εἶναι ἐπικίνδυνο στὴ σημερινὴ ἐποχή. Δὲν εἶναι σὰν τὸν παλιὸ καλὸν καιρό. Τότε ἡ σύζυγος ἦταν ἀφωσιωμένη στο νοικοκυριό της... Ὁ ἄνδρας δούλευε ὅλη τὴν ἡμέρα κι' ἐρχόταν τὸ βράδυ σπίτι νὰ ξεκουραστῆ. Σήμερα ὅμως οἱ περισσότεροι παντρεμένοι κάνουν καὶ τὶς μισὲς δουλειὲς τοῦ σπιτιοῦ. (Πλάγιο βλέμμα στὸν Τάκη). Τὰ βλέπω καὶ τὰ ἔξερω. Πρὶν λίγες βδομάδες ἔμεινα μ' ἕνα ἀντράγυνο κι' εἶδα μὲ τὰ μάτια μου τὸ σύζυγο νὰ σηκώνεται μετὰ τὸ δεῖπνο ἀπὸ τὸ τραπέζι καὶ νὰ πηγαίνη στὴν κουζίνα νὰ πλένη τὰ πιάτα.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ (πειραμένη): Δὲν περνᾶτε στὸ σαλόνι νὰ κάπνίστε κανένα τσιγάρο;

ΣΚΗΝΗ 4η

(Στὸ σαλόνι)

ΤΑΚΗΣ (στὸν Χρῆστο): Μπράβο! Καλὰ τὰ εἶπες! Ἀπόψε γλύτωσα τὸ σκούπισμα τῶν πιάτων. Ὁ Θεὸς σ' ἔφερε στὸ σπίτι μου; Πές της κι' ἄλλα!

ΒΑΣΙΛΙΚΗ (μπαίνοντας στὸ σαλόνι): Λοιπόν; (Στὸ Χρῆστο): Δὲν σᾶς ἀρέσει ὁ ἔγγαμος βίος;

ΧΡΗΣΤΟΣ: Νὰ σᾶς πῶ: Κι' ἕνας ἄλλος λόγος ποὺ δὲν θέλω νὰ παντρευτῶ, εἶναι ὅτι ὁ γάμος σὲ χωρίζει ἀπὸ τοὺς φίλους σου. Ἕνας ἐργένης μπορεῖ κάθε βράδυ νὰ πάη στὴν τα θέρνα νὰ πιῇ καὶ νὰ κουβεντιάσῃ μὲ τοὺς φίλους του, ἐνῶ ὁ παντρεμένος ὑποχρεώνεται νὰ μείνῃ σπίτι καὶ νὰ βοηθῇ τὴ γυναίκα του στὸ πλέξιμο.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ (ἀναγκαστικά): Πάντως ἐγὼ δὲν εἶμαι ἀπ' αὐτὲς τὶς συζύγους (ἄγριο βλέμμα στὸν Τάκη): Πάντοτε λέω στὸν ἄντρα μου, μετὰ τὸ φαΐ, νὰ πετάγεται στὴν ταβέρνα νὰ περνᾶ μιὰ δυὸ ὧρες μὲ τοὺς φίλους του. (Ὁ Τάκης μένει κατάπληκτος).

ΤΑΚΗΣ (μὲ χαρά): Ἔχει δίκιο, ἡ Βασιλική. Ἔτσι εἶναι... Αἴντε! Πᾶμε στὴν ταβέρνα. (Φεύγουν).

ΣΚΗΝΗ 5η

(Στὶς δέκα τὸ βράδυ. Οἱ δυὸ φίλοι ἐπιστρέφουν ἀπὸ τὴν ταβέρνα):

ΒΑΣΙΛΙΚΗ (τοὺς ὑποδέχεται μ' ἕνα χαμόγελο): Πῶς πέρασατε στὴν ταβέρνα; Γιατί δὲν καθήσατε ἀκόμα; (Μὲ τρόπο στὸν Τάκη): Ἂς ἔχης χάρι, καημένε, στὸν ὑποψήφιο γαμπρό!

ΧΡΗΣΤΟΣ (στὸν Τάκη): Ἡ γυναίκα σου εἶναι σπουδαία σύζυγος. Ναί! Μιὰ τέτοια πρέπει νὰ μοῦ βρῆτε.

ΤΟ ΑΝΤΡΟΓΥΝΟ: Τὴ βρήκαμε! Τὴ βρήκαμε!

ΣΚΗΝΗ 6η

(Ἔπειτα ἀπὸ τρεῖς μέρες καὶ μετὰ τὴν ἀφίξι τῆς Ζωῆς. Βράδυ, στὸ τραπέζι).

ΒΑΣΙΛΙΚΗ (στὸν Τάκη): Δὲν θὰ βγῆς ἔξω μὲ τὸ φίλο σου νὰ τὰ πῆτε στὴν ταβέρνα;

ΤΑΚΗΣ: Πᾶμε!

ΧΡΗΣΤΟΣ (φλερτάροντας τὴ Ζωή): Τί βιάζεσαι; (Σηκώνεται): Ἂς περάσουμε στὸ σαλόνι. Ἔχω νὰ σοῦ μιλήσω. (Ἀφίνουν τὶς γυναῖκες μόνες).

ΣΚΗΝΗ 7η

ΒΑΣΙΛΙΚΗ (μὲ ἀνυπόμονο ἐνδιαφέρον): Λοιπόν;... Οἱ ἐντυπώσεις σου; Εἶναι ὁ καταλληλος;

ΖΩΗ: Ναί. Μάλιστα ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμὴ ἄρχισε μαζί μου ἀγριο φέρτ.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ: Τὸ ξέρω... Μοῦ ζήτησε μάλιστα νὰ σὲ βολιδοσκοπήσω γιὰ γάμο.

ΖΩΗ (μὲ χαρά): Ἀλήθεια;

ΒΑΣΙΛΙΚΗ: Στάσου! Μὴν ἐνθουσιάζεσαι. Τοῦπα πὼς κι' ἐσὺ εἶσαι ἐναντίον τοῦ γάμου. Ἐπίτηδες. Γιὰ νὰ ἐπαναφέρω στὴν τάξι τὸν ἄντρα μου.

ΖΩΗ (μὲ ἀπογοήτευσι): Δηλαδή; Χαλάει τὸ προξενειό;

ΒΑΣΙΛΙΚΗ: Ἀπεναντίας... Δέθηκε καλύτερα, γιατὶ ὁ Χρῆστος εἶναι ἐρωτευμένος μαζί σου, πρόθυμος γιὰ κάθε θυσία καὶ κάθε συνωμοσία.

ΖΩΗ: Δὲν καταλαβαίνω.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ: Θὰ καταλάβῃς. (Γέλια). Ὅταν παντρευτῆς.

ΣΚΗΝΗ 8η

(Στὸ σαλόνι)

ΧΡΗΣΤΟΣ: Ἡ Ζωὴ εἶναι γιὰ μένα ἡ ἰδεώδης σύζυγος. Καὶ ἡ Βασιλικὴ προσφέρθηκε εὐγενέστατα νὰ μὲ κρατήση ὅσο θέλω στὸ σπίτι ὥστε νὰ τὴ γνωρίσω καλύτερα.

ΤΑΚΗΣ: Κάνε ὅ,τι καταλαβαίνεις. Δὲ στρίβουμε τώρα γιὰ τὴν ταβέρνα;

ΧΡΗΣΤΟΣ: Ὄχι Προτιμῶ τὴ συντροφιὰ τῆς Ζωῆς.

ΤΑΚΗΣ: Δηλαδή μοῦ κοπιαθήκης ἐδῶ γιὰ νὰ μοῦ χαλάσης τὸ σπίτι;

ΧΡΗΣΤΟΣ: Ἄκου, Τάκη. Ἀσκετὰ σ' ἐξυπηρέτησα ὡς τώρα. Γλύτωσες πιάτα καὶ γκρίνια, οὐκ ὀλίγα. Ἡ σειρά σου τώρα νὰ ἐξυπηρετήσῃς κι' ἐμένα. Δῶσε βάσι: Τὴν ἀγάπησα ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμὴ τὴν κουνιάδα σου, ἀλλὰ δυστυχῶς ἔπεσα ἐπάνω σὲ βράχο: Ἡ Ζωὴ εἶναι ἐναντίον τοῦ γάμου, ὅπως ἐγώ. Ἰσχυρίζεται ὅτι ἡ σημερινὴ σύζυγος εἶναι τὸ θῦμα ποὺ ὑποτάσσεται στὶς ἰδιοτροπίες τοῦ συζύγου. Πιστεύει ὅτι οἱ ἄνδρες εἶναι ἐγωϊσταί, ταβερνόβιοι, ποὺ ἀφίνουν τὶς γυναῖκες τους στὸ σπίτι μόνες τὰ βράδυα. Γιαυτὸ συνεννοηθήκαμε μὲ τὴ γυναίκα σου νὰ σὲ μεταμφιέσωμε σὲ πρότυπο συζύγου. Γιὰ νὰ βλέπη ἡ Ζωὴ καὶ νὰ πεισθῇ νὰ πῇ τὸ «ναί». (Ὁ Τάκης γουρλώνει τὰ μάτια του): Γιαυτὸ θὰ μιλᾶς μὲ καλὸ τρόπο τῆς Βασιλικῆς, θὰ κόψης τὶς ταβέρνες καὶ θὰ τὴ βοηθᾶς στὴν κουζίνα καὶ στὸ πλέξιμο. Ἔτσι πιστεύω στοὺς τρεῖς μῆνες ποὺ θὰ μείνω ἀκόμη σπίτι σου, νὰ καταφέρω τὴ Ζωὴ νὰ μὲ παντρευτῆ.

Αὐλαία

Π—ΑΝ

★

ΤΙ ΧΡΕΙΑΖΟΝΤΑΙ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑ

100 δράμια γάλα, καλὰ βρασμένο ἢ παστεριωμένο. Δυὸ κουταλάκια μουρουνόλαδο. Χυμὸ ἑνὸς τουλάχιστον πορτοκαλιοῦ.

Δίνετε τους λοιπὸν:

Μιὰ πορτοκαλάδα τὴν ὥρα ποὺ θὰ ξυπνήσουν. Γάλα ἢ πορτοκαλάδα ὅταν διψοῦν, στὸ διάστημα τῆς ἡμέρας. Ἕνα γάλα πρὶν κοιμηθοῦν, τὸ βράδυ.

Ο ΑΛΗΣ ΚΑΙ ΔΕ... ΣΥΜΜΑΖΕΥΕΤΑΙ

Ἐδῶ καὶ λίγον καιρό, κυκλοφοροῦν στὸ Παρίσι ἐπίμονες φῆμες ὅτι ἕνας ἔντονος αἰσθηματικὸς δεσμὸς ἔχει δημιουργηθῆ μεταξὺ τοῦ πρίγκηπος Ἀλῆ Χὰν καὶ τῆς γνωστῆς «στὰρ» τοῦ Ἀμερικανικοῦ κινηματογράφου Τζὴν Τηνεῦ ποὺ παρεπιδημεῖ τώρα γιὰ ἀναψυχὴ στὸ Παρίσι. Στὴν εἰκόνα, ἡ ὁμορφη ἠθοποιὸς καὶ ὁ.. ἅστατος Ἀλῆ, στὴν πρεμιέρα μιᾶς νέας κινηματογραφικῆς ταινίας.

ΖΙΛΕ

ΠΛΑΤΗ: Βάλετε 122 πόντους. Πλέξετε 5 ἑκατ. λάστιχο 2+2 π. Στὴν τελευταία βελόνα μὲ τὸ λάστιχο προσθέσετε 1 π. στὸ μέσον τῶν πόντων. Συνεχίσετε μὲ τὴν φανταιζὶ πλέξι ἴσια. Σὲ γενικὸ μάκρος 21 ἑκατ. σχηματίσετε τὶς μασχάλες κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπο: Θὰ κλείνετε καὶ τὶς δυὸ μεριὲς στὴν ἀρχὴ κάθε βελόνας: 4 π., 3 π., 2 π., (3 φορὲς) καὶ 1 π. Συνεχίσετε ἴσια ἕως ὅτου ἔχετε 13 ἑκατ. γενικὸ ὕψος τῆς μασχάλης. Σὲ αὐτὸ τὸ σημεῖο κλείσετε γιὰ τοὺς ὤμους. Θὰ κλείσετε 8 π. σὲ κάθε μεριὰ (4 φορές). Τοὺς ὑπόλοιπους πόντους κλείσετέ τους σὲ μιὰ φορὰ γιὰ τὸ ντεκολτὲ τῆς πλάτης.

ΑΡΙΣΤΕΡΟ ΜΠΡΟΣΤΙΝΟ: Βάλετε 64 π. Πλέξετε 5 ἑκ. λάστιχο 2+2 π., πλὴν τῶν 9 ἀριστερῶν πόντων, τοὺς ὁποίους θὰ πλέκετε μὲ μοὺς γιὰ νὰ δημιουργήσετε τὴ φάσα. Στὴν τελευταία βελόνα μὲ τὸ λάστιχο πλέξετε 20 π. καὶ τὸν 21ο πόντο πλέξετέ τον δυὸ φορές. Ἐπαναλάβετε τὸ αὐτὸ ἀκόμη μιὰ φορά. Συνεχίσετε τὸ πλέξιμο μὲ τὴν φανταιζὶ πλέξι πλὴν τῶν 9 π., τοὺς ὁποίους θὰ συνεχίσετε νὰ τοὺς πλέκετε μὲ μούς. Στὸ ἴδιο μάκρος τῆς πλάτης ποὺ σχηματίσατε τὶς μασχάλες σχηματίσετε καὶ τὴ μασχάλη τοῦ μπροστινοῦ κατὰ τὸν ἴδιο τρόπο. Ταυτοχρόνως μὲ τὴν μασχάλη θὰ σχηματίσετε τὸ ντεκολτὲ κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπο: Θὰ πλέκετε 2 π. μαζὶ πρὸ τῶν 9 π. τῆς φάσας. Θὰ ἐπαναλάβετε τὰ κλεισίματα τοῦ ντεκολτὲ κάθε 6 βελόντες (12 φορές). Στὸ ἴδιο ὕψος τῆς μασχάλης μὲ τὴ μασχάλη τῆς πλάτης σχηματίσετε τὸν ὦμο κατὰ τὸν ἴδιο τρόπο. Τοὺς 9 π. τῆς φάσας ἐξακολουθήσετε νὰ τοὺς πλέκετε μὲ μοὺς ἕως τὸ μέσον τοῦ ντεκολτὲ τῆς πλάτης. Κλείσετε τοὺς 9 πόντους σὲ μιὰ φορά.

ΔΕΞΙ ΜΠΡΟΣΤΙΝΟ: Θὰ πλεχθῇ ἀκριβῶς ὅπως καὶ τ' ἀριστερό, μὲ μόνη διαφορὰ ὅτι θὰ σχηματίσετε κουμπότρυπες στὴ φάσα μὲ τὴν μοὺς πλέξι. Τὴν πρώτη κουμπότρυπα θὰ τὴ σχηματίσετε σὲ 1 ἑκατ. ἀπὸ τὴν ἀρχὴ κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπο: 3 π. μοὺς, κλείσετε 3 π., 3 π. μὲ μοὺς καὶ συνεχίσετε μὲ τὸ λάστιχο. Στὴν ἑπόμενη βελόνα θὰ προσθέσετε τοὺς 3 π. ποὺ κλείσατε. Οἱ ἄλλες 4 κουμπότρυπες θὰ ἔχουν 4 ἑκατ. ἀπόστασι ἡ μιὰ ἀπὸ τὴν ἄλλη.

ΕΦΑΜΟΓΗ: Ράψετε τοὺς ὤμους καὶ τὴ φάσα στὸ ντεκολτὲ τῆς πλάτης. Κατόπιν σηκώσετε στὴν κάθε μασχάλη 100 π. Πλέξετε αὐτοὺς τοὺς πόντους λάστιχο 2+2 π. 2 ἑκατ. Κλείσετέ τους ὅπως τοὺς βρίσκετε, δηλαδὴ καλὴ μὲ καλή, ἀνάποδη μὲ ἀνάποδη. Ράψετε τὶς πλαϊνὲς ραφές. Στὴν ἀριστερὴ φάσα στὸ ἐσωτερικὸ μέρος ράψετε μιὰ γκρὸ κορδέλα καὶ κατόπιν ράψετε τὰ κουμπιά. Κάνετε τὶς κουμποτρυπες φεστόνι.

ΦΟΥΣΤΑ

Ἡ φούστα θὰ πλεχθῇ σὲ δυο κομμάτια μὲ ζέρσεϋ. Βάλετε 80 π. (ἐπάνω μέρος). Πλέξετε 6 ἑκατ. λάστιχο 1+1 π. Ἀρχίσετε μὲ ζέρσεϋ. Στὴν πρώτη βελόνα ποὺ θ' ἀρχίσετε τὸ ζέρσεϋ θὰ πλέξετε κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπο: 1 π. καλή, πλέξετε 2 φορὲς τὸν ἑπόμενο πόντο, 1 π. καλὴ 2 φορὲς τὸν ἑπόμενο πόντο καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς. Κατόπιν θὰ συνεχίσετε κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπο:

1η βελόνα = 1 π. οὔγια 8 π. καλή, 2 π. ἁπλετοι, γυρίσετε τὴν κλωστὴ στὸ πίσω μέρος τοῦ πλεκτοῦ, 2 π. ἀνάποδη. Συνεχίσετε ἀπὸ τοὺς 8 π. καλή.

2η βελόνα (ἀνάποδη μεριὰ τοῦ πλεκτοῦ). Τοὺς ἀνάποδους πόντους θὰ τοὺς πλέξετε καλὴ καὶ τοὺς καλοὺς ἀνάποδη δηλαδὴ 2 π. καλή, 10 π. ἀνάποδη.

Συνεχίσετε τὸ πλέξιμο ἐπαναλαμβάνοντας αὐτὲς τὶς δύο βελόνες 12 βελόνες σύνολον Κατόπιν θὰ κάνετε ἀνοίγματα κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπο: Θὰ πλέκετε δυὸ φορὲς τὸν 1 π. πρὸ τῶν 8 π. ἀπὸ τὴν καλή, ἀλλὰ στὴν ἀνάποδη μεριὰ τοῦ πλεκτοῦ σας. Δηλαδὴ θὰ πλέξετε: 2 π. καλὴ, 11 π. ἀνάποδ καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς. Πλέξετε καὶ πάλι 12 βελόνες σύνολον μετὰ π 'ἀνοίγματα καὶ ξαναβάλετε ἀνοίγματα κατὰ τὸν ἴδιο τρόπο, ὅπως τὴν προηγούμενη φορά. Θὰ συνεχίσετε νὰ βάζετε κατὰ τὸν ἴδιο τρόπο ἀνοίγματα κάθε 12 βελόνες κάθε φορά (10 φορὲς ἀκόμη). Σὲ γενικὸ μάκρος 38—40 ἑκατ. θὰ πλέξετε στὴν καλὴ μεριὰ τοῦ πλεκτοῦ σας 3 βελόνες ὅλο ἀνάποδη καὶ θὰ κλείσετε τοὺς πόντους σὲ μιὰ φορά.

Πλέξετε καὶ τὸ ἄλλο φύλλο τῆς φούστας κατὰ τὸν ἴδιο τρόπο.

ΕΦΑΡΜΟΓΗ: Σιδερώσετε τὸ πλεκτό σας μὲ νωτὸ πανί. Ράψετε τὶς πλαϊνὲς ραφές. Τσακίσετε τὸ λάστιχο στὴ μέση πρὸς τὴν ἀνάποδη μεριὰ καὶ ράψετε τὸ μὲ περαστὴ βελόνα. Σ' αὐτὸ τὸ στρίφωμα περάσετε μέσα τὸ φαρδὺ λάστιχο.

Τ. Κ.

★

ΜΙΚΡΑ — ΜΙΚΡΑ

⁂ Τὰ ὑφάσματα ἀπὸ τεχνητὸ μετάξι, ὅταν τὰ ξεβγάζετε, ρίχνετε μέσα στὸ νερὸ λίγη ζάχαρη. Ἔτσι διατηροῦν τὴ γυαλάδα τους πάντα.

⁂ Γιὰ νὰ μὴν κάνουν πέτσα ἡ πουτίγκα σας καὶ οἱ γλυκές σας σάλτσες, στρῶστε τις μὲ λίγη ζάχαρη πρὶν κρυώσουν.

⁂ Οἱ περισσότερες νοικοκυρὲς φυλάνε τὶς καινούργιες σακκοῦλες τοῦ μπακάλη, γιατὶ ξέρουν πὼς κάποτε θὰ τὶς χρειαστοῦν. Γιὰ νὰ εἶναι ὅμως τὸ συρτάρι τους ταχτικό, θὰ πρέπει νὰ τὶς στερεώνουν ὅλες μαζὶ μ' ἕνα μανταλάκι.

⁂ Ὁ λεκὲς τοῦ ρετσινιοῦ καθαρίζεται, ἂν στάξετε μιὰ σταγόνα τερεβινθίνη, καὶ πάνω σ' αὐτὴ στάξετε πατατάλευρο ποὺ τὸ ἀφίνετε ἔτσι λίγη ὥρα. Ὕστερα πλένετε μὲ βενζόλ.

ΩΡΑΙΟ ΣΥΝΟΛΟ ΓΙΑ ΚΟΡΙΤΣΑΚΙ

Ὑλικά: 450 γραμ. ἢ 145 δραμ. ΠΕΓΚΟΥΕΝ — ΜΟΝΤΑΙΝ. Βελόνες Νο 2 ½. Φαρδὺ λάστιχο τοῦ πήχεως. 5 κουμπιά.

Τρόπος πλεξίματος: Λάστιχο 2+2π = 2π καλή, 2π ἀνάποδη. Λάστιχο 1+1π = 1π καλή, 1π ἀνάποδη. Ζέρσεϋ = 1 βελόνα καλή, 1 βελόνα ἀνάποδη. Μοὺς: Πλέκετε πάντοτε καλή. Φανταιζὶ πλέξι — 1η ΒΕΛΟΝΑ: 1π γιὰ τὴν οὔγια (τὸν τρόπο τοῦ πλεξίματος γιὰ τὴν οὔγια θὰ τὸν δῆτε στὶς γενικὲς ὁδηγίες τοῦ παραρτήματος μὲ τὰ πλεκτά. 1π ἁπλεκτος ἀνάποδη, (γυρίστε τὴν κλωστὴ πρὸς τὰ κάτω) 3π καλή. Συνεχίσετε ἀπὸ τὸν 1 ἁπλεκτο πόντο ἀνάποδη. Συνεχίσετε τὴν κλωστὴ πρὸς τὰ πάνω) πλέξετε 3π ἀνάποδη. Συνεχίσετε ὅπως ἀρχίσατε. 3η καὶ 4η ΒΕΛΟΝΑ ὅπως ἡ 1η καὶ 2η ΒΕΛΟΝΑ. 5η ΒΕΛΟΝΑ: 1π οὔγια, 2π καλή, 1π ἁπλεκτος ἀνάποδη, 3π καλή. Συνεχίσετε ἀπὸ τὸν ἁπλεκτο πόντο. 6η ΒΕΛΟΝΑ ὅπως ἡ 2η ΒΕΛΟΝΑ. Θὰ συνεχίσετε καὶ 8η ΒΕΛΟΝΑ ὅπως ἡ 5η καὶ ἡ 2η ΒΕΛΟΝΑ. 7η τὴν πλέξι ἐπαναλαμβάνοντας αὐτὲς τὶς 3 ΒΕΛΟΝΕΣ.

ΟΤΑΝ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΑΣ ΔΕΝ ΘΕΛΟΥΝ ΝΑ ΦΑΝΕ

—Ἔλα πιά, φάε τὸ φαγάκι σου... Πῶς θὰ μεγαλώσῃς;... Φάε τὸ φαγάκι σου κι' ὁ μπαμπὰς θὰ σοῦ ἀγοράσῃ ποδηλατάκι...

Μὰ τὸ παιδάκι τῆς γειτόνισσάς μου φαίνεται πὼς δὲν ἤθελε ἀκόμη νὰ δεχθῇ τὸ φαγάκι του καὶ τὰ παρακάλια συνεχίζονταν. Ὕστερα ἀκούστηκε ἡ φωνὴ τῆς γιαγιᾶς, ποὺ ὑπόσχονταν κι' αὐτὴ ἕνα παραμυθάκι καὶ μιὰ σφυρίχτρα.. Ὁ μικρὸς ἄρχισε νὰ κλαψουρίζῃ σιγὰ-σιγὰ καὶ νὰ ζητᾷ ἀπὸ πρίν τὸ ποδηλατάκι, τὴ σφυρίχτρα, τὰ παραμύθια. Μητέρα καὶ γιαγιὰ μὲ δυὸ φετίτσες βούτυρο μὲ μέλι στὸ πιατάκι, συνέχεια στὸ πόδι παρακαλοῦσαν, ὅλο παρακαλοῦσαν, καὶ κυνηγοῦσαν τὸ παιδὶ στὴ βεράντα, στὴν αὐλή.

Αὐτὸ γινόταν σχεδὸν κάθε μέρα. Ὁ ἐκνευρισμὸς καὶ ἡ κούρασι τῆς οἰκογένειας ἦταν πράγματα ἀνυπόφορα.

⁂

Εἶναι πολὺ συχνὸ τὸ φαινόμενο παιδιῶν ποὺ ἀρνοῦνται νὰ δεχθοῦν μὲ ὄρεξι τὸ φαγητό τους. Ὕστερα ἀπὸ πολλὲς προσπάθειες τῶν γονέων κατορθώνουν νὰ βάλουν κάτι στὸ στόμα τους. Μὰ χρειάσθηκε νὰ κινητοποιηθῇ πρώτα ὁλόκληρη ἡ οἰκογένεια. Ἄλλοι νὰ ὑποσνεθοῦν δῶρα ἢ νὰ κάμουν τὰ θελήματα τοῦ παιδιοῦ, ἄλλοι νὰ τὸ ἀπειλήσουν μὲ ποινές, μὲ θηρία καὶ δράκους ἢ τέλος νὰ τὸ ξυλίσουν στ' ἀλήθεια.

Ὅπως, ἐξ ἴσου συχνά, συμβαίνει ἐντελῶς τὸ ἀντίθετο: τὸ παιδὶ νὰ κλαίῃ τριγυρίζοντας τὴ μητέρα του καὶ ζητῶντας της μιὰ φέτα ψωμάκι μὲ τυρί, ἐνῶ ἐκείνη βρίσκεται στὴ δυσάρεστη θέσι νὰ μὴ μπορῇ νὰ τοῦ τὰ προσφέρῃ. Καὶ βλέπομε παιδιὰ στὶς φτωχογειτονιὲς ποὺ καταβροχθίζουν μὲ βουλιμία ἕνα ξερὸ κομμάτι ψωμὶ ἢ ἕνα πιάτο ὄσπρια.

⁂

Ποιοὶ εἶναι οἱ λόγοι ποὺ κάνουν τὸ παιδὶ νὰ μὴ δέχεται εὐχάριστα τὸ φαγητό του καὶ ν' ἀντιστέκεται μπροστὰ στὴν τόσο φυσικὴ ἀνάγκη τῆς τροφῆς; Εἶναι πολλοὶ οἱ λόγοι καὶ θὰ τοὺς ἐξετάσουμε ἕναν-ἕνα.

Μήπως τὸ παιδί σας, ἀπὸ ὑπερκόπωση στὸ σχολεῖο ἢ στὸ παιχνίδι, χάνει τὴν ὄρεξί του; Ἐξετάστε, λοιπόν, πρὶν ἀπ' ὅλα αὐτό.

Μήπως ἡ ἔλλειψις περιπάτου, συντροφιᾶς καὶ ἀπασχολήσεως, μήπως ἡ πλῆξις τοῦ κόβουν τὸ κέφι καὶ τὴν ὄρεξι;

Μήπως στὰ ἐνδιάμεσα τῶν γευμάτων τσιμπάει κάτι ἀπὸ 'δῶ, κάτι ἀπὸ 'κεῖ — ἕνα κουλουράκι, λίγες καραμέλες, ἕνα φροῦτο;

Μήπως ἀποστρέφεται ὡρισμένα φαγητὰ κι' ἐσεῖς ἐπιμένετε ἀκόμη νὰ τοῦ τὰ σερβίρετε;

Ἂν δὲ συμβαίνῃ τίποτε ἀπ' ὅλ' αὐτά, τότε τὸ λόγο ἔχει ὁ γιατρός, ποὺ θὰ ἐξετάσῃ μήπως κάποιες ἐκβλαστήσεις στὴ μύτη ἢ παράσιτα στὸν ἐντερικὸ σωλῆνα ἀναστατώνουν τὸ νευρικὸ σύστημα τοῦ παιδιοῦ καὶ τὸ κάνουν ἀνόρεχτο.

Ἂν δὲ συμβαίνῃ τίποτε κι' ἀπ' αὐτά, τότε θὰ πῇ πὼς οἱ λόγοι εἶναι ψυχολογικοὶ καὶ γι' αὐτοὺς θὰ μιλήσουμε τώρα.

⁂

Τί ἐννοοῦμε ὅταν λέμε πὼς οἱ λόγοι εἶναι ψυχολογικοί; Ἐννοοῦμε πὼς ἡ συμπεριφορὰ τῆς οἰκογένειας δημιουργεῖ στὸ παιδὶ τέτοιες ἐσωτερικές, ψυχικὲς ἀντιδράσεις, ποὺ τὸ ὁδηγοῦν σὲ πολλὲς δυσάρεστες ἐκδηλώσεις. Μιὰ ἀπ' αὐτὲς εἶναι καὶ ἡ ἄρνησι τῆς τροφῆς. Σημαίνει δηλ. ὅτι τὸ παιδὶ στὴν πραγματικότητα δὲν στερεῖται ἀπὸ ὄρεξι. Ἀντίθετα, μπορεῖ νὰ πεινᾷ, κάποτε, πολύ. Ὡστόσο, δὲ θέλει νὰ δεχτῇ αὐτὸ ποὺ τοῦ προσφέρουν.

Γιατί, λοιπόν;

Πολλοὶ γονεῖς ἐκδηλώνουν τὴν ἀγάπη τους στὰ παιδιὰ μὲ ὑπερβολή. Δίνουν στὰ παιδιά τους νὰ καταλάβουν πὼς εἶναι ἕτοιμοι νὰ δεχτοῦν τὸ κάθε τί, ἀρκεῖ νὰ τὰ εὐχαριστήσουν. Ἐννοοῦν νὰ ἐξουσιάζουν τὴ ζωὴ τῶν παιδιῶν τους καὶ στὶς μικρότερες λεπτομέρειες. Τρέμουν γιὰ τὰ παιδιά τους καὶ τὸ ἐκδηλώνουν αὐτὸ δίχως καμμιὰ προφύλαξι.

Βέβαια τὸ παιδὶ πρέπει νὰ εἶναι βέβαιο πὼς ἔχει τὴν ἀγάπη τῶν γονέων του. Μὰ τὰ πολλὰ χάδια τὸ κάνουν ἐγωϊστή. Σιγὰ-σιγὰ συνηθίζει νὰ ἐκμεταλλεύεται τὴν ἀδυναμία ποὺ τοῦ ἔχουν οἱ γονεῖς. Γίνεται ὅλο καὶ πιὸ ἀπαιτητικό, πεισματάρικο. Τοῦ ζητοῦν νὰ μὴν κάνῃ θόρυβο, νὰ ἡσυχάσῃ; Αὐτὸ θὰ θορυβήσῃ πιὸ πολύ, νὰ τοὺς ἀναγκάσῃ νὰ τοῦ τάξουνε κάτι. Τοῦ προσφέρουν τὸ φαγητό του; Θὰ κάμῃ πείσματα, δὲ θὰ τὸ δεχθῇ, γιὰ νὰ τοὺς κάμῃ νὰ τὸ παρακαλέσουν πιὸ πολύ, θὰ τοὺς τυραννήσῃ. Κάποτε θὰ βάλῃ τὴ γιὰ νὰ γαυγίσῃ σὰν σκύλος ἢ τὸν παποῦ νὰ λαλήσῃ σὰν πουλί! κι' ὕστερα θὰ δεχτῇ νὰ φάῃ.

Μέσα σὲ τέτοιο περιβάλλον καὶ μὲ τέτοια ἀνατροφὴ τὸ παιδὶ γίνεται νευρωτικό. Παύει νὰ λειτουργῇ σὰν ψυχοσωματικὸς ὀργανισμὸς ὑγιὴς καὶ κανονικός. Βαθμηδὸν ὁ βιολογικὸς νόμος τῆς αὐτοσυντηρήσεως καὶ τῆς ἀναζητήσεως τροφῆς ἀτονεῖ, γιατὶ τὶς εὐθύνες ἀνέλαβε ἡ μητέρα. Αὐτὴ φροντίζει γιὰ. Θὰ παρακαλέσῃ, θὰ ἱκετεύσῃ τὸ παιδὶ γιὰ νὰ φάῃ.

Ὅλ' αὐτὰ δὲν συμβαίνουν σὲ μιὰ φτωχικὴ οἰκογένεια. Ὁ ἀγώνας τῆς ζωῆς δὲν τῆς ἀφίνει περιθώρια γιὰ πολλὰ χάδια καὶ περιποιήσεις ὑπερβολικές. Καὶ τὸ παιδὶ ἀναπτύσσεται φυσιολογικά, ἡ ὄρεξίς του πάει κανονικὰ καὶ οἱ δυσάρεστες ψυχολογικὲς ἀντιδράσεις, δὲν ὑπάρχουν.

⁂

Νά, λοιπόν, σὲ μιὰ σύντομη ἀνακεφαλαίωσι, τί πρέπει νὰ προσέχουν οἱ μητέρες:

1. Μὴν πολυπαρακαλᾶτε καὶ μὴ παραχαϊδεύετε τὰ παιδιά. Ἂν δὲν θελήσουν νὰ φάνε ὅλο τὸ φαγητό τους, μὴ δείχνετε πὼς ἀνησυχῆτε, μὴ δείξετε ταραχή. Ἀφῆστε το νὰ πεινάσῃ, νὰ τοῦ ἔρθῃ ἡ ὄρεξι καὶ τότε θὰ φάῃ.

2. Ὑπάρχουν καὶ παιδιὰ ἐκ φύσεως λιγόφαγα, ὅπως ὑπάρχουν καὶ λαίμαργα.

3. Ἡ ὑπερκόπωσις κόβει τὴν ὄρεξι καθὼς καὶ ἡ ἀκινησία.

4. Μὴν ἀφίνετε τὸ παιδὶ νὰ τρῶῃ ὁ,τι βρῇ καὶ σὲ ὁποιαδήποτε ὥρα, γιατὶ χαλάει ἡ ὄρεξί του.

5. Μὴ τὸ κόβετε ξαφνικὰ ἀπὸ τὴ μελέτη του ἢ ἀπὸ ὁποια ἀσχολία του γιὰ νὰ φάῃ. Μὴ τοῦ ἀποσπᾶτε τὴν προσοχὴ μὲ συζήτησι, διήγησι κλπ. Εἶναι φυσικὸ νὰ μὴ μπορῇ νὰ συγκεντρωθῇ στὸ φαγητό του ἀμέσως καὶ τότε μασάει ὧρα μένο χωρίς, πολλὲς φορές, νὰ μπορῇ νὰ καταπιῇ.

6. Παρουσιάζετε τὸ φαγητὸ σερβιρισμένο σὲ ὡραῖο κι' ὄχι παραφορτωμένο πιατάκι.

7. Μὴν ἀρχίζετε ποτὲ μὲ παρακλήσεις ἢ ἀπειλὲς γιὰ νὰ τὸ ἀναγκάσετε νὰ φάῃ.

Ἀκούω ὅμως τὴν ἀπορία μιᾶς μητέρας:

— Ἂν, παρ' ὅλ' αὐτά, δὲν κατορθώνουμε νὰ τὸ κάνουμε νὰ φάῃ;

— Ἐ, τότε, κυρία μου, ἂς μὴ φάῃ. Ἀφῆστε, μὴν ἀσχολῆστε μ' αὐτὸ μιὰ-δυὸ μέρες. Θὰ τὸ πιέσῃ ἡ φυσικὴ ἀνάγκη καὶ θ' ἀφήσῃ κατὰ μέρος ἐγωϊσμούς, πείσματα. Θὰ μάθῃ νὰ τρώῃ. Ἄλλωστε δὲν ἔχει νὰ πάθῃ ἀπολύτως τίποτε μὲ νηστεία δυὸ καὶ τριῶν ἡμερῶν. Ἐνῶ ἡ καθημερινὴ ἄρνησι τροφῆς εἶναι μαρτύριο καὶ γιὰ σᾶς καὶ γιὰ τὸ ἴδιο. Μάθετε τὸ παιδί σας νὰ ζῇ σὰν φυσιολογικὸς ἄνθρωπος, δεῖξτε του σωστὰ τὴν ἀγάπη σας κι' ὅλα θὰ πάνε καλά.

Ο ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ

ΤΑ ΒΑΣΙΚΑ ΛΑΘΗ ΤΗΣ ΔΙΑΤΡΟΦΗΣ

ΥΠΟΣΙΤΙΣΜΟΣ

Ὡς σφάλμα διατροφῆς ὁ ὑποσιτισμὸς εἶνε σπάνιος. Παρουσιάζεται ὅμως ἡ ἀνεπαρκὴς θρέψις γιὰ λόγους οἰκονομικοὺς ἢ σὲ περίπτωσι ἀναρρώσεως ἀπὸ βαρειὰν ἀρρώστεια. Ὡστόσο, πολλὲς γυναῖκες ὑποσιτίζονται συστηματικὰ γιὰ ν' ἀδυνατίσουν. Ἂς εἶνε προσεκτικές.

ΥΠΕΡΣΙΤΙΣΜΟΣ

Ὁ ἄνθρωπος σπάνια τρώει κατὰ κόρον ἀπὸ φυσιολογικὴ διάθεσι. Τὸν σπρώχνει μᾶλλον ἡ λαιμαργία ὅταν τοῦ ἀρέσει τὸ φαγητό: κρέας, ψάρι, γλυκά, ποτά. Ὁ ὑπερσιτισμὸς εἶνε σφάλμα καὶ προκαλεῖ, ἰδιαίτερα στὰ μικρὰ παιδιὰ γαστρίτιδες, ἐντερίτιδες, ἐκζέματα, χλωμάδα καὶ παχυσαρκία.

ΑΝΕΠΑΡΚΗ ΓΑΛΑΚΤΕΡΑ

Τὸ γάλα, βασικὴ τροφὴ τῆς πρώτης παιδικῆς ἡλικίας εἶνε ἀπαραίτητο καὶ στοὺς μεγάλους καὶ μπορεῖ νὰ συντελέσῃ σὲ μεγάλο βαθμὸ νὰ γίνῃ ἡ δίαιτα ἰσορροπημένη. Τὸ γάμα ὠφελεῖ στὸ σχηματισμὸ τῶν ὀστῶν καὶ εἶνε ἐξαίρετη πηγὴ ἀντιστάσεως σ' ὅλες τὶς μολύνσεις.

ΠΟΛΥ ΚΡΕΑΣ

Σὲ μέτριες ποσότητες, τὸ κρέας εἶνε ἐξαίρετη τροφή. Ἡ κατάχρησί του ὅμως συμβαδίζει μὲ μιὰν ἐλάττωσι τῶν ἄλλων τροφῶν καὶ ἰδιαίτερα τῶν λαχανικῶν. Προκαλεῖ τὴν ἀνώμαλη καταπόνησι τῶν νεφρῶν καὶ τοῦ ἥπατος καὶ δὲν ἀργεῖ νὰ ὁδηγήσῃ στὴ νευρικὴ ὑπέρτασι.

ΠΟΛΛΑ ΛΙΠΑΡΑ

Εἶνε τὸ πιὸ συνηθισμένο σφάλμα διατροφῆς. Τὰ ἀλλαντικά, τὰ γεμιστά, τὰ καρυκεύματα κτλ. ὑποβάλλουν σὲ σκληρὴ δοκιμασία ἀκόμη καὶ τὰ πιὸ γερὰ σηκότια. Ἡ πολὺ λιπαρὴ κουζίνα εἶναι ἡ πηγὴ τῶν ἀσθενειῶν ἀπὸ κακὴ διατροφὴ καὶ ὁδηγεῖ νωρὶς ἢ ἀργὰ στὴ δίαιτα.

ΑΤΑΞΙΑ ΣΤΟ ΦΑΓΗΤΟ

Ἡ ἀταξία στὶς ὧρες τοῦ φαγητοῦ μπορεῖ νὰ βλάψῃ τὴν καλὴ λειτουργία τοῦ πεπτικοῦ μηχανισμοῦ καὶ νὰ ἐλαττώσῃ τὴν ὄρεξι. Ἀκόμα τὸ νὰ κολατσίσῃ κανεὶς σ' ὁποιαδήποτε ὥρα τῆς ἡμέρας ἔχει σὰν συνέπεια νὰ ἐμποδίζῃ τὴν ἀφομοίωσι τῶν τροφῶν.

★

ΜΙΚΡΑ — ΜΙΚΡΑ

⁂ Ἂν ἔχετε γραμματόσημα κολλημένα τὸ ἕνα στὸ ἄλλο, βάλτετα κάτω ἀπὸ ἕνα κομμάτι μεταξωτὸ χαρτὶ καὶ σιδερώστε τα.

⁂ Καθαρίζετε τὰ σφουγγάρια σας μὲ ξυνὸ γάλα. Ἀφῆστε το λίγη ὥρα μέσα τὸ σφουγγάρι, μετὰ πλύνετέ το καλὰ καὶ ξεπλύνετε μὲ μπάλικο νερό.

⁂ Στὴν κόλλα ποὺ θὰ κρλλάρετε, προσθέσετε ἕνα κουταλάκι λάδι. Τὰ ροῦχα σιδερώνονται τότε καλύτερα καὶ εὐκολώτερα.

Ἂν δὲν εἶσθε σὲ θέσι νὰ ἔχετε μεγάλο ἀριθμὸ φορεμάτων, προτιμᾶτε πάντα τὰ φορέματα μὲ τὴν εὔκολη γραμμή. Ἔτσι θὰ εἶσθε καλοντυμένη σὲ κάθε περίστασι.

Μὲ τὰ φορέματα αὐτὰ ποὺ σᾶς παρουσιάζουμε, ἐξασφαλίζετε μιὰ ἐμφάνισι ἀμπιγιὲ ποὺ φέρει τὴ σφραγίδα μιᾶς αὐστηρῆς κομψότητας. Εἶναι κατάλληλα τόσο γιὰ μικρὲς ἔξοδα καὶ μεγαλύτερες συγκεντρώσεις.

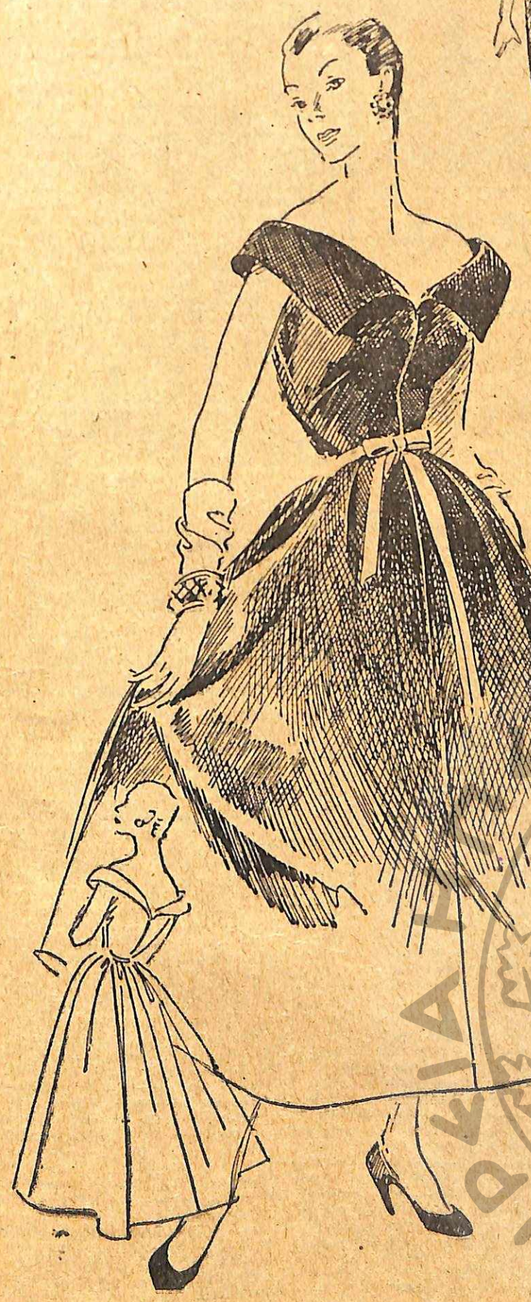

ΤΑ ΕΥΚΟΛΟΦΟΡΕΤΑ

1. Βελοῦδο μπλὲ-νουΐ. Μερικὰ ἐλεύθερα πιετάκια μπρός. Στὸ πίσω μέρος τῆς φούστας σούρα.

2. Τὸ ταγιὲρ ἀπὸ μαῦρο φαΐγ. Θὰ σᾶς βγάλῃ ἀσπροπρόσωπη πάντοτε. Ἡ φούστα εἶναι φακελλος.

3. Τὸ βραδυνὸ ἀπὸ σατὲν ντυσές. Χαριτωμένο καὶ νεανικὸ σὲ ἀρκετὰ κλασσικὴ γραμμή.

4. Ταφτὰς μαρόν. Ψιλὰ-ψιλὰ πιετάκια, ποὺ δημιουργοῦν τὴ σούρα τῆς φούστας. Ἡ μπάντα τοῦ στήθους σουρώνει σὰν μπουγιονιέ. Οἱ μπρετέλες βελούδινες.

5. Ζακετάκι βελούδινο κρουαζὲ μὲ κουμπιὰ ἀπ' τὸ ἴδιο βελοῦδο. Τελειωμένο ἔτσι, ὥστε νὰ σταματᾷ ἀκριβῶς στὴ μέση. Φοριέται πάνω ἀπ' τὸ κλασσικὸ αὐτὸ πλισὲ φόρεμα. Πρακτικὴ καὶ κομψὴ διπλὴ ἐμφάνισι.

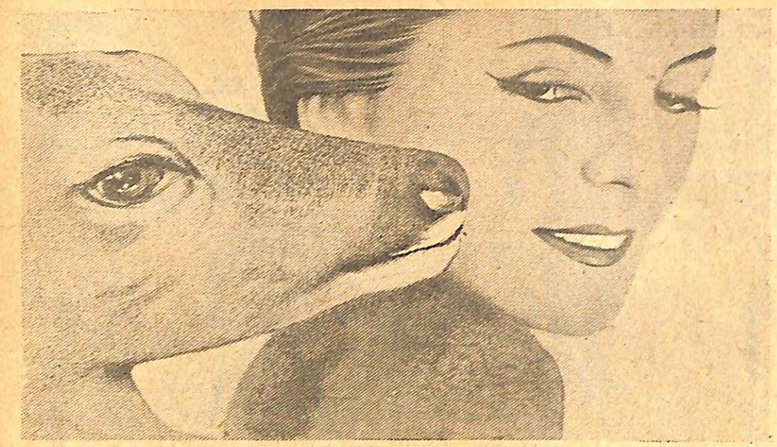

«ΤΟ ΜΑΤΙ ΤΗΣ ΕΛΑΦΙΝΑΣ»

ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΚΑΙ ΤΕΧΝΙΚΗ ΤΟΥ ΜΑΚΙΓΙΑΖ

ΥΠΟ ΣΥΝΕΡΓΑΤΙΔΟΣ ΜΑΣ Δ. ΣΑΡΚΟΠΟΥΛΟΥ

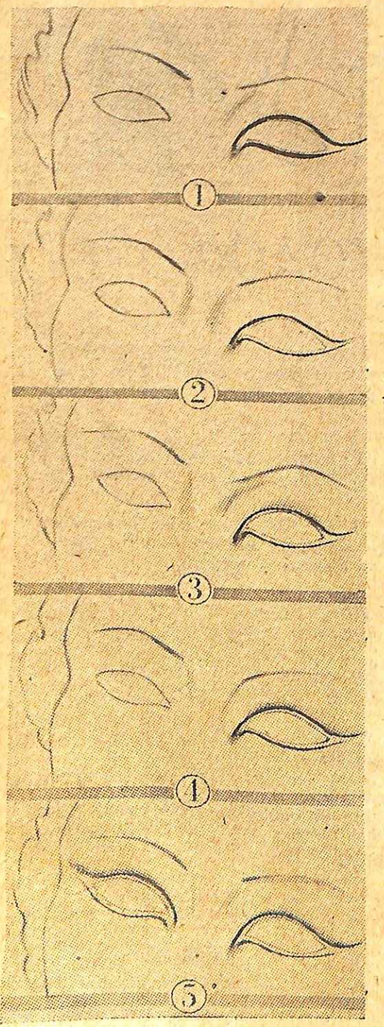

Ἡ μόδα μὲ τὰ κοντὰ μαλλιά, τοὺς γεωμετρικοὺς γιακάδες, τὰ γωνιώδη πρόσωπα, ἀγοροποίησε κάπως τὴ γυναίκα.

Ὅλο τὸ βάρος γιὰ νὰ τῆς ἀποδοθοῦν οἱ διακυμάνσεις καὶ ἡ θηλυκότητα ποὺ τῆς λείπει πέφτει στὸ μακιγιάζ, ποὺ εἶναι τὴν ἐποχὴ αὐτὴν ἀλαβάστρινο, κεχριμπαρένιο.

Τὰ μάτια, ὅμως, ἔχουν ἀναλάβει τὸν μεγαλύτερο ρόλο, νὰ βάλουν τὰ πράγματα στὴ θέσι τους.

Τὰ μάτια...

Αὐτὰ ποὺ ἀποθεώθηκαν καὶ ἐξυμνήθηκαν σ' ὅλους τοὺς αἰῶνες, ὅσο τίποτε στὸν κόσμο. Κι' ὄχι μόνο γιατὶ εἶναι ὄμορφα κι' ἔχουν ὡραῖο σχῆμα καὶ χρῶμα καὶ πλούσια ματόκλαδα. Ἀλλὰ γιατὶ εἶναι αὐτὴ ἡ ἴδια ἡ ψυχή, ποὺ μιλεῖ χωρὶς διερμηνέα στὶς ἄλλες ψυχές. Χαίρονται, γελοῦν, θυμώνουν ἀπειλοῦν ἐκδικοῦνται, κεραυνώνουν. λυποῦνται, ἀγαποῦν προκαλοῦν. ἀγκαλιάζουν συγχωροῦν...

Ὁ διάσημος Γάλλος προσωπολόγος Φερνάντ Ὡμπρύ. ποὺ ἀξιοποιεῖ μὲ κάθε δυνατὴ τελειότητα τὰ στοιχεῖα τῆς γυναικείας ὁμορφιᾶς. ἐλάνσαρε, ἐδῶ καὶ λίγον καιρό. τὸ μακιγιάζ τοῦ «ματιοῦ τῆς ἐλαφίνας».

Δανείσθηκε ἀπὸ τὸ ὅμορφο αὐτὸ ζῶο ποὺ ἔχει κάτι τὸ πολὺ ἀνθρώπινο ὅλη τὴν ἔκφρασι τῆς γλυκειᾶς ἠδυπαθείας τοῦ βλέμματός του, ποὺ φαίνεται σὰ νὰ συγχωρῇ πρὶν ἀπὸ τὸν θάνατο...

Ὑπάρχουν κυνηγοὶ ποὺ δὲν μπόρεσαν νὰ ξεχάσουν τὰ μεγάλα δακρυσμένα μάτια τῆς ἐλαφίνας κι' ἀπαρνήθηκαν γιὰ πάντα τὸ κυνήγι ἐξ αἰτίας της.

Ὁ Ὡμπρὺ τόνισε ἀκόμη τὴν ψευδαίσθησι, ἐπαλείφοντας τὰ βλέφαρα καὶ τὶς ἐσωτερικὲς γωνίες τῶν ματιῶν μὲ μιὰ εἰδικὴ οὐσία. ἡ ὁποία. χωρὶς νὰ εἶναι λιπαρή συγκρατεῖ μιὰν ἐκπληκτικὴ λαμπεράδα.

Ἡ τεχνικὴ τοῦ «ματιοῦ τῆς ἐλαφίνας» ἀπορρέει ἀπὸ τὴν ἴδια τὴ διαιώρφωσι τοῦ ματιοῦ αὐτοῦ τοῦ τρυφεροῦ ζώου. Μὲ μιὰ σίνουρη γραμμὴ μολυβιοῦ ποὺ ὁ τόνος του θὰ ἐναρμονίζεται μὲ τὸν τόνο τῶν φρυδιῶν καὶ τῶν ματόκλαδων, γράφεται ἡ ἄκρη τῶν βλεφάρων. Ἡ ἀκρη τῆς γραμμῆς εἶναι 2 καὶ 3 χιλιοστόμετρα κάτω ἀπὸ τὴν ἐσωτερικὴ γωνία τοῦ ματιοῦ (βλέπετε παραπλεύρως σκίτσα σχ. 1). Ἔπειτα ἀκολουθεῖ τὴν ἄκρη τοῦ ἄνω βλεφάρου καὶ ὅταν φτάνη στὴν ἐξωτερικὴ γωνία τοῦ ματιοῦ. προεκτείνεται σὲ τρόπο ὥστε νὰ μεγαλώση τὸ βλέφαρο σὲ σχῆμα ἀμυγδάλου.

Ἡ γλυκειὰ τρυφερότης τοῦ βλέμματος θὰ ἐξαρτηθῇ ἀπὸ τὸν τρόπο ποὺ προεκτάθηκε τὸ μάτι πρὸς τὴν ἐξωτερική του γωνία.

Ἡ ἴδια τεχνικὴ διατηρεῖται γιὰ τὴν γραμμὴ ποὺ τονίζει τὸ κάτω βλέφαρο. Καὶ πρέπει οἱ δυὸ ἄκρες τῶν γραμμῶν ποὺ ὑπογραμμίζουν τὸ ἄνω καὶ κάτω βλέφαρο νὰ μὴν ἑνώνωνται στὴν ἐσωτερικὴ γωνία τοῦ ματιοῦ καὶ ἡ γραμμὴ τοῦ κάτω βλεφάρου νὰ ἀκολουθῇ τὸ στρογγύλεμα τῆς ἐπάνω γραμμῆς καὶ νὰ διατηροῦνται παράλληλες ὥς τὸ τέλος τους.

Μιὰ καὶ τὸ μάτι ὑπογραμμίσθηκε ἔτσι, ἔρχεται ὕστερα ἡ τεχνικὴ τῶν σκιῶν.

Ἀρχίζει μὲ τὸ λυὸσιμο τῆς ἀρχῆς τῆς μολυβιᾶς (σχ. 2) στὴν ἐσωτερικὴ γωνία τοῦ ματιοῦ. Ὕστερα μὲ τὸ δάντυλο ποὺ εἶναι νεωλάτο μὲ σκιὰ λυώνεται ἀσκετὴ ἀπ' αὐτὴ σ·ὸ κέντρο τοῦ ἐπάνω βλεφάρου (σχ. 3). Αὐτὴ τὰ διὸ σημεῖα συνδέονται ὕστερα μεταξύ τους μὲ τὸ νὰ ἐνισχυθῇ ἐλαφρὰ ἡ σκιὰ ἀπὸ τὴν μιὰ ἄκρη τοῦ ματιοῦ ὥς τὴν ἄλλη (σχ. 4) καὶ δὲν μένει πιὰ παρὰ νὰ δοθῇ, μὲ τὴ βοήθεια μιᾶς εἰδικῆς οὐσίας. ἡ λαμπεράδα σ·ὸ βλέφαρο ποὺ θὰ θυμίζη τὸ ὑγρὸ μάτι τῆς ἐλαφίνας.

Χωρὶς ὑπερβολὴ τὸ μακινιὰζ αὐτὸ δίνει μιὰ ἀσύγκριτη νλύκα στὸ βλέμμα, καὶ ὑποβάλλει μὲ ἕναν ἀδιαφιλονείκητο καὶ φυσικὸ τρόπο τὸ μυστήριο καὶ τὴν θηλυκότητα.

ΔΟΜΝΑ ΣΑΡΚΟΠΟΥΛΟΥ

Διευθύντρια τοῦ Ἐπιστημονικοῦ Ἰνστιτούτου Αἰσθητικῆς Ἑρμοῦ 21

ΜΑΘΑΙΝΕΤΕ ΣΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΑΣ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΥΠΟΚΡΙΤΑΙ;

Σχεδὸν ὅλοι μας κάνουμε τὸ λάθος αὐτό, χωρὶς νὰ τὸ θέλουμε, λέει ἕνας Ἀμερικανὸς καθηγητὴς τῆς παιδαγωγικῆς. Οἱ ὑποκριταὶ γίνονται, δὲν γεννιοῦνται. Κανένα μωρὸ δὲν ξέρει νὰ ὑποκρίνεται.

Ὁ κίνδυνος ποὺ προκύπτει ὅταν ἐξαναγκάζουμε ἕνα παιδὶ νὰ κρύβῃ ἢ νὰ παρουσιάζῃ ἀνακριβῶς τὰ αἰσθήματά του, εἶνε ὅτι τὸ μαθαίνουμε ἔτσι νὰ γίνεται ὑποκριτὴς καὶ μὲ τὸν ἑαυτό του, ὅπως γίνεται καὶ μαζί σας. Δὲν εἶνε ποτὲ βέβαιο ὅτι ἐκεῖνα ποὺ ζητᾶ εἶνε σωστὰ καὶ θὰ ἱκανοποιηθοῦν καὶ ἔτσι προσπαθεῖ νὰ ἐξαναγκάσῃ τὸν ἐαυτό του νὰ σκεφθῇ ὅπως πιστεύει ὅτι θὰ θέλατε ἐσεῖς νὰ τὸ βλέπετε νὰ σκέπτεται. Ἀποτέλεσμα: Ὅταν μεγαλώσῃ, μπορεῖ νὰ νομίζῃ ὅτι προσπαθεῖ νὰ διορθώσῃ τοὺς γείτονές του γιὰ τὶς «κακὲς» πράξεις τους, ἐνῶ στὴν πραγματικότητα θὰ θέλῃ νὰ τοὺς τιμωρήσῃ ἐπειδὴ ζηλεύει ποὺ χαίρονται καὶ ἀπολαμβάνουν τὴ ζωὴ περισσότερο ἀπὸ ἐκεῖνον. Ἢ μπορεῖ νὰ προφασίζεται ὅτι ἐννοεῖ τὴν ἀνάληψι μιᾶς δημοσίας θέσεως — νὰ διορισθῇ δημόσιος ὑπάλληλος — σὰν «καθῆκον ἀπέναντι τῆς πολιτείας» ἐνῶ στὴν πραγματικότητα ἡ ἐπιθυμία του εἶνε νὰ ἀποκτήσῃ δύναμι καὶ μία εὔκολη ἀσφαλὴ δουλειά.

Μπορεῖτε νὰ ἀποφύγετε νὰ κάνετε τὸ παιδί σας τέτοιου εἴδους ὑποκριτή, ἂν τὸ κάνετε νὰ καταλάβῃ ὅτι δὲν ὑπάρχει τρόπος νὰ ἀποφύγῃ τὶς «κακὲς σκέψεις» καὶ ὅτι δὲν πρόκειται νὰ τιμωρηθῇ γι' αὐτές, παρὰ μόνον ἂν θελήσῃ νὰ τὶς πραγματοποιήσῃ. Προσπαθῆστε πρῶτα νὰ παραδεχθῆτε μόνη σας τὴν ἀλήθεια γιὰ τοὺς δικούς σας σκοποὺς καὶ τὶς σκέψεις σας καὶ τότε θὰ σᾶς εἶναι πολὺ εὔκολο νὰ διδάξετε τὰ παιδιά σας, νὰ μὴ φοβοῦνται νὰ εἶνε «ἀνθρωποι».

Ἕνα γκρούπ ἀπὸ Ἀμερικανίδες τῆς Ἀποστολῆς. Στὴ μέση διακρίνεται ἡ κυρία Πιουριφοῦ.

ΠΩΣ ΜΑΣ ΒΛΕΠΟΥΝ ΟΙ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΔΕΣ

ΘΑΥΜΑΖΟΥΝ ΤΟ ΚΛΙΜΑ ΜΑΣ ΤΟΝ ΟΥΡΑΝΟ ΤΗ ΘΑΛΑΣΣΑ ΚΑΙ ΤΗ... ΦΤΗΝΕΙΑ.— ΕΧΟΥΝ ΜΕΤΑΦΕΡΕΙ ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΑΝΕΣΕΙΣ ΤΟΥΣ.— Η ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, ΚΑΙ ΤΟ ΜΠΑΡ!...

ΤΗΣ ΣΥΝΕΡΓΑΤΙΔΟΣ ΜΑΣ **ΑΓΓΕΛΑΣ ΚΑΤΡΑΜΑΔΟΥ**

Ἕνας Ρωμηὸς ρώτησε κάποτε μίαν Ἀμερικανίδα νὰ πῇ τὶς ἐντυπώσεις της ἀπὸ τὴν ἐπίσκεψί της στὴν Ἀκρόπολι.

—Εἶναι πολὺ παλιὸ τὸ κτίριο καὶ ἔχει πάρα πολλὲς... πέτρες σκορπισμένες ἐδῶ καὶ ἐκεῖ! Καὶ τὸ χειρότερο εἶναι ποὺ δὲν ὑπάρχει κανένα... μπὰρ ἐκεῖ πάνω!...

Τὸ περιστατικὸ αὐτὸ εἶναι τόσο ἀληθινὸ ὅσο ἀληθινὰ εἶναι καὶ τὸ ὅτι πολλοὶ Ἀμερικανοὶ δὲν ἔχουν τὴν παραμικρὴ ἰδέα σὲ ποῖο περίπου σημεῖο τοῦ γ' βρίσκεται ἡ χώρα μας

Εἶχα παιδευθῆ νὰ μάθω σὲ μιὰν Ἀμερικανίδα συμμαθήτριά μου στὸ Λονδῖνο ὅτι ἡ Ἀθήνα εἶναι πρωτεύουσα τῆς Ἑλλάδος καὶ τὸ Κάϊρο τῆς Αἰγύπτου! Σκεφτῆτε ὅτι τὸ κρίτσι αὐτὸ μὲ ἀφάνταστη ἀφέλεια μὲ ρώτησε μιὰν ἡμέρα:

—Δὲν μοῦ λὲς ἔχετε μέσα συγκοινωνίας, ὅπως τὰ τραῖνα καὶ τὰ λεωφορεῖα, ποὺ ἔχομε καὶ ἐμεῖς;

—Ἀσφαλῶς! Ἀλλὰ τὶ ἐνόμιζες λοιπόν;

—Ἐνόμιζα ὅτι ἡ συγκοινωνία γίνεται μὲ καμῆλες!!!

Μιὰ ἄλλη φορὰ ἐρώτησα μιὰ νεαρὴ Ἀμερικανίδα ποὺ δὲν εἶχε ἔλθει ποτέ της στὴν Ἑλλάδα νὰ μοῦ περιγράψῃ πῶς φαντάζεται τὴ σημερινὴ Ἑλληνίδα, καὶ νὰ τὶ μοῦ ἀπάντησε:

—Τὶς φαντάζομαι ὡραῖες, λυγερὲς μὲ τὰ μαλλιὰ κτενισμένα ἐπάνω ψηλὰ στὸ κεφάλι, φορώντας κάτασπρες ἀραχνοϋφάντινες χλαμίδες καὶ χρυσὰ πέδιλα στὰ πόδια νὰ κυκλοφοροῦν στοὺς δρόμους τῆς Ἀθήνας!!!

Αὐτὰ καὶ ἄλλα φαντάζονται οἱ ξένοι φίλοι μας πολλοὶ ἀπὸ τοὺς ὁποίους πρωτάκουσαν "ἕως τὸ ὄνομα τῆς πατρίδος μας κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ τελευταίου πολέμου ὅταν οἱ ἡρωϊκοὶ φαντάροι μας χάριζαν δόξες νίκες ἐπάνω στὰ Ἀλβανικὰ βουνὰ καὶ ἀργότερα στὴ Μέση Ἀνατολὴ ἢ ἀλλοῦ.

Ἀπὸ τὸ τέλος τοῦ πολέμου χιλιάδες ξένοι ἦλθαν ἐδῶ μὲ στρατιωτικὲς καὶ οἰκονομικὲς ἀποστολές. Πολλοὶ ἀπὸ αὐτοὺς παραμένουν στὴ χώρα μας ἐπὶ ἕνα—δύο ἢ καὶ περισσότερα χρόνια καὶ ἔτσι ἔχουν κάθε εὐκαιρία νὰ τὴ γνωρίσουν καλύτερα.

Ἕνα μεγάλο μέρος τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ξένων ποὺ κυκλοφοροῦν σήμερα στοὺς δρόμους τῆς Ἀθήνας. ἀποτελεῖται ἀπὸ Ἀμερικανοὺς μαζὶ μὲ τὶς γυναῖκες καὶ τὰ παιδιά τους.

Θέλησα λοιπὸν νὰ ἐξακριβώσω πῶς μᾶς βλέπουν οἱ ξένοι ἐπισκέπται μας καὶ τὶ σκέπτονται γιὰ μᾶς καὶ τὶς συνήθειές μας.

⁂

— Πῶς βρίσκετε τὴ μικρή μας Ἑλλάδα; ἐρώτησα τὸν κ. Μάρυς ἀπὸ τὸ Σικάγο, ποὺ βρίσκεται ἕνα χρόνο τώρα στὴν Ἀθήνα, (ὁ σύζυγός της ἐργάζεται στὴν ὑπηρεσία μεταναστεύσεως).

—Ἔχετε κλῖμα ὑπέροχο, ὅπως τῆς Καλιφόρνιας καὶ εἶσθε λαὸς φιλόξενος καὶ εὐγενικός. Ἔχω τόσο συνηθίσει ἐδῶ ὥστε θὰ μοῦ κακοφανῇ πολὺ ὅταν σὲ λίγο καιρὸ θὰ εἶμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ φύγωμε.

—Ποιὰ ἦταν ἡ μεγαλύτερη δυσκολία ποὺ συναντήσατε στὶς ἀρχὲς ὅταν ἤλθατε ἐδῶ;

—Ἀ! ἡ ἑλληνικὴ γλῶσσα! Δὲν καταλάβαινα λέξι. Εὐτυχῶς ποὺ ἐσεῖς σὰν πιὸ ἐξυπνοι φροντίζετε τουλάχιστον καὶ μαθαίνετε τὴ δική μας καὶ ἔτσι κατωρθώνομε καὶ συνεννοούμεθα, ἀλλοιώς...

—Ἔχετε καθόλου παρέες καὶ φιλίες μὲ Ἑλληνίδες; ἐρωτῶ καὶ τὶς ἄλλες κυρίες τῆς συντροφιᾶς.

— Μᾶς ἀρέσει ἡ ἑλληνικὴ συντροφιὰ γιατὶ ξέρει νὰ κάνῃ κέφι καὶ νὰ διασκεδάζῃ. Ἔχουμε μερικὲς ἑλληνικὲς παρέες καὶ πολλὲς φορὲς κάνομε καὶ ἐπισκέψεις σὲ Ἑλληνίδες γνωστές μας. Προτιμοῦμε ὅμως ὅσες γνωρίζουν τὴ γλῶσσα μας.

Μιὰ ἄλλη μέρα μὲ πῆρε ἡ κ. Τέρκελ μαζί της στὴν «καντίνα» ἀπὸ τὴν ὁποία προμηθεύονται ὅλα τὰ χρειώδη καὶ τὰ τρόφιμά τους, οἱ Ἀμερικανοὶ ὑπήκοοι, μὲ σχετικὰ χαμηλὲς τιμές, ἀφοῦ τὰ εἴδη αὐτὰ δὲν πληρώνουν τελωνειακοὺς δεσμούς.

— Ἀσφαλῶς ὕστερα ἀπὸ παρόμοιες εὐκολίες καὶ ἀφθονία ἐκλογῆς δὲν θὰ ἀπομένῃ κανένα εἶδος νὰ προμηθεύεσθε ἀπὸ τὴν ἐγχώρια ἀγορὰ μας, ἐρωτῶ καὶ πάλι τὶς Ἀμερικανίδες τῆς συντροφιᾶς μας.

—Ἐγὼ πάντα ἀγοράζω τὸ φρέσκο κρέας τῆς ἀγορᾶς ποὺ βρίσκω νοστιμώτατο στὴ γεῦσι καὶ τὸ πρατιμῶ ἀπὸ τὸ κατεψυγμένο τῆς «καντίνας».

—Κι' ἐμεῖς, προσθέτει μιὰ ἄλλη, ὅλα τὰ χορταρικά, αὐγὰ καὶ τὰ φροῦτα τὰ προμηθευόμεθα ἀπὸ τὴν ἀγορά. Τὸ σπουδαιότερο ὅμως εἶναι ἕνα μεγάλο κέρδος ποὺ ἔχουμε ὅλοι οἱ Ἀμερικανοὶ ποὺ μένομε ἐδῶ μπορώντας νὰ προμηθευόμεθα ὅση ποσότητα θέλομε εἰς οὐσκυ ἀπὸ τὴν «καντίνα» μας, σὲ σχετικὰ χαμηλὴ τιμὴ ἐνῶ πίσω στὴν Ἀμερικὴ δὲν τολμούσαμε νὰ τὸ πλησιάσωμε ἀπὸ τὴ μεγάλη ἀκρίβεια!...

Αὐτὰ τὰ τελευταῖα διάστηκε νὰ τὰ πῇ ὁ σύζυγος μιᾶς Ἀμερικανίδας ποὺ παρακολουθοῦσε τὴ συζήτησί μας.

— Πῶς βρίσκετε τὰ ποτὰ τοῦ τόπου μας, τὴ ρετσίνα, τὸ οὔζο, τὴ μαυροδάφνη;

—Ἀπορῶ πῶς μπορῖτε καὶ πίνετε αὐτὴ τὴ ρετσίνα ποὺ ἡ γεῦσι της σοῦ θυμίζει βερνίκι τοῦ... παρκέ!! Τὸ οὔζο καὶ ἡ μαυροδάφνη εἶναι κάπως... καλύτερα καὶ τὰ πίνουμε κάποτε—κάποτε ἀλλὰ σὲ πολὺ μικρὴ δόσι!

⁂

Μιὰ ἄλλη φορὰ μὲ εἶχε καλέσει ἡ κ. Πάττερσον στὸ σπίτι της στὴν Κηφισιά.

—Πῶς λύσατε τὸ οἰκιακὸ πρόβλημα κ. Πάττερσον; τὴν ἐρώτησα. Εἶναι γνωστὸν ὅτι στὸν τόπο μας ἡ γυναικα ὀλίγα διαθέτει τὶς ἀνέσεις καὶ τὶς εὐκολίες ποὺ ἔχετε στὴν Ἀμερική.

—Τὸ ζήτημα αὐτὸ δὲν μᾶς δυσκόλευσε καθόλου. Γιατὶ μολὶς μᾶς μεταθέσουν ἐδῶ ἡ ἄλλου φροντίζουμε καὶ μεταφερόμε ὅλα τὰ ἐπιπλά μας καθὼς καὶ τὰ ἄλλα ἀναγκαῖα οἰκιακὰ σκεύη.

Καὶ πράγματι τὰ σπίτια τῶν Ἀμερικανῶν στὴν Ἀθήνα ἔχουν πλουτισθῆ μὲ ὅλες τὶς μοντέρνες μηχανικὲς συσκευές: Ἠλεκτρικὰ ψυγεῖα, κουζίνες, πλυντήρια, ἠλεκτρικὲς σκοῦπες, αὐτόματα μπάρ, ραδιογραμμόφωνα κλπ. ἀκόμη καὶ τὰ ταπέτα τους ἔχουν φέρει καὶ τὰ αὐτοκίνητά τους, σὲ σημεῖο ποὺ δικαίως νὰ ξέχνουν.... ὅτι βρίσκονται μακρυὰ ἀπὸ τὴν Ἀμερική!

— Μᾶς λείπουν βέβαια τὰ πολυτελῆ καταστήματα στὶς βιτρίνες τῶν ὁποίων περνούσαμε τὴν ὥρα μας ὅταν βγαίναμε γιὰ ψώνια. Ἀλλὰ ἡ διαμονή μας ἐδῶ εἶναι τόσο εὐχάριστη ποὺ μᾶς προξενεῖ λύπη ὅταν ἔρχεται ἡ ὥρα νὰ γυρίσωμε πίσω στὴν Ἀμερική.

— Ἀσχολεῖσθε μὲ τίποτα ἄλλο ἔξω ἀπὸ τὸ νοικοκυριό·

—Βεβαίως ἔχουμε συγκροτήσει ἕνα γυναικεῖο σωματεῖο (A.W.O.G.) τοῦ ὁποίου κύριος σκοπὸς εἶναι νὰ βοηθῇ καὶ νὰ συμβάλλῃ ὅσο μπορεῖ περισσότερο στὸ ἔργο τῆς Βασιλίσσης. Ἐπίσης διοργανώνουμε χορευτικὲς ἑσπερίδες, ἐράνους, σουαρέ, μπρὶτς, ὅλαι αἱ εἰσπράξεις τῶν ὁποίων διατίθενται γιὰ τὸν ἴδιον σκοπό.

⁂

Οἱ περισσότερες ἀμερικανικὲς οἰκογένειες ζητοῦν καὶ ἐπιδιώκουν νὰ παρατείνουν τὴ διαμονή τους στὴν Ἀθήνα ὅσο δυνατὸν περισσότερο.

Ἡ μεγάλη ἀκρίβεια καὶ οἱ ἀτελείωτοι φόροι, μᾶς κάνουν νὰ προτιμοῦμε συχνὰ ἐργασίες στὸ ἐξωτερικό, μοῦ εἶπαν οἱ περισσότερες ἀπὸ αὐτές.

Μεταξὺ τῶν πλεονεκτημάτων ποὺ ἀπολαμβάνουν στὴ χώρα μας οἱ Ἀμερικανοὶ ὑπήκοοι εἶναι καὶ τὰ ἑξῆς:

* Ἰατρικὴ περίθαλψι χωρὶς καμμιὰ πληρωμή.

* Ταχυδρομικὴ ὑπηρεσία ποὺ τοὺς ἐξυπηρετεῖ μὲ τὰ μισὰ ταχυδρομικὰ τέλη.

* Ψυχαγωγία: Ὑπάρχει ἕνα μεγάλο «κλάμπ» στὴν Κηφισιὰ μὲ μεγάλη δεξαμενὴ γιὰ μπάνιο, γήπεδο γιὰ τέννις. αἴθουσα χοροῦ κλπ. ποὺ ἐξυπηρετεῖ κυρίως τοὺς στρατιωτικοὺς ποὺ παραμένουν ἐδῶ χωρὶς τὶς οἰκογένειές τους.

* Ἄφθονα μέσα συγκοινωνίας στὴ διάθεσί τους κλπ.

Τὸ σπουδαιότερο ὅμως ἀπ' ὅλα. ὅπως μοῦ ἐξήγησε ἡ κ. Μπρυς, εἶναι ὁ εὐχάριστος συνδυασμὸς θαλάσσας καὶ βουνοῦ ποὺ διαθέτει ἡ Ἀθήνα μας. «Σὲ λίγα λεπτὰ τῆς ὥρας καὶ χωρὶς μεγάλα ἔξοδα μπορεῖ νὰ βρεθῇ κανεὶς καὶ νὰ ἀπολαύσῃ τὶς καταγάλανες ἀκρογιαλιὲς τοῦ Σαρωνικοῦ σας ἢ καὶ πάλι νὰ μυρίσῃ τὸ θυμάρι καὶ τὸ ἄγριο τῆς Πάρνηθας. Πράγματα ποὺ δύσκολα βρίσκεται ἀλλοῦ».

ΑΓΓΕΛΑ ΚΑΤΡΑΜΑΔΟΥ

ΣΕ ΛΙΓΕΣ ΓΡΑΜΜΕΣ

⁂ **Προσθέστε στὸν καφὲ λίγο κακάο στὴ μύτη τοῦ μαχαιριοῦ. Τὸ ἄρωμά του γίνεται τότε πιὸ καλό.**

⁂ **Τὸ λαδὶ κομμένα φορέματα διαβρώνετέ τα στὶς γραμμὲς τῆς κλωστῆς, ἀλλοιῶς τὸ φορεμα χάνει τὴ φόρμα του.**

⁂ **Ὅταν χτυπᾶτε γιὰ νὰ ξεκονίσετε τὸ στρῶμα σας μέσα στὸ δωμάτιο, ἁπλώστε ἕνα ὑγρὸ πανὶ πάνω του. Τὸ πανὶ κρατᾶ τὴ σκόνη.**

ΓΥΜΝΗ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑ ΚΑΙ ΝΤΥΜΕΝΗ ΤΗΝ ΠΡΟΘΕΣΙ...

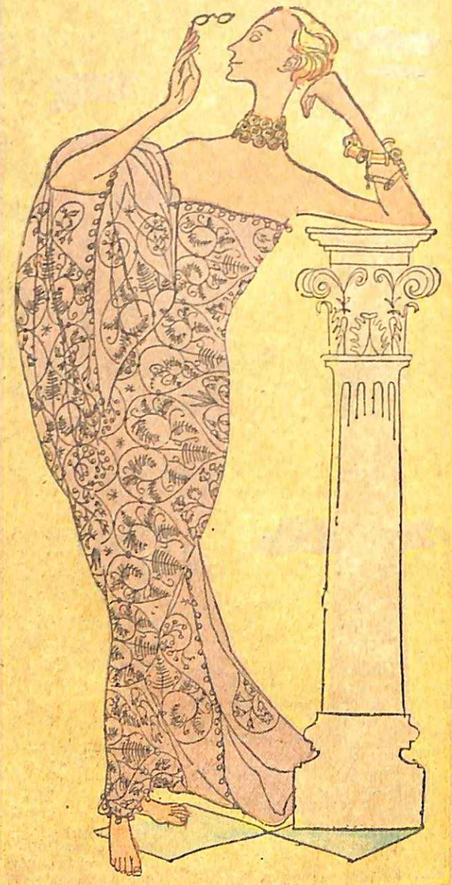

Η πρώτη γυναίκα, ή Εὔα ἔχασε τὴν ἀμέσιμνη παραδεισιακὴ ἁπλότητά της, ἀπὸ τὸν πόθο νὰ γνωρίση τὸ μεγάλο μυστικὸ τῆς φύσεως. Κέρδισε ὅμως σὲ ἀντάλλαγμα τὴ γυναικεία σοφία.

Τί ἔκανε, λοιπόν, ἡ Εὔα μετὰ τὸ πρῶτο σεξουαλικό της ξύπνημα; Ποιὰ ἦταν ἡ πρώτη της πρᾶξι; Ἡ Εὔα σκέπασε τὴν γύμνια της! Λένε πὼς τὸ ἔκανε ἀπὸ ντροπή. Δὲν εἶναι ἀλήθεια! Τὸ ἔκανε ἐντελῶς γιὰ ἄλλο λόγο. Αἰσθάνθηκε ὅτι εἶχε ξυπνήσει τὸ σεξουαλισμό, κι' ὅτι ἔτσι ἀναλάβαινε συγχρόνως καὶ τὴν εὐθύνη νὰ τὸν κρατάη ζωντανό. Μὲ τὴν ἐνστικτώδη σοφία της ἔνοιωσε πὼς γιὰ νὰ κρατάη ζωντανὸ τὸν πόθο, ἔπρεπε νὰ σκεπάση τὸ γυμνό της σῶμα.

Ὁ πόθος δὲν πηγάζει πάντα ἀπὸ τὴν ἁπλῆ φυσικὴ ἀνάγκη τῆς σεξουαλικῆς λειτουργίας. Συχνότατα τὸν κινοῦν κίνητρα ψυχολογικά, ποὺ καταλήγουν στὸ ἐρωτικὸ ἀποτέλεσμα. Τὸν κινεῖ πρῶτ' ἀπ' ὅλα ἡ ἀνάγκη τῆς ἐπιβολῆς, ἡ περιέργεια, χίλιες δυὸ ἄλλες πολύπλοκες ὑποσυνείδητες αἰτίες, καὶ τὸν ἐξάπτει ἡ φαντασία.

Γι' αὐτὸ ἡ τέχνη τοῦ ρούχου παίζει τεράστιο ρόλο στὴ γυναικεία πρόκλησι.

Ὅταν ὁ ἄντρας μπορῆ νὰ γδύση, αἰσθάνεται τὴν χαρὰ τῆς ἐπιβολῆς καὶ τῆς κυριαρχίας. Ὅταν ἡ γυναίκα εἶναι ντυμένη, ἐπιτρέπει κάθε ὄργιο στὴν ἀνδρικὴ φαντασία. Καὶ συχνὰ ἡ περιέργεια δημιουργεῖ τὸν πόθο, ποὺ μπορεῖ καὶ νὰ μὴν ξυπνοῦσε καθόλου ἂν ἡ γυναίκα ἦταν γυμνή.

Δυὸ πράγματα ἀπ' ἄλλου σκοτώνουν τὸν πόθο ὅπως ξέρουμε: Ἡ συνήθεια καὶ ἡ αὐστηρὴ κριτικὴ ματιὰ σὲ στιγμὲς νηφαλιότητας.

Κάτι ποὺ τὸ βλέπουμε ὅλη τὴν ὥρα παύει καὶ νὰ προκαλῆ τὴν προσοχή μας. Ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριὰ πάλι, πολὺ λίγα γυναικεῖα σώματα ἀντέχουν σὲ ἐξονυχιστικὴ ἐξέτασι, ἀλλὰ κι' αὐτὰ ἀκόμα ἔχουν τὶς ἄσχημες ὧρες τους καὶ τὶς ἀγαρμπες στάσεις τους.

Ἡ γυναίκα τὰ αἰσθάνεται ὅλ' αὐτὰ καὶ ἀντιδρᾶ στὴν σεξουαλικὴ φθορά, βάζοντας ἀνάμεσα στὸ σῶμα της καὶ στὴν σκληρὴ πραγματικότητα, τὸ προστατευτικὸ ροῦχο. Γι' αὐτὸ τὸ γυναικεῖο ντύσιμο εἶναι κάτι πολὺ περισσότερο ἀπὸ ἀντιμετώπισι τοῦ καιροῦ καὶ ἀπὸ κοινωνικὴ παράστασι καὶ διάκρισι.

Τὸ ντύσιμο, ὅμως, πρέπει νὰ ἐκπληρώση ὡς τὸ τέλος τὴν ἀποστολή του στὸ ψυχολογικὸ αὐτὸ παιχνίδι. Ἀπὸ προστατευτικὸ πρέπει νὰ γίνη... ἐπιθετικό. Πρέπει οὔτε κι' αὐτό, ἂν εἶναι δυνατόν, νὰ μὴν ὑποστῆ τὴν φθορὰ τῆς συνήθειας. Ἡ μόδα ἔχει ἀναλάβει νὰ ἐμφανίζη τὴ γυναίκα πάντα φρέσκια κι' ἀλλοιώτικη.

Τὸ ντύσιμο πρέπει τελικὰ νὰ ὑπογραμμίζη καὶ νὰ προκαλῆ.

Πρέπει πότε νὰ ἀποτείνεται ἀπ' εὐθείας στὶς αἰσθήσεις ἐμφανίζοντας τὸ σῶμα ἀναλυφο, καὶ πότε στὴ φαντασία, κρύβοντάς το ὑποκριτικὰ μέσα σὲ πῆχες ὕφασμα.

Συχνὰ τὸ ντύσιμο οὐδετεροποιεῖ ὡρισμένα μέρη γιὰ νὰ τονίση καὶ νὰ θυμίση ἄλλα, ὅπως μιὰ ἔξυπνη βιτρίνα ἐμφανίζει κάθε τόσο ἕνα μόνο εἶδος, γιὰ νὰ τραβήξη ἔτσι περισσότερο τὴν προσοχή.

Πότε παρουσιάζεται ἡ γυναίκα μὲ φούστάνι ὣς τὸ πάτωμα καὶ συγκεντρώνει ὅλη τὴν προσοχὴ στὸ τολμηρὸ ντεκολτὲ καὶ στοὺς γυμνοὺς ὤμους.

Πότε ἐμφανίζεται μὲ τελείως κλειστὸ ντεκολτὲ ἀλλὰ χωρὶς διόλου μανίκια ὑποχρεώνοντας τὸ μάτι νὰ παρακολουθήση τὶς ἁρμονικὲς κινήσεις τοῦ γυμνοῦ μπράτσου. Στὴν περίπτωσι αὐτὴ ἐκμεταλλεύεται καὶ ἄλλα πολύτιμα στοιχεῖα γοητείας, ὅπως π. χ. τὰ ὡραῖα χέρια καὶ τὶς μασχάλες (περιποιημένες φυσικά).

Κι' ἄλλοτε δείχνει τὰ πάντα. Φορώντας μαγιὸ καὶ σόρς καὶ τότε... κανεὶς δὲν τὰ προσέχη, καὶ ὅλους ἐνδιαφέρουν κυρίως ἐκεῖνα τὰ λίγα σκεπάσματα ποὺ ἐμφανίζονται σὰν ἐρεθιστικὴ ἄρνησι!

Τὴν τέχνη αὐτὴ τοῦ ντυσίματος, λοιπόν, τὴν κατέχει ἡ γυναίκα στὴν ἐντέλεια καὶ τὴ χειρίζεται μὲ μαεστρία. Ἀκόμα κι' ὅταν δὲν τὴ συνειδητοποιῆ ἀπόλυτα. Ἀλλὰ κι' ὅταν ἀκόμα τὴ συνειδητοποιεῖ δὲν πρέπει νὰ δείχνη ὅτι γνωρίζει τὸ σκοπὸ πρὸς τὸν ὁποῖο ἀποβλέπουν ὅλες της οἱ προσπάθειες. Κάτι ποὺ πρέπει πάντα νὰ εἶναι ντυμένο καί... κουκουλωμένο μάλιστα, εἶναι: ἡ πρόθεσι. Ὅταν ἡ γυναίκα δείχνη ὅτι θέλει νὰ προκαλέση, τότε ἀντιθέτως ἀπωθεῖ. Τὰ ὅπλα μὲ τὰ ὁποῖα κατεβαίνει στὸν ἐρωτικὸν ἀγῶνα δὲν πρέπει ποτὲ νὰ τὰ ἐμφανίζη γυμνά.

Καὶ κάτι ἄλλο ἐπίσης πρέπει ἡ γυναίκα νὰ σκεπάζη ἐπιμελῶς: τὰ ἄσχημα μέρη τοῦ σώματός της! Νὰ μή τὰ ἀποκαλύπτη ἀκόμα κι' ἂν τὸ προστάζη ἡ μόδα. Αὐτὸ ποτὲ δὲν πρέπει νὰ τὸ ξεχνάη. Γιατὶ ἂν ἡ ἴδια τὸ ξεχάση... θὰ τῆς τὸ θυμίσουν ὁπωσδήποτε οἱ ἄλλοι!

ΛΙΝΑ ΑΙΛΙΑΝΟΥ

ΧΕΙΜΩΝΑ ΚΑΙ ΑΝΟΙΞΙ

Τὸ κομψὸ αὐτὸ μαλακὸ μάλλινο παλτὸ μὲ τὴν ἐξαίσια γραμμὴ φοριέται τόσο τὸ χειμώνα, ὅσο καὶ τὴν ἄνοιξι. Τὸ μελετημένο του σχέδιο, δὲν τὸ σκλαβώνουν μεγάλοι γιακάδες καὶ πληθωρικὲς γαρνιτοῦρες, ὥστε νὰ ἀνήκη αὐστηρὰ σὲ μιὰ μόδα ἐποχῆς. Ἡ φετεινὴ μόδα ἐξακολουθεῖ νὰ τὸ εὐνοῆ ἰδιαίτερα.

ΚΕΙΜΗΛΙΑ ΧΕΙΡΟΤΕΧΝΙΚΗ ΡΟΤΑΡΙΑΝΗ ΣΥΜΜΑΧΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ
ΜΕ ΤΙΣ ΓΚΡΕΝΑ ΝΤΑΛΙΕΣ

ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΑΘΗΝΑΪΚΟ ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΤΟΥ ΝΙΚΟΥ ΜΑΡΑΚΗ

Του

—Τοῦ ἔγραφες γράμμα;

— Ναί. Τοῦ ἔγραφα ἕνα γράμμα...

Κούνησε τὸ κεφάλι της.

—Θαρρῶ πὼς ἄδικα κοπιάζεις! Εἶναι καιρὸς νὰ τὸν ξεχάσης καὶ νὰ προσέξης λίγο τὸν ἑαυτό σου. Κύτταξε τὰ μοῦτρα σου στὸν καθρέπτη. Ἔγινες χάλια!...

Ἦταν ντυμένη ἕτοιμη γιὰ ἔξω.

—Θέλεις ναρθῆς μαζί μου; τῆς εἶπε. Θὰ πάμε μὲ μιὰ συντροφιὰ σὲ κάποια ταβέρνα. Ἔλα καὶ σὺ νὰ ξεσκάσης...

—Ὄχι εὐχαριστῶ, ἀποκρίθηκε. Θὰ μείνω σπίτι...

Ὅταν ἔφυγε ἡ Κάκια φόρεσε τὸ παλτό της. Ἔρριξε μιὰ τελευταία ματιὰ στὴν κάμαρή της καὶ τὸ βλέμμα της χάιδεψε τρυφερὰ ὅλα ἐκεῖνα τὰ πράγματα ποὺ τόσο εἶχε ἀγαπήσει καὶ ποὺ δὲν θὰ ξανάβλεπε πιά. Μέσα σὲ τούτη τὴν κάμαρη μεγάλωσε καὶ πλάϊ σ' αὐτὰ τ' ἀγαπημένα πράγματα ἔνοιωσε τὰ πρῶτα χαρούμενα σκιρτήματα τῆς καρδιᾶς της. Τώρα ὅμως...

— Καλύτερα νὰ τελειώνω, εἶπε. Ὅσο πιὸ γρήγορα τόσο πιὸ καλά.

Ἔβαλε τὸ χέρι στὴν τσέπη. Τὸ γράμμα ἦταν ἐκεῖ. Ὅταν τὴν εὕρισκαν νεκρὴ καὶ τὴν ἔψαχναν θὰ τὸ διάβαζαν. Δὲν θὰ μάθαιναν ὅμως ποτὲ ποιὸς ἦταν ὁ αἴτιος τῆς συμφορᾶς της. Καὶ σ' αὐτὲς ἀκόμα τὶς τελευταῖες στιγμὲς τῆς ζωῆς της ἡ Μαρία Ζορμπᾶ ἤθελε νὰ κρατήση ἀξιοπρέπεια.

Καθὼς περνοῦσε τὸ κατώφλι της ἐξώπορτας κοντοστάθηκε.

—Παναγία μου, παρακάλεσε μέσα της, συχώρεσέ με γι' αὐτὸ ποὺ πρόκειται νὰ κάνω. Μὰ δὲ μπορῶ νὰ βαστάξω περισσότερο τὸ μαρτύριο...

Ἡ Ἀθήνα ἦταν χαρούμενη, γεμάτη φῶς. Κι' αὐτὴ εἶχε μιὰ σκοτεινὴ δίχως ἄστρα νύχτα στὴν καρδιά. Ὁ κόσμος κυκλοφοροῦσε ξέγνοιαστος στοὺς δρόμους. Ὁ θόρυβος, οἱ φωνές, τὸ πήγαινε ἔλα τῶν ἀνθρώπων τὴν ζάλιζαν. Περπατοῦσε ὅσο γίνεται πιὸ γρήγορα ἀνάμεσα σ' αὐτὸ τὸ ἀνώνυμο πλῆθος ποὺ γιόρταζε τὸν ἐρχομὸ τῆς μεγάλης μέρας. Τὴν ἐσπρωχναν τὴν πείραζαν καὶ κανεὶς φυσικὰ δὲν μποροῦσε νὰ ξέρη πὼς τούτη ἡ χλωμὴ κοπέλλα βάδιζε πρὸς τὸ θάνατο καὶ τὼς αὐτὴ ἡ γιορτάσιμη νύχτα ἦταν ἡ τελευταία τῆς ζωῆς της... Περπατοῦσε μὲ τὸ βλέμμα της κασφωμένο στὸ κενό. Ἦταν μιὰ ξένη πιὰ γιὰ τοὺς ζωντανούς καὶ τίποτα δὲν τὴν ἐνδιέφερε ἀπ' ὅ,τι γινότανε γύρω της. Οἱ φωνές, οἱ κουβέντες τὰ μισόλογα ἔφταναν στ' αὐτιά της σὰν ἀπὸ κάπου πολὺ μακρυά. Ἦταν ἄδειος ἀπὸ κάθε σκέψι ὁ νοῦς της. Μονάχα ἤθελε νὰ βαδίζη, νὰ βαδίζη, νὰ βαδίζη...

Σιγὰ—σιγὰ ὁ θόρυβος λιγόστευε. Οἱ ἀνθρωποι δὲν τὴν ἔσπρωχναν πιὰ καὶ οἱ δρόμοι γίνονταν πιὸ ἔρημοι. Τώρα ζύγωνε ὅλο καὶ πιὸ πολὺ στὸ τέρμα. Ἦταν μιὰ γέφυρα καὶ κάτω ἀπ' αὐτὴν σέρνουνταν σὰ φίδια οἱ σιδερένιες ράγες τοῦ τραίνου. Ἐκεῖ ἦταν τὸ τέρμα τοῦ ταξιδιοῦ ποὺ δὲν εἶχε γυρισμό. Τὰ εἶχε λογαριάσει ἕνα πρὸς ἕνα. Θὰ περίμενε νὰ φανοῦν ἀπὸ μακρὰ τὰ φῶτα τοῦ τραίνου. Κι' ὕστερα θὰ δρασκέλιζε τὰ κάγκελα τῆς γέφυρας. Ὅλα θὰ τέλειωναν κατόπι μέσα σ' ἕνα λεφτό.

Ἄχ, Θεέ μου κάνε νὰ νοιώσω ὅσο γίνεται λιγώτερο πόνο, ὅταν περάσουν ἀπάνω της οἱ ρόδες τῶν βαγονιῶν!.. Καθὼς ἔστριβε τὴ γωνιὰ τοῦ δρόμου ἀντίκρυσε τὶς χρωματιστὲς γιρλάντες τοῦ νέου ποὺ ἀναβόσβηναν ἔξω ἀπὸ τὴ μεγάλη πόρτα τοῦ «Γαλάζιου Παπαγάλου». Ἔνοιωσε ἕνα δυνατὸ σφίξιμο στὴν καρδιά. Ἐδῶ μέσα εἶχε περάσει συντροφιὰ μὲ τὸν Ἄλκη πολλὰ ὄμορφα βράδυα. Ἦταν τότε ποὺ ἀκόμα τὸν ἀγαποῦσε... Ἄχ, πῶς ἄργησαν ἔτσι τὰ πράγματα νὰ χαραμίση τὴ ζωή της καὶ τὰ νειάτα της γιὰ τοῦτον τὸν ἄνθρωπο ποὺ γκρέμισε χωρὶς τύψι ὅ,τι ὡραῖο εἶχε ὀνειρευτῆ...

Τάχυνε τὸ βῆμα της νὰ προσπεράση τούτη τὴν πόρτα μὲ τὰ χρωματιστὰ φῶτα ποὺ τόσες πικρὲς θύμησες τῆς ἔφερνε. Ἀπότομα ὅμως σταμάτησε... Τὰ πόδια της γαντζώθηκαν στὸ χῶμα. Ἕνα ἀσήκωτο βάρος τὰ κρατοῦσε ἀρχῆς μένα στὴ γῆς. Δὲν μποροῦσε! Κάποιος καινούργιος ἐφιάλτης ἦταν ποὺ ἤρθε τοῦτες τὶς τελευταῖες στιγμὲς νὰ τὴν παιδέψη! Τὴ γελοῦσαν τὰ μάτια της! Ὄχι. Δὲν ἦταν δημιούργημα τοῦ κουρασμένου μυαλοῦ της... Ἦταν ξύπνια καὶ δὲν ὠνειρευότανε... Ἡ γκρίζα λιμουζίνα τοῦ Σέφερη σταμάτησε ἕξω ἀπ' τὸ ἀριστοκρατικὸ κέντρο. Τὰ μάτια της στρογγυλέψανε ἀπὸ φόβο καὶ ἔκπληξι καθὼς τὸν εἶδε νὰ κατεβαίνη καὶ νὰ δίνη τὸ χέρι σὲ μιὰν ἄλλη κοπέλλα. Τὸ μικρὸ φιδάκι τῆς ζήλιας ποὺ θαρροῦσε πεθαμένο ζωντάνεψε ξαφνικὰ μέσα της. Φούντωσαν στὸ βλέμμα της κίτρινες φλόγες καὶ ἡ καρδιά της πῆγε νὰ σπάση. Τρελλὴ ἀπὸ ἔχθρα καὶ πόνο, ἀνίκανη νὰ συγκρατήση τὸν ἑαυτό της ἔβγαλε μιὰ φοβερὴ κραυγή.

—Ἄλκη! φώναξε..

Ὁ στενὸς δρόμος γέμισε ἀπ' τὴ φωνή της κι' ὁ ἀντίλαλος τὴν ξανάφερε χίλιες φορὲς πιὸ δυνατὴ πίσω στ' αὐτιά της .Ἄλκη! Ἄλκη! Ἄλκη!

Γύρισε καὶ τὴν εἶδε. Κατσούφιασε. Αὐτὴ ἔτρεξε πρὸς τὸ μέρος του. Εἶδε τὴν ξανθὴ κοπέλλα ποὺ τὸν συνώδευε νὰ χλωμιάζη. Δὲν τὴ λογάριασε.

—Ἄλκη! τοῦ εἶπε κι' ἡ φωνάρα της ἦταν κοντή.

—Τί θέλεις; τὴ ρώτησε μὲ ἄσχημο τρόπο.

— Θέλω νὰ σοῦ μιλήσω! τοῦ εἶπε. Θέλω νὰ σοῦ μιλήσω! κι' ἡ φωνή της ἦταν ἕνα σπαραχτικὸ κλάμα.

—Ὄχι τώρα! Μιὰ ἄλλη φορά!

—Τώρα! παρακάλεσε ἡ Μαρία...

Καὶ τὸν ἔπιασε ἀπ' τὸ χέρι. Ἐκεῖνος τραβήχτηκε ἀπότομα.

— Μὴ κάνης χειρονομίες! ἀγρίεψε. Ἄφησέ με!

Τὴν ἔσπρωξε μὲ δύναμι καὶ προχώρησε μέσα. Ἔκανε νὰ μουντάρη ἀπάνω του μὰ ὁ ὑμνωδὸς ἕνας ἄντρας ψηλὸς ὡς κεῖ πάνω μὲ μπλὲ φορεσιὰ στολισμένη μὲ χρυσὰ σειρήτια, τὴν κράτησε καὶ δὲν τὴν ἄφησε νὰ τὸν ἀκολουθήση.

— Ἐμπρὸς δρόμο! τῆς εἶπε. Δρόμο πρὶν φωνάξω τὴν ἀστυνομία!...

ΟΙ ΕΡΩΤΕΥΜΕΝΟΙ

— Ἦταν κουτό, γιὰ ἕνα μικροκαυγαδάκι, νὰ ἑτοιμαζόμαστε νὰ χωρίσουμε γιὰ πάντα...

(Τοῦ Πεῦνέ)

Οὔτε θυμόταν πῶς ἔφτασε στὴ γέφυρα. Μυνάχα ξανάβρε τὸν ἑαυτό της ἀκουμπισμένο στὰ κάγκελα νὰ κάθεται νὰ κυττάζη τὶς γυαλιστερὲς ράγες. Τὸ στῆθος της ἀνεβοκατέβαινε ἀπ' τοὺς λυγμοὺς ποὺ τὴν παιδευαν. Θάχαν περάσει σίγουρα κάμποσα τραῖνα κι' αὐτὴ δὲν τὰ πρόσεξε. Τώρα ὅμως ἤξερε γιατὶ βρισκόταν ἐδῶ. Δὲν ὑπῆρχε πιὰ κανένας λόγος νὰ κλαίη. Ἀπὸ μακρυὰ φάνηκαν τὰ φωτεινὰ μάτια τῆς ἀμαξοστοιχίας ποὺ ἀνηφόριζε ἀπ' τὸν Πειραιὰ στὴν Ἀθήνα. Δὲν εἶχε τὸ κουράγιο νὰ περιμένη περισσότερο. Σὲ δυὸ λεπτὰ τὸ τραῖνο θὰ περνοῦσε κάτω ἀπ' τὴν γέφυρα. Ἔρριξε ὅλο τὸ βάρος τοῦ κορμιοῦ της στὰ κάγκελα κι' ἔκλεισε τὰ μάτια. Ἄρχισε νὰ καταλαβαίνη πὼς γλυστροῦσε στὸ κενό...

Μὰ ξαφνικὰ κάτι ἔγινε. Ἔνοιωσε δυὸ χέρια νὰ φουχτιάζουν τὰ μπράτσα της καὶ νὰ τὴ σέρνουν μὲ δύναμι πρὸς τὰ πίσω. Ἄκουσε τὸ βογγητὸ τοῦ τραίνου ποὺ δυνάμωσε κι' ἔσβησε καθὼς πέρασε κάτω ἀπ' τὴ γέφυρα κι' αἰσθάνθηκε πὼς λιποθυμοῦσε.

Ὅταν ἄνοιξε τὰ μάτια της, ἕνας μεσόκοπος ἄντρας μὲ ἀξύριστο μοῦτρο στεκόταν μπροστά της καὶ τὴν κύτταζε. Ξαφιάστηκε ποὺ βρέθηκε καθισμένη σὲ μιὰ καρέκλα ἀντίκρυ σὲ τοῦτον τὸν ἄγνωστο ποὺ ὅλο πρσπαθοῦσε νὰ χαμογελάση εὐγενικά, μὰ δὲν τὰ κατάφερνε. Ἔρριξε μιὰ ματιὰ γύρω της. Βρισκόταν σ' ἕνα χαμηλοτάβανο μαγαζὶ ποὺ φωτιζόταν ἄσχημα μὲ γκάζι. Στοὺς τοίχους εἶχαν ἀφήσει πληγὲς οἱ γκρεμισμένοι σοβάδες. Λογῆς—λογῆς κάδρα μὲ ξεθωριασμένες ἀπὸ τὸ χρόνο λιθογραφίες ἦταν κρεμασμένα ἐδῶ κι' ἐκεῖ...

— Σὲ εἶδα καὶ κατάλαβα ὅτι ἦταν νὰ κάνης κάποια κουταμάρα! τῆς εἶπε σπάζοντας τὴ σιωπή. Ἀπὸ μακρυὰ τὰ μυρίζουμαι ἐγὼ κάτι τέτοια. Σαράντα χρόνια ἔχω μαγαζὶ στὴ γέφυρα καὶ ξέρω τί μοῦ γίνεται.... Ἑτοιμαζόμουνα νὰ κλείσω ὅταν σὲ πῆρε τὸ μάτι μου. Εὐτυχῶς ποὺ ἔτρεξα καὶ σὲ πρόλαβα. Λίγο ἀκόμα καὶ θἄσουνα μακαρίτισσα...

Γέλασε μὲ τὸ ἀστεῖο ποὺ εἶπε μὰ ξανάγινε ἀμέσως σοβαρὸς καθὼς εἶδε τὴν κοπέλλα νὰ τὸν κυττάζη λυπημένη.

—Δηλαδὴ θέλω νὰ πῶ...

Μὰ πάλι δὲ βρῆκε πὼς ταίριαζε, νὰ συνεχίση τὴν κουβέντα μ' ἕνα λυπημένο κορίτσι καὶ σηκώθηκε. Ἦταν ἕνας γνωρτὸς ἄντρας μὲ ἄσχημο μοῦτρο καὶ τὰ προγούλια του κρέμουνταν κι' ἔκρυβαν τὸ λιγδωμένο γιακὰ τοῦ ἀλατζαδένιου πουκάμισου ποὺ φοροῦσε. Σηκώθηκε καὶ πῆγε καὶ γέμισε ἕνα ποτήρι κονιάκ. Ξαναγύρισε κοντά της.

—Ἔλα πιέ το! Θὰ σοῦ κάνη καλό, τῆς εἶπε.

Ἀκούμπησε τὸ ποτήρι στὸ τραπέζι καὶ ξανακάθησε σκουπίζοντας τὰ χέρια του σὲ μιὰ βρώμικη ποδιὰ ποὺ κρεμόταν ἀπὸ τὴ μέση του...

— Τὸ καφενεῖο τοῦτο ποὺ βλέπεις ἐξακολούθησε εἶναι δικό μου κι' ἔχουν περάσει κάμποσες κοπέλλες σὰν καὶ σένα ἀπὸ ἐδῶ. Βάζω στοίχημα πὼς κάποιος μασκαρᾶς εἶναι στὴ μέση. Μὴ μοῦ πῆς ὄχι! Ἀλλὰ ἐσὺ πάλι τόσο νέα κοπέλλα! Πῶς τ' ἀποφάσισες νὰ γκρεμιστῆς ἀπ' τὴ γέφυρα νὰ σὲ κομματιάση τὸ τραίνο;

— Ἔπρεπε νὰ μ' ἀφίνατε παραπονέθηκε ἡ Μαρία.

Κούνησε τοὺς ὤμους του.

—Χμ! Ὅταν περάσουν μερικὲς μέρες νάρθης νὰ μὲ ξαναδῆς νὰ τὰ κουβεντιάσουμε. Τότε θέλω νὰ μοῦ πῆς ἂν ἔκανα καλὰ ἢ ἄσκημα ποὺ σὲ κράτησα. Ἂμ δὲ χαραμίσει κανεὶς κούκλα μου τὰ νιάτα του ἔτσι γιὰ ἕνα ψύλλου πήδημα! Ἔλα πιὲ τὸ κονιάκ σου..

Ἡ Μαρία ἄδειασε τὸ ποτήρι. Ἔνοιωσε ἕνα δυνατὸ κάψιμο στὸ λάρυγγα.

— Δὲν πειράζει! τῆς εἶπε καθὼς τὴν εἶδε νὰ κάνη μιὰ γκριμάτσα. Καίει λίγο γιατὶ εἶναι δυνατὸ μὰ θὰ σὲ συνεφέρη... Θὲς κι' ἄλλο;...

—Ὄχι εὐχαριστῶ..

—Ποῦ κάθεσαι; τὴ ρώτησε.

— Γιατί ρώτατε; ἔκανε σύτὴ στενοχωρημένη.

—Θὰ σὲ πάω συντροφιὰ ὡς τὴν πόρτα σου, τῆς εἶπε. Ἐσεῖς τὰ κορίτσια τούτη τὴν ἐποχὴ ἔχετε τὰ μυαλά σας πανω ἀπ' τὸ κεφάλι... Μπορεῖ νὰ θέλης νὰ ξαναδοκιμάσης...

— Δὲν μπορεῖτε νὰ ξέρετε σεῖς! ἀναστέναξε. Δὲ μπορεῖ φυσικὰ ὁ καθένας νὰ ξέρη τί γίνεται στὴν καρδιὰ τοῦ καθε ἀνθρώπου.

— Κοροφέξαλα! ἀπάντησε αὐτὸς κι' ἔφτυσε στὸ πάτωμα. Δὲν πρέπει νὰ παίρνης τίποτα κατάκαρδα. Κι' αὐτὸ θὰ γίνη μονάχα ὅταν καταλάβης πὼς ὁ κόσμος δὲν εἶναι γεμάτος ἀπὸ ἀγγελούδια.

Ἐμεινε γιὰ μιὰ στιγμὴ σκεφτικός.

— Κι' ἔπειτα νὰ σοῦ πῶ κάτι; συνέχισε. Ἂν θέλης νὰ βγάλης τὸ ἄχτι σου γιατὶ τὸ βάζεις μὲ τὸν ἑαυτό σου; Ὡραία δουλειὰ μὰ τὸ Θεό! Στέλνεις στὸ νεκροταφεῖο τὴν ἀφεντιά σου καὶ ἀφίνεις τὸ λεγάμενο νὰ γλεντοκοπάη! Γιατὶ νόμισες δηλαδὴ πὼς θὰ τὸ βγῆκα μαῦρα σὰν μάθη πὼς τὸ τίναξες γιὰ χατήρι του; Εἶσαι κουτὴ ἂν σοῦ πέρασε μιὰ τέτοια ἰδέα! Θὰ φορέση κόκκινα καὶ θὰ στήση καμπαρτζὲ γιὰ καινούργιες καρδερίνες.. Μὲ κατάλαβες;..

Ἡ Μαρία κούνησε βαρυεστημένα τὸ κεφάλι της.

—Μὴ διάζεσαι! Δὲν τέλειωσα! "Αν σώνη καὶ καλὰ λειτ.. θέλης νὰ βγάλης τὸ ἄχτι σου γιατὶ τιμωρᾶς τὸν ἑαυτό σου; Πάρε ἕνα πιστόλι καὶ σύγυρισε τὸν ὑπαίτιο. Ἔτσι θὰ τὸν ἀφήσης νὰ ξεγελάστ ἄλλες κοπέλλες ὅπως καὶ τοῦ λόγου σου!

Στύλωσε τὰ μάτια της ἀπάνω του. Τὸ μοῦτρο του ἦταν σκοτεινὸ μὰ τὸ βλέμμα του ἄστραφτε ἄπως τὰ λόγια του. Ἀστραψαν στὸ νοῦ της. Ἡ ἰδέα τοῦ φόνου ποὺ εἶχε κάποτε περάσει φευγαλέα ἀπὸ τὴ σκέψι της ἤρθε ξαφνικὰ καὶ σφηνώθηκε σὰν πυρωμένο καρφὶ στὸ μυαλό της. Τὸ φίδι τῆς ζήλειας ἀνασήκωσε τὸ κεφάλι του κι' ἔβειξε τὰ μυτερὰ δόντια του καὶ τὴ δίχαλω τὴ γλῶσσα του «Ναί! Ναί! Σκότωσέ τον! Αὐτὸς εἶναι ὁ σωστὸς δρόμος! Σκότωσέ τον! Γιατὶ δὲν τολμᾶς; Θέλεις λιπὸν νὰ στείλη στὶς σιδηροδρο

ΤΑ ΦΕΤΕΙΝΑ ΣΚΟΥΦΑΚΙΑ

Φαίνεται ὅτι τὰ περίφημα φετεινὰ σκουφιά, ποὺ ἔχουν ὡς βάσι τὸ πλεχτὸ λάστιχο, θὰ ἐξακολουθήσουν νὰ εἶναι τῆς μόδας ὡς τὸ τέλος τῆς σαιζόν. Στὴ φωτογραφία, μιὰ κομψὴ παραλλαγὴ τῆς ἴδιας ἰδέας. Πλεχτὸ σὲ συνδυασμὸ μὲ σουέντ καὶ κουμπιὰ ἐπίσης ἀπὸ σουέντ.

μικὲς γραμμὲς κι' ἄλλα κορίτσια σὰν καὶ σέ.α; Μὴ τὸ συζητᾶς! Σκότωσέ τον!».

Ἐκεῖνος διάβασε καθαρὰ στὰ μάτια της τὴ φοβερὴ πάλη ποὺ ἄρχισε μέσα της καὶ τραμαξε ἀπὸ τὴν ἔκφρασι τοῦ μίσους ποὺ πῆρε τὸ βλέμμα της.

— Ὅλα αὐτὰ βέβαια εἶναι κουβέντες τοῦ ἀέρα, εἶπε θέλοντας νὰ σπάση τὸ ἐντύπωσ σ' ποὺ τῆς ἔκαναν τὰ λόγια του. Κουβέντα νὰ γίνεται! Νὰ κυττάξης νὰ τὸν ξεχάσης μονάχα. Τοῦτο εἶναι ὅλο. Εἶσαι νέα καὶ ὄμορφη καὶ δὲ χάθηκαν στὴν Ἀθήνα οἱ ἄντρες. Δὲν ἀξίζει νὰ χαραμίζη μιὰ κοπέλλα σὰν καὶ σένα τὴ ζωή της καὶ τὰ νιάτα της γιὰ τὸ χατήρι ἑνὸς παλιηόπαιδου...

—Ἔβαλε τὸ χέρι του στὴν τσέπη κι' ἔβγαλε ἕνα χαρτί.

— Πάρε καὶ τὸ γράμμα σου, τῆς εἶπε. Ὅταν λιποβυθίσμησες καὶ σ' ἔφερα ἐδῶ τὸ βρῆκα ἀπάνω σου καὶ τὸ διάβασα. Τώρα θαρρῶ πὼς δὲν χρειάζεται πιά.

— Ναί. Δὲ χρειάζεται πιὰ ἀπάνησε κι' ἡ φωνὴ της μόλις ἀκούστηκε. Σᾶς δίνω τὸ λόγο μου πὼς θὰ γυρίσω σπίτι. Δὲν ὑπάρχει λόγος νὰ κάνετε τὸ κόπο νὰ με συνοδέψετε...

Τὴν πῆγε ὡς τὴν πόρτα.

—Ἄντε σὺ κολὸ τῆς εἶπε Σὲ πιστεύω καὶ δὲν ἔχομε μαζί σου...

—Καλὴ νύχτα. Καὶ τᾶς εὐχαριστῶ..

Τὴν παρακολούθησε ὡς ποὺ χάθηκε στὸ σκοτάδι. Τὴν εἶδε ποὺ ἔσκισε σὲ μικρὰ κομμάτακια τὸ γράμμα. Τοῦτες οἱ ἄσπρες τελεῖες ποὺ ἀνασήκωνε ψηλὰ ὁ παγωμένος ἀέρας καὶ μπερδεύονταν μὲ τὸ ὑγρὸ κορμὶ τῆς Χριστουγεννιάτικης νύχτας τὸν ἠσύχασαν...

—Ἄχ, μωρὲ ποὺ καταντάει τὸν ἄνθρωπο, ὁ ἔρωτας!

Κι' ὕστερα ἔρριξε τὸ παλτὸ στοὺς ὤμους του, ἔσθησε τὸ φῶς καὶ βάλθηκε νὰ μνταλωσῃ τὴν ἐξώπορτα τοῦ μαγαζιοῦ του. Ἀπόψε κάτι θὰ εἶχε νὰ πῆ τῆς γυναίκας του...

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 18

Ἐκεῖνες τὶς μέρες εἶδε γιὰ πρώτη φορὰ στὴ ζωή της τὸν ἄνθρωπο μὲ τὴν μπλὲ καπαρντίνα. Κάποιος ἔφερε ἕνα λιγόλογο σημείωμα στὸ σπίτι: «Τὸ βράδυ πρέπει νὰ σὲ δῶ νὰ μιλήσουμε. Θὰ σπείλω ἕνα ταξὶ νὰ σὲ πάρη. Θὰ σοῦ ἐξηγήσω γιατὶ δὲν μπορῶ νὰ σοῦ στείλω τὸ δικό μου ἀμάξι. Στὶς ἑννιὰ τὸ βράδυ τὸ αὐτὸ κίνητο θὰ σὲ περιμένη στὴν ἀρχὴ τῆς ὁδοῦ Σόλωνος. Θὰ δώσης στὸν σωφὲρ τὸ σημείωμα καὶ αὐτὸς ξέρει κατόπι τί θὰ κάνη. Μὴ μιλήσης σὲ κανένα γι' αὐτὴ τὴ συνάντησί μας. Ὑπάρχει λόγος. Σκέφθηκα τὸ ζήτημα τοῦ παιδιοῦ καὶ κατάλαβα πὼς ἔχεις δίκηο. Σὲ πειθοῦμενος». Τὸ σημείωμα δὲν εἶχε ὑπογραφὴ μὰ κατάλαβε ἀμέσως ἀπὸ ποιὸν ἦταν στραλμένο.

Τῆς φάνηκε εἶναι ἀλήθεια κάπως περίεργος ὁ τρόπος ποὺ τῆς ὥριζε τὴ συνάντησι. Γι' αὐτὸ ὅταν ἡ Κάκια γύρισε ἀπ' τὸ μοδιστράδικο θέλησε νὰ συζητήση μαζί της τὸ γράμμα. Ὅμως τὴν τελευταία στιγμὴ μετάνοιωσε καὶ δὲ μίλησε, «Μὴ μιλήσης σὲ κανένα γι' αὐτὴ τὴ συνάντησι». Τὸ περιστατικὸ τῆς θύμιζε σελίδες ρομαντικοῦ μυθιστορήματος παληοῦ καιροῦ. Εἶχε καὶ κάποιο μυστήριο. Μὰ ἡ Μαρία δὲν μποροῦσε νὰ ὁλοκλήρη. Μιὰ καὶ ἦταν νὰ γίνη κουβέντα γιὰ τὸ παιδὶ ἔπρεπε νὰ κάνη ὅ,τι τῆς ἔγραφε. «Ἴσως δὲν θέλει νὰ τὸν δοῦν μαζὶ μου» σκέφτηκε. Δὲν ἤξερε τί ἄλλο νὰ ὑποθέση:

Αὐτὴ τὴ μέρα ξέχασε τὰ σχέδια τοῦ φόνου καὶ μιὰ θαμπὴ ἐλπίδα. τούπωσε σὲ κάποιαν ἄκρη τῆς ψυχῆς της. «Μπορεῖ καὶ νὰ μετάνοιωσε. Μπορεῖ νὰ θέλη νὰ ξαναφτιάξουμε τὴν ἀγάπη μας». Ἦταν πρόθυμη νὰ τὰ ξεχάση ὅλα, νὰ τὸν συχωρέση γιὰ τὶς πίκρες ποὺ τὴν πότισε, φτάνει τὸ παιδί της ν' ἀποκτοῦσε πάλι ὄνομα κι' αὐτὴ νὰ τακτοποιοῦσε τὴ θέσι της ἀπέναντι στὴν κοινωνία...

Τὸ βράδυ πῆγε στὴν ὁδὸ Σόλωνος. Ἕνα ταξὶ περίμενε στὴ γωνία. Πλησίασε τὸν σωφὲρ καὶ τοῦ μίλησε. Ἦταν ἕνας ἄντρας μὲ τετράγωνες πλάτες καὶ κασκέτο.

— Εἶσθε ἡ δεσποινὶς Ζορμπᾶ; ρώτησε.

—Ναί.

—Σᾶς περίμενα. Ἔχετε μαζί σας τὸ σημείωμα;

Ἄνοιξε τὴν τσάντα της καὶ τοῦ τὸδωκε. Ἐκεῖνος τὸ διάβασε τὸ ξέρριξε στὴν τσέπη του.

—Ἐν τάξει! τῆς εἶπε. Θὰ σᾶς πάω στὸν κ. Ἄλκη.

Ἡ Μαρία μπῆκε μὲ κάποιο δισταγμὸ καὶ τ' αὐτοκίνητο ξεκίνησε ἀμέσως.

—Ποῦ εἶναι νὰ πάμε; ρώτησε ἡ κοπέλλα.

— Στὸν Παράδεισο. Λίγο πιὸ δῶ ἀπὸ τὸ Μαρούσι. Ἐκεῖ θὰ σᾶς περιμένη...

Τούτη ἡ νυχτερινὴ περιπέτεια στὸ βάθος τὴν ἠσυχοῦσε. Μπορεῖ κι' ὅλας, κι' ἂς μὴν ἤθελε νὰ τὸ ὁμολογήση στὸν ἑαυτό της, νάχε μετανοιώσει ποὺ δέχτηκε αὐτὴ τὴ νύχτα τοῦ χειμώνα μέρος.

— Μὰ γιατὶ διάλεξε τὸν Παράδεισο; ρώτησε ἐκφράζηνποντας τὴν ἀπορία της. Εἶναι τόσο μακρυά.

Ὁ σωφὲρ χωρὶς νὰ γυρίση ἀνασήκωσε τοὺς ὤμους.

— Ἔχει φαίνεται τοὺς λόγους του.

Τὸ αὐτοκίνητο πέρασε τοὺς Ἀμπελοκήπους καὶ μπῆκε στὴ λεωφόρο Κηφισιᾶς. Λίγο ψαρίστερα εἶχε βρέξει κι' ἀσφαλτοστράφτε ἀπὸ τὰ φῶτα τῶν λεωφορείων ποὺ ἔκαναν τὴ συγκοινωνία μὲ τὰ προάστια. Ἡ Μαρία καθὼς τὰ ἔβλεπε νὰ περνοῦν πλάϊ της εἶχε τὸ αἴσθημα κάποιας ἀσφάλειας. Ὅταν τοὺς ἄμαξε, ἔκανε μιὰ ἀπότομη στροφὴ καὶ πέρασε σ' ἕνα ἀνώμαλο καὶ σκοτεινὸ δρόμο ἡ καρδιά της ἄρχισε νὰ χτυπᾶ δυνατά. Ἔρριξε μιὰ μακρυὰ ματιὰ ἔξω. Πίσω ἀπ' τὰ θαμπὰ εἶδε τὶς σκοτεινὲς σιλουέτες τῶν δένδρων ποὺ διέγραφαν παράξενα σχήματα τοίχο-τας μέσα στὴν νύχτα. Ἄχ, Πανα-

για μου ἄς τελείωνε τοῦτο τὸ ταξίδι ποὺ μὲ φαινόταν πὼς κράταγε ἕναν αἰώνα! Τώρα μποροῦσε νὰ τὸ παραδεχτῆ πὼς δέχτηκε αὐτὴ τὴ συνάντησι, ὄχι μονάχα γιατὶ ἤταν νὰ γίνη κουβέντα γιὰ τὸ παιδί. Τοῦτο τὸ λιγόλογο σημείωμα ἀποτελοῦσε μιὰ διέξοδο ἀπὸ τὴ δύσκολη θέσι ποὺ βρισκότανε. Ναὶ δὲν ἤταν σωστὸ νὰ τὸ κρύψη. Ἤταν μιὰ λύτρωσι ἀπὸ τὶς ἔγνοιες ποὺ τὴ βασάνιζαν. Τῆς ἔδινε τὴν εὐκαιρία νὰ τραβήξη τὸ πυρωμένο καρφὶ ποὺ τὴν παίδευε τόσες μέρες καρφωμένο στὸ νοῦ της. «Γιατὶ νὰ φτάσω στὸ φόνο; Αὐτὴ ἡ συνάντησι μποροῦσε νὰ διορθώση τὰ πράγματα!» Κάτι ὅμως δὲν τῆς ἄρεσε ἀπὸ ὅλη τοῦτη τὴν ἱστορία...

—Φιάσαμε δεσποινίς! Μπορεῖτε νὰ κατεβῆτε! τῆς εἶπε ὁ σωφέρ.

Τὸ αὐτοκίνητο σταμάτησε. Ἄνοιξε τὴν πόρτα καὶ κατέβηκε. Ὁ παγωμένος ἀέρας ποὺ κατηφόριζε ἀπ' τὸ βουνὸ μύριζε ρετσίνι. Ἀνασήκωσε τὸ γιακὰ τοῦ παλτοῦ της. Κρύωνε. Τὰ πόδια της πάτησαν στὸ νωπὸ χῶμα.

— Ἐδῶ εἶναι; ρώτησε καὶ κύτταξε γύρω μὲ κάποιαν ἀνατριχίλα τὴν ἐρημιὰ ποὺ τὴν ἔζωνε.

—Ναὶ ἐδῶ εἶπε πὼς θὰ περιμένη, τὴν καθησύχασε αὐτός.

—Ὅμως δὲν ἤρθε! ἀναστέναξε.

Ὁ σωφὲρ δὲν ἀποκρίθηκε. Βάλθηκε μονάχα νὰ κάνη μαγούδρες, προσπαθώντας νὰ στρέψη τὸ ἀμάξι πρὸς τὸν κατήφορο ποὺ ἔφερνε στὸ δημόσιο δρόμο.

Πλησίασε ἀνήσυχη.

—Θὰ φύγετε; ρώτησε.

— Ὄχι δὲν πρόκειται νὰ φύγω! Ἀπάντησε χωρὶς νὰ τὴν κυττάξη. Θὰ περιμένω. Μπορῆ νὰ μὲ χρειαστοῦν...

Ἔκανε μερικὰ βήματα νὰ ζεστάνη τὰ πόδια της ποὺ ἄρχισαν νὰ παγώνουν. Βρισκότανε στὴν ἄκρη ἑνὸς μικροῦ δάσους. Μακρύτερα διέκριναν τοὺς ἀσπρους ἄγκους μερικῶν ἐξοχικῶν ἐπαύλεων. Κανένα φῶς. Τιῶτα τὰ σπίτια ἤταν ἄδεια σίγουρα ἀπ' τὸ φθινόπωρο. Ἀπὸ κάπου μακρυὰ ἀκούστηκε τὸ οὐρλιαχτὸ κάποιου σκυλιοῦ. Τότε ξαφνικὰ φάνηκε βγαίνοντας μέσα ἀπὸ τὰ δέντρα ὁ ἄνθρωπος μὲ τὴν μπλὲ καπαρντίνα. Εἶχε τὰ χέρια του στὶς τσέπες καὶ προχωροῦσε μὲ ἀργὸ βῆμα πρὸς τὸ μέρος της. Ἕνας δυνατὸς φόβος τὴν κυρίεψε. Στράφηκε πρὸς τὸ μέρος τοῦ αὐτοκινήτου. Τὸ ταξὶ ἤταν μακρυά. Θεέ μου δὲν ἤξερε τί ἔπρεπε νὰ κάνη κι' ὁ τρόμος εἶχε παραλύσει ὁλάκερο τὸ κορμί της..

Ἐκεῖνος σ' αὐτὸ τὸ μεταξὺ τὴν πλησίαζε ὅλο καὶ περισσότερο. Δὲν φαινόταν νὰ βιάζεται καὶ δὲν ἄλλαξε καθόλου τὸ ρυθμὸ τῆς περπατησιᾶς του. Φοροῦσε μιὰ κατεβασμένη πρὸς τὰ μπρὸς ρεπούμπλικα καὶ κάτω ἀπ' αὐτὴν ἀστραφταν δυὸ μάτια ποὺ τῆς φάνηκαν πελώρια. Αἰσθανόταν σὰν ὑπνωτισμένη κι' ἤταν ἀδύνατο νὰ κάνη τὴν ἐλάχιστη κίνησι. Ἡ καρδιά της πήγαινε νὰ σταματήση. Τὸν εἶδε νὰ βγάζη τὰ χέρια του ἀπ' τὶς τσέπες. Φοροῦσε σκοῦρα γάντια. Τότε σὰν κάτι νὰ φώτισε τὸ σκοτισμένο μυαλό της. Ἡ ἰδέα τοῦ θανάτου φούντωσε μέσα της. Τοῦτο δὲ μποροῦσε νὰ εἶναι τυχαῖο. Ἔβγαλε μιὰ δυνατὴ κραυγὴ καὶ κάνοντας μιὰν ἀπεγνωσμένη προσπάθεια ξεκόλλησε τὰ πόδια της ποὺ τὰ βαροῦσε καρφωμένα στὴ γῆς καὶ τοῦ γύρισε τὶς πλάτες.

— Βοήθεια! φώναξε κι' ἡ φωνή της τρύπωσε στὰ μουσκεμένα ἀπ' τὴ βροχὴ δέντρα καὶ χάθηκε στὴν ἀπέραντη πλαγιά. Βοήθεια!

Ἄρχισε νὰ τρέχη πρὸς τὸ μέρος τοῦ αὐτοκίνητου ποὺ ἦταν σταματημένο σὲ ἀρκετὴ ἀπόστασι. Ἄκουσε πίσω της τὸ ποδοβολητό του. Τὴν κυνηγοῦσε. Ἀπὸ μακρυὰ εἶδε τὸν σωφὲρ νὰ βγαίνη ἀπὸ τ' ἀμάξι του.

—Βοήθεια! ξαναφώναξε.

Τούτη τὴ φορὰ ἕνα πνιχτὸ γέλιο ἤρθε σὰν ἀπάντησι. Δὲν μπόρεσε νὰ καταλάβη ποιὸς ἀπὸ τοὺς δυὸ ἄντρες γέλασε. Ἐξακολούθησε ὡς τόσο νὰ τρέχη καὶ τότε ξαφνικὰ εἶδε τὸ σωφὲρ νὰ τῆς κλείνη τὸ δρόμο. «Ἔπεσα σὲ παγίδα!» σκέφτηκε. Ρίχτηκε πλάγια νὰ τὸν ξεπεράση ἀλλὰ ὁ ἄλλος τὴν πρόλαβε. Ὁ ἄνθρωπος μὲ τὴν μπλὲ καπαρντίνα σάλταρε δίπλα της καὶ φούχτιασε τὸ μπράτσο της.

—Ἀφῆστε με! παρακάλεσε. Γιατὶ θέλετε νὰ μοῦ κάνετε κακό;

Αὐτὸς δὲν μίλησε. Ὁ σωφὲρ μονάχα ζύγωσε καὶ βάλθηκε νὰ γελάη.

—Σὲ λίγο θὰ πάψης νὰ κελαϊδᾶς περιστέρα μου! τῆς εἶπε. Ἔτσι θὰ μάθης πὼς δὲν πρέπει νὰ γίνεσαι φόρτωμα σὲ ἀφεντάδες σὰν τὸν Σέφερη!

Τίναξε τὸ κεφάλι της πρὸς τὰ πίσω. Ἤταν σὰ νὰ δέχτηκε μιὰ μαχαιριά. Ἡ ἀλήθεια ἄστραψε μπροστά της καὶ φούντωσε τὸ φοβερὸ μῖσος ποὺ εἶχε κατασταλάξει τόσον καιρὸ μέσα της...

—Δολοφόνοι! οὐρλιασε.

—Ξεμπέρδευε σβέλτα! γρύλισε ὁ σωφὲρ χωρὶς νὰ στεναχωρηθῆ μιλώντας τώρα στὸν ἄγνωστο. Βούλωσέ της τὸ στόμα πρὶν κουβαλήση μὲ τὶς στριγγλίες της καμμιὰ περίπολο! Σ' αὐτὲς τὶς δουλειὲς δὲ χρειάζεται χασομέρι.

— Πήγαινε στ' ἀμάξι καὶ περίμενε! ἀποκρίθηκε αὐτός...

Ὁ σωφὲρ πῆρε τὸν κατηφορικὸ δρόμο καὶ χάθηκε στὸ σκοτάδι. Ὁ ἄνθρωπος μὲ τὴν μπλὲ καπαρντίνα δοκίμασε νὰ τραβήξη τὴν κοπέλλα πρὸς τὰ δέντρα.

—Ἔλα μαζί μου! εἶπε.

Ἡ Μαρία ὅμως δὲν εἶχε σκοπὸ νὰ ὑποκύψη. Τραβήχτηκε ἀπότομα πίσω, προσπαθώντας νὰ ἐλευθερώση τὸ μπράτσο της ἀπὸ τὴν τανάλια τοῦ χεριοῦ του.

—Ἀφησέ με! μούγκρισε.

Στὴν ἀρχὴ ὁ φόβος εἶχε παραλύσει κάθε δύναμι, τὸ αἷμα της εἶχε παγώσει. Τώρα ὅμως ποὺ ἤξερε γιατὶ παρασύρθηκε ὡς ἐδῶ ἐνοιωσε μιὰν ἀπερίγραπτη λύσσα. «Νὰ μάθης νὰ μὴ γίνεσαι φόρτωμα σὲ ἀφεντάδες σὰν τὸ Σέφερη!» Πόσο ἠλίθια στάθηκε νὰ πιστέψη πὼς αὐτὸς ἤταν δυνατὸ νὰ ἐνδιαφερθῆ γιὰ τὸ παιδί! Τὸ χαμὸ της τὴ ζητοῦσε. Ἐμπόδιο τοῦ ἤταν κι' ἔπρεπε νὰ λείψη μὲ κάθε τρόπο ἀπὸ τὴ μέση! Ἀνατρίχιασε. Τὴν κυρίεψε ἕνας δυνατὸς πανικός. Ὄχι δὲν ἤθελε νὰ πεθάνη... Δὲν ἔπρεπε. Τώρα πολὺ περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλη φορὰ δὲν ἔπρεπε.

—Ἀφησέ με! εἶπε μὲ σφιχτὰ δόντια. Ἀφησέ με!

Ἐκεῖνος ὅμως δὲν ἔλεγε νὰ τὴν ἀφήση. Τὴν ἔσερνε κι' ἂς πάλευε αὐτὴ ἀπεγνωσμένα νὰ ξεφύγη. Τὰ πόδια της σέρνονταν στὸ ὑγρὸ χῶμα καὶ γλυστροῦσαν καὶ δὲν μποροῦσε νὰ κρατηθῆ. Τότε λοιπὸν καθὼς ἔβλεπε πὼς κινδύνευε ἀποφάσισε νὰ τὰ παίξη ὅλα γιὰ ὅλα. Σήκωσε τὸ ἐλεύθερο χέρι της καὶ τὸ κατέβασε μὲ δύναμι στὸ πρόσωπό του. Ἐκεῖνος ξαφνιασμένος ἀπὸ τὸ δυνατὸ χτύπημα ἄφησε μιὰ βαρειὰ βλαστήμια καὶ τὰ γαντοφορεμένα δάχτυλά του τυλίχτηκαν στὸ λαιμό της. Ἄφησε τὸ μπράτσο της καὶ μὲ τὰ δυὸ χέρια του τώρα ἄρχισε νὰ σφίγγη τὸ λαιμό της. Ἤταν ἀμίλητος καὶ σοβαρός. Τὰ νύχια του μονάχα ἔκοφτασι. Δὲν τὴν κύτταζαν. Τὸ βλέμμα του ἤταν μακρυὰ καρφωμένο κάπου ἀλλοῦ, μέσα στὸ ἀδιαπέραστο σκοτάδι.

«Εἶναι τρελλός, Θεέ μου, σωλλογιστηκε, καὶ θὰ με πνίξη!» Κατάλαβε πὼς ἔχανε τὴν ἀνάσα της. Μὲ τὰ δυό της χέρια εἶχε πιάσει τοὺς καρποὺς τῶν χεριῶν του κι' ἀγωνιζόταν ν' ἀπαλλαγῆ ἀπὸ τὴ θανάσιμη πέρπτυξι. Ἔνοιωσε στεγνὸ τὸ στόμα της καὶ μουδιασμένα τὰ χείλη. Ἤταν χαμένη. Τότε σὲ μιὰ γεμάτη ἀγωνία τελευταία προσπάθεια ἔρριξε πρὸς τὰ πίσω ὅλο τὸ βάρος τοῦ κορμιοῦ της καὶ μὲ τὴ μύτη τοῦ σαρπινιοῦ της τινάζοντας πρὸς τὰ μπρὸς τὸ πόδι της τὸν χτύπησε μὲ δύναμι στὴν κοιλιά. Κλονίστηκε ἀφήνοντάς ἕνα βρυχηθμὸ πληγωμένου ζώου. Τὸ χτύπημα ἤταν φοβερὸ καὶ δὲν μπόρεσε ν' ἀντέξη. Κυλίστηκαν κι' οἱ δυὸ κατὰ γῆς. Μὰ τὰ χέρια του δὲν εἶχαν τὸ κουράγιο νὰ κρατήσουν περισσότερο τὸ λαιμό της. Πάτι ἔσπασε ἡ τανάλια. Ἡ κοπέλλα πῆρε μιὰ βαθειὰ ἀναπνοὴ καὶ ἀφέθηκε νὰ κατρακυλίση στὸν κατήφορο. Ὕστερα σηκώθηκε ὀρθὴ κι' ἄρνισε νὰ τρέχη ἀνάμεσα στὰ δέντρα. Τώρα ποὺ ξέφυγε ἀπ' τὰ χέρια του τίποτα δὲν μποροῦσε νὰ τὴ συγκρατήση. Τὰ πόδια της μάτωναν κάθε τόσο καθὼς μπερδεύονταν σ' ἀγκάθια τῶν θάμνων καὶ στιγμὲς-στιγμὲς κινδύνευε νὰ συντριβῆ πάνω στοὺς κορμοὺς τῶν μεγάλων δέντρων καθὼς ἔτρεχε χωρὶς σχεδὸν νὰ βλέπη οὔτε νὰ ἔρη ποῦ ἤταν νὰ τὴν βγάλη τοῦτη ἡ ἔξαλλη φυγή...

Ὕστερα ἀπὸ κάμποσο στάθηκε ἀποκαμωμένη. Ἀφουγκράσθηκε. Μονάχα ὁ θόρυβος τοῦ ἀέρα ποὺ περνοῦσε μέσα ἀπὸ τὰ κλαριὰ τῶν πεύκων ἤταν ποὺ ἀκουγόταν. Ὁ ἄνθρωπος μὲ τὴν μπλὲ καπαρντίνα ἤταν τώρα πολὺ μακρυά.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 19

Ἤταν περασμένα μεσάνυχτα ὅταν ἔφτασε σπίτι. Κατάφερε νὰ βγῆ ἀπὸ τὸ δάσος καὶ νὰ φτάση στὸ δημόσιο δρόμο ἀκολουθώντας τὰ μονοπάτια τῆς Φραγκόκκλησιας. Σταμάτησε ἕνα λεωφορεῖο καὶ γύρισε στὴν Ἀθήνα. Κοιμήθηκε. Δὲν εἶπε τίποτα στὴν ἀδελφή της γιὰ ὅ,τι τῆς συνέβηκε. Δὲν εἶχε ἀνάγκη νὰ μιλήση σὲ κανένα γιὰ τὴν παγίδα ποὺ τῆς ἔστησαν. Μονάχα τὸ πρωῒ ποὺ σηκώθηκε βάλθηκε νὰ ψάχνη τὰ συρτάρια. Κάποιο πιστόλι ὑπῆρχε σπίτι. Ἤταν ἕνα περίστροφο κάποιου θείου της ἀξιωματικοῦ ποὺ εἶχε πεθάνει πρὶν δυὸ χρόνια. Τοῦτο τῆς χρειαζόταν...

Ἡ Κάκια ποὺ τὴν εἶδε, νὰ ψάχνη κάτι ὑποψιάστηκε.

—Τί ζητᾶς; τὴ ρώτησε.

—Κάτι παληὲς φωτογραφίες ζητάω, τῆς εἶπε.

—Τί σοῦ χρειάζονται οἱ παληὲς φωτογραφίες;

Τῆς εἶπε ἕνα ψέμα. Ἐκείνη δὲν τὴν πίστεψε καὶ τὴν κύτταξε λοξά.

—Ἂν ψάχνης γιὰ τὸ περίστροφο τοῦ θείου, τῆς εἶπε, ἄφησέ το στὴ θέσι του! Δὲν ἐπιτρέπω νὰ κάνης κουτσαβάκι! Δὲν χάθηκε ὁ κόσμος ἂν σ' ἄφησε ὁ Σέφερης. Ὑπάρχουν πολλοὶ ἄντρες στὴν Ἀθήνα ποὺ θὰ θυσίαζαν περιουσίες ὁλάκερες γιὰ νὰ σὲ κάνουν γυναίκα τους.

Ξαφνιάστηκε. Ἀνασήκωσε τὸ κεφάλι καὶ τὴν κύτταξε.

—Τί θέλεις νὰ πῆς; ρώτησε.

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: Ἡ συνέχεια

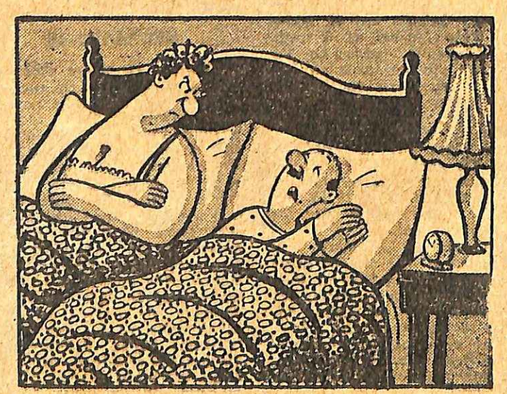

ΚΡΕΒΑΤΟΜΟΥΡΜΟΥΡΑ

— Κάτι μὲ ξύπνησε ἀπότομα... Μήπως σταμάτησες νὰ μιλᾶς;

Ἕνα ὡραῖο σχέδιο κιλιμιοῦ κατασκευασμένο ἀπὸ γυναῖκες τῆς Κοζάνης.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΚΙΛΙΜΙΑ

Μιὰ ὡραία κρατικὴ πρωτοβουλία

Η ΕΚΘΕΣΙΣ ΒΙΟΤΕΧΝΙΑΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΠΡΟΝΟΙΑΣ

Κιλίμια σὲ ὡραιότατα σχέδια καὶ ποικίλους χρωματισμούς, θαυμάσια κεντήματα, φλοκάτες κουβέρτες καὶ ἄλλα προϊόντα τοῦ ἀργαλειοῦ ἀπ' ὅλα τὰ διαμερίσματα τῆς Ἑλλάδος, φθηνότατα, χωρὶς κανένα ἐμπορικὸ κέρδος.

Σὲ προηγούμενο φύλλο μιλήσαμε γιὰ τὰ βαρύτιμα χαλιὰ ποὺ οἱ γυναῖκες φτιάνουν στὰ σπίτια τους — καλλιτεχνήματα—καὶ ταυτόχρονα πηγὴ σημαντικοῦ εἰσοδήματος γιὰ τὶς οἰκογένειές τους. Σήμερα θὰ μιλήσωμε γιὰ ἕνα ἄλλο προϊὸν τῆς γυναικείας διοτεχνίας ἐξ ἴσου χρήσιμο γιὰ τὸ χειμῶνα: τὰ κιλίμια ποὺ εἶναι μάλιστα προσιτώτερα στοὺς πολλοὺς λόγῳ τῆς τιμῆς των.

Γίνονται κι' αὐτὰ μαλλί, ἀπὸ τὴν ποιότητα δὲ καὶ τὸ πάχος των ἐξαρτᾶται ἡ πυκνότης καὶ τὸ βάρος τοῦ κιλιμιοῦ. Ὅπως τὰ ὑφάσματα, τὰ κιλίμια ὑφαίνονται κι' αὐτὰ στὸν ἀργαλειὸ — τὸν γνωστὸ μας συνηθισμένο ἀργαλειό, ποὺ στολίζει κάθε σπίτι τῆς ὑπαίθρου — καὶ νἰ' αὐτὸ τὰ βλέπομε καὶ στρώνουν κάθε παραγώνι.

Ἡ τιμή τους εἶναι πολὺ μικρότερη ἀπὸ τῶν χαλιῶν κι' ἡ αἰτία εἶναι ἁπλή: ἐνῶ γιὰ νὰ γίνη μιὰ σειρὰ στὸ ἀνατολίτικο χαλὶ πρέπει νὰ δεθοῦν — ἀνάλογα μὲ τὸ πλάτος του — διακόσιοι ὡς πεντακόσιοι κόμποι, ἕνα γοργὸ πέταγμα τῆς σαΐτας ἀρκεῖ γιὰ νὰ γίνη μιὰ ὁλόκληρη σειρὰ στὸ κιλίμι. Ἔτσι ἡ δουλειὰ προχωρεῖ πολὺ γοργώτερα καὶ τὸ κιλίμι τελειώνει σὲ πολὺ λιγώτερα μερσκάματα.

Ἐπειδή, ὅπως ἀναφέραμε, ὑφαίνονται στὸν συνηθισμένο ἀργαλειό, τὸ πλάτος τους εἶναι ὅμοιο μὲ τῶν ὑφασμάτων. Ὑπάρχουν δηλαδὴ μονόφαρδα, ποὺ τὸ πλάτος τους κυμαίνεται ἀπὸ 60 ἕως 90 ἑκατοστὰ καὶ γίνονται σὲ μονὸ ἀργαλειό. Ὑπάρχουν ὅμως καὶ διπλόφαρδα, ὅταν ὁ ἀργαλειὸς εἶναι διπλὸς καὶ τότε μποροῦν νὰ φθάσουν σὲ πλάτος 1,60, ὅσα δηλαδὴ τὸ μεγαλύτερο δυνατὸ ἄνοιγμα τῶν χεριῶν τῆς ὑφάντρας.

Στὴν πρώτη περίπτωσι (ὅσα δηλ. γίνονται σὲ μονὸ ἀργαλειό), τὰ κιλίμια ὑφαίνονται σὲ στενὲς λωρίδες 60 — 80 ἑκατοστῶν, καὶ κατόπιν ἑνώνονται μὲ ραφές, σχηματίζοντας ἔτσι πελώρια κιλίμια, ὁποιουδήποτε πλάτους. Σ' αὐτὸν ἀκριβῶς τὸν τύπο ἀνήκουν τὰ πασίγνωστα «ἀραχωβίτικα», ποὺ συνήθως στολίζονται μὲ ὁριζόντιες γραμμὲς διαφόρων χρωμάτων ἢ μὲ ἁπλὰ σχέδια, δοντωτὰ κατὰ προτίμησιν.

Στὴ δεύτερη περίπτωσι ἡ ὑφάντρα ἔχει τὴ δυνατότητα νὰ ὑφάνη ἕνα κεντρικὸ μοτίβο μὲ τριγύρω περιθώριο ἢ νὰ σκορπίση μέσα στὴν ὑφανσι λουλούδια σχηματοποιημένα ἢ διάφορα γεωμετρικὰ σχέδια.

Φυσικά, τὰ κιλίμια αὐτὰ εἶναι ἀκριβώτερα γιὰ πολλοὺς λόγους: Πρῶτον εἶναι κουραστικώτερα στὴν ὑφανσί τους — γιατὶ ἡ ὑφάντρα εἶναι ὑποχρεωμένη νὰ σκύβη μιὰ δεξιὰ καὶ μιὰ ἀριστερὰ γιὰ ν' ἁρπάξη τὴ σαΐτα στὶς ἄκρες τοῦ πλατειοῦ ἀργαλειοῦ. Δεύτερο, γιατὶ εἶναι δυσκολώτερα στὴν ἐκτέλεσί τους καὶ ἀπαιτοῦν τέχνη καὶ εἰδίκευσι καὶ τρίτον γιατὶ λόγῳ τῆς προσοχῆς ποὺ ἀπαιτοῦν καὶ τῆς διαρκοῦς ἀλλαγῆς νημάτων, ἀπαιτοῦν πολὺ περισσότερο χρόνο καὶ ἑπομένως πολὺ περισσότερα μερσκάματα.

Εἶδατε ποτὲ νὰ ὑφαίνουν στὸν ἀργαλειὸ ὕφασμα πλουμιστό; Εἶδατε πῶς μὲ τὶς μικρὲς σαΐτούλες (τόσες, ὅσες καὶ τὰ χρώματα τοῦ σχεδίου) ἡ ὑφάντρα κεντᾶ τὸ σχέδιο πάνω στὸ στήμονι, μετρώντας πόσες κλωστὲς πρέπει νὰ περάση μὲ τὸ κάθε χρῶμα;

Τὸ ἴδιο ἀκριβῶς κάνουν κι' οἱ ὑφάντρες τῶν πλουμιστῶν κιλιμιῶν, ξωδιασμένες μὲ σαΐτες διαφόρων χρωμάτων, περνοῦν μέσα στὴν ὑφανσι τὰ διάφορα χρώματα ποὺ σχηματίζουν τὸ διακοσμητικὸ σχέδιο. Ἡ δουλειὰ δὲν προχωρεῖ βέβαια ἐξ ἴσου γοργὰ ὅσο στὰ ἁπλὰ ριγωτὰ κιλίμια, ἀλλὰ τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι ἀσφαλῶς πιὸ θεματικό, πιὸ ὁμορφο.

Μποροῦμε νὰ ποῦμε πὼς κάθε περιοχὴ τῆς Ἑλλάδος εἰδικεύεται σὲ ἕνος εἴδους κιλίμια, μὰ στὴν Βιοτεχνικὴ Ἔκθεσι τοῦ ὑπουργείου Προνοίας ὁ ἐπισκέπτης μπορεῖ νὰ δῆ κιλίμια ὅλων τῶν τύπων καὶ σὲ τιμὲς ἐξαιρετικὰ χαμηλές.

Πρὶν ὅμως προχωρήσουμε στὴν περιγραφὴ τῶν ἐκθεμάτων, θὰ ἔπρεπε νὰ μιλήσωμε μὲ λίγα λόγια γιὰ τὴ Βιοτεχνικὴ αὐτὴ Ἔκθεσι.

Ἡ Βιοτεχνία — ποὺ ἡ «Γυναῖκα» ζήλεψε ἀνέκαθεν νὰ ἐνθαρρύνη — εἶναι ἕνας σπουδαιότατος οἰκονομικὸς κλάδος, γιατὶ ἀκριβῶς χρησιμοποιεῖ τὶς κενὲς διαθέσιμες ὧρες κάθε γυναίκας, μεταβάλλοντάς τὶς σὲ ὧρες ἀποδοτικὲς καὶ χρήσιμες. Ὑπάρχει ὅμως ἕνα ἐμπόδιο στὴ διάδοσί της: τὰ προϊόντα της γιὰ νὰ φθάσουν ὡς τὴν κατανάλωσι εἶναι ἀνάγκη νὰ περάσουν ἀπὸ πολλὰ ἐνδιάμεσα χέρια — γιατὶ φυσικὰ οὔτε ἡ κάθε ὑφάντρα μπορεῖ νὰ βρῆ ἀπ' εὐθείας τὶς πελάτισσες, οὔτε ὁ κάθε ἀγοραστὴς μπορεῖ νὰ ξέρη — ἢ κι' ἂν τὸ ξέρη δὲν μπορεῖ εὔκολα νὰ μεταβῆ — στὴν πηγὴ κάθε προϊόντος διοτεχνίας. Ἀναγκαστικὰ μεσολαβοῦν διάφοροι μεταπράται, οἱ ὁποῖοι προσθέτουν τὸ κέρδος τους στὴν ἀρχικὴ τιμὴ τοῦ εἴδους, ἀνεβάζοντας τὴν ἔτσι σημαντικά. Καὶ γιὰ ν' ἀναφέρουμε ἕνα πρόχειρο συγκεκριμένο παράδειγμα, τὸ μονόφυλλο κιλίμι ποὺ στὸ Μαναστηράκι ζητεῖται ἑκατὸ χιλιάδες, στὴν Ἀράχωβα, στὰ σπίτια, πληρώνεται μονάχα ἑξήντα.

Γιὰ νὰ περιορίση τὸ κακὸ αὐτὸ καὶ νὰ φέρη ἀπ' εὐθείας σὲ ἐπαφὴ τὸν παραγωγὸ μὲ τὸν καταναλωτή, τὸ ὑπουργεῖο Προνοίας δημιούργησε τὴν Ἔκθεσι Βιοτεχνίας, Ἑρμοῦ 5, καὶ συγκέντρωσε ἐῖδη ἀπ' ὅλη τὴν Ἑλλάδα. Γιὰ τὰ κεντήματα καὶ τὶς ταντέλες ἴσως μιλήσωμε ἄλλοτε. Σήμερα θὰ περιορισθοῦμε στὰ κιλίμια, ποὺ λόγῳ τῆς ἐποχῆς τοῦ ἔτους ἔχουν μεγαλύτερη ἐπικαιρότητα.

⁂

Τὰ κιλίμια τῆς Ἐκθέσεως προέρχονται κυρίως ἀπὸ τὴ Βόρειο Ἑλλάδα, γιατὶ αὐτὰ ἀκριβῶς παρουσιάζουν τὶς μεγαλύτερες δυσχέρειες καταναλώσεως λόγῳ τῆς ἀποστάσεως ποὺ χωρίζει τοὺς τόπους παραγωγῆς των ἀπὸ τὰ κέντρα καταναλώσεως. Τὰ περισσότερα εἶναι ἀπὸ τὴν περιφέρεια τῆς Κοζάνης, τῶν Σερβίων, τοῦ Μετσόβου.

Ὅλα ἔχουν τὸν ἰδιαίτερο τύπο τους. Τὰ καλλιτεχνικώτερα εἶναι ἀσφαλῶς τοῦ Μετσόβου, ποὺ παρουσιάζουν μικρὰ διακοσμητικὰ σχέδια, ἀνάλογα περίπου μὲ τῶν χαλιῶν ἢ μᾶλλον μὲ τῶν κεντημάτων τῆς Ἠπείρου. Σ' ἕνα λ. χ. ἀπ' αὐτὰ διακρίνομε τὰ σχηματοποιημένα ἀνθρωπάκια νὰ ἐναλλάσσωνται μὲ τὰ ἐξ ἴσου κλασικὰ κυπαρισσάκια τῆς λαϊκῆς τέχνης. Κιλίμι ὅμως μὲ τόσο λεπτὴ ἐργασία, προϋποθέτει πολλὰ μερσκάματα καὶ ἑπομένως τιμὴ ὑψηλοτέρα.

Φθηνότερα εἶναι τῆς Κοζάνης, εἴτε στενὰ σὲ φύλλα ποὺ ράβονται μεταξύ τους, εἴτε πλατειά. Τὸ βάρος τους — καὶ ἑπομένως ἡ τιμή τους — διαφέρει ἀπὸ τὸ ἕνα στὸ ἄλλο, καὶ ἔτσι μπορεῖ ὁ κάθε ἀγοραστὴς νὰ διαλέξη ἀνάλογα μὲ τὶς δυνατότητές του.

Τὰ νήματα μοιράζονται ἀπὸ τὴν Ἑλβετικὴ Περίθαλψι κι' εἶναι καλῆς ποιότητος μαλλιὰ τῆς Αὐστραλίας. Γι' αὐτὸ κάλας μπορεῖ καθένας νὰ διαπιστώση καὶ μὲ τὴν ἁφὴ πόσο πυκνὰ καὶ μαλακὰ εἶναι.

Καθὼς δὲ ἡ πώλησίς τους γίνεται μέσῳ τοῦ ὑπουργείου, ἡ τιμή τους δὲν ἐπιβαρύνεται μὲ κανενὸς εἴδους κέρδος ἐνδιαμέσου κι' εἶναι πολὺ χαμηλή. Ἀντιπροσωπεύει μονάχα τὴν τιμὴ τοῦ βάρους τοῦ μαλλιοῦ μαζὶ μὲ τὰ μερσκάματα ποὺ ἀπαιτήθηκαν γιὰ τὴν κατασκευὴ κάθε κιλιμιοῦ.

Βέβαια ἕνα κιλίμι μπορεῖ νὰ ὑφάνθηκε μέσα σ' ἕξη ἑβδομάδες, γιατὶ ἡ ὑφάντρα — νοικοκυρὰ ἢ ὄχι — δὲν μποροῦσε νὰ καθήση στὸν ἀργαλειὸ τὸ περισσότερο ἀπὸ μιὰ-δυὸ ὧρες. Ἀλλὰ φυσικὰ ὁ ὑπολογισμὸς τοῦ κόστους τῆς ἐργασίας γίνεται σύμφωνα μὲ τὸν καιρὸ ποὺ θ' ἀπαιτοῦσε ὁ κατασκευαστής του, ἂν ἡ τεχνίτρα ἐργαζόταν 7 — 8 ὧρες ἡμερησίως, καὶ μὲ τὸ σύστημα αὐτὸ βγαίνουν κερδισμένοι κι' οἱ ἀγοραστὲς καὶ οἱ χωρικές, ποὺ ἀποκτοῦν ἔτσι ἕνα πρόσθετο εἰσόδημα.

ΞΕΡΕΤΕ ΟΤΙ...

...Ὁ κόσμος τῶν ἐντόμων βρίσκεται ὑπὸ τὴν ἀναμφισβήτητη κυριαρχία τοῦ γυναικείου στοιχείου; Τὰ ἀρσενικὰ ἔντομα εἶναι σχεδὸν πάντοτε πιὸ μικρά, πιὸ ἀδύνατα. Ζοῦν ἐπίσης λιγώτερο διάστημα —δεδομένου μάλιστα ὅτι πολλὰ ἀπ' αὐτά...καταλήγουν στὸ στομάχι τῶν θηλυκῶν!...

...Κατὰ τὴ γνώμη τῶν ὑποδηματοποιῶν, οἱ σημερινὲς γυναῖκες ἔχουν ἀρκετὰ μεγαλύτερο πόδι ἀπὸ τὶς γιαγιάδες των: Ἀσφαλῶς ἐπειδὴ περπατοῦν πολὺ περισσότερο.

...Ἐπειδὴ ἡ γῆ—σύμφωνα μὲ τὴ διαπίστωσι τῶν ἐπιστημόνων — γυρίζει ὁλένα καὶ πιὸ σιγὰ γύρω ἀπὸ τὸν ἄξονά της, ἡ διάρκεια τῆς ἡμέρας μεγαλώνει κατά ...ἕνα χιλιοστὸ τοῦ δευτερολέπτου κάθε αἰώνα; (Ἂν θέλετε. μπορεῖτε νὰ ὑπολογίσετε πότε περίπου θὰ παύση ἐντελῶς νὰ ὑπάρχη νύχτα!)

...Μιὰ βασίλισσα ποὺ εἶχε ξεκινήσει, στὴ ζούγκλα τοῦ Παναμᾶ (Κεντρώα Ἀμερική) ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ στρατοῦ της, πρὶν ἀπὸ πέντε χρόνια, ἀνευρέθη καὶ πάλι ἀπὸ μέλη τοῦ Ἀμερικανικοῦ Μουσείου Φυσικῆς Ἱστορίας; Πρόκειται γιὰ μιὰ βασίλισσα μυρμηγκιῶν, ποὺ τὸ 1947, τὴν εἶχαν σημαδέψει μ' ἕνα εἰδικὸ χαρακτηριστικὸ σημεῖο. Φέτος, λοιπόν, ἡ βασίλισσα καὶ ὁ «στρατός» της ἀνεκαλύφθησαν ἀρκετὲς δεκάδες χιλιόμετρα πιὸ πέρα ἀπὸ τὸ σημεῖο ἐκκινήσεώς των. Ἐξηκριβώθη ὅτι ὁ στρατός της, ἀποτελούμενος ἀπὸ πολλὲς ἑκατοντάδες ἑκατομμύρια μυρμήγκια, εἶχε καταστρέψει στὸ πέρασμά του ἕνα ὁλόκληρο δάσος. Ἀλλὰ καὶ ἡ βασίλισσα δὲν εἶχε χάσει τὸν καιρό της: εἶχε γεννήσει 1,500,000 αὐγά!...

...Ἡ ἀνθρώπινη φυλὴ ὅλο καὶ μεγαλώνει; Τὰ περισσότερα παιδιὰ τῆς ἐποχῆς μας ὅπως ἀποδεικνύεται ἀπὸ τὶς μετρήσεις τῶν διαφόρων μελῶν τοῦ σώματός των—θὰ γίνουν, ὅταν μεγαλώσουν, πιὸ ψηλὰ ἀπὸ τοὺς γονεῖς των. Ἀλλὰ καὶ ἡ σημερινὴ γενεὰ ὑπερέχει ἤδη ἀρκετὰ ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους τοῦ 19ου αἰῶνος: οἱ ἄνδρες εἶναι κατὰ 5 ἑκ. ψηλότεροι, καὶ οἱ γυναῖκες κατὰ 3 ἑκ. Τὸ φαινόμενον αὐτὸ ὀφείλεται κυρίως στὴν καλύτερη διατροφὴ καὶ στὶς προόδους τῆς ὑγιεινῆς.

ΑΛΛΑΖΕΤΕ ΤΙΣ ΕΜΦΑΝΙΣΕΙΣ ΣΑΣ

Ποτὲ δὲν παραλείπουμε νὰ σᾶς παρουσιάσουμε ὁποιαδήποτε ἔξυπνη καὶ πρακτικὴ ἰδέα ποὺ μπορεῖ νὰ μεταμορφώση ἕνα παλιό σας φόρεμα. Οἱ ἰδέες αὐτὲς εἶναι κυριολεκτικὰ πολύτιμες γιὰ τὴ γκαρνταρόμπα σας, γιατὶ τὴν ἀνανεώνουν συνεχῶς. Ἂν σκάψετε ἕνα μεγάλο ντεκολτὲ σ' ἕνα σκοῦρο φουστάνι καὶ τὸ πλαισιώσετε μ' αὐτὸ τὸ κέντημα ἀπὸ χρυσὸ καὶ πέρλες, δημιουργεῖτε μιὰ θαυμάσια ἀμπιγιὲ ἐμφάνισι. Στὸ μοντέλο Νο 2 παρουσιάζεται ἡ ἴδια ἰδέα σὲ κλειστὸ κορσάζ.

ΝΑΝΤΙΑ ΧΩΡΑΦΑ

Συνεχίζοντας τὴν ἔρευνά μας γιὰ τὶς νέες καλλιτέχνιδες τοῦ θεάτρου σᾶς παρουσιάζουμε σήμερα τὴ Νάντια Χωραφᾶ. Τελείωσε κι' αὐτὴ πέρυσι τὴ Σχολὴ τοῦ Ἐθνικοῦ Θεάτρου καὶ μετὰ ἀκολούθησε τὸ θίασο τοῦ Παπᾶ στὴν καλοκαιρινή του περιοδεία. Τώρα ἀσχολεῖται εἰδικώτερα μὲ τὸν κινηματογράφο καὶ... Ἀλλ' ἂς δοῦμε τὰ πράγματα μὲ τὴ σειρά τους.

Καὶ ἡ πρώτη ἐρώτησις, φυσικά, εἶναι ἡ ἴδια ποὺ κάναμε καὶ στὶς νεαρὲς ἠθοποιοὺς τῶν δύο προηγουμένων φύλλων μας: Πῶς ἀντιμετώπισε ἡ οἰκογένειά της τὴν ἀγάπη της γιὰ τὸ θέατρο;

— Γιὰ τὴν οἰκογένειά μου, ἀρχίζει ἡ Νάντια, ἡ ἐπαφή μου μὲ τὸ θέατρο ἦταν ἕνα πρᾶγμα ποὺ δὲν τοὺς ἄρεσε καθόλου. Καὶ νομίζω πὼς κατὰ βάθος τώρα δὲν τοὺς ἀρέσει ἀκόμα περισσότερο. Πρῶτα εἶχαν τὴν ἐλπίδα τοὐλάχιστον ὅτι θὰ μοῦ περάσῃ.

Καὶ καταλαβαίνω ἀπὸ τὶς κουβέντες της πὼς οἱ δικοί της κυριαρχοῦνται ἀπὸ τὸν φόβο τοῦ ἐπαγγέλματος. Ἂς μὴ ρίχνουμε ὅμως πάντα τὰ βάρη στὶς καινωνικὲς προλήψεις. Πρέπει καὶ οἱ ἴδιοι οἱ ἄνθρωποι τοῦ θεάτρου μας νὰ δημιουργήσουν ἕνα ἀνώτερο ἐπίπεδο πολιτισμοῦ μέσα στὸ ἐπάγγελμά τους, ὥστε νὰ ἐμπνέη μεγαλύτεον ἐμπιστοσύνη.

— Ἡ δουλειὰ τοῦ θεάτρου, συνεχίζει ἡ Νάντια, εἶναι κάτι πολὺ ὡραῖο. Ὅλος αὐτὸς ὁ ὀργασμὸς ὅταν ἀνεβαίνη ἕνα ἔργο, ὁ ρόλος ποὺ σοῦ ἐμπιστεύονται, οἱ πρόβες, ἡ ἀγωνία...

Κι' αὐτὸν τὸν ὀργασμὸ ἡ Νάντια τὸν ἔζησε στὴν περιστρεία τοῦ θιάσου Παπᾶ, ποὺ ἀνέφερα παραπάνω. Σὲ μιὰ περιοδεία ὁ θίασος εἶναι ἀναγκασμένος πολλὲς φορὲς ν' ἀλλάζη κάθε μέρα ἔργο κι' αὐτὸ δημιουργεῖ στοὺς νέους ἠθοποιοὺς μιὰ πολύτιμη σκηνικὴ πεῖρα.

Τὸ ἠθικὸ δίδαγμα ποὺ τῆς ἄφησε ἡ μέχρι τοῦδε ἐργασία της εἶναι πὼς «τὸ θέατρο σὰν τέχνη εἶναι πολὺ ὡραία, ὅταν ὅμως δὲν ὑπάρχουν ὡρισμένες ἐπαγγελματικὲς ἀσχήμιες ποὺ νοθεύουν τὴν ὁμορφιά της».

Καὶ τώρα ἂς περάσουμε σ' ἕνα ἄλλο θέμα, τὴν καλλιτεχνικὴ καλλιέργεια, ποὺ πρέπει νἄχη ἕνας ἠθοποιός.

—Ἐγώ, προσωπικά, μοῦ λέγει ἡ Νάντια, ἐκτὸς ἀπὸ τὴ δουλειά μου, ἀγαπῶ καὶ τὴ μουσική. Ἀπὸ μικρὸ παιδὶ μέχρι τελευταία, ἔπαιρνα μαθήματα πιάνου. Ἐπίσης μαθαίνω καὶ τραγούδι στὸ Ὠδεῖο, ἀλλ' αὐτὸν τὸν καιρὸ σταμάτησα γιὰ ἕνα διάστημα.

Μιὰ ἄλλη καλλιτεχνικὴ της ἀδυναμία εἶναι καὶ ἡ ζωγραφική, ποὺ τῆς ἀναπτύχθηκε κοντὰ στὸν γνωστὸ ζωγράφο καὶ θεῖο της Σπυρίδωνα.

Αὐτὸν τὸν καιρό, ὅμως, ὅπως εἶπα στὴν ἀρχή, ἀσχολεῖται μὲ τὸν κινηματογράφο κι αὐτὸ ἀσφαλῶς θὰ κινήση τὸ ἐνδιαφέρον στὶς περισσότερες ἀπὸ τὶς νεαρὲς ἀναγνώστριες. Ἡ Νάντια Χωραφᾶ εἶχε προσκληθῆ πολλὲς φορὲς καὶ στὸ παρελθὸν νὰ παίξη στὸν κινηματογράφο, ἀλλὰ ἐκείνη ἀπέφευγε τέτοιου εἴδους προτάσεις. Τώρα ποὺ τῆς παρουσιάζεται μιὰ συστηματικὴ ἐργασία στὸν τομέα τῆς Ἑβδόμης Τέχνης, δέχτηκε μὲ πολλὴ προθυμία. Συγκεκριμένα ἔχει ἕναν μικρό, ἀλλὰ σημαντικὸ ρόλο, στὴ «Νυχτερινὴ Περιπέτεια», ποὺ γυρίζεται μὲ σενάριο καὶ σκηνοθεσία τοῦ λογοτέχνη Ἀγγέλου Τερζάκη.

Στὴ «Νυχτερινὴ Περιπέτεια» πρωταγωνιστοῦν ὁ Βασίλης Διαμαντόπουλος καὶ ἡ Νταίζη Μαυράκη. Παίζουν ἐπίσης ἡ Μαρία Ἀλκαίου, ὁ Νίκος Τζόγιας, ὁ Μιχάλης Καλογιάννης καὶ ὁ Ντίνος Ἡλιόπουλος.

—Μετά, συμπληρώνει ἡ Νάντια, πρόκειται νὰ παίξω στὴν ταινία «Ἀνοιξις καὶ Φθινόπωρο» ποὺ τὸ σενάριό της τόγραψε ὁ Νίκος Βυζαντινὸς. Καὶ τέλος, στὶς 20 Ἀπριλίου φεύγω γιὰ τὴν Ἰταλία...

Μάλιστα! Θὰ γυριστοῦν στὴν Ἰταλία τὰ ἐσωτερικὰ μιᾶς ἄλλης ἑλληνικῆς ταινίας, μὲ Ἰταλοὺς φυσικὰ τεχνικούς.

Ὕστερα ἀπ' ὅλα αὐτὰ εἶναι φυσικὸ νὰ τῆς κάνω μιὰ ἀπαραίτητη ἐρώτησι:

—Ἐσύ, προσωπικά, τί προτιμᾶς, Νάντια; Τὸ θέατρο ἢ τὸν κινηματογράφο;

—Γιὰ τὸν ἠθοποιό, μοῦ ἀπαντᾶ, δὲν ὑπάρχει σύγκρισι ἀνάμεσα στὶς δυὸ αὐτὲς τέχνες. Τὸ θέατρο βασίζεται στὴ δημιουργικότητα τοῦ ἠθοποιοῦ, περισσότερο ἀπ' ὅ,τι ὁ κινηματογράφος. Στὸν κινηματογράφο παίζουν πρωτεύοντα ρόλο ὁ σκηνοθέτης καὶ οἱ τεχνικοί. Μὲ τὴν ὁλοκλήρωσι ὅμως τοῦ θέματος φθάνει συνήθως σὲ τελειότερα ἀποτελέσματα ἀπὸ τὸ θέατρο.

Καὶ τέλος περνᾶμε στὶς προτιμήσεις της γιὰ ἀστέρες τοῦ κινηματογράφου καὶ γιὰ μελλοντικὰ σχέδια. Μιλάει μὲ θαυμασμὸ γιὰ τὸν Λώρενς Ὀλιβιέ, γιὰ τὸν Τζέημς Μέϊζον, τὸν Γκρέγκορυ Πὲκ καὶ τὴν Μπέττυ Νταΐβις, τὴν Τζόαν Φονταΐν καὶ τὴν Βίβιαν Λῆ.

Ὅσο γιὰ τὰ σχέδια, «ὑπάρχουν πολλά», ὅπως μοῦ εἶπε ἡ ἴδια λακωνικά. Ἂς τῆς εὐχηθοῦμε λοιπὸν νὰ πραγματοποιηθοῦν τὰ ὄνειρά της προχωρώντας ὅμως πάντα μὲ ἀγάπη γιὰ τὴν ἴδια τὴ δουλειά της καὶ μὲ τὴν ἀπαραίτητη προσοχή.

ΘΕΟΔ. ΞΑΡΧΟΣ

ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΜΙΑ ΠΛΑΝΗ

Η ΥΣΤΕΡΙΚΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΑΝΔΡΟΜΑΝΗΣ ΟΠΩΣ ΠΟΛΛΟΙ ΤΗΝ ΝΟΜΙΖΟΥΝ ΑΛΛΑ ΑΡΡΩΣΤΗ. Η ΥΣΤΕΡΙΑ ΗΤΑΝΕ ΓΝΩΣΤΗ ΣΤΗΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑ

Συχνὰ ἀκοῦμε νὰ λένε: αὐτὴ ἡ γυναίκα εἶναι ὑστερικιά. Πολλοὶ μὲ τὸ χαρακτηρισμὸν αὐτὸν ἐννοοῦν τὶς ἀνδρομανεῖς γυναῖκες, δηλαδὴ αὐτές, ποὺ αἰσθάνονται περισσότερο τὴν ἀνάγκη τῶν ἀνδρῶν. Ἐνῶ στὴ πραγματικότητα ἡ ὑστερία εἶνε ἀρρώστεια καὶ μάλιστα σοβαρή, ποὺ ἐγγίζει τὰ ὅρια τῆς ψυχοπαθείας. Ὑστερία δὲν παθαίνουν μόνον οἱ γυναῖκες. Ὑπάρχουν καὶ ὑστερικοὶ ἄνδρες.

Ἡ ὑστερία ἦταν γνωστὴ ἀπὸ τὰ ἀρχαιότατα χρόνια. Ὁ Ἱπποκράτης, ὁ πρῶτος αὐτὸς γιατρὸς τοῦ κόσμου, ποὺ ἐσυστηματοποίησε πρῶτος τὴν Ἰατρικὴ ἐπιστήμη, ἔγραψε πολλὰ γιὰ τὴν ὑστερία. Ἐπίσης καὶ τὸ Μαντεῖον τῶν Δελφῶν συχνὰ μιλοῦσε γιὰ τὴν ὑστερία. Ὑστέρα οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες λέγανε τὴ μήτρα τῆς γυναίκας. Καὶ ἐπειδὴ ἐνόμιζαν ὅτι ἡ ἀρρώστεια αὐτὴ παρατηρεῖται μόνον στὶς γυναῖκες καὶ ὅτι εἶχε σχέσι μὲ τὴ μήτρα, γι' αὐτὸ τὴν ὠνόμασαν ὑστερία. Ἐνῶ σήμερα εἶναι γνωστὸν ὅτι καὶ οἱ ἄνδρες παθαίνουν ὑστερία.

Κατὰ τὸν μεσαίωνα οἱ ἄνθρωποι ἐπάθαιναν εὔκολα ἀπὸ ὑποβολὴ καὶ εἶχε καταντήσει ἡ ὑστερία σὰν ἐπιδημία. Ἦταν σὰν δαιμονοπάθεια, ποὺ τὴν ἀπέδιδαν σὲ διαβολικὲς ἐνέργειες, μαγεῖες καὶ ἐξορκισμούς. Ἀπὸ τότε πολλὲς μελέτες ἔγιναν γύρω ἀπὸ τὸ ζήτημα αὐτό.

Πολλοὶ προσεπάθησαν νὰ δώσουν μιὰ ἐπιστημονικὴ ἑρμηνεία στὶς διάφορες θεωρίες. Ἀλλὰ ἐνῶ διευκρινίσθησαν πολλὰ σκοτεινὰ σημεῖα τῆς παθογενείας της, μ' ὅλα ταῦτα ὡς σήμερα εἶναι ἀδύνατη ἡ ἀκριβὴς καὶ ἐπιστημονικὴ ἑρμηνεία τῆς ὑστερίας.

Ἴσως νὰ μὴν εἶχεν ἄδικο ὁ Λασέγκ, ὅταν ἔλεγε πρὸ ἐτῶν, πὼς ποτὲ δὲν θὰ γίνη δυνατὸν νὰ δοθῆ ὁ σωστὸς ὁρισμὸς τῆς ὑστερίας.

Ὁ διάσημος νευρολόγος Μπαμπένσκι εἶχε προτείνει ὅπως ἡ ὑστερία λέγεται πειθιατισμὸς ἀπὸ τὶς ἑλληνικὲς λέξεις πειθὼ καὶ ἰατρὸς = θεραπεύσιμος ἀσθένεια διὰ τῆς πειθοῦς, δηλαδὴ τῆς ὑποβολῆς. Ἐφόσον ἔλεγεν αἱ ἐκδηλώσεις τῆς ὑστερίας μποροῦν νὰ ἀναπαραχθοῦν σὲ ὡρισμένα ἄτομα μὲ τὴν ὑποβολή, κατὰ τὸν ἴδιο τρόπο, ἤτοι μὲ τὴν ἐπήρεια τῆς «πειθοῦς» δηλαδὴ μὲ τὴν ὑποβολή, μποροῦν καὶ νὰ ἐξαλειφθοῦν.

Ἔγιναν ἀποδεκτὲς οἱ ἀντιλήψεις αὐτὲς τοῦ Μπαμπένσκι, ἐν τούτοις ὁ ὅρος «πειθιατισμὸς» ποὺ ἐπρότεινε δὲν ἐπεκράτησε καὶ ἡ ὑστερία ἔμεινε μὲ τὸ ἀρχικό της ὄνομα.

Διότι μὲ τὴν πειθώ, δηλαδὴ μὲ τὴν ὑποβολὴ θεραπεύονται καὶ ἄλλου εἴδους ἀρρωστοι, μὴ ὑστερικοί, ὅπως εἶναι οἱ νευρασθενικοὶ καὶ ἄλλοι. Ὑπάρχει ὅμως μεγάλη διαφορὰ μεταξὺ τῆς ὑποβολῆς, ποὺ γίνεται μὲ τὴ ψυχοθεραπεία καὶ ἡ ὁποία ἐπιδρᾶ σιγὰ σιγὰ καὶ καθησυχάζει τὸν νευρασθενικό, ἀπὸ τὴν ἄμεση ἐπίδρασι, ποὺ ἔχει ἡ ὑποβολὴ στὸν ὑστερικό, ποὺ καταντᾶ θαυματουργική. Ἄλλωστε ὑστερικὰ συμπτώματα παρουσιάζουν καμμιὰ φορὰ καὶ οἱ νευρασθενικοί.

Οἱ ὑστερικοὶ γιὰ νὰ ἐπισύρουν τὴν προσοχὴ καὶ τὴ συμπάθεια τῶν ἄλλων, ἀπομιμοῦνται διάφορες ἀρρώστειες καὶ ὀργανικὲς ἀκόμα, ὅπως παραλύσεις καὶ ἄλλες. Ἔτσι καθιστοῦν τὸν ἑαυτό τους δυστυχῆ χωρὶς νὰ ἀντιλαμβάνωνται ὅτι αἰτία, ποὺ ὑποφέρουν εἶνε ἡ ἀβουλία τους. Οἱ ὑστερικοὶ τὰ καταφέρνουν μὲ τὶς ἀπομιμήσεις ἀσθενειῶν καὶ ξεγελοῦν γιατροὺς, παθολόγους καὶ χειρούργους καὶ περνοῦν γιὰ ἀρρωστοι χωρὶς νὰ εἶναι. Ἐδῶ ἔγκειται ἡ περίεργη καὶ ἀκατανόητη νοσηρότητα τοῦ ὑστερισμοῦ. Διότι ὅπως εἴπαμε, ὁ ὑστερισμὸς εἶνε σὰν μιὰ τρέλλα, μὲ ὅλες της τὶς συνέπειες.

Οἱ ὑστερικοὶ παραπονοῦνται γιὰ διάφορες ὑποθετικὲς διαταραχές, χωρὶς νὰ ὑπάρχουν συμπτώματα ὀργανικῆς ἀρρωστείας.

Οἱ ὑστερικοὶ εἶναι μυθομανεῖς, δηλαδὴ τοὺς ἀρέσει νὰ διηγοῦνται φανταστικὲς ἱστορίες καὶ νὰ περιαυτολογοῦν καὶ λένε ψέματα, χωρὶς λόγο καὶ ἀφορμή, μόνον γιὰ νὰ ἐπιδεικνύωνται. Στὴ νοοτροπία τοῦ ὑστερικοῦ δὲν παίζει ρόλο μονάχα ἡ ἰδέα, ἀλλὰ ὁ ὑστερικὸς προσπαθεῖ τὴν ἰδέα του νὰ τὴν πραγματοποιήση καὶ μάλιστα ἡ ἰδέα του αὐτὴ εὐνοεῖται καὶ ἀπὸ τὴν συγκίνησιν.

Μὴ σᾶς φανῆ παράξενο ἂν οἱ ὑστερικοί σᾶς εἰποῦν ὅτι θέλουν νὰ γίνουν καλά, ὅτι θέλουν νὰ γλυτώσουν ἀπὸ τὶς ἐνοχλήσεις αὐτὲς καὶ ἀπὸ τὸ καμώματά των, ποὺ κάνουν, χωρὶς νὰ τὸ θέλουν καὶ χωρὶς νὰ ἔχουν συναίσθησι τοῦ τί κάνουν. Δὲν τὸ κάνουν ἐπίτηδες, οὔτε τὸ θέλουν. Μάλιστα ἂν τοὺς εἴπητε νὰ ἀκολουθήσουν οἱαδήποτε θεραπεία γιὰ νὰ γλυτώσουν ἀπὸ τὴ κατάστασί των αὐτὴ θὰ τὴν ἀκολουθήσουν πιστά, γιὰ νὰ γίνουν καλά.

Ἀλλὰ δὲν ἔχουν τὴ δύναμι τῆς θελήσεως ποὺ τοὺς χρειάζεται γιὰ νὰ ἐπιβληθοῦν στὸν ἑαυτό τους καὶ νὰ ἀπαλλαγοῦν. Ἡ ὑστερικὴ γυναίκα ἢ ἄνδρας, δὲν στερεῖται ἐντελῶς αὐτογνωσίας, ἀλλὰ ἔχει ἀμυδρὴ μόνο συναίσθησι τῆς κατασταστάσεώς του. Ἂν π. χ. μιὰ ὑστερικὴ σὲ μιὰ κρίσι της ὑστερισμοῦ πέ-

(Συνέπεια στὴ σελ. 62)

ΝΕΕΣ ΙΔΕΕΣ

ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟ ΧΡΟΝΟ...

ΤΗΣ ΣΥΝΕΡΓΑΤΙΔΟΣ ΜΑΣ
κ. **ΜΙΚΗΣ ΜΠΟΥΚΟΥΡΑ**

Η ΜΟΔΑ ΑΛΛΑΖΕΙ ΚΑΙ ΠΡΟΣΦΕΡΕΙ ΣΥΝΕΧΩΣ ΚΑΤΙ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟ. ΠΩΣ ΟΜΩΣ ΘΑ ΤΗΝ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΕΤΕ ΚΑΙ ΘΑ ΣΠΑΣΕΤΕ ΚΙ' ΕΣΕΙΣ ΤΗΝ ΜΟΝΟΤΟΝΙΑ ΣΤΗΝ ΕΜΦΑΝΙΣΙ ΣΑΣ; ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙΤΕ ΝΑ ΚΑΝΕΤΕ ΠΑΝΤΑ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ ΦΟΡΕΜΑΤΑ, ΜΠΟΡΕΙΤΕ, ΟΜΩΣ, ΜΕ ΕΞΥΠΝΕΣ ΙΔΕΕΣ ΝΑ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΝΕΤΕ ΚΑΘΕ ΤΟΣΟ ΤΑ ΠΑΛΙΑ ΣΑΣ.

1. Κεντᾶτε μαῦρες παγιέτες πάνω σὲ μαῦρο φουστάνι καὶ ἀγκαλιάζετε τὸ ντεκολτὲ μὲ μιὰ κόκκινη σάρπα ζέρσεϋ, ποὺ δένει κόμπο στὴν πλάτη. (Τὸ μοντέλο αὐτὸ εἶναι τοῦ Ντεσσέ).

2. Ἂν θέλετε ν' ἀλλάξετε ἕνα μπλουζάκι, κόψτε του ἕνα βαθὺ ντεκολτὲ καὶ γαρνίρετέ το μὲ μιὰ λουρίδα φεστοναρισμένο βελοῦδο, πάνω στὴν ὁποία κεντᾶτε στρὰς καὶ πέρλες. Μιὰ φαρδειὰ δετὴ ζώνη θὰ σᾶς συμπληρώση τὴν τουαλέτα.

3. Ἐτὸλ τοῦ Ζὰκ Χάϊμ ἀπὸ κίτρινο ζέρσεϋ. Ἔχει ἕνα μόνο ἄνοιγμα ἀπὸ ὅπου περνάει τὸ χέρι καὶ ἡ ὑπόλοιπη ντραπάρει ὅπως θέλετε.

4. Ἕνα χαριτωμένο μπολερὸ, ποὺ ἀλλάζει τὴν ὄψι ὁποιουδήποτε φουστανιοῦ. Κιμονὸ μὲ μανίκια τρουὰ-κάρ. Μάλλινο ἢ ἀπὸ χτυπητὸ ζέρσεϋ. Γιὰ βράδυ γίνεται ἀπὸ σατὲν ἢ ὀτομάν. Τὸ ἕνα μπροστινὸ εἶναι στρογγυλεμένο, τὸ ἄλλο συνεχίζεται ὡς μακρυὰ σάρπα, ποὺ τὴ ρίχνει κανεὶς πάνω ἀπ' τὸν ὦμο.

5. Ράψτε μιὰ πτσμαντερι με φράντσες γύρω ἀπὸτὴ μαύρη τσάντρόπο τοῦ σχεδίου. Κάντε κι' ἕνα μαντήλι δίχρωμο, διαλέγοντας δυὸ χρώματα τῆς προτιμήσεώς σας καὶ γαρνίρετέ το μὲ φράντσα μαύρη. Ἔτσι θἄχετε ἕνα καινούργιο ἀσορτιμέντο ἀπὸ ἀξεσουάρ.

6. Τὸ μαῦρο βελούδινο μπονὲ καπελάκι φρεσκάρετέ το μὲ τὴν γαρνιτούρα αὐτὴ ἀπὸ κεντημένα στρὰς (μοντέλο Ζιλμπὲρ 'Ορσέλ).

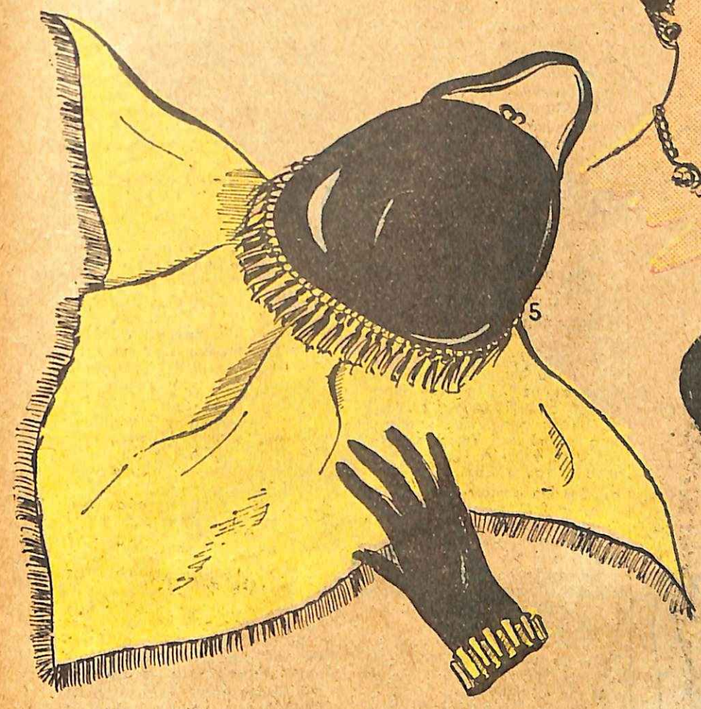

7. Πελερινάκι τῆς Λολὰ Πρυσὰκ ἀπὸ βελοῦδο μαῦρο, γαρνιρισμένο μὲ γκιποὺρ καὶ πετράδια. Φτιάξτε καὶ σεῖς ἕνα καὶ γαρνίρετέ το μὲ πέρλες, χρυσὸ ἢ ὅ,τι ἄλλο, γιὰ νὰ δώσετε ἕνα τόνο ἀμπιγιὲ σ' ἕνα σκέτο φουστάνι.

ΡΑΛΟΥ ΜΑΝΟΥ

Μιὰ σύγχρονη ἱέρεια τῆς Τερψιχόρης

Εἶναι λίγα χρόνια ποὺ ἄρχισε καὶ στὸν τόπο μας νὰ παίρνη ἡ χορευτικὴ τέχνη κάποια μορφή. Ἕνας πρωτοπόρος αὐτῆς τῆς κινήσεως εἶναι ἡ κ. Ραλοῦ Μάνου. Μὲ τὴν ἐκλεκτὴ προσωπικότητά της καὶ τὴν ἀκαταδάμαστη θέλησή της, ἔχει κάνει σὲ ἐλάχιστο διάστημα ἀξιόλογες πραγματοποιήσεις μὲ τὰ χοροδράματα ποὺ ἔχει ἀνεβάσει καὶ τὴ σπουδαία συμβολὴ της στὸ θεμέλιωμα γιὰ τὸ μελλοντικὸ κτίσιμο τοῦ χοροῦ στὴν Ἑλλάδα.

Οἱ δυσκολίες ποὺ συνάντησε στὴ ζωή της ἦταν ἀφάνταστες, καὶ θὰ μποροῦσε νὰ γίνη τὸ ζωντανὸ παράδειγμα γιὰ τὸ τί εἶναι ἄξια νὰ κάνη ἡ γυναίκα, κ' ὁ ἄνθρωπος γενικώτερα.

Γεννήθηκε σ' ἕνα σπίτι πραγματικὰ ἀριστοκρατικό. Ποιοκισμένη μὲ τὰ χαρίσματα μιᾶς μεγάλης γενιᾶς καὶ μὲ μορφωσι ἀξια γιὰ τὴν ἀδελφὴ καὶ θεία δύο βασιλισσῶν, φαίνοταν προωρισμένη νὰ ζήση μιὰν εὔκολη κοσμικὴ ζωή. Αὐτὴ ὅμως ἀπὸ μικρὴ ἦταν γεμάτη ἀνησυχίες κι' ὄνειρα γιὰ νὰ κάνη «κάτι». Κι' ὅταν ἀγότερα ἔχασαν τὴν τεράστια περιουσία τους, τότε «ἡ ἀνάγκη τῆς ἔδειξε τὴ δύναμί της», ὅπως λέει κι' ἡ ἴδια. Γιατὶ τώρα πιὰ θἄπρεπε νὰ κάνη «κάτι».

Κι' ἔτσι στὰ 1936 παίρνει μιὰ κρατικὴ ὑποτροφία καὶ πηγαίνει στὸ Παρίσι καὶ στὸ Μόναχο, ὅπου καὶ παίρνει τὸ δίπλωμά της. Ὅταν ἐπιστρέφη, συνεργάζεται μὲ τὴν Κούλα Πράτσικα γιὰ δέκα χρόνια, λαμβάνοντας μέρος σ' ὅλες τὶς ἐπιδείξεις καὶ περιοδειές της. Τὸ 1947 πάει στὴν Ἀμερικὴ καὶ φοιτᾶ στὶς σχολὲς Γκραχαμ, Νιὺετ Χαρίσσυ καὶ τοῦ Πανεπιστημίου Ν. Ὑόρκης, ὅπου καὶ διδάσκει ἑλληνικοὺς χορούς.

Ὅταν γυρίζη, ὅμως, ἀφοσιώνεται ἐντελῶς στὴ δική της σχολή, ποὺ ἔχει ἀνοίξει ἤδη ἀπὸ τὸ 1941 καὶ ἑτοιμάζει μαζὶ μὲ τοὺς συνεργάτες της τὰ στερλέχη ποὺ σὲ λίγο θὰ γίνουν ὁ πυρήνας τοῦ Ἑλληνικοῦ Χοροδράματος, τοῦ καλλιτεχνικοῦ αὐτοῦ συλλόγου, μιὰ ἀπ' τὶς παραστάσεις τοῦ ὁποίου παρακολουθεῖ καὶ ἡ μεγάλη Νιὺετ Βαλουά. Ἡ τελευταία αὐτὴ ἐνθουσιάζεται τόσο μὲ τὸ χορογραφικὸ ταλέντο τῆς Μάνου, ὥστε νὰ φροντίση νὰ τῆς δοθῆ μιὰ ὑποτροφία γιὰ τὸ Λονδίνο. Ἐκεῖ παρακολουθεῖ τὰ Σλάντερς Γουέλς Μπάλετς, δίνει διαλέξεις καὶ κάνει γνωστοὺς τοὺς λαϊκοὺς μας χορούς.

Μοῦτυχε νὰ δῶ ἀπὸ κοντὰ τὴν ἐργασία τῆς σχολῆς τῆς Μάνου. Εἶναι κάτι πραγματικὰ περίφημο. Ἔχει ἕνα πλῆθος ἀπὸ ἀναγνωρισμένους συνεργάτες ποὺ διδάσκουν μπαλέτο, ἑλληνικοὺς καὶ ξένους λαοὺς χορούς, καθὼς καὶ ἄλλα θεωρητικὰ μαθήματα. Ἐκεῖνο ὅμως ποὺ εἶναι θαυμάσιο καὶ τόσο ξεχωριστὸ στὸν τόπο μας, εἶναι ἡ δική της διδασκαλία ἐκφραστικοῦ χοροῦ. Τὰ ἀποτελέσματά της, ἐξ ἄλλου, τὰ εἴδαμε ὅλοι στὶς παραστάσεις ποὺ ἔδωσε ὡς τώρα καὶ ἰδίως στὸν «Ὀρφέα» καὶ στὸ «Καταραμένο Φίδι» (Καραγκιόζης) τὰ ὁποῖα καὶ θὰ ξαναδώση στὸ «Ρεξ» τὴν 21η Ἰανουαρίου.

Αὐτή, μὲ δυὸ λόγια, εἶναι ἡ καλλιτεχνικὴ ζωὴ τῆς κ. Ραλοὺς Μάνου. Ἕνας διαρκὴς ἀγώνας, ἕνα διαρκὲς δάσιμο.

—Δίνετε, παιδιά μου, ὅλο σας τὸν ἑαυτό σ' ὅτι κάνετε. Ὅποιος λυπᾶται τὰ νιάτα του τὰ χάνει, λέει συχνὰ στὶς μαθήτριές της.

Κι' εἶναι ἀνάγκη νὰ δοθοῦν ὅλοι σ' αὐτὸ τὸ ὡραῖο ἔργο γιὰ νὰ μὴν κυλίση χάμω, κάτω ἀπ' τὸ βάρος τῶν τόσων δυσκολιῶν ποὺ συναντᾶει στὰ πρῶτα του βήματα.

ROSS

ΤΑ ΒΟΥΡΤΣΑΚΙΑ ΤΩΝ ΔΟΝΤΙΩΝ

Πρὶν χρησιμοποιήσετε τὴ βούρτσα, βάλετέ τη μιὰν ὁλόκληρη νύχτα στὸ κρύο νερό. Οἱ τρίχες της τότε γίνονται πιὸ σκληρὲς καὶ κρατᾶνε πολύ.

ΜΠΛΟΥΖΕΣ-ΠΟΥΛΟΒΕΡ ΚΑΙ ΜΠΟΛΕΡΟ

Οἱ ζωηρόχρωμες μπλοῦζες συνηθίζονται πολύ, τόσο γιὰ ἀπόγευμα, ὅσο καὶ γιὰ βράδυ. Μιὰ γυναίκα μπορεῖ καὶ μὲ μία μόνο φούστα νὰ κάνη πολλοὺς συνδυασμοὺς ἂν ἀλλάζη μπλοῦζες.

Πρακτικὸ μπολερὸ ἀπὸ ζέρσεϋ καὶ πλεκτὲς λουρίδες λάστιχο. Συνοδεύει θαυμάσια ἕνα ἐξ ωμο βραδυνὸ ἂν σὲ συνδυασμὸ μὲ τὸ πλεκτὸ μεταχειρισθῆτε θελοῦδο.

2. Σατὲν ντυσὲς γκρὶ-πέρλ.

3. Κόκκινο ζέρσεϋ.

4. Τὸ φετεινὸ μακρὺ πουλόβερ ποὺ κατεβαίνει χαμηλὰ κάτω ἀπ' τὴ μέση, ζέρσεϋ, καὶ στὸ λαιμὸ λάστιχο.

ΦΙΛΟΞΕΝΟΣ ΣΤΕΓΗ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

ΕΝΑ ΕΞΟΧΩΣ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ ΚΟΙΝΩΦΕΛΕΣ ΙΔΡΥΜΑ

Αὐτὸ τὸ ρεπορτὰζ ἀπευθύνεται στὶς κοπέλλες ποὺ μένουν στὴν ἐπαρχία καὶ οἱ ὁποῖες παρ' ὅλη τὴ μεγάλη ἐπιθυμία ποὺ ἔχουν γιὰ νὰ σπουδάσουν, βλέπουν τὸ ὄνειρό τους νὰ μένη ἀπραγματοποίητο, μὴ μπορώντας νὰ ὑπερπηδήσουν τὰ πολλαπλὰ ἐμπόδια ποὺ συναντοῦν: οἰκονομικὲς δυσχέρειες, στενότης ἀντιλήψεων καὶ τόσα ἄλλα.

Μ' αὐτὸ τὸν σκοπὸ ξεκινήμε γιὰ τὴν «Φιλόξενο Στέγη Γυναικῶν», ἕνα ἵδρυμα ποὺ βρίσκεται στὴν ὁδὸν Εὐελπίδων ἀριθ. 3, στάσις Ἀγγελοπούλου. Εἶναι ἕνα παλιὸ κτίριο περιτριγυρισμένο ἀπὸ ἕναν μικρὸ κῆπο μὲ ψηλὰ δένδρα. Ὅταν μπήκαμε μέσα μᾶς ὡδήγησαν στὴ διευθύντρια, μιὰ γυναίκα καλόβολη κι' εὐγενικιά ποὺ δέχτηκε πρόθυμα νὰ ἱκανοποιήση τὴν περιέργειά μας.

Μάθαμε λοιπόν, ὅτι σκοπὸς αὐτοῦ τοῦ ἱδρύματος, ποὺ συντηρεῖται μὲ δαπάνες τοῦ ὑπουργείου Προνοίας, εἶναι νὰ προσφέρη ἄσυλο σὲ κοπέλλες ἀπὸ χωριὰ καὶ ἐπαρχίες ποὺ ἔρχονται στὴν Ἀθήνα γιὰ ἀνώτερη ἐπαγγελματικὴ κατάρτισι. δηλαδὴ φοιτοῦν στὸ Ἀρσάκειο, στὸ Μαράσλειο, στὸ Διδασκαλεῖο, στὴ Γυμναστικὴ Ἀκαδημία κ,λπ. Μερικὲς ἔρχονται γιὰ νὰ τελειοποιηθοῦν στὴν κοπτικὴ—ραπτικὴ σὲ μεγάλους οἴκους μόδας, ὑπάρχουν δὲ ἀκόμη καὶ μερικὲς φοιτήτριες.

Ἡ κοπέλλα λοιπὸν ποὺ θὰ ἔλθη νὰ μείνη στὴ «Φιλόξενο Στέγη» βρίσκει μιὰ μεγάλη ἀγαπημένη οἰκογένεια κάτω ἀπὸ τὰ προστατευτικὰ βλέμματα τῆς διευθυντρίας καὶ τῶν κυριῶν τοῦ Συμβουλίου τοῦ ἱδρύματος. Καὶ σὰν γυρίση ἀπὸ τὸ μάθημά της, τὸ φαγητό της, τὰ ροῦχα της, τὰ πάντα εἶναι ἕτοιμα. Ἡ ἀμοιβὴ γιὰ ὅλα αὐτὰ εἶναι 200.000 δραχμὲς τὸ μήνα.

Μᾶς ἔδειξαν τὸ διαιτολόγιο τοῦ ἱδρύματος. Σᾶς βεβαιοῦμε πὼς πολλὰ σπίτια θὰ τὸ ζήλευαν, ὑπάρχει ποικιλία καὶ καλὴ ποιότης φαγητῶν.

Στὴν ἐρώτησί μας, πῶς μπορεῖ μιὰ κοπέλλα νὰ ἐξασφαλίση μιὰ θέσι στὸ ἵδρυμα, μᾶς ἀπήντησε ἡ διευθύντρια ὅτι κατ' ἀρχὰς χρειάζεται νὰ ὑποβάλη μιὰ αἴτησι μαζὶ μὲ ὡρισμένα πιστοποιητικά. Ἐν συνεχείᾳ τὸ Συμβούλιο ζητάει πληροφορίες καὶ μετὰ ἀπὸ ὡρισμένες διατυπώσεις ἡ αἴτησις ἐγκρίνεται.

Φυσικά, ὑπάρχουν πολλὲς κοπέλλες ποὺ ὑποβάλλουν αἰτήσεις, μὰ δὲν μποροῦν νὰ ἱκανοποιηθοῦν ἀμέσως γιατὶ τὸ ἵδρυμα παρ' ὅλη τὴν καλὴ διάθεσι ποὺ ἔχει νὰ τὶς ἐξυπηρετήση, ἀδυνατεῖ, δεδομένου ὅτι ὑπάρχει χῶρος μόνον γιὰ 42 τρόφιμες.

Μερικὲς μένουν προσωρινὰ 2—3 μῆνες ἀλλὰ ἡ κανονικὴ διάρκεια εἶναι ἀπὸ ἕνα ἕως δύο χρόνια. Τὸ ἵδρυμα λειτουργεῖ καὶ κατὰ τὴ θερινὴ περίοδο, διευκολύνοντας ἔτσι τὶς κοπέλλες ποὺ ἔρχονται νὰ κάνουν φροντιστήρια γιὰ νὰ δώσουν ἐξετάσεις.

Ἡ ἡλικία τῶν τροφίμων κυμαίνεται ἀπὸ τὰ 18 ἕως τὰ 23 χρόνια. Κάθε μιὰ ἔχει καὶ τὸν κηδεμόνα της, μιὰ συγγενικὴ ἢ φιλικὴ οἰκογένεια ἐδῶ στὴν Ἀθήνα, ποὺ εἰδοποιεῖται σὲ ὡρισμένες περιπτώσεις.

Μόνες τους οἱ κοπέλλες βγαίνουν ὅταν πηγαίνουν στὸ μάθημα ἀλλὰ καὶ γι' αὐτὸ ὑπάρχει ὡρισμένη ὥρα ποὺ θὰ ἐπιστρέψουν γιατὶ ἡ διευθύντρια γνωρίζει τὸ πρόγραμμα τῆς κάθε μιᾶς. Ἀκόμη καὶ ἕνα γράμμα νὰ βγοῦν νὰ ταχυδρομήσουν πρέπει νὰ ζητήσουν ἄδεια ἀπὸ τὴ διευθύντρια. Στὶς 8.30' τὸ βράδυ ἡ πόρτα κλεὶ δώνεται.

—Εἴμαστε κάπως αὐστηροί, μᾶς λέει ἡ διευθύντρια γιατὶ ἔχουμε ἀναλάβει εὐθύνη ἀπέναντι τῶν οἰκογενειῶν των.

Ἀπὸ ἀπόψεως ψυχαγωγίας οἱ κοπέλλες δὲν μένουν παραπονούμενες. Τσακτικὰ πηγαίνουν Κυριακάτικες ἐκδομὲς ἢ παρακολουθοῦν ὁμαδικῶς ὡρισμένα θεατρικὰ καὶ κινηματογραφικὰ ἔργα ποὺ κρίνονται κατάλληλα.

Οἱ τρόφιμες εἶναι κυρίως ὑπαλλήλων, μερικὲς ἄποροι καὶ ἀρκετὲς ἀνταρτόπληκτες. Τὰ πρωϊνὰ τὰ περνοῦν παρακολουθώντας τὴν φοίτησι. καὶ τὸ ἀπόγευμα μελετοῦν. Μερικὲς ἄπορες ποὺ θέλουν νὰ ἐξοικονομήσουν τὰ ὁδοιπορικά τους ξεκλέβουν λίγη ὥρα ἀπὸ τὴ μελέτη καὶ κεντοῦν ξένα ἐργόχειρα κερδίζοντας μ' αὐτὸ τὸν τρόπο λίγα χρήματα.

Ἡ «Φιλόξενη Στέγη» ἱδρύθηκε πρὶν ἀπὸ δεκαπέντε χρόνια. Ἱδρύτρια καὶ πρόεδρος εἶναι ἡ κυρία Πηνελόπη Καΐρη μιὰ ἐξόχως ἐνδιαφέρουσα φυσιογνωμία, ποὺ ἀφιέρωσε ὅλες τὶς δυνάμεις της γιὰ τὴν ἀνάπτυξι καὶ συντήρησι τοῦ ἐξόχου αὐτοῦ ἱδρύματος.

Αὐτὰ εἴχαμε νὰ γράψουμε. Δὲν ξέρουμε κατὰ πόσον μπορέσαμε νὰ ἐπιτύχουμε τὸν σκοπό μας, ἀλλὰ ἔστω καὶ μιὰ κοπέλλα νὰ βοηθήσαμε εἴμαστε πολὺ ἱκανοποιημένες.

ΜΑΙΡΗ ΤΑΤΑΓΙΑ

Αὐτὸ τὸ κορίτσι ὀνειροπολεῖ.

Γυναῖκες ποὺ βάζουν τὸ κολιέ τους στὸ στόμα, ζοῦν πολὺ συχνὰ σ' ἕναν κόσμο παραμυθένιο τοῦ ὀνείρου.

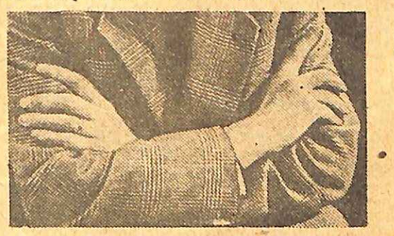

Αὐτὸς ὁ ἄντρας εἶναι «κλειστός».

Ἐδῶ βλέπετε ἕναν ἄνθρωπο ποὺ πῆρε μιὰ ἀπόφασι καὶ δὲν τὴν ἀλλάζει μὲ τίποτα. Συχνὰ ὁ τύπος αὐτὸς σηκώνει τοὺς ὤμους του καὶ σταυρώνει τὰ πόδια. Εἶναι σκεπτικὸς καὶ ὄχι πρόθυμος γιὰ συζητήσεις ποὺ τὶς θεωρεῖ πολὺ ἀνώφελες.

Ἡ κυρία αὐτὴ ἐπιθυμεῖ νὰ φαίνεται «καθὼς πρέπει».

Δὲν πρέπει νὰ σκεφθῆτε πὼς αὐτὴ ἡ στάσις τῶν δακτύλων σημαίνει χάρι καὶ μόρφωσι. Τὸ ἐναντίον, ψυχολόγοι ἰσχυρίζονται πὼς οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ θέλουν νὰ φαίνωνται καλύτεροι ἀπ' ὅ,τι πραγματικὰ εἶναι.

ΜΠΟΡΕΙΤΕ ΝΑ ΤΟΥΣ ΚΑΤΑΛΑΒΕΤΕ ΑΠΟ ΤΙΣ ΧΕΙΡΟΝΟΜΙΕΣ ΠΟΥ ΚΑΝΟΥΝ

Ἀκόμα καὶ ἂν δὲ μιλᾶτε, σὲ μιὰ συνανστροφή, εἶναι δυνατὸ νὰ διηγηθῆτε στοὺς ἄλλους πολλὰ πράγματα γιὰ τὸ χαρακτήρα σας καὶ τὴν ἰδιοσυγκρασία σας. Πῶς μπορεῖ νὰ γίνη αὐτό ; Μὲ τὴ στάσι σας καὶ τι κινήσεις σας. Ὅλο ξέρουμε ὡρισμένες ἐκδηλώσεις τῆς διαθέσεως ἑνὸς ἀνθρώπου, ὅπως λόγου χάρι τὸ κούνημα τῶν ὤμων ἢ τὸ ζάρωμα τοῦ μετώπου. Οἱ ἄλλες ὅμως κινήσεις, ἐκεῖνες ποὺ κάνουμε χωρὶς νὰ τὸ καταλαβαίνουμε, εἶναι γιὰ τὸν ψυχολόγο πολὺ πιὸ ἐνδιαφέρουσες, γιατὶ μαοτυροῦν, ὅ,τι ἀκριβῶς ὁ ἄλλος θέλει νὰ κρύψη.

Σᾶς δείχνουμε ἐδῶ μερικὰ παραδείγματα. Ὅταν τὰ προσέξετε καλά. ἴσως μπορέσετε ν' ἀνακαλύψετε στοὺς γνωστούς σας (ἢ ἀκόμα καὶ στὸν ἴδιο τὸν ἑαυτό σας) μιὰ ἰδιότητα ποὺ θὰ σᾶς ἐκπλήξη. Ἴσως ἀκόμη νὰ προσπαθήσετε στὸ μέλλον ν' ἀποφύγετε μιὰ ὡρισμένη χειρονομία, ποὺ συνηθίσατε. Καὶ χωρὶς αὐτὸ ὅμως, ἀσφαλῶς θὰ διασκεδάσετε, κάνοντας παρατηρήσεις στὶς χειρονομίες ἄλλων.

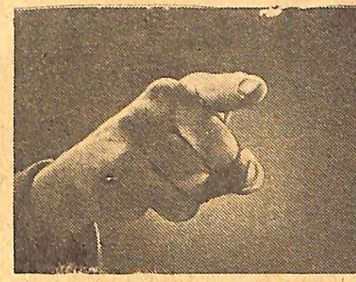

Ἡ χειρονομία αὐτὴ δείχνει ἰσχυρὴ προσωπικότητα.

Ὅποιος ὑπογραμμίζει τὶς λέξεις του μὲ τὴ χειρονομία αὐτή, εἶναι τὶς περισσότερες φορὲς μιὰ ἰσχυρὴ προσωπικότης καὶ ἔχει ξεκάθαρο καὶ «τετράγωνο» μυαλό.

Αὐτὸς εἶναι ἀνυπόμονος.

Ὅταν διηγῆστε στὸ φίλο σας κάτι καὶ αὐτὸς χτυπᾶ μὲ τὰ δάχτυλά του τὸ τραπέζι, τελειώσετε, ὅσο πιὸ γρήγορα μπορεῖτε τὴν ἱστορία σας Γὸ περιμένει μὲ ἔντονα ἔκδηλη ἀνυπομονησία.

Ἡ γροθιὰ πάνω στὸ τραπέζι; Διανοούμενος;

Ὄχι! Ψυχολόγοι λέγουν ὅτι ἄνθρωποι ποὺ χτυποῦν στὸ τραπέζι τὴ γροθιά τους, θυμώνουν ἔξαφνα καὶ κυριαρχοῦνται ἀπὸ τὰ ἀσυγκρότητα αἰσθήματά τους.

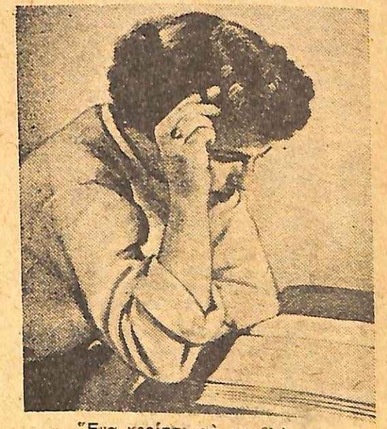

Ἕνα κορίτσι μὲ προβλήματα

Γυναῖκες ποὺ ἔχουν δυσκολίες νυρίζουν συχνὰ μιὰ τούφα τῶν μαλλιῶν τους μὲ τὸ δάχτυλο. Οἱ ἄντρες [illegible] τὸ κέρι στὰ μαλλιά τους καὶ τὰ σκαλίζουν ἀφηρημένα.

Τὸ πιάσιμο τοῦ αὐτιοῦ ἢ τῶν χειλιῶν [illegible] χνει ἄνθρωπο ποὺ σκέπτεται λογικά;

Ναι Ψυχολόγοι ἔχουν τὴ γνώμη ὅτι ἐκεῖνοι ποὺ πιάνουν τ' αὐτιά τους, εἶναι ὡς ἐπὶ τὸ πολύ, προσεχτικοί, μὲ αὐτοπεποίηση ἐνῶ ὅσοι τσιμποῦν τὰ χείλια τους, σκέπτονται λογικά. Ἀναμεσὰ στοὺς πρώτους βρίσκει κανεὶς ντετέκτιβ καὶ δημοσιογράφους. Στοὺς δεύτερους δικηγόρους, ἐμπόρους καὶ καταστηματάρχες.

Ο ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ ΤΗΣ ΟΙΚΟΔΕΣΠΟΙΝΑΣ

7ον

Οἱ δεσποινίδες δὲν εἶναι ἀπαραίτητο νὰ ἔχουν δικά τους ἐπισκεπτήρια. Συνήθως περιορίζονται νὰ γράφουν μὲ τὸ στυλὸ τὸ ὄνομά τους ἐπάνω στὸ ἐπισκεπτήριο τῶν γονέων των. Σὲ περίπτωσι ὅμως ποὺ ἔχουν κάποια δική τους δραστηριότητα στὴ ζωὴ καὶ ἔχουν ἀναπτύξει τὴν προσωπικότητά τους σὲ κάποιον τομέα, μποροῦν νὰ ἔχουν δικό τους ἐπισκεπτήριο, μὲ τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἐπώνυμό τους, χωρὶς τὸ «δεσποινὶς» μπροστά. Π. χ.: «Ἑλλη Εὐαγγελίδη».

ΠΩΣ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΟΥΜΕ ΤΑ ΕΠΙΣΚΕΠΤΗΡΙΑ

Τὰ ἐπισκεπτήρια ἔχουν πολυάριθμες χρήσεις. Χρησιμεύουν γιὰ νὰ στείλουμε εὐχές, συγχαρητήρια, συλλυπητήρια, νὰ συνοδεύσουμε ἕνα δῶρο, νὰ συστήσουμε κάποιον κ.λ.π. Χρησιμεύουν ἐπίσης στὴν περίπτωσι ποὺ θέλουμε νὰ δώσουμε ἕνα δεῖγμα σεβασμοῦ ἢ εὐγενείας σὲ κάποιον ἐπίσημο, ἢ σὲ κάποιο πρόσωπο ποὺ τὸ γνωρίζουμε λίγο. Στὴν περίπτωσι αὐτή, θὰ «τσακίσουμε» τὸ ἐπισκεπτήριό μας στὸ σπίτι του, σύμφωνα μὲ τοὺς ἀκόλουθους κανόνες:

* Τὰ ἐπισκεπτήρια δὲν τσακίζονται πιὰ στὶς διάφορες γωνίες, ὅπως ἔκαναν ἄλλοτε. Τσακίζονται κατὰ τὸ ἕνα τρίτο περίπου τοῦ μήκους των, ἀπὸ τ' ἀριστερά.
* Ἕνα ἀντρόγυνο ποὺ πηγαίνει νὰ τσακίσῃ ἐπισκεπτήρια σ' ἕνα ἄλλο ἀντρόγυνο, ἀφίνει δύο κάρτες: μία «Κύριος καὶ Κυρία...» καὶ μία «Κύριος...».
* Ἕνας ἄντρας ἀνύπαντρος ἀφίνει σ' ἕνα ἀντρόγυνο δύο κάρτες «Κύριος...», μία γιὰ τὸν καθένα.
* Ἕνας ἄντρας ἀνύπαντρος ἀφίνει σ'ἕναν ἀνύπαντρο ἐπίσης ἄντρα μία μόνο κάρτα. Σὲ μιὰ κυρία, ἐπίσης μία κάρτα.
* Μιὰ κυρία χήρα ποὺ ἐπισκέπτεται μιὰ ἄλλη κυρία, ἀφίνει μιὰ κάρτα της γιὰ κείνην, ποτὲ ὅμως γιὰ τὸν κύριο.
* Τέλος, μιὰ κοπέλλα, μπορεῖ νὰ γράψῃ τὸ ὄνομά της ἐπάνω στὸ ἐπισκεπτήριο τῶν γονέων της ἢ τῆς μητέρας της.
* Ἂν στὸ σπίτι ποὺ ἐπισκεπτόμεθα ὑπάρχουν καὶ ἄλλοι ἄνδρες κάτοικοι, ἢ ἡλικιωμένες κυρίες — μητέρα, πεθερὰ κλπ. — καὶ θέλομε νὰ τοὺς τιμήσουμε κι' ἐκείνους, ἀφίνομε γιὰ μὲν τὶς γυναῖκες ἀπὸ μιὰ κάρτα «Κύριος καὶ Κυρία...» γιὰ τὴν κάθε μιά, γιὰ δὲ τοὺς ἄνδρες ἀπὸ μιὰ κάρτα «Κύριος...».
* Οἱ γυναῖκες δὲν πρέπει νὰ χρησιμοποιοῦν ἐπισκεπτήρια γιὰ τὴν ἐκφρασι συλλυπητηρίων. Πρέπει νὰ γράφουν λίγα λόγια σ' ἕνα ἐπιστολόχαρτο, ἐκφράζοντας ἔτσι τὴ λύπη τους γιὰ τὴν ἀπώλεια ποὺ ὑπέστη ἡ γνωστὴ ἢ ἡ φίλη τους.

(Ὅλοι οἱ παραπάνω κανόνες ἰσχύουν καὶ στὴν περίπτωσι ποὺ στέλνουμε ταχυδρομικῶς τὰ ἐπισκεπτήρια).

Ὅλο αὐτὸ τὸ ἐθιμοτυπικὸ σᾶς φαίνεται ἴσως λίγο ὑπερβολικό; Σὲ μιὰ ἐποχὴ ποὺ οἱ νέοι δείχνουν ὑπερβολικὰ τὴν τάσι νὰ ἁπλοποιήσουν ἀκόμη περισσότερο τοὺς κοινωνικοὺς τύπους, εἶναι ἴσως χρήσιμο νὰ ὑπενθυμίσουμε ὅτι ὁ παλιὸς «κώδιξ καλῆς συμπεριφορᾶς», ποὺ ἔχει ἤδη τρομερὰ ἁπλοποιηθῆ ἐν σχέσει μὲ τὰ προπολεμικὰ χρόνια, διευκολύνει τὶς σχέσεις μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων καὶ παραμένει πάντα ὁ καλύτερος φύλακας τῆς εὐπροσηγορίας καὶ τῆς εὐγενείας...

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 7ον

Η ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Τὰ λόγια χάνονται... ἀλλὰ τὰ γράμματα μένουν καὶ ἀποτυπώνουν τὴν προσωπικότητά μας καὶ τὶς πράξεις μας μὲ τρόπο πολὺ περισσότερο διαρκῆ ἀπ' ὅ,τι τὸ κάνει μιὰ φράσις, μιὰ χειρονομία μας.

Ἂν στὴ συμπεριφορά μας καὶ ἀνάλογα μὲ τὶς συνθῆκες, ὁ τόνος ποὺ χρησιμοποιοῦμε, ἡ ἐπιτήδευσις ἢ ὁ θελητικὸς τονισμὸς τῆς στάσεώς μας, ἐπιτρέπουν — καὶ συχνὰ δικαιολογοῦν κι' ὅλας — ὡρισμένη ἐλευθερία στὴ γλώσσα καὶ στὸν τρόπο τῆς ὁμιλίας, τὸ γράμμα ὅμως μένει πάντα βουβὸς μάρτυρας! Ἀπὸ τὴν κάθε του λέξι, τὸ κάθε του σημεῖο, μπορεῖ κανεὶς ν' ἀναλύσῃ, νὰ καταλάβῃ τὸν ἄνθρωπο ποὺ τὸ ἔγραψε...

ΑΚΡΙΒΕΙΑ ΣΤΗΝ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Ἂν πρέπει νὰ γράψετε ἕνα γράμμα, κάνετέ το μὲ τόσο περισσότερη κανονικότητα, ὅσο ἐκεῖνος στὸν ὁποῖον πρόκειται νὰ γράψετε εἶναι πιὸ ἡλικιωμένος ἀπὸ σᾶς, σπουδαιότερος, ἢ ἂν εἶσθε ἄνδρας καὶ πρόκειται ν' ἀπευθυνθῆτε σὲ γυναίκα. Εἴτε πρόκειται γιὰ ὑποθέσεις, ἢ γιὰ φιλικὴ ἀλληλογραφία, ἡ ταχύτης μὲ τὴν ὁποίαν θὰ ἀπαντήσετε θὰ σᾶς βοηθήσῃ πάντοτε νὰ ἀποφύγετε καθυστερήσεις καὶ περιπλοκές.

Ὅταν λάβετε ἕνα γράμμα, πρέπει ν' ἀπαντήσετε γρήγορα. Τὸ καλύτερο μάλιστα εἶναι σὲ ὡρισμένες περιπτώσεις, νὰ καθήσετε νὰ γράψετε ἀμέσως. Κάθε καθυστέρησις δείχνει ἔλλειψι εὐγενείας καὶ αἰσθημάτων. Καὶ τὸ νὰ μὴν ἀπαντήσετε διόλου σ' ἕνα γράμμα, κάνει — καὶ δικαίως — τὸν ἄλλον νὰ ὑποθέσῃ ὅτι θέλετε νὰ διακόψετε τὶς σχέσεις σας μαζί του.

Εἶναι καλύτερο νὰ γράψετε ἀμέσως, ἔστω καὶ λίγα λόγια μόνο, εἰδοποιώντας ἔτσι ὅτι ἐλάβατε τὸ γράμμα, παρὰ νὰ περιμένετε μιά, δυὸ ἢ καὶ τρεῖς ἑβδομάδες πρὶν ἀποφασίσετε — ἢ βρῆτε τὸν καιρὸ— νὰ γράψετε ἕνα μακρὺ καὶ λεπτομερὲς γράμμα.

ΜΟΡΦΗ ΤΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣ

Ἡ μορφὴ ἑνὸς γράμματος πρέπει νὰ εἶναι ἁπλή. Ὅσο καλύτερης ποιότητος εἶναι τὸ χαρτὶ ποὺ χρησιμοποιεῖτε, μὲ «ἀσορτὶ» φάκελλο — φοδραρισμένο μὲ λεπτὸ σκουρότερο χαρτὶ — τόσο περισσότεροι θὰ ἐκτιμηθῆ τὸ γράμμα σας. Οἱ παραξενιὲς καὶ τὰ «φανταιζὶ» χαρτοφάκελλα δὲν δείχνουν διόλου καλὸ γοῦστο.

Προτιμότερο ἀπ' ὅλα εἶναι τὸ λευκὸ χαρτί: κόλλα μεγάλου σχήματος μονόφυλλη, ἢ φύλλο ἀπὸ μπλόκ. Τὸ χαρτὶ πρέπει νὰ εἶναι καθαρό, χωρὶς ζάρες καὶ τσαλακώματα καὶ μουτζοῦρες. Ἂν τυχὸν τὴν ὥρα ποὺ γράφετε κάνετε κάποια ἀντιαισθητικὴ μουτζούρα, μὴ διστάσετε νὰ ἀλλάξετε χαρτὶ καὶ νὰ ξαναρχίσετε.

ΠΩΣ ΓΡΑΦΟΥΜΕ ΤΟ ΓΡΑΜΜΑ

Ἀρχίζουμε τὸ γράμμα γράφοντας στὴν ἐπάνω δεξιὰ μεριὰ — ὄχι πολὺ στὴ γωνία! — τὴν πόλι ὅπου βρισκόμαστε καὶ τὴν ἡμερομηνία. Π. χ.:

«Ἀθῆναι, 14 Ἰανουαρίου 1953»

ἢ «Ἀθῆναι, 14)1)53»

ἢ ἀκόμη καὶ σκέτο:

«14 Ἰανουαρίου 1953»

(Μὴ γράφετε ποτὲ τὸ ὄνομα καὶ τὴ διεύθυνσί σας στὸ πίσω μέρος τοῦ φακέλλου, ἐκτὸς ἂν δὲν ἐσβε βέβαιος γιὰ τὴν ἀκρίβεια τῆς διευθύνσεως τοῦ παραλήπτου, ἢ ὑπάρχη σχετικὴ παράκλησις τῆς ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας).

Ὅσο περισσότερο σεβασμὸ θέλετε νὰ δείξετε στὸν παραλήπτη τῆς ἐπιστολῆς, τόσο χαμηλότερα στὴ σελίδα πρέπει ν' ἀρχίσετε τὸ γράμμα σας. Συνήθως, ἡ προσαγόρευσις (τὸ «Ἀγαπητή μου κλπ.»), πρέπει νὰ βρίσκεται στὸ ὕψος τῆς μέσης τῆς σελίδας. Τὸ ἀριστερὸ περιθώριο πρέπει νὰ εἶναι φαρδύ, ἀκόμη καὶ στὴν περίπτωσι τῆς κοινῆς ἰδιωτικῆς σας ἀλληλογραφίας. Ἐπίσης, μὴ γράφετε ὣς τὸ κάτω-κάτω μέρος τῆς σελίδος.

Εἰδικὰ γιὰ τ' ἀεροπορικὰ γράμματα, ποὺ ὑπόκεινται σὲ αὐστηροὺς κανόνες περιορισμοῦ τοῦ βάρους, ἐπιτρέπεται ν' ἀρχίζετε ψηλὰ στὴ σελίδα καὶ νὰ φθάνετε ὡς κάτω.

Ἡ προσαγόρευσις μὲ τὴν ὁποίαν ἀρχίζετε τὸ γράμμα σας πρέπει νὰ εἶναι γραμμένη σὲ μιὰ γραμμή. Τὸ κείμενο ἀρχίζει ἀπὸ κάτω, καὶ στὸ μέσον περίπου τοῦ πλάτους τῆς σελίδος, οἱ ἑπόμενες ὅμως γραμμές του προχωροῦν πρὸς τ' ἀριστερά, ἀφίνοντας μόνο τὸ κατάλληλο περιθώριο.

Ὅταν γράφετε σὲ τρίτους ἀνθρώπους, ποὺ τοὺς προσαγορεύετε μὲ «Κύριος—Κυρία—Δεσποινίς», μὴ κόβετε ποτὲ τὴ λέξι αὐτή, γράφοντας «Κος, Κα ἢ Δίς». Γράφετε πάντοτε ὁλόκληρο: «Φίλη κυρία Τάδε», «Ἀγαπητὴ δεσποινὶς Δεῖνα» κ.ο.κ.

Ἀποφεύγετε νὰ κόβετε τὶς λέξεις ὅταν φθάνετε στὸ τέλος τῆς γραμμῆς. Προτιμᾶσετε ν' ἀφήσετε ἐλάχιστο κενὸ καὶ ν' ἀρχίσετε τὴν ἑπόμενη λέξι στὴν ἀρχὴ τῆς γραμμῆς ποὺ ἀκολουθεῖ

Φροντίστε ὥστε τὸ γράμμα σας νὰ μὴ τελειώνῃ ἐπάνω-ἐπάνω ἢ κάτω-κάτω στὴ σελίδα. Πρέπει νὰ μένουν πάντα μερικὲς λευκὲς γραμμὲς κάτω ἀπὸ τὴν ὑπογραφή σας, ὡς τὸ τέλος τῆς σελίδος.

ΓΡΑΦΕΤΕ ΕΥΑΝΑΓΝΩΣΤΑ

Πρὸ παντός, γράφετε εὐανάγνωστα! Εἶναι καὶ εὐγενικὸ καὶ ἀπαραίτητο, ἂν θέλετε νὰ καταλάβῃ ὁ παραλήπτης τοῦ γράμματος τὰ γραφόμενά σας, χωρὶς νὰ χρειασθῇ νὰ καταφύγῃ σὲ... ἱερογλυφικὸ λεξικό.

Δὲν χρειάζεται νὰ ὑπογραμμίζετε τὶς λέξεις σας, γιὰ νὰ προσελκύσετε τὴν προσοχὴ τοῦ ἀναγνώστου σας. Τὸν θεωρεῖτε ἀνίκανο νὰ ἀντιληφθῇ τί ἐννοεῖτε; Μὴ κάνετε κατάχρησι εἰσαγωγικῶν, ἐκτὸς ἂν ἀναφέρετε τὸν τίτλο κάποιου βιβλίου ἢ μιᾶς ἑταιρίας κλπ. Προσέχετε ἐπίσης τὰ θαυμαστικὰ καὶ τὰ ἀποσιωπητικά: Ὡρισμένα γυναικεῖα γράμματα γίνονται ἀκατάληπτα, ἀπὸ τὰ πολλὰ καὶ διάφορα σημεῖα ποὺ περιέχουν.

Ξαναδιαβάστε πάντοτε τὸ γράμμα σας πρὶν τὸ ταχυδρομήσετε. Ἂν βρῆτε κάποιο ὀρθογραφικὸ ἢ συντακτικὸ λάθος καὶ δὲν ἔχετε τὸν καιρὸ νὰ ξαναγράψετε τὸ γράμμα, διορθῶστε τὸ λάθος ἢ προσθέσετε κάποια φράσι ἀνάμεσα στὶς γραμμές, γιὰ νὰ γίνῃ πιὸ εὐνόητο τὸ κείμενό σας. Στὸ τέλος, ὅμως, προσθέστε ἕνα ὑστερόγραφο, καὶ δικαιολογηθῆτε γιὰ τὶς διορθώσεις.

Τό γράμμα διπλώνεται στὰ δύο ἢ στὰ τέσσερα — ἀνάλογα μὲ τὸ σχῆμα τοῦ χαρτιοῦ — καὶ τοποθετεῖται στὸ φάκελλο, μὲ τὴν προσαγόρευσι γυρισμένη πρὸς τὸ μέρος τῆς ἐπιγραφῆς τοῦ φακέλλου, καὶ τὴν ὑπογραφὴ πρὸς τὸ ὀπίσθιο μέρος του.

Ὑπογράφετε πάντοτε στὸ τέλος τοῦ γράμματος, καθαρὰ καὶ χωρὶς τζίφρες!

Ἕνας ἄνδρας ὑπογράφει μὲ ὁλόκληρο τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἐπώνυμό του — προκειμένου γιὰ φιλικὰ γράμματα — ἢ μὲ τὸ ἀρχικὸ μόνο τοῦ ὀνόματός του καὶ τὸ ἐπώνυμό του προκειμένου γιὰ γράμμα ποὺ ἀπευθύνεται σὲ πιὸ ξένους.

Μιὰ κοπέλλα ὑπογράφει μὲ ὁλόκληρο τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἐπώνυμό της.

Μιὰ γυναῖκα παντρεμένη ὑπογράφει μὲ ὁλόκληρο τὸ ὄνομά της, τὸ ἀρχικὸ τοῦ συζύγου της καὶ τὸ ἐπώνυμό της (π.χ. Μαργαρίτα Γ. Πετεφρῆ).

Ὅταν τὸ γράμμα ἀπευθύνεται σὲ στενὸ συγγενῆ ἢ φίλο καὶ δὲν ὑπάρχει περίπτωσις νὰ ὑπάρξῃ ἀμφιβολία γιὰ τὸ ποιὸς εἶναι ὁ ἀποστολεύς, ἀρκεῖ γιὰ ὑπογραφὴ μόνον τὸ ὄνομα τοῦ γράφοντος.

Ὁ φάκελλος κατὰ κανόνα πρέπει νὰ εἶναι ὁμοίας ποιότητος καὶ χρώματος μὲ τὸ χαρτί. Πάντως, πρέπει νὰ εἶναι ἀπὸ ἀρκετὰ γονδρὸ χαρτὶ φτιαγμένος, ὥστε νὰ μὴ φαίνωνται ἀπ' ἔξω τὰ γράμματα.

Ἡ διεύθυνσις γράφεται στὴ μέση περίπου τοῦ φακέλλου — καὶ γράφουμε πάντα ὁλογράφως τὸ «Κύριον». «Κυρίαν» ἢ «Δεσποινίδα», ἐκτὸς ἂν πρόκειται γιὰ ἐμπορικὴ ἐπιστολή, ὁπότε ἐπιτρέπεται ἡ σύντμησις.

Ἡ διεύθυνσις γράφεται κάτω ἀπὸ τὸ ὄνομα καὶ ἡ πόλις γράφεται ἐπίσης, ἢ κάτω ἀπὸ τὴ διεύθυνσι, ἢ στὸ κάτω δεξιὰ μέρος τοῦ φακέλλου...

Τὰ γραμματόσημα κολλοῦνται στὴν ἐπάνω δεξιὰ γωνία τοῦ φακέλλου. Προσοχὴ ὥστε νὰ τοποθετηθοῦν ἴσια καὶ ὄχι μὲ τὸ κεφάλι ἀνάποδα. Ἐπίσης προσοχὴ νὰ εἶναι γερὰ καὶ ὄχι μὲ σχισμένα δοντάκια: Εἶναι πιθανὸν ὁ παραλήπτης τοῦ γράμματος νὰ εἶναι γραμματοσυλλέκτης, ὁπότε θὰ δοκιμάσῃ μεγάλη ἀπογοήτευσι ἂν βρῇ τὰ γραμματόσημα σὲ κακὴ κατάστασι!...

ΚΑΙ ΜΕΡΙΚΕΣ ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΕΣ

Ὅταν σᾶς φέρουν τὴν ἀλληλογραφία σας ἢ κάποιο γράμμα τὴ στιγμὴ ποὺ βρίσκονται κοντά σας ἐπισκέπτες — ἔστω καὶ συγγενεῖς ἢ φίλοι — μὴ τὸ ἀποσφραγίσετε παρὰ σὲ περίπτωσι ποὺ θὰ ἀντιληφθῆτε, ὅτι πρόκειται γιὰ κάτι ἐπείγον καὶ ἀφοῦ ζητήσετε τὴν ἄδεια ἀπὸ τοὺς παρόντας.

ΣΤΟ ΕΡΧΟΜΕΝΟ: Ἡ συνέχεια.

ΠΩΣ ΤΟ ΚΑΤΑΛΑΒΕ !

— Προσεχε! Μὲ τὴν ὀμπρελα σου ἐνοχλεῖς τὸν κόσμο !

«ΤΑΛΕΝΤΟ»

Σήμερα, ἀγαπητές μου, θἄθελα νὰ σᾶς μιλήσω γιὰ τὴ λέξι «ταλέντο». Εἶναι μιὰ λέξι ποὺ μεταχειριζόμαστε τόσο συχνὰ καὶ γίνονται τόσες παρεξηγήσεις, ὥστε θεώρησα ἀπαραίτητο νὰ παρακολουθήσετε τὸν καθορισμὸ καὶ τὴν ἐξήγησί της σ' ἕνα ἀπ' τοὺς πρώτους διαλόγους τῶν δύο μας φιλενάδων, τῆς Ἔρσης καὶ τῆς Ἀλίκης.

Ἡ Ἔρση, ἡ νεαρὴ μουσικὸς καὶ ἡ μουσοτραφὴς φίλη της Ἀλίκη, συναντῶνται σὲ μιὰ δεξίωσι. Κάποια δεσποινὶς παίζει πιάνο.

ΑΛΙΚΗ (σχεδὸν σιγά): Φρίκη.

ΕΡΣΗ (τὴν κυττάζει, σὰ νὰ θέλη νὰ τῆς πῇ νὰ σωπάσῃ).

ΑΛΙΚΗ (σὲ λίγο): Φρίκη.

ΕΡΣΗ (ἐλαφρὰ νευριασμένη): Τῶπες.

ΑΛΙΚΗ (στὸν ἴδιο τόνο. Προσπαθεῖ νὰ βρῇ ἀφορμὴ γιὰ ν' ἀρχίσῃ τὴν γκρίνια της): Βλέπω πὼς ἀκοῦς καλύτερα αὐτὰ ποὺ λέω ἀπ' αὐτὰ ποὺ παίζει ἐκεῖνο ἐκεῖ τὸ... πρᾶγμα! (δείχνει τὴν πιανίστα).

ΕΡΣΗ (σιγά): Πάψε. Μπορεῖ νὰ σ' ἀκούσῃ καὶ κανένας δικός της.

ΑΛΙΚΗ (μὲ χαμηλὴ μάλλον φωνή, ἀρκετὰ δυνατὰ ὅμως ὥστε ν' ἀκοῦνε οἱ διπλανοί): Σκοτίστηκα. Θὰ ντραπῶ; Ἀφοῦ δὲν ντράπηται ἐκείνη νὰ μᾶς ταλαιπωρῇ.

ΕΡΣΗ (τὴν κυττάζει λίγη ὥρα. Καὶ ξαφνικὰ — σιγὰ ὅμως πάντα): Δὲν σὲ περίμενα γιὰ σνόμπ.

ΑΛΙΚΗ (τὰ χάνει): Ἔ, τί εἶπες, σνόμπ;

ΕΡΣΗ: Πῶς ἀλλοιῶς νὰ τὴν πῶ αὐτὴ τὴ μανία ποὺ σ' ἔπιασε νὰ κάνῃς τὴν ἐξυπνη; Ἂν δὲ σ' ἀρέση ἔβγα ἔξω ἢ περίμενε νὰ μοῦ τὸ πῆς ὅταν βγοῦμε.

ΑΛΙΚΗ: Δὲν τὰ λέω γι' αὐτούς.

ΕΡΣΗ: Μωρ' ἄκουμε ποὺ σοῦ λέω (παῦσις). Δὲν μπορῶ νὰ σὲ καταλάβω, ὅπως καὶ μερικοὺς ποὺ πάνε στὴ συναυλία γιὰ νἄχουν τὴν εὐκαιρία νὰ κατακρίνουν ἢ καὶ νὰ βρίσουν τὸν Ἄλφα μαέστρο, δυνατὰ βέβαια, γιὰ νὰ τοὺς κυττάζῃ ὁ κόσμος, θαυμάζοντας τὸ κριτήριο καὶ τὶς γνώσεις τους, τὸ θάρρος ἢ... τὴν ἀναίδειά τους.

ΑΛΙΚΗ: Κι' ἂν παραδεχθῶ πὼς τὰ λέω γιὰ νὰ μ' ἀκούσουν, τὸ κάνω γιατὶ δὲν ὑποφέρω νὰ μοῦ τὴ λένε «ταλέντο». Ποιὸ τὸ βρῆκε τὸ ταλέντο αὐτή; Ἐπειδὴ «τρέχουν» λίγο τὰ δάχτυλά της καὶ.., σιροπιάζει ἀνεβάζοντας τοὺς ὦμους της; Ἂν εἶναι αὐτὰ ταλέντο, τότε...

ΕΡΣΗ: Δὲν εἶναι αὐτὸ ταλέντο. Ἡ κοπέλλα ὅμως ἔχει ταλέντο.

ΑΛΙΚΗ: Ἔρση, ἐσὺ τὸ λὲς αὐτό;

ΕΡΣΗ: Πρόσεξε. Δὲν λέω πὼς παίζει καλά. Αὐτὸ ὅμως εἶναι ζήτημα κακῆς διδασκαλίας καὶ ἀμορφωσίας. Μὴ νομίζῃς ὅμως πὼς εἶναι εὐκαταφρόνητη εὐκολία νὰ μαθαίνῃς τόσο γρήγορα, ὅσο ξέρω πὼς μαθαίνει αὐτή.

ΑΛΙΚΗ: Εὐκολία. Μάλιστα, εἶπες καὶ μόνη σου τὴ σωστὴ λέξι.

ΕΡΣΗ: Εἶναι μιὰ φυσικὴ εὐκολία ποὺ μαζὶ μὲ μερικὲς ἄλλες συνιστοῦν τὸ ταλέντο.

ΑΛΙΚΗ: Ποιὲς ἄλλες;

ΕΡΣΗ: Νά... τὸ «πρῶτα δίστα», νὰ μπορῇς δηλαδὴ νὰ παίζῃς ἕνα κομμάτι σωστὰ μὲ τὴν πρώτη· τὸ «καλὸ αὐτί», νὰ μπορῇς ν' ἀκούσῃς κάτι καὶ νὰ τὸ παίξῃς ἀμέσως στ' ὄργανό σου.

ΑΛΙΚΗ (διακόπτει): Μὰ αὐτὸ εἶναι ταλέντο αὐτὸ καθ' αὐτό.

ΕΡΣΗ: Ὄχι τόσο ἀπόλυτα. Κι' εἶναι ἀστεῖο ποὺ φέρνουν οἱ μαμάδες τὰ παιδιά τους στὸ Ὠδεῖο γιατὶ ἔχουν «καλὸ αὐτί». Ὑπάρχουν ἄνθρωποι μὲ θαυμάσιο «αὐτὶ» ποὺ δὲν θὰ μποροῦσαν ποτὲ νὰ παίξουν πάνω ἀπὸ μέτρια. Ἐνῶ, τουναντίον, ἔχουμε πάμπολλα παραδείγματα παιδιῶν ποὺ, ἐνῶ ὅταν τάφεραν δὲν ἄκουγαν σωστά, ἐξελίχθηκαν σὲ ἀξιόλογους ἐκτελεστές.

ΑΛΙΚΗ (λίγο περιφρονητικά): Ἐγὼ δὲν ξέρω μουσικό, οὔτε καὶ μὴ ἀξιόλογο, ποὺ νὰ μὴν ἔχῃ «αὐτί».

ΕΡΣΗ (σὲ κοροϊδεύει στὰ γρήγορα): Ξέρω γώ; Ρώτα... τοὺς δικούς μου!

(Αὐλαία)

ROSS

Η ΕΡΓΑΣΙΑ
τοῦ συζύγου σας

"Οταν ἡ γειτόνισσά σας ἀγοράση ἕνα ὡραῖο καὶ ἀκριβὸ χαλὶ καὶ ἡ καλύτερή σας φίλη ἕνα θαυμάσιο γούνινο παντοφόρι, εἶναι πολὺ δύσκολο, ἀγαπητές μου, νὰ μὴ ζηλέψετε κάπως. Πολλὲς γυναῖκες ἀναρωτιῶνται ἀθελά τους, γιατὶ ὁ κ. Πέτρος π.χ. νὰ κερδίζη πιὸ πολλὰ ἀπὸ τὸ δικό της ἄντρα. Ἐργάζεται ἄραγε πιὸ πολύ; Εἶναι περισσότερο φιλόδοξος; Ἢ πιὸ ἱκανός; Ἢ μήπως ἔχει τὴ μανία νὰ φαίνεται περισσότερο πλούσιος ἀπ' ὅ τι εἶναι;

Μιὰ στιγμή, ἀγαπητή μου ἀναγνώστρια! Πρὶν προσπαθήσης νὰ δώσης μιὰ ἀπάντησι στὶς παραπάνω ἐρωτήσεις, θἄθελα νὰ σοῦ κάμω κι' ἐγὼ μιὰ ἐρώτησι: Τί ξέρεις ἀκριβῶς γιὰ τὴν ἐργασία τοῦ συζύγου σου;

Εἶναι ἐντελῶς φυσικὸ καὶ αὐτονόητο μιὰ γυναῖκα νὰ ἐπιθυμῆ ἕναν ἄντρα ποὺ ἔχει πετύχει στὴ ζωή του. Γιατὶ κάθε γυναῖκα θέλει νὰ νοιώθη τὸν ἑαυτό της «ἀσφαλισμένο» ὡς ἕνα κάποιο βαθμὸ καὶ αὐτὸ ἐξαρτᾶται ἀμέσως ἀπὸ τὰ χρήματα ποὺ κερδίζει ὁ ἄντρας της καθὼς καὶ ἀπὸ τὶς δυνατότητες ἀνόδου ποὺ τοῦ προσφέρει τὸ ἐπάγγελμά του. Μιὰ γυναῖκα θέλει ἀκόμα νὰ βελτιώνεται, ὅσο περνᾶ ὁ καιρός, ἡ οἰκονομικὴ κατάστασι τῆς οἰκογενείας της.

Τὸ παράξενο εἶναι μόνο πὼς πολλὲς γυναῖκες δὲν φαίνονται νὰ καταλαβαίνουν καλά, ποιὸ σπουδαῖο ρόλο παίζουν στὴν ἐπιτυχία — ἢ ἀποτυχία — τῶν συζύγων τους. Μ' αὐτὸ, βέβαια, δὲν ἐννοῶ, ὅτι πρέπει νὰ τοὺς κοπανάνε αἰωνίως στ' αὐτιά, νὰ ἐργάζωνται ὁλοένα περισσότερο καὶ σκληρότερα. Ὄχι, ἡ βοήθεια καὶ ἡ ὑποστήριξι τῶν γυναικῶν πρέπει νὰ γίνεται μὲ ἔμμεσο τρόπο.

Καὶ πρῶτα ἀπ' ὅλα μιὰ γυναῖκα πρέπει νὰ δείχνη ἀληθινὸ ἐνδιαφέρον γιὰ τὴ δουλειὰ τοῦ ἄντρα της καὶ νὰ μοιράζεται μαζί του τὶς ἐπαγγελματικές του φροντίδες καὶ ἀνάγκες. Πρέπει νὰ ξέρη τί ἐργασίες ἔχει νὰ τελειώση, μὲ ποιούς συνεργάζεται ποιοί εἶναι οἱ προϊστάμενοι καὶ οἱ ὑφιστάμενοί του τί δυσκολίες παρουσιάζονται, ποιὰ ἐργασία κάνει μὲ περισσότερη διάθεσι καὶ ποιὰ ὄχι.

Ἔχετε προσέξει πὼς πολλοὶ ἄντρες ἐργάζωνται μόνο καὶ μόνο γιὰ νὰ κερδίσουν χρήματα; Στὶς περιπτώσεις αὐτές, ὅταν δηλαδὴ ὁ ἄντρας δὲν βρίσκη καμμιὰ εὐχαρίστησι στὴ δουλειά του, γίνεται ἄκεφος, κακότροπος, νευρικός. Κι' ὅμως πολλὲς γυναῖκες εἶναι εὐχαριστημένες μὲ τὴν κατάστασι αὐτὴ ποὺ φέρνει στὴν οἰκογένεια ἀρκετὰ κέρδη καὶ δὲν συλλογίζονται καθόλου τὸν ἄντρα τους ποὺ μοιραία βρέθηκε νὰ κάνη μιὰ δουλειὰ ποὺ δὲν ἦταν καθόλου τοῦ γούστου του. Ἄλλες πάλι τοὺς συμβουλεύουν ν' ἀλλάξουν ἐπάγγελμα, γιὰ νὰ κερδίζουν πιὸ πολλά. Ἐγώ, σὰν δημοσιογράφος, κερδίζω πολὺ λιγώτερα ἀπ' ὅσα ἕνας ἀπὸ τοὺς φίλους μου ποὺ ἔχει ἕνα μεγάλο γραφεῖο ἀντιπροσωπείας μηχανημάτων. Ὅμως γιὰ τίποτα στὸν κόσμο δὲ θἄθελα νὰ κάνω τὸ ἐπάγγελμα τοῦ φίλου μου, γιατὶ ἀγαπῶ πολὺ τὸ δικό μου. Ἡ γυναῖκα ποὺ ζητᾶ ἀπὸ τὸν ἄντρα της ν' ἀφήση τὸ ἐπάγγελμά του γιὰ νὰ κάνη κάποιο ἄλλο ποὺ θὰ τοῦ φέρη περισσότερα κέρδη, εἶναι πολὺ ἀνόητη. Μ' αὐτὸ μπορεῖ ὄχι μονάχα τὴ δική της εὐτυχία νὰ χαλάση, ἀλλὰ καὶ τοῦ ἄντρα της τὴ ζωὴ νὰ κάνη μαρτύριο. Καλύτερα εἶναι, λοιπόν, ἑκατὸ φορές νὰ μὴ μπορέση ν' ἀγοράση μιὰ γούνα ἢ ἕνα ἀκριβὸ χαλὶ ποὺ τόσον καιρὸ τὰ ἐπιθυμεῖ, παρὰ νὰ καταστρέψη τὴν οἰκογενειακὴ της εὐτυχία καὶ γαλήνη.

Μήν αἰτιᾶστε ποτὲ τὸν ἄντρα σας ἂν δὲν φαίνεται νὰ προοδεύη στὸ ἐπάγγελμά του. Μὴ τὸν μέμφεσθε πὼς εἶναι ἀνίκανος καὶ πὼς δὲν ἔχει φιλοδοξίες. Σκεφθῆτε καλύτερα μὲ ἡσυχία καὶ ἠρεμία ποιὸ ἄραγε νὰ εἶναι τὸ αἴτιο στὴν κατάστασι αὐτή. Εἶναι ἀληθινὸ πὼς πολλοὶ ἀπὸ τοὺς συναδέλφους του ποὺ μπῆκαν μαζὶ μ' αὐτὸν στὴν ὑπηρεσία ἢ καὶ ἀργότερα ἀκόμη, τὸν ἔχουν ξεπεράσει; Ἡ μήπως ἡ γενικὴ κατάστασις στὸν κλάδο του εἶναι δύσκολη, ἔτσι ποὺ κανένας συνάδελφός του δὲν μπόρεσε νὰ πάη μπρὸστά; Καὶ δοκιμάσετε μ' ὅλη σας τὴν καρδιὰ νὰ τοῦ φανῆτε καλὴ κι' εὐγενικιά, σὲ κάθε του ἀποτυχία, νὰ τὸν βοηθήσετε ψυχικὰ ὅσο μπορεῖτε, ἀποφεύγοντας τὶς κρίσεις καὶ τὰ σχόλια ποὺ θὰ τὸν ἐνοχλήσουν.

Μπορῶ νὰ σᾶς δώσω ἐδῶ μερικὲς συμβουλές;

Φροντίστε τὸ πρωῒ ποὺ φεύγει ὁ ἄντρας σας νὰ εἶναι κεφᾶτος, καλοδιάθετος, αἰσιόδοξος, ἂν μπορῆτε. Μιὰ ἀνήσυχη, νευρικὴ ἀρχή, μπορεῖ νὰ καταστρέψη ὅλη τὴν ἡμέρα. Προσέχετε τὴν ὑγεία του! Ὅταν τὸν δῆτε κουρασμένο ἢ τὸν ἀκούσετε νὰ παραπονῆται γιὰ κακοδιαθεσία, συμβουλέψετέ τον νὰ πάη στὸ γιατρό, φροντίζοντας συγχρόνως νὰ πέσης νωρίτερα στὸ κρεβάτι του, καὶ ν' ἀναπαύεται ἀληθινὰ τὴν Κυριακή. Ἂν φέρη ἐργασία στὸ σπίτι, ἀφῆστε τον νὰ τὴν κάμη ἥσυχος χωρὶς ν' ἀκούη θορύβους ποὺ τὸν ἐνοχλοῦν καὶ δὲν τὸν ἀφίνουν νὰ τὴν τελειώση. Μὴ τὸν ἀρχίσετε στὴ γκρίνια, ὅτι καὶ στὸ σπίτι ἀκόμη ἔχει τὸ νοῦ του στὶς δουλειές του. Ἑτοιμάστε του καλύτερα ἕνα φλυτζάνι καλὸν καφέ. Παινεύετέ τον καὶ μιλᾶτε του μὲ θαυμασμὸ σὲ κάθε του ἐπιτυχία. Παρηγορῆστε τον στὴν ἀποτυχία του. Καί: ξοδεύετε τὰ λεπτὰ πολὺ σᾶς δίνει κάθε ἑβδομάδα ἢ κάθε μήνα μὲ περίσκεψι καὶ λογική. Κριβῶς αὐτὸ δείχνει στὸν ἄντρα καλύτερα ἀπὸ κάθε ἄλλο, πὼς ἡ ἐργασία του ἐπιδοκιμάζεται ἀπὸ τὴ γυναίκα του καὶ πὼς αὐτὴ συμμερίζεται τοὺς κόπους, τὶς φροντίδες καὶ τὶς χαρὲς τῆς δουλειᾶς του.

ΡΟΜΠΙΤ

ΕΓΓΛΕΖΙΚΗ ΜΟΔΑ

Τὸ κομψὸ αὐτὸ ἀπογευματινὸ μοντέλο ἀπὸ μαῦρο μεταξωτὸ ἀποτελεῖ τὴν τελευταία λέξι τῆς λονδρέζικης μόδας. Τὸ ἀσύμμετρο ντεκολτὲ καὶ τὰ ντραπαρίσματα τοῦ κορσάζ, κολακεύουν ἐξαιρετικὰ μιὰ λεπτὴ γυναίκα. Τὸ καπέλο εἶναι ἀπὸ ἄσπρη ψάθα καὶ μαῦρο βελοῦδο.

Η ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ

ΔΡΑΜΑΤΙΚΟ ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

Ἡ Ζερμαὶν νόμιζε ἀκόμη πὼς ὠνειρευόταν. Ὄχι, δὲν ἦταν δυνατόν. Αὐτὰ συμβαίνουν μονάχα στὰ μυθιστορήματα. Ὁ Ζὰν ξαναγύρισε. Ξαναγύρισε σ' αὐτὴν καὶ στὴ μικρούλα τους Ρόζα. Ἔνιωσε πὼς ἡ θέσι του ἦταν ἐκεῖ, κοντά τους. Ναι, εἶχαν δίκηο οἱ φίλες της νὰ λένε πὼς οἱ ἀμαρτωλοὶ ἔρωτες περνοῦν γρήγορα, κι' ἔρχεται ἡ ὥρα, ποὺ οἱ ἄπιστοι σύζυγοι, ἀηδιασμένοι ἀπὸ τὶς ἐλαφρες γυναῖκες, ξαναγυρίζουν στὰ σπίτια τους, γιατὶ καταλαβαίνουν πὼς ἐκεῖ βρίσκεται ἡ εὐτυχία.

Κι' ὅμως ἡ πραγματικότητα ἦταν ἐντελῶς διαφορετική. Ὁ Ζὰν Ρωτὶς δὲν ἔφυγε ἀπ' τὸ σπίτι του ἐξ αἰτίας μιᾶς γυναίκας, κι' ἡ Ζερμαὶν δὲν θὰ μάθαινε ποτὲ πὼς σὲ μιὰ γυναίκα χρωστοῦσε τὴν ἐπιστροφὴ τοῦ Ζὰν κοντά της.

⁂

Ὁ Ζὰν καθόταν στὰ σκαλοπάτια τοῦ κήπου του καὶ κύτταζε τὰ χρυσάνθεμα μὲ βλέμμα ἄτονο. Τίποτα δὲν τὸν ἐνδιέφερε πιά. Οὔτε τὰ χαρούμενα ξεφωνητὰ τῆς μικρῆς Ρόζας μποροῦσαν νὰ τὸν βγάλουν ἀπ' αὐτὸν τὸν παράξενο λήθαργο. Ἴσως ἀργότερα, πολὺ ἀργότερα, νὰ συνερχόταν. Τώρα ὅμως ἦταν ὅλα τόσο ζωντανὰ ἀκόμη, τόσο πρόσφατα.

Ὅταν ὁ Ζὰν παντρεύτηκε τὴ Ζερμαίν, δὲν μποροῦσε νὰ πῆ πὼς δὲν τὴν ἀγαποῦσε. Ἦταν τόσο νέοι κι' οἱ δυό τους. Κι' ἡ ζωὴ τοὺς χαμογελοῦσε φορτωμένη μὲ ἐλπίδες. Ὕστερα ἦλθε ἡ Ρόζα καὶ μαζὶ μ' αὐτὴν ἤρθαν κι' οἱ οἰκονομικὲς στενοχώριες, τώρα ποὺ ἡ Ζερμαὶν δὲν μποροῦσε πιὰ νὰ ἐργάζεται στὴν Τράπεζα, κι' ἡ μικρὴ εἶχε τόσες ἀνάγκες. Ἀρχίσαν τὰ καθημερινὰ μικροπρόβλήματα, τὰ μεγάλα ὄνειρα ἐσβήσαν γιὰ πάντα, μιὰ κι' οὔτε τὰ μικρὰ μποροῦσαν πιὰ νὰ ἐκπληρωθοῦν.

Κι' ὁ Ζὰν ἔνιωθε μέρα μὲ τὴν ἡμέρα μεγαλύτερη ἀπογοήτευσι. Ἡ καθημερινὴ routine τοῦ ἀφαιροῦσε κάθε ἐνδιαφέρον ἀπὸ τὴ ζωή. Κι' ἡ Ζερμαὶν δὲν ἦταν πιὰ τὸ αἰθέριο πλάσμα ποὺ εἶχε γνωρίσει, μὰ μιὰ συμπαθητικὴ νοικοκυρούλα, χωρὶς καμμιὰ γοητεία.

Κι' ἕνα βράδυ στὸ μπὰρ τοῦ Μαρτίν, γνώρισε τὸν Ἀλφόνσο Μπάροου. Ἦταν ξένος. Ἀπροσδιορίστου ἐθνικότητος. Ἕνας παράξενος τύπος. Οἱ φρόνιμοι ἄνθρωποι ποὺ σύχναζαν στὸ μπὰρ τοῦ Μαρτίν, τὸν κύτταζαν μὲ δυσπιστία. Ἕνας τυχοδιώκτης. Ἔλεγαν, ποὺ δὲν ξέρεις ποῦθε βοστάει ἡ σκούφια του. Ὁ Ζὰν ὅμως ἔνιωσε μιὰ περίεργη ἕλξι γι' αὐτὸν τὸν ἄγνωστο μὲ τὸ μυστηριῶδες παρελθόν.

Δὲν μπορεῖ νὰ πῆ κανεὶς πὼς ἔγιναν φίλοι ὁ Ζὰν κι' ὁ Ἀλφόνσο Μπάροου. Ὅμως στὸ μπὰρ τοῦ Μαρτὶν τοὺς ἔβλεπαν πάντα μαζὶ τὰ βράδυα. Κι' ἕνα ἀπ' αὐτὰ τὰ βράδυα, ὁ ξένος μίλησε στὸν Ζὰν γιὰ τὸν ἑαυτό του. Κάτι περισσότερο μάλιστα, τοῦ ἐμπιστεύτηκε ἕνα σοβαρὸ μυστικό. Ἦταν κάτοχος ἑνὸς σχεδιαγράμματος, ποὺ ὑποδείκνυε τὸ μέρος ὅπου ἦταν κρυμμένος ἕνας θησαυρός. Κάποιοι περιηγηταὶ τὸν εἶχαν κλέψει κάποτε ἀπὸ τὸ ναὸ μιᾶς παράξενης ἀσιατικῆς θεότητας καὶ τὸν ἔκρυψαν μετά, κυνηγημένοι ἀπὸ τοὺς ἰθαγενεῖς, μὲ τὸ σκοπὸ νὰ ξαναγυρίσουν νὰ τὸν πάρουν. Ὅμως δὲν ἔζησε κανεὶς γιὰ νὰ ξαναγυρίση. Ἕνας μονάχα ἔφθασε στὴ Γαλλία, ὁ Ζὰκ Φεβάλ, καὶ λίγες μέρες πρὶν πεθάνη ἀπὸ μιὰ ἄγνωστη ἀρρώστεια, ἐμπιστεύθηκε τὰ σχέδια στὴν κόρη του.

Ὁ Ἀλφόνσο Μπάροου σώπασε γιὰ λίγο, ἤπιε δυὸ γουλιὲς τζίν καὶ συνέχισε:

—Ὁ Ζὰκ Φεβὰλ ἦταν φίλος μου, καὶ τὸ σχεδιάγραμμα αὐτὸ βρίσκεται σήμερα στὰ χέρια μου. Μοῦ τὸ ἔδωσε ἡ κόρη του ἡ Ζινέτ. Σὲ δυὸ μέρες φεύγομε νὰ δοκιμάσωμε τὴν τύχη μας. Ἂν θέλης, Ζάν, μπορεῖς νὰ ἔρθης μαζί μας. Πρέπει νὰ ξέρης ὅμως, πὼς ἡ Ἀσία εἶναι ἐπικίνδυνη. Κι' οἱ Ἀσιάτισσες θεὲς καμμιὰ φορὰ τιμωροῦν.

Ἔτσι ὁ Ζὰν ἐγκατέλειψε τὸ σπίτι του. Δὲν ἦταν καθόλου βέβαιος πὼς θὰ γινόταν κάποτε κύριος αὐτοῦ τοῦ ἀμφιβόλου θησαυροῦ, ὅμως ἡ ἐπιθυμία τῆς φυγῆς ἦταν μέσα του πιὸ δυνατὴ ἀπὸ κάθε ἄλλο συναίσθημα. Κάποτε θὰ ἔφευγε, κάποιος ἄλλος Μπάροου θὰ βρισκόταν στὸ δρόμο του, καὶ θὰ σταματοῦσε αὐτὸ τὸ μονότονο γύρισμα τῆς ζωῆς.

⁂

Ὄρθιος ὁ Ζὰν στὴν πρύμνη τοῦ πλοίου, ἔβλεπε τὴ στεριὰ αὐτὴ ποὺ ἐγκατέλειπε γιὰ πάντα ἴσως, κι' ἔνιωσε γιὰ μιὰ στιγμὴ νὰ δειλιάζη.

Ἡ ζωὴ εἶναι γιὰ τοὺς γενναίους, Ζὰν Ρωτίς, ἄκουσε πίσω του μιὰ φωνή. Ἦτανε μιὰ περίεργη φωνή, σιγανή, λίγο βραχνὴ καὶ φαινόταν σὰ νὰ ἐρχόταν ἀπὸ μακρυά.

Γύρισε ξαφνιασμένος. Μπροστά του στεκόταν μιὰ γυναίκα. Ἦταν νέα, παιδὶ σχεδόν. Τὸν κύτταζε μὲ βλέμμα ἀποδοκιμασίας καὶ τὰ χλωμὰ χείλη της χαμογελοῦσαν εἰρωνικά.

—Ἀντὶ νὰ βλέπης τὴ στεριὰ ποὺ ἀφίνεις, θὰ ἦταν καλύτερα νὰ κυττάζης τὴν ἀνοιχτὴ θάλασσα.

—Ποιὰ εἶσαι; ρώτησε ἐκνευρισμένος ἀπ' τὸ εἰρωνικὸ ὕφος της.

—Ζινὲτ Φεβάλ, εἶπε ἡ κοπέλλα κι' ἔκανε κοροϊδευτικὰ μιὰ βαθειὰ ἱπποτικὴ ὑπόκλισι.

—Δὲν μ' ἀρέσουν τὰ κορίτσια ποὺ φέννονται σὰν ἄντρες.

—Οὔτε μένα οἱ ἄντρες ποὺ κυττάζουν κλαίγοντας τ' ἀπόνερα τοῦ καραβιοῦ.

Ἔτσι ἐχθρικὰ ἔγινε ἡ πρώτη γνωριμία τους. Ὕστερα ἔγινε ὅ,τι ἦταν μοιραῖο νὰ γίνη...

Ἡ Ζινὲτ κι' ὁ Ζὰν ἀγαπήθηκαν παοάφορα. Τὸ ὑπῳψιάστηκαν μιὰ νύχτα ποὺ κύτταζαν ἄγρυπνοι τ' ἀστέρια, τὸ κατάλοβαν ἕνα μεσημέρι ποὺ πεθαμένοι ἀπ' τὴν κούρασι καὶ τὴ ζέστη, σταμάτησαν σὲ μιὰ πτῆγὴ νὰ δροσιστοῦν.

Κι' οἱ μέρες περνοῦσαν γεμᾶτες ἀγωνία καὶ περιπέτεια, κι' οἱ νύχτες φλογισμένες ἀπὸ ἔρωτα καὶ πάθος.

Κάποτε ποὺ ὁ Ζὰν εἶχε χτυπήσει ἐλαφρά, ἡ Ζινὲτ ἔψαξε στὸ σακκίδιό του, ὅπου εἶχαν τὸ πρόχειρο φαρμακεῖο τους, ἀναζητώντας ἕναν ἐπίδεσμο. Γιὰ μιὰ στιγμὴ τὰ χέρια της σταμάτησαν τὸ ψάξιμο καὶ τὰ μάτια της καρφώθηκαν στὴ φωτογραφία μιᾶς γυναίκας, ποὺ ἔσφιγγε στὴν ἀγκαλιά της ἕνα κοριτσάκι. Ὕστερα, συνέχισε τὴ δουλειά της.

Κι' ἡ ζωὴ κυλοῦσε ἡ ἴδια, γεμάτη ἐνέδρες ἀπὸ τοὺς ἰθαγενεῖς, ποὺ κατασκόπευαν τοὺς τρεῖς λευκοὺς καὶ ἀγνώστα θησαυρούς, ποὺ οὐρλιαζαν ἀλλόκοτα τὶς νύχτες. Ὥσπου, ἕνα πρωῒ μιὰ κραυγὴ ἐνθουσιασμοῦ ξύπνησε ἀπ' τὰ χείλη τῶν δύο νέων. Μόνον ὁ Μπάροου κύτταξε τὸν ὁρίζοντα μὲ τὸ ψυχρό, ἀνέκφραστο βλέμμα του, καὶ εἶπε:

— Πλησιάζομε πρὸς τὸ τέλος.

Τὸ ὄνειρο εἶχε γίνει πραγματικότης. Εἶχαν ἀναγνωρίσει τὴν περιοχὴ ὅπου ἦταν κρυμμένος ὁ θησαυρός. Οὔτε μιὰ ψυχὴ ἀνθρώπινη δὲν βρισκόταν ἐκεῖ τριγύρω.

Χώρισαν. Ὁ Ζὰκ Μπάροου καὶ ἡ Ζινὲτ πῆραν τὴ μιὰ κατεύθυνσι, ὁ Ζὰν τὴν ἄλλη, γιὰ ἐξερεύνησι. Τὸ μεσημέρι θὰ συναντιόντουσαν στὸ σημεῖο ἀπὸ ὅπου χωρίσαν. Μάταια ὅμως ὁ Ζὰν τοὺς περίμενε ὧρες ὁλόκληρες μὲ τὰ χείλη ξερὰ ἀπὸ ἀγωνία, μὲ τὰ μάτια φλογισμένα ἀπ' τὸν ἥλιο. Τέλος πῆρε τὴν ἀπόφασι νὰ πάη νὰ τοὺς ἀναζητήση, ἀφοῦ ἄφησε ἕνα σημεῖωμα νὰ τὸν περιμένουν ἂν γύριζαν πρῶτοι.

Δὲν εἶχε προχωρήσει οὔτε διακόσια βήματα κι' ἕνα οὐρλιαχτὸ τρόμου ξέφυγε ἀπ' τὰ χείλη του. Μέσα στοὺς θάμνους, δίπλα σ' ἕνα τεράστιο βράχο, ἄψυχα κοίτονταν τὰ δυὸ κορμιά, τῆς Ζινὲτ καὶ τοῦ Μπάροου. Σὰν τσελλὸς ἀγκάλιασε ὁ Ζὰν τὴ νεκρὴ Ζινέτ, καὶ κόλλησε τὸ στόμα του στὰ παγωμένα χλωμὰ της χείλη. Δυὸ μαχαιριὲς στὸ στῆθος ἔδωναν ἀπὸ πού μπῆκε ὁ θάνατος, στὸ μικρό της κορμί.

Δίπλα της ὁ Ἀλφόνσο Μπάροου, μ' ἕνα μαχαίρι καρφωμένο στὴν καρδιά, ἦταν κι' αὐτὸς νεκρός. Ὥρες ἔμεινε ἐκεῖ ὁ Ζάν, ἀκίνητος, σφίγγοντας στὴν ἀγκαλιά του τὴν ἀγαπημένη του Ζινέτ. Ὕστερα σηκώθηκε, πλησίασε τὸ φίλο του, καὶ μὲ χέρι σταθερό, ἑτοιμαζόταν ν' ἀκολουθήση τοὺς δυὸ συντρόφους, στὸ αἰώνιο ταξίδι τους, ὅταν σηκώνοντας τὰ μάτια στου στὸ γυμνὸ βράχο, ποὺ βρίσκονταν πάνω ἀπ' τὸ κεφάλι τῆς Ζινέτ, εἶδε γραμμένες μὲ αἷμα μερικὲς λέξεις: «Ζάν, ἀγαπημένε, γύρισε στὴ γυναίκα σου. Σ' ἀγαπῶ».

Τὸ μαχαίρι γλύστρησε ἀπ' τὸ χέρι του, τὸ στῆθος του φούσκωσε ἀπὸ λυγμούς, κι' ἔκλαψε ὧρες ἐκεῖ, μέσα στὴν ἐρημιά, πλάι στοὺς δυὸ νεκρούς.

Τὸ πρωῒ ὅταν ἄφησε τοὺς δυὸ τάφους, ποὺ μόνος του ἄνοιξε, ἦταν πιὰ ἕνα ἀνθρώπινο ράκος. Ἔπρεπε ὅμως νὰ ἐκτελέση τὴν τελευταία παράκλησι τῆς Ζινέτ. Ἔτσι, πῆρε τὸ δρόμο τῆς ἐπιστροφῆς, καὶ, πρᾶγμα παράξενο, κανεὶς ἰθαγενὴς δὲν βρέθηκε στὸ δρόμο του.

Τὸ σκοτεινιασμένο μυαλὸ τοῦ Ζάν, δὲν ἔψαξε νὰ βρῆ κάμμια ἐξήγησι γι' αὐτό. Οὔτε τοῦ πέρασε ἀπ' τὸ νοῦ ἡ σοβαρὴ τραγωδία, ποὺ εἶχε διαδραματισθῆ πρὶν ἀπὸ λίγες ὧρες στὸ ἄγριο ἐκεῖνο μέρος. Δὲν φαντάστηκε ποτὲ ὅτι ὁ Μπάροου ἀκόπωσε τὴ Ζανέτ ἀπὸ ζηλεια, γιατὶ ἔμεινε χωρὶς ἀνταπόκρισι ὁ φλογερὸς ἔρωτάς του.

Κι' ὁ Ζὰν ξαναγύρισε στὴ Γαλλία, κοντὰ στὴ Ζερμαὶν καὶ στὴ μικρούλα Ρόζα. Καὶ ἡ μυστηριώδης ἀνατολίτισσα θεὰ κράτησε κρυμμένους γιὰ πάντα τοὺς θησαυροὺς της σὲ μιὰ μακρινὴ γωνιὰ τῆς γῆς, μακρυὰ ἀπὸ τὰ βέβηλα χέρια τῶν λευκῶν.

ΜΑΡΣ ΑΝΤΡΕ

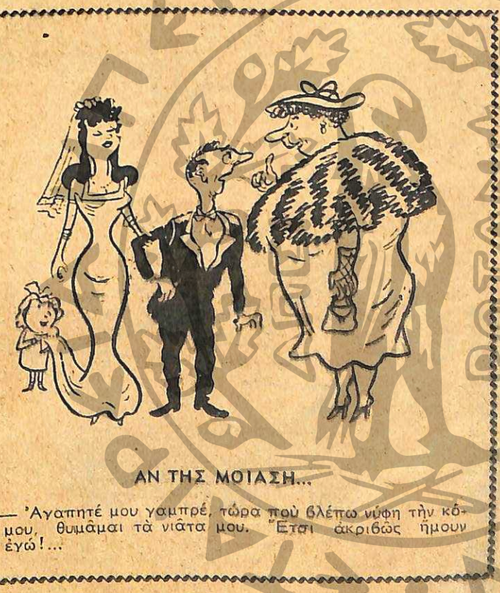

ΑΝ ΤΗΣ ΜΟΙΑΣΗ...

— Ἀγαπητέ μου γαμπρέ, τώρα ποὺ βλέπω νύφη τὴν κόρη μου, θυμᾶμαι τὰ νιάτα μου. Ἔτσι ἀκριβῶς ἤμουν κι' ἐγώ!...

ΣΤΕΝΑ Ή ΦΑΡΔΕΙΑ

ΠΟΛΛΕΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΝΟΜΙΖΟΥΝ ΟΤΙ ΤΟΥΣ ΠΑΝΕ ΜΟΝΟ ΤΑ ΦΑΡΔΕΙΑ ΚΙ' ΑΛΛΕΣ, ΠΑΛΙ, ΟΤΙ ΤΟΥΣ ΠΑΝΕ ΜΟΝΟ ΤΑ ΣΤΕΝΑ. ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΜΑΘΟΥΝ, ΟΜΩΣ, ΟΤΙ ΑΥΤΟ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΑΠΟΛΥΤΟ. ΜΙΑ ΓΥΝΑΙΚΑ, ΠΟΥ ΦΟΡΑΕΙ ΣΤΕΝΑ, ΜΠΟΡΕΙ ΘΑΥΜΑΣΙΑ ΝΑ ΒΑΛΗ ΚΑΙ ΦΑΡΔΕΙΑ, ΑΡΚΕΙ ΝΑ ΒΡΗ ΤΙ ΕΙΔΟΥΣ ΦΑΡΔΟΣ ΕΙΝΑΙ ΚΑΤΑΛΛΗΛΟ Γ' ΑΥΤΗΝ. ΤΟ ΠΟΛΥ; ΤΟ ΛΙΓΟ; ΤΟ ΚΛΟΣ "Η ΟΙ ΣΟΥΡΕΣ; ΚΑΙ ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΩΣ: ΜΠΟΡΕΙ ΤΑ ΣΤΕΝΑ ΝΑ ΜΗ ΣΑΣ ΠΑΝΕ, ΑΛΛΑ ΑΝ Π.Χ. ΕΧΟΥΝ ΠΑΝΟ "Η ΠΙΕΤΑΚΙΑ ΣΤΟΥΣ ΓΟΦΟΥΣ ΝΑ ΣΑΣ ΚΟΛΑΚΕΥΟΥΝ ΠΙΟ ΠΟΛΥ ΚΙ' ΑΠ' ΤΑ ΦΑΡΔΕΙΑ. ΑΝ ΠΡΩΤΗ ΦΟΡΑ, ΟΜΩΣ, ΕΠΙΧΕΙΡΗΤΕ Ν' ΑΛΛΑΞΕΤΕ ΤΗ ΣΥΝΗΘΙΣΜΕΝΗ ΓΡΑΜΜΗ ΤΩΝ ΦΟΡΕΜΑΤΩΝ ΣΑΣ, ΠΟΤΕ ΜΗ ΔΙΑΛΕΞΕΤΕ ΚΑΤΙ ΕΞΑΝΤΡΙΚ. ΕΔΩ ΣΑΣ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΟΥΜΕ ΜΕΡΙΚΑ ΜΟΝΤΕΛΑ ΠΟΥ ΤΑΙΡΙΑΖΟΥΝ ΣΧΕΔΟΝ Σ' ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΤΥΠΟΥΣ ΚΑΙ ΜΕ ΤΑ ΟΠΟΙΑ ΔΕΝ ΘΑ ΠΕΣΕΤΕ ΕΞΩ

ΠΡΩΙΝΑ

1. Φόρεμα άπὸ τουήντ μὲ κούμπωμα πρὸς τὸ πλάϊ. Μέσα άπ' τὸ μεγάλο ντεκολτὲ φοριοῦνται διάφορα μαντήλια.

2. Μάλλινο φόρεμα. Κουμπώνει κρυφὰ κάτω άπὸ τὴν μπροστινὴ πάτ.

ΠΡΩΙΝΑ

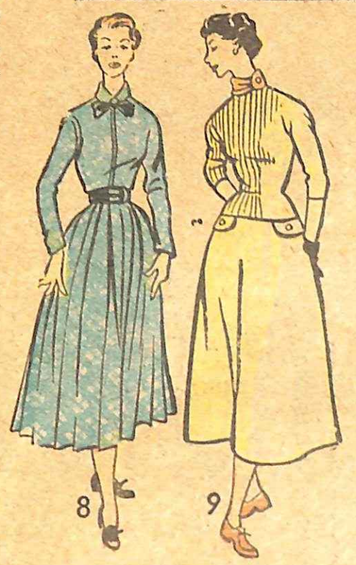

8. Μάλλινο σκωτσέζικο. Κορσὰζ κιμονὸ βαλμένο λοξά. Φούστα μὲ μονὲς πιέτες σιδερωμένες. Κούμπωμα κρυφὸ κάτω άπὸ τὴν μπροστινὴ πάτ.

9. Πλεχτὸ καὶ ζέρσεϋ. Ντραπάρισμα στὲ γιακά. Ἡ φούστα ἀν φόρμ.

ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΑ

3. Μανίκια κιμονό. Ἡ μύτη τοῦ κορσὰζ κουμπώνει πάνω στὴ ζώνη. Φούστα ἴσια μὲ ἀγάζωτες πένσες.

4. Μανίκια κιμονό. Κορσὰζ κρουαζέ. Τὸ πανὸ εἶναι άπὸ σατέν.

ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΑ

10. Φάϊγ ἢ ταφτάς. Ἡ γραβάτα άπὸ μουσελίνα. Κάτω άπὸ τὸ ρακλάν, τὸ κορσὰζ σχηματίζει σουράκια. Στὴ φούστα κουφόπιετες.

11. Μάλλινο λεπτὸ ἢ μεταξωτό. Φοριέται καὶ μὲ μισοφόρι ποὺ νὰ φουντώνη τὴν κλὸς φούστα.

ΕΥΚΟΛΑ ΒΡΑΔΥΝΑ

5. Γυαλιστερὸ σατέν, ἡ ζώνη άπὸ φάϊγ. Ἡ μπάντα τοῦ ντεκολτὲ εἶναι λοξή.

6. Μαῦρο κρέπ. Τὸ κορσὰζ ἐφαρμοστὸ μὲ ντραπάρισμα στοὺς ὤμους.

7. Φανελλένια φούστα-μπλούζα. Μανίκια κιμονὸ καὶ γαρνιτοῦρες λάστιχο πλεχτό.

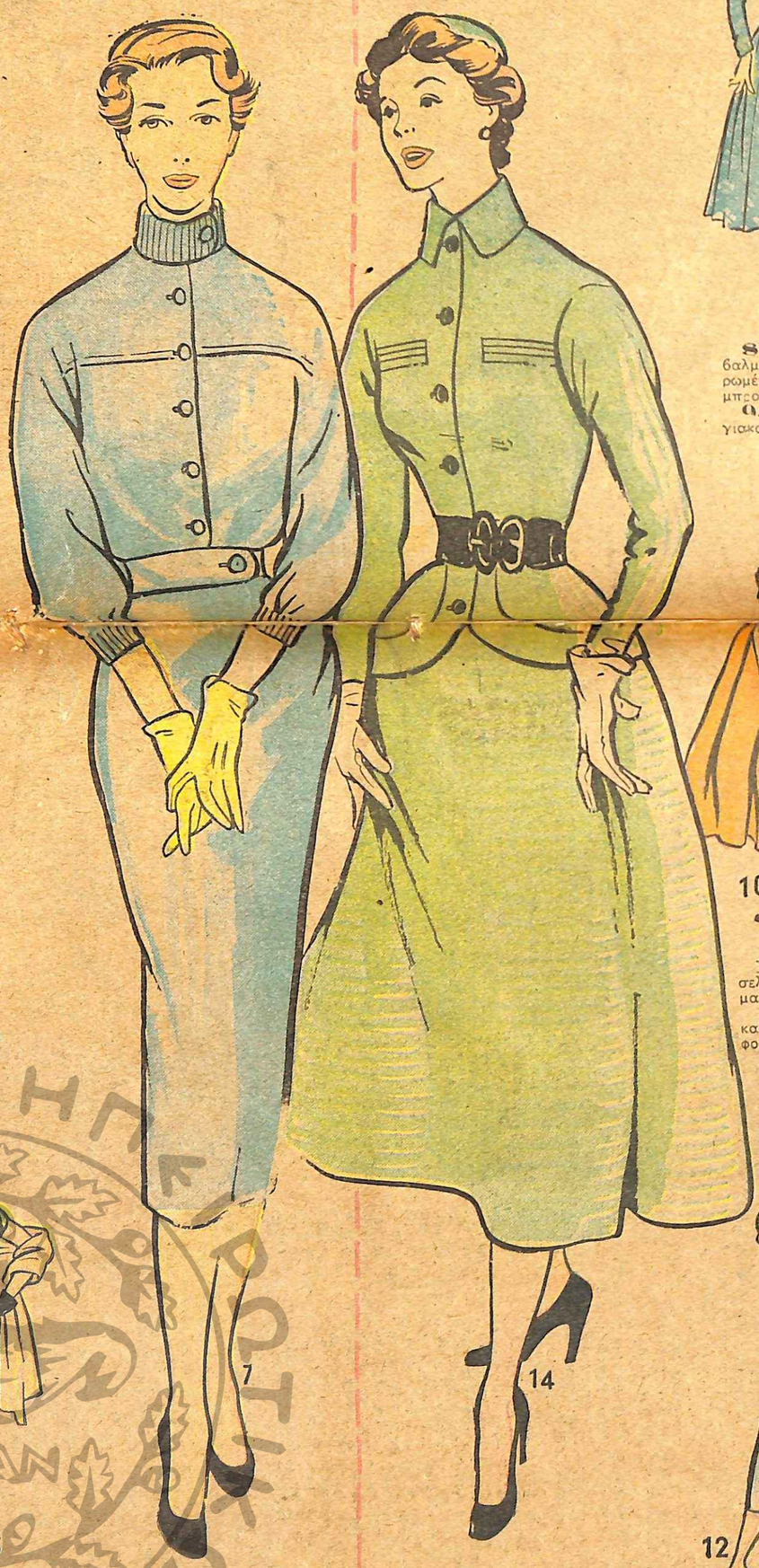

14. Ντὲ-πιὲς άπὸ βελοῦδο κοτελέ. Τὸ γαρνίρουν λουστρινένια κουμπιὰ καὶ λουστρινένια ζώνη.

ΕΥΚΟΛΑ ΒΡΑΔΥΝΑ

12. Λεπτὸ ὀτομάν, μὲ κουμπιὰ στὸ ἴδιο χρῶμα ἢ καὶ σὲ άντίθεση. Λίγη σούρα στὴ φούστα έμπρός.

13. Μουαρέ. Μανικάκια κιμονό. Ἡ φαρδειὰ φούστα έφαρμόζει στὴ μέση μὲ άγάζωτες πένσες.

ΠΕΤΡΟΥ ΑΡΓΥΡΟΥ

Η ΔΟΥΚΙΣΣΑ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

Ιπποτικὸ αἰσθηματικὸ μυθιστόρημα τῆς ἐποχῆς τῆς Φραγκοκρατίας στὴν Ἑλλάδα

7ον

—Καλύτερα νὰ μὲ ξεχνοῦσε! τὴν διέκοψε ἡ Μερσεντές, μὲ ὑπόκωφη φωνή. Καλύτερα νὰ μέ ἄφινε στὴ Νάξο!

—Γιατί μιλᾶς ἔτσι; τὴ ρώτησε παραξενεμένη ἡ Βεατρίκη. Ἀπελπίσθηκες ἀπ' τὴ ζωὴ σ' αὐτὴ τὴν ἡλικία; Τί νὰ πῶ, τότε, ἐγώ;

— Δὲν ξέρεις, μητέρα, δὲν μπορεῖς νὰ ξέρης! τραύλισε ἡ Μερσεντές.

Ἦταν σχεδὸν ἕτοιμη νὰ κάνη τὴν ἐξομολόγησι ποὺ ἔκαιγε τὰ χείλη της.

—Τί εἶναι αὐτὸ ποὺ δὲν ξέρω, παιδί μου; ρώτησε μὲ ἀποφία ἡ Βεατρίκη.

Ἡ κόρη της τῆς ἔρριξε μιὰ παράξενη ματιά κι' ἑτοιμαζόταν ν' ἀνοίξη τὸ στόμα της...

Τὴ στιγμὴ ἐκείνη, ἀκούστηκε ἕνα χτύπημα στὴν πόρτα. Καὶ παρουσιάσθηκε ἡ ὑπουλη μορφὴ τοῦ Ἀρνάλντο.

—Ὁ ἄρχων ἐπιθυμεῖ νὰ δῆ τὴν κόρη του, ἂν εἶναι ἑτοιμη, εἶπε. Βρίσκεται τώρα στὸ δωμάτιό του μαζὶ μὲ τὴν ἀδελφή του, τὴν ἀρχόντισσα Ἐλβίρα, ποὺ ἦλθε πρὶν ἀπὸ λίγη ὥρα.

⁂

Τὰ γόνατα τῆς Μερσεντὲς λυγίσανε. Ἀναγκάσθηκε ν' ἀκουμπήση σ' ἕνα κάθισμα γιὰ νὰ μὴν πέση κάτω. Σὲ λίγο θ' ἀντίκρυζε τὸν πατέρα της, θὰ ἄκουγε ἀπ' τὰ χείλη του τὴν καταδικαστικὴ της ἀπόφασι.

—Ἔρχεται ἀμέσως, εἶπε ἡ Βεατρίκη στὸν Ἀρνάλντο.

Ἐκεῖνος ὑποκλίθηκε κι' ἔφυγε — ἀφοῦ πρόφτασε, στὸ μεταξύ, νὰ προσέξη μὲ μιὰ ματιά, ἀπ' τὴν ἔκφρασι τῆς φυσιογνωμίας τῶν δύο γυναικῶν, ὅτι ἡ συζήτησί τους εἶχε πάρει σοβαρὸ τόνο.

Ἂν δὲν τὴ βοηθοῦσε ἡ μητέρα της νὰ διορθώση τὰ μαλιά της καὶ νὰ στολισθῆ κάπως, εἶναι ζήτημα ἂν θὰ μποροῦσε ἡ Μερσεντὲς νὰ καλλωπισθῆ μόνη της. Εἶχε ἔρθει καὶ ἡ Ἰνές, ποὺ ἔμαθε τὴν ἐπιστροφὴ τῆς κυρίας της ἀπ' τὴ Θήβα. Ἡ οἰκοδέσποινα τὴν ἀγκάλιασε καὶ τὴ φίλησε μὲ συγκίνησι. Δὲν μποροῦσε νὰ λησμονήση ὅτι ἡ κόρη της μεγάλωσε μὲ τὸ γάλα τῆς ἀφωσιωμένης αὐτῆς τροφοῦ, ποὺ τῆς στάθηκε δεύτερη μάνα.

Ἐνῶ βοηθούσανε τὴν Μερσεντὲς νὰ ντυθῆ, ἐκείνη ἔριχνε κάθε τόσο πλάγιες ματιὲς στὴν Ἰνές, σὰ νὰ τῆς ἔλεγε ὅτι ἔπρεπε νὰ εἶναι προσεκτική στὰ λόγια της καὶ νὰ μὴν πῆ στὴ μητέρα της γιὰ τὸ μυστικό, ποὺ ἐκείνη μονάχα ἤξερε. Ἡ νόνα τῆς ἀπαντοῦσε μισοκλείνοντας καθησυχαστικὰ τὸ μάτι.

Ἡ Μερσεντὲς ὑπέφερε ἐπειδὴ ἄνοιγε μὲ μεγαλύτερη ἐμπιστοσύνη τὴν καρδιά της σὲ μιὰ ξένη παρὰ στὴ μητέρα της... Δὲν μποροῦσε, ὅμως, νὰ γίνη διαφορετικά.

Τέλος, ἦταν ἕτοιμη.

Ἡ μητέρα της τὴν ἔσφιξε στὰ στήθη της, τὴ φίλησε καὶ τῆς εἶπε:

—Πήγαινε τώρα, παιδί μου, νὰ δῆς τὸν πατέρα σου. Μὴ φοβᾶσαι... Δὲν θέλει τὸ κακό σου... Ἐξ ἄλλου, εἶμαι κι' ἐγὼ κοντά σου, νὰ σὲ βοηθήσω σὲ ὅ,τι χρειασθῆς... Πήγαινε μὲ τὴν εὐχή μου, παιδί μου...

⁂

Ὅπως εἶπε ὁ Ἀρνάλντο στὴ δόνα Βεατρίκη, ὁ Γαλθεράν βρισκότανε τότε στὸ δωμάτιό του μὲ τὴν ἀδελφή του τὴν Ἐλβίρα.

Ἡ Ἐλβίρα,, ποὺ εἶχε πάρει ἀπ' τὴ μητέρα της τὴ σατανικὴ ὁμορφιά της — μιὰ ὁμορφιά, ποὺ εἶχε ξετσιλλάνει κάποτε κι' αὐτὸν ἀκόμα τὸν Μανουὴλ Καλόθετο — ἦταν κάπου τριανταπέντε χρονῶν. Τὰ κατάμαυρα μάτια της σκόρπιζαν πάντοτε ἀνήσυχες λάμψεις καὶ τὰ κερασένια χείλη της εἶχαν προκλητικὴ δροσιά.

Τὸ περίεργο, ὅμως, μὲ τὴν γυναίκα αὐτὴν ἦταν ὅτι, ἐνῶ φαινότανε πλασμένη γιὰ τὸν ἔρωτα, δὲν εἶχε νοιώσει ποτὲ στὴ ζωή της τὴ ἐρωτικὴ αἴσθησι!

Θὰ ἔλεγε κανείς, ὅτι τὸ καλλίγραμμο σῶμα της δὲν εἶχε οὔτε καρδιά, οὔτε καὶ αἷμα. Πολλοὶ νέοι, μὲ δοξασμένο ὄνομα καὶ τεράστια περιουσία, τὴν ἀγάπησαν τρελλά, μαγνητισμένοι ἀπ' τὴν καλλονή της, καὶ τὴν ζητήσανε σὲ γάμο.

Μὰ ἡ Ἐλβίρα, ἀπαθὴς καὶ ἀσυγκίνητη, ἔδινε σὲ ὅλους τὴ στερεότυπη ἀπάντησι:

—Δὲν πρόκειται νὰ παντρευθῶ!

Ὁ Γαλθεράν βαρέθηκε πιὰ νὰ τὴν συμβουλεύη νὰ βρῆ ἕνα σύντροφο τῆς ζωῆς της. Δὲν μποροῦσε, ὅμως, νὰ φαντασθῆ ὅτι ἡ ἀδελφή του ἔκρυβε κάτω ἀπ' τὴ φαινομενική της ψυχρότητα, ἰδιοσυγκρασία ἕτοιμη νὰ πυροληθῆ μὲ τὴν πρώτη ματιὰ ποὺ θὰ τῆς ἔριχνε ἕνας ἄντρας — ἂν κατώρθωνε νὰ μιλήση στὴν ψυχή της.

Μὰ ὁ ἄντρας αὐτὸς δὲν εἶχε ἀκόμα παρουσιασθῆ.

Ὅσο γιὰ τὸν Γαλθεράν Ἀρανυόλα, ἦταν τώρα σαράντα πέντε ἐτῶν, μὲ γκρίζα μαλλιὰ καὶ γένεια, μὲ ὕφος ἀγέρωχο καὶ ὑπεροπτικό.

Γιὰ νὰ εἴμαστε εἰλικρινεῖς, διέφερε πολὺ ἀπ' τὸν παλιὸ Καταλανό. Τὰ χρόνια ποὺ πέρασαν καὶ μερικὲς ὠριμώτερες σκέψεις, τὸν ἔκαναν νὰ μεταλλοιώνη κάπου - κάπου καὶ ὁ ἴδιος, γιὰ ὡρισμένες πράξεις τῆς ζωῆς του. Καί, μεταξὺ ἄλλων, γιὰ τὴν ἐπίθεσι ποὺ εἶχε ὀργανώσει κάποτε ἐναντίον τῶν Καλοθετῶν, μὲ τὴ συνεργασία τοῦ Γεράρδου ντὲ Καρντονέλια, γιὰ νὰ τοὺς πάρουν τὸν οἰκογενειακὸ θησαυρό.

Ὡστόσο, ἡ ὑπερηφάνειά του καὶ ὁ ἐγωϊσμός του δὲν τὸν ἄφιναν νὰ ὁμολογήσῃ τίμια τὸ σφάλμα του.

⁂

Ἐκεῖνο τὸ πρωΐ, ἡ Ἐλβίρα, ποὺ ἔμενε σὲ χωριστὸ σπίτι, ἀρκετὰ μακρυὰ ἀπ' τὸ ἀρχοντικὸ τοῦ ἀδελφοῦ της, μόλις ἔμαθε ὅτι γύρισαν καὶ ἡ ἀνεψιά της καὶ ὁ Γαλθεράν, ἔτρεξε νὰ τοὺς συναντήσῃ.

Ἐκείνος τὴ δέχθηκε στὸ δωμάτιό του. Καὶ τότε διέταξε τὸν Ἀρνάλντο νὰ εἰδοποιήσῃ τὴν κόρη του ὅτι ἐπιθυμοῦσε νὰ τὴ δῆ.

Πρέπει τώρα νὰ σημειώσουμε, ὅτι ἡ Ἐλβίρα, ποὺ ἀγαποῦσε πολὺ τὴν ἀνεψιά της ἐπειδὴ τὴν ἤξερε δυστυχισμένη, εἶχε πρώτη τὴν ἰδέα νὰ παντρέψουν τὴ Μερσεντές.

Συχνὰ μάλωνε τὸν ἀδελφό της — ἦταν ἡ μόνη ποὺ δὲν τὸν φοβόταν — γιὰ τὴν ἀντιπάθειά του ἀπέναντι τῆς κόρης του.

—Παιδί σου εἶναι, ἐπὶ τέλους! τοῦ ἔλεγε. Δὲν ἔχεις τὸ δικαίωμα νὰ τὸ περιφρονῆς τόσο, ἐπειδὴ ἔτυχε νὰ γεννηθῆ κορίτσι. Καί, πρὸ παντός, δὲν ἔχεις τὸ δικαίωμα νὰ τὴν κρατᾶς μακρυὰ ἀπ' τὴ μητέρα της!

Χαμένα, ὅμως, πήγαιναν τὰ λόγια της.

Ὁ Γαλθεράν δὲν ἤθελε ν' ἀκούσῃ τίποτα. Ὥσπου ἡ Ἐλβίρα σκέφθηκε, ὅτι ὁ μόνος τρόπος γιὰ νὰ πάψη ἡ ἀνεψιά της νὰ εἶναι παραπεταμένη, ἦταν νὰ παντρευθῆ. Τὴν ἀπασχόλησε πολὺ τὸ ζήτημα νὰ βρῆ καὶ τὸν κατάλληλο γαμπρό, γιατὶ ἤξερε πὼς ὁ ἀδελφός της, ἂν καὶ ἀδιαφοροῦσε γιὰ τὴν κόρη του, δὲν θὰ τὴν ἔδινε ποτὲ σ' ἕναν κατώτερό της.

Ὕστερ' ἀπὸ πολλὲς ἀναζητήσεις, ἡ Ἐλβίρα βρῆκε ἕναν καλὸ σύζυγο.

Ἦταν ὁ Χουὰν ντὲ Καρντονέλια, ἀνεψιὸς τοῦ Γεράρδου.

Ἀπὸ πολλὰ χρόνια τώρα, ὁ Γεράρδος ντὲ Καρντονέλια, ποὺ εἶνε κάποτε ἀγαπήσει παράφορα τὴν Δέσποινα Καλοθέτου, ἔμενε στὴ Λειβαδιά.

Πολὺ σπάνια τὸν ἔβλεπαν οἱ γνωστοί του στὴν Ἀθήνα. Μὰ κι' ὅταν πήγαινε στὴν πρωτεύουσα, δὲν ἔπαιρνε μέρος στὶς διασκεδάσεις τῶν Φράγκων. Αὐτός, ποὺ ἦταν ἄλλοτε τόσο εὔθυμος καὶ ἀμέριμνος, εἶχε γίνει μελαγχολικός, σχεδὸν μισάνθρωπος. Πεονοῦσε ζωὴ ἀσκητική.

Βαθειὰ μεταβολὴ εἶχε γίνει στὸ χαρακτήρα του. Οἱ ἀφορμὲς; Δὲν θ' ἀργήσουμε νὰ τὶς μάθουμε.

Μολονότι ὁ Γεράρδος εἶχε ἀπαρνηθῆ τὶς ἡδονὲς τῆς κοσμικῆς ζωῆς, δὲν ἔπαψε νὰ ὑποστηρίζη ὅτι οἱ νέοι ἔπρεπε νὰ γλεντοῦν ὅσο τὸ δυνατὸ περισσότερο. Καὶ τὴ θεωρία του αὐτὴ τὴν ἐφάρμοζε καὶ στὸν ἀνεψιό του τὸν Χουάν, τὸ μοναχοπαίδι ἑνὸς μακαρίτη ἀδελφοῦ του, ποὺ τὸν ἀγαποῦσε σὰν δικό του παιδί, ἀφοῦ ἐκεῖνος δὲν εἶχε παντρευθῆ.

Φρόντισε νὰ συστήσῃ τὸν Χουὰν σ' ὅλους τοὺς φίλους ποὺ εἶχε στὴν Ἀθήνα καὶ νὰ τοὺς παρακαλέση νὰ τὸν θεωροῦν δικό τους. Ὁ Χουάν, ἐκτὸς ἀπ' τὴν εὐγενὴ καταγωγή του καὶ τὴν οἰκονομική του κατάστασι, εἶχε κι' ἕνα ἄλλο προσόν, ποὺ τὸν ἔκανε **περιζήτητο σ'** ὅλα τ' ἀρχοντικὰ τῆς Ἀθήνας: Ἦταν νέος, εἴκοσι δύο μόλις ἐτῶν, ὡραῖος, λαμπρὸς ξιφομαχος καὶ ἐξαίρετος καβαλάρης.

Ἡ ἀλήθεια τώρα εἶναι, ὅτι ὁ Χουάν, ποὺ μεγάλωσε μέσα στὰ χαβιὰ καὶ σὲ ἀνέσεις κι' ἔμαθε ἀπὸ μικρὸ παιδὶ νὰ βλέπη νὰ ἱκανοποιοῦνται ὅλες οἱ ἐπιθυμίες του, εἶχε γίνει ματαιόδοξος, ἐπιπόλαιος καὶ ἀκατάδεχτος. Ὡστόσο, στοὺς κύκλους ποὺ σύχναζε, τὰ ἐλαττώματα αὐτὰ τὰ εἶχαν γιὰ προτερήματα.

Θεωροῦμε περιττὸ νὰ σᾶς ποῦμε, ὅτι ὁ Χουὰν σχετιζόταν ἰδιαίτερα μὲ τὸν Γαλθεράν Ἀρανυόλα.

Ὁ Γεράρδος, ἂν καὶ εἶχε νὰ δῆ πολὺν καιρὸ τὸ συνεργάτη του στὴν ἐπίθεσι κατὰ τῶν Καλοθετῶν, δὲν μποροῦσε νὰ ξεχάση τί εἴδους περιστατικὰ ἐσφράγισαν τὴ φιλία τους. Ὅταν, λοιπόν, ἀποφάσισε νὰ βοηθήση τὸν ἀνεψιό του νὰ βγῆ στὸν κόσμο, τὸν ἔστειλε πρῶτα στὸν Γαλθεράν. Κι' ἐκεῖνος τοῦ ἔκανε θερμὴ ὑποδοχή.

Αὐτὸν διάλεξε ἡ Ἐλβίρα γιὰ σύζυγο τῆς Μερσεντές.

Τὴν πρώτη φορὰ ποὺ ἔκανε σχετικὰ λόγο στὸν ἀδελφό της, ἐκεῖνος χτύπησε τὸ μέτωπό του:

—Ἔξοχη εἶναι ἡ ἰδέα σου, Ἐλβίρα! Νὰ μὴν τὸ συλλογιστῶ πιὸ μπροστά!

Τὸ συνοικέσιο αὐτὸ παρουσίαζε πολλὰ πλεονεκτήματα γιὰ τὸν Γαλθεράν.

Πρῶτα: θ' ἀποκαθιστοῦσε τὴν Μερσεντὲς καὶ θὰ τὴν ξεφορτωνόταν μιὰ γιὰ πάντα. Ὕστερα: χωρὶς νὰ μπορῆ πιὰ κανεὶς νὰ τοῦ πῆ μὲ τρόπο ὅτι δὲν ἦταν σωστὸ νὰ ἔχη παραπεταμένη ἔτσι τὴν κόρη του, ὁ γάμος της μὲ τὸν ἀνεψιὸ καὶ μοναδικὸ κληρονόμο τοῦ Γεράρδου θὰ ἔκανε ἀκόμα πιὸ στενὸ τὸ δεσμὸ μεταξὺ τῶν δύο οἰκογενειῶν. Καί, τὸ σπουδαιότερο, μολονότι οἱ δυὸ περιουσίες, ἡ δική του καὶ τοῦ Καρντονέλια, γινόντανε μία, θ' ἀποτελοῦσαν ἕναν πλοῦτο, μιὰ δύναμι ποὺ θὰ μποροῦσε ν' ἀνατρέψη τὰ πάντα.

Ὁ Ἀρανυόλα λοιπὸν πῆγε στὴ Λειβαδιά, συναντήθηκε μὲ τὸν Γεράρδο καὶ συνεννοήθηκε μαζί του γιὰ τὸ ζήτημα αὐτό. Ὁ Φλωρεντινὸς ἔδωσε ἀμέσως τὴ συγκατάθεσί του. Ὕστερα, ρωτήθηκε — γιὰ τοὺς τύπους —καὶ ὁ Χουάν. Οὔτε κι' ἐκεῖνος δὲν εἶχε καμμιὰ ἀντίρρησι. Ἡ ἀλήθεια εἶναι, ὅτι δὲν εἶχε δῆ ποτὲ στὸ πρόσωπο τῆ μέλλουσα σύζυγό του. Μὰ εἶχε ἀκούσει νὰ λένε τόσα πολλὰ γιὰ τὴν ὁμορφιά της, καὶ τὸν κολάκευε, ἐξ ἄλλου, τόσο πολὺ τὸ ὅτι θὰ συγγένευε μὲ τὴν οἰκογένεια Ἀρανυόλα, ὥστε δέχθηκε μὲ χαρά του τὴν πρότασι ποὺ τοῦ ἔκαναν.

Εἶχαν κανονισθῆ οἱ λεπτομέρειες τοῦ γάμου καὶ τοῦ ταξιδιοῦ ποὺ θὰ ἔκαναν στὴ Φλωρεντία, ἔστειλαν καὶ τὸν Ἀρνάλντο στὴ Νάξο γιὰ νὰ πάρη τὴν Μερσεντὲς — ὅταν ἡ μητέρα, ἡ δόνα Βεατρίκη, μάθαινε, τελευταία ἀπ' ὅλους, τὴν ἀπόφασι τοῦ συζύγου της.

Δὲν ἔφερε, βέβαια, καμμιὰν ἀντίρρησι, καὶ ἐπειδὴ δὲν τολμοῦσε νὰ μιλήση καὶ ἐπειδὴ ἦταν, στὸ βάθος, εὐχαριστημένη ποὺ θ' ἀποκτοῦσε ἡ κόρη της τὴν ἀνεξαρτησία της. Ὡστόσο, τὴν πῆρε τὸ παράπονο ἐπειδὴ δὲν εἶχε κανεὶς, στὸ περιβάλλον της, τὴν λεπτότητα νὰ τῆς πῆ τί σχέδια ἔκαναν γιὰ τὴ μονοχόρη της... Μητέρα ἦταν, ἐπὶ τέλους, καὶ εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ ξέρη κάθε τι ποὺ ἀφοροῦσε τὸ παιδί της, καὶ νὰ ἔχη γνώμη στὰ ζητήματα αὐτά... Μὰ σὲ ποιὸν νὰ πῆ τὸν πόνο της· Ποιὸς θὰ τὴν ἄκουε: Ποιὸς θὰ τὴ λογάριαζε;

...Κι' ἔτσι, ἐκεῖνο τὸ πρωΐ, βλέπουμε τὸν Γαλθεράν καὶ τὴν Ἐλβίρα νὰ βρίσκωνται μαζὶ σ' ἕνα δωμάτιο καὶ νὰ περιμένουν τὴν Μερσεντές.

⁂

Συζητούσανε γιὰ τὸ γάμο τῆς Μερσεντές, ὅταν παρουσιάσθηκε ὁ Ἀρνάλντο, γιὰ ν' ἀναγγείλη ὅτι ἡ ἀρχοντοπούλα περίμενε νὰ μπῆ μέσα.

—Νὰ περάσῃ, εἶπε ὁ οἰκοδεσπότης.

Κι' ἔκανε μιὰ χειρονομία ποὺ φανέρωνε ταραχὴ καὶ δυσφορία μαζί.

Καταλάβαινε καὶ ὁ ἴδιος πόσο λεπτὴ ἦταν ἡ θέσις του, σὰν πατέρας, ἀπέναντι τῆς κόρης του ποὺ τὴν εἶχε σχεδὸν περιφρονήσει τόσον καιρὸ καὶ ποὺ θὰ τὴν ξανάβλεπε σὲ λίγο, γιὰ νὰ τὴν πληροφορήση ὅτι ἀποφάσισε νὰ τὴν παντρέψῃ.

Ἡ Ἐλβίρα μάντευσε τί συνέβαινε στὴν ψυχὴ τοῦ ἀδελφοῦ της.

—Πρέπει νὰ τῆς μιλήσῃς μὲ γλυκὸ τρόπο, τοῦ εἶπε. Προσπάθησε νὰ κατακτήσῃς τὴν ἀγάπη της καὶ τὴν ἐμπιστοσύνη της. Συλλογίσου πὼς θὰ τῆς ἀνακοινώσῃς κάτι ποὺ ἔχει μεγάλη σημασία γιὰ τὴ ζωὴ ἑνὸς κοριτσιοῦ... Νομίζω πὼς εἶναι καιρὸς πιὰ νὰ θυμηθῆς ὅτι εἶσαι πατέρας!

Ὁ Γαλθεράν κούνησε ἀόριστα τὸ κεφάλι του. Ἀναγνώριζε, στὸ βάθος, πόσο ὀρθὲς καὶ λογικὲς ἦταν οἱ παρατηρήσεις τῆς Ἐλβίρας.

Ξαφνικά, ἄνοιξε ἡ πόρτα.

Καὶ φάνηκε ἡ Μερσεντές.

Ἔκανε διστακτικὰ μερικὰ βήματα καὶ στάθηκε στὴ μέση τῆς μεγάλης αἴθουσας, μακρυὰ ἀπ' τὸν πατέρα της.

Εἶχε τὰ βλέμματά της καρφωμένα στὰ μάτια τοῦ Γαλθεράν. Καὶ τὰ βλέμματά της ἔδειχναν τρόμο καὶ ἀγωνία.

Σὔτε κὰν γύρισε τὸ κεφάλι της νὰ κυττάξῃ τὴ θεία της.

Ὁ πατέρας της μονάχα τὴν ἐνδιέφερε. Αὐτὸς ἦταν ὁ κύριος τῆς ζωῆς της.

Μιὰ ἀναφώνησι θαυμασμοῦ καὶ εὐχαρίστης ἐκπλήξεως βγῆκαν μαζὶ ἀπ' τὰ στήθη τοῦ Ἀρανυόλα καὶ τῆς Ἐλβίρας.

Ἤξεραν, εἶχαν μάθει, ὅτι ἡ κοπέλλα αὐτή, ποὺ μεγάλωσε μακρυὰ τους, ἦταν πολὺ ὄμορφη. Ποτέ, ὅμως, δὲν φαντάζονταν ὅτι ἡ καλλονή της θὰ εἶχε τὴ λάμψι αὐτή, ποὺ θάμπωνε.

Ἡ Μερσεντὲς ἦταν, τότε, ὡραία ἀπ' τὴν ταραχή της. Μά, αὐτὴ ἀκριβῶς ἡ ὠχρότης ἔκανε τὰ μάτια της νὰ φαίνωνται πιὸ μαῦρα καὶ τὰ χείλη της πιὸ κόκκινα.

Ἦταν τσακισμένη.

Ὡστόσο, καὶ μέσα στὴ συγχυσή της, διατηροῦσε κάτι ἀγέρωχο, ποὺ μαρτυροῦσε τὸν ἀλύγιστο χαρακτήρα της.

Πέρασαν μερικὲς στιγμὲς σιωπῆς.

Στὸ διάστημα αὐτό, πατέρας καὶ κόρη κυττάζονταν ἀμίλητοι στὰ μάτια.

Ὁ Γαλθεράν ἀγκάλιαζε τὸ παιδί του μὲ βλέμματα ποὺ δὲν φανέρωναν πιὰ ἐχθρότητα ἢ ἀντιπάθεια.

Καὶ ἡ Μερσεντὲς ἀντικρυζε τὸν πατέρα της σὰν δήμιο, περιμένοντας νὰ δεχθῆ ἀπὸ αὐτὸν τὸ τελειωτικὸ κτύπημα.

Τέλος, ὁ Ἀρανυόλα ἔκανε κάτι ποὺ ξάφνιασε καὶ τὴν ἀδελφή του καὶ τὴν κόρη του:

Ἄνοιξε τὰ χέρια του μὲ αὐθόρμητη κίνησι καὶ εἶπε:

—Ἔλα, παιδί μου, νὰ σὲ φιλήσω!...

Καί, σχεδὸν ἀμέσως, προσέθεσε:

—Δὲν ἤξερα πὼς ἔχω κόρη τόσο ὡραία!...

Ὁ τόνος τῆς φωνῆς του ἦταν εἰλικρινής.

Μαρτυροῦσε βαθειά, πατρικὴ περηφάνεια.

(Πόσο μεγάλη εἶναι, ἀλήθεια, ἡ δύναμι τῆς ὁμορφιᾶς! Μπορεῖ ν' ἀφοπλίση, νὰ δαμάση καὶ τὸ χειρότερο ἐχθρό, νὰ μεταβάλη τὸ μῖσος σὲ ἀγάπη!)

Δυνατὰ ρίγη πέρασαν ἀπ' τὸ σῶμα τῆς Μερσεντές.

Δὲν πίστευε στ' αὐτιά της.

Δὲν περίμενε νὰ βρῆ τέτοια ὑποδοχὴ ἀπ' τὸν πατέρα της.

Ἦταν προετοιμασμένη νὰ συναντήση ψυχρότητα καὶ ἀπροκάλυπτη ἀντιπάθεια. Μὰ ὁ πατέρας της τῆς ἄνοιγε, τώρα, τὴν ἀγκαλιά του!...

Τὸν κύτταξε καλά, προσπαθώντας νὰ ἐξηγήση γιὰ ποιὸ λόγο ἄλλαξε ὁ πατέρας της διαθέσεις. Μήπως ὅλα αὐτὰ ἦταν ὑποκρισία; Μήπως ἔκανε τὸ στοργικὸ μαζί της, γιὰ νὰ τὴν ἀναγκάση νὰ δεχθῆ χωρὶς ἀντίστασι τὸν σύζυγο ποὺ τῆς βρῆκε;

Ἀλλοίμονο! ἡ Μερσεντὲς κατάντησε, ὕστερ' ἀπὸ τόση πικρὴ πεῖρα, ν' ἀμφιβάλλη ἂν θὰ ἦταν δυνατὸ νὰ σἰσθάνεται ὁ πατέρας της γι' αὐτὴν τὴν ἀγάπη ποὺ θὰ ἔπρεπε νὰ νοιώθη γιὰ τὴ μοναχοκόρη του...

Παρ' ὅλα αὐτά, τὸ ἔνστικτό της τῆς ἔλεγε ὅτι οἱ πατρικὲς αὐτὲς ἐκδηλώσεις δὲν ἔκρυβαν καμμιὰ ὀπισθοβουλία, ὅτι ἀνέβλυζαν αὐθόρμητα ἀπ' τὰ βάθη τῆς καρδιᾶς του.

Καὶ ἡ Μερσεντὲς ἔκανε, μηχανικά, μερικὰ ἀκόμα βήματα πρὸς τὸν πατέρα της.

Ἔβλεπε τώρα ἀπὸ πολὺ κοντὰ τὸν ἄνθρωπο ποὺ ἀπασχολοῦσε τὴ σκέψι της τόσα χρόνια, ποὺ ἔμαθε νὰ φοβᾶται κι' αὐτὴν ἀκόμα τὴν ἀνάμνησί του —ποὺ τὸν θεωροῦσε σκοτεινὸ καὶ ἄλυτο αἴνιγμα.

Καὶ τὸν κύτταζε ἄπλαστα, μελετώντας μὲ προσοχὴ κάθε λεπτομέρεια τῆς φυσιογνωμίας αὐτῆς, ποὺ ἔπρεπε νὰ τῆς εἶνε πολὺ συμπαθητική. Αὐτός, ποὺ τὸν ἀντίκρυζε τώρα σὰν ξένο, αὐτὸς ποὺ προσπαθοῦσε νὰ ψυχολογήση, ἦταν ὁ ἄνθρωπος ποὺ τὴν ἔφερε στὸν κόσμο!...

—Γιατί κλαῖς, Μερσεντές; Ξαναρώτησε, ἀνήσυχος, ὁ Γαλθεράν.

Ἐκείνη, σήκωσε τὸ κεφάλι της, τοῦ ἔριξε μιὰ ματιὰ ποὺ ἔκλεινε τὸ παράπονο τόσων ἐτῶν καὶ δὲν εἶπε τίποτα.

Ὁ πατέρας κατάλαβε πολὺ καλὰ τί ἐσήμαινε τὸ βλέμμα αὐτό.

Διάβασε στὰ μάτια τῆς κόρης του μιὰ διαμαρτυρία καὶ μιὰ ἐλαφρὰ ἐπιτίμησι.

Καὶ χαμήλωσε τὰ δικά του μάτια.

Γιὰ πρώτη φορὰ ἐνοιωθε βαθειά, ὀδυνηρὰ πόσο σκληρὸς καὶ ἄδικος στάθηκε γιὰ τὴν κόρη του.

Τὴν εἶχε ἀγνοήσει, μὲ τὴ διαιολογία ὅτι ἦταν κορίτσι, πλάσμα ἀνίσχυρο καὶ περιττό, ἀφοῦ δὲν μποροῦσε νὰ διαιωνίσῃ τ' ὄνομα τῶν Ἀρανυόλα. Καὶ ἔκανε καὶ κάτι ἄλλο, πολὺ χειρότερο: ἐπειδὴ δὲν μποροῦσε νὰ τὴ βλέπη αὐτός, τὴν ἀπομάκρυνε ἀπ' τὴ μητέρα της, τῆς στέρησε τὰ μητρικὰ χάδια, —τὴν ὡραιότερη, δηλαδὴ τροφὴ τοῦ παιδιοῦ!

Στὸ μεταξύ, ἡ κόρη αὐτὴ μεγάλωνε μακρυὰ τους, λησμονημένη, παραπεταμένη. περιφρονημένη, χωρὶς νὰ φταίη σὲ τίποτα. Καὶ τώρα, εἶχε γίνει μιὰ ὡραία κοπέλλα, μιὰ ψηλόσωμη νέα, ποὺ θύμιζε στὸ Γαλλαρᾶν τὴ μητέρα του, τὴ γιαγιά της.

Ἦταν κι' αὐτὴ μιὰ Ἀρανυόλα!

Ὁ Γαλθεράν ἐνοιωσε πρώτα θαυμασμὸ γιὰ τὴν ὑπέροχη αὐτὴ κοπέλλα. Ὕστερα, δοκίμασε αἴσθημα περηφάνειας ἐπειδὴ ἡ νέα αὐτὴ ἦταν κόρη του. Καὶ ἀπὸ τὶς δυὸ αὐτὲς ἐντυπώσεις ἀνέβλυσε σὰ νερὸ - τὸ ἀηλίκιο βάθη τῆς γῆς, ἡ πατρικὴ ἀγάπη ποὺ κοιμόταν ὡς τότε μέσα του.

Πατέρας καὶ κόρη στεκόντανε τώρα ὁ ἕνας ἀντίκρυ στὸν ἄλλον ὄχι σὰν ξένοι, ἀλλὰ σὰν ἄνθρωποι ποὺ γνωρίσθηκαν κάποτε καὶ ποὺ τοὺς χώρισαν οἱ περιστάσεις τῆς ζωῆς.

⁂

Ἡ Ἐλβίρα εἶχε παρακολουθήσει μὲ προσοχὴ τὴ σκηνή. Δὲν εἶχε ἀκόμα ἀνοίξει τὸ στόμα της. Στεκόταν παράμερα, κυττάζοντας μιὰ τὸν ἀδελφό της καὶ μιὰ τὴν ἀνεψιά της. Μάντευε, ὅμως, ἀπ' τὴν ἔκφρασι τῆς φυσιογνωμίας τους, τί σκεπτόντανε καὶ τί αἰσθανόνταν ἐκεῖνοι, καὶ ἦταν εὐχαριστημένη ἐπειδὴ εἶχε διαλυθῆ ἡ

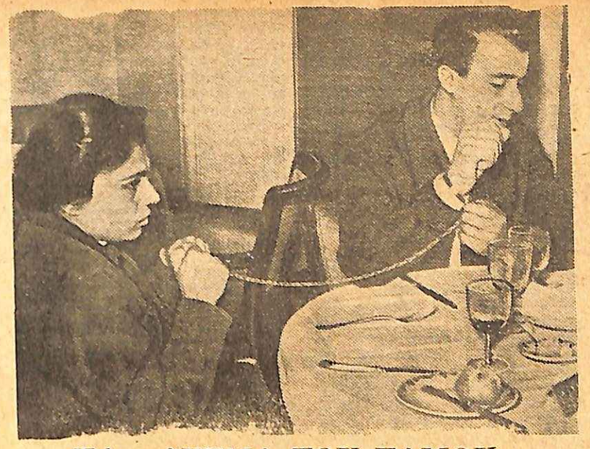

ΤΑ... ΔΕΣΜΑ ΤΟΥ ΓΑΜΟΥ

Στὸ γνωστὸ ρομαντικὸ νησάκι τοῦ Κάπρι, ἔξω ἀπ' τὴ Νεάπολι τῆς Ἰταλίας, ἐμφανίσθηκαν τελευταία οἱ δύο αὐτοί... ἁλυσοδεμένοι νεόνυμφοι. Πρόκειται γιὰ δύο νέους Ἰταλούς, ποὺ κάνουν τὸ μήνα τοῦ μέλιτος. Οἱ δύο νέοι βρίσκονται διαρκῶς δεμένοι μὲ μιὰ χρυσὴ ἁλυσίδα μήκους ἑνὸς μέτρου, στερεωμένη στὸν καρπὸ τοῦ χεριοῦ. Ἡ κυρία Μιράντα Πότζι, ἐδήλωσε στοὺς δημοσιογράφους ὅτι ἐκείνη καὶ ὁ ἄνδρας της δὲν ἔχουν... δεθῆ ἔτσι γιὰ διαφημιστικοὺς λόγους, ἀλλὰ ἐπειδὴ πιστεύουν ὅτι ὁ γάμος δένει πραγματικὰ τοὺς ἀνθρώπους γιὰ ὅλη τους τὴ ζωή!..

ψυχρότης ποὺ τοὺς χώριζε ὡς τότε.

Ἡ Μερσεντὲς δὲν μποροῦσε ἀκόμα νὰ μιλήσῃ ἀπ' τὴ συγκίνησι.

Ὁ πατέρας της τὴ βοήθησε νὰ καθήσῃ σὲ μιὰ καρέκλα. Ἔσκυψε ἀπὸ πάνω της, τὴν ἀγκάλιασε μὲ τὸ ἕνα χέρι ἀπ' τὸν ὦμο καὶ τῆς εἶπε χαμηλόφωνα:

—Καταλαβαίνω, παιδί μου, τί γίνεται τώρα μέσα σου... Κατα-λαβαίνω τὴν ταραχή καὶ τὴν κατάπληξί σου. Μὴ ζητᾶς, ὅμως, νὰ σοῦ δώσω σήμερα ἐξηγήσεις γιατὶ φάντηκα ἀπέναντί σου τόσο... τόσο... δὲν ξέρω πῶς νὰ τὸ πῶ... Μιὰ μέρα, θὰ τὰ μάθῃς ὅλα... Ἀφησέ με, τώρα, νὰ σὲ βλέπω καὶ νὰ σὲ καμαρώνω...

Ἡ Μερσεντὲς τὸν ἄκουε χαμογελώντας.

Εἶχε τὴν ἐντύπωσι, ὅτι ξυπνοῦσε ἀπὸ ἕναν ἐφιάλτη.

Οἱ ἐκδηλώσεις τοῦ πατέρα της εἶχαν προκαλέσει ἀπεριγραπτη ψυχικὴ ἀγαλλίασι, τὴ λύτρωσαν ἀπὸ μιὰ θλιβερὴ ἔγνοια, ποὺ ἦταν ὡς τότε τὸ μεγαλύτερο μαρτύριο τῆς ζωῆς της.

Ἔπιασε, μὲ ἀπότομη κίνησι, τὸ χέρι τοῦ Γαλθεράν καὶ τὸ ἐσφιξε μέσα στὰ δικά της.

—Πατέρα!... ψιθύρισε.

Γιὰ πρώτη φορά, ἀπὸ τότε ποὺ κατάλαβε τὸν ἑαυτό της στὸν κόσμο, τὰ χείλη της προφέρανε τὴ λέξι αὐτὴν ὄχι μὲ φόβο, ἀλλὰ μὲ ἀγάπη καὶ συγκίνησι.

Καὶ γιὰ πρώτη φορά, ἀπ' τὸν καιρὸ ποὺ ἀπέκτησε κόρη, ὁ Γαλθεράν ἄκουε τὴ λέξι αὐτήν, ποὺ φέρνει γλυκειὰ ἀναστάτωσι σὲ κάθε πατέρα, νὰ μπαίνῃ βαθειὰ στὴν καρδιά του, νὰ τοῦ προξενῇ μιὰ ταραχὴ ἀγνωστή του ὡς τότε.

Φίλησε καὶ πάλι τὴν κόρη του στὰ δυό της μάγουλα.

Καὶ τὸν φίλησε κι' ἐκείνη.

Ἦταν τὸ πρῶτο φιλὶ ποὺ ἔπαιρνε ἀπ' τὴν κόρη του...

Ἡ Ἐλβίρα ἔκρινε ὅτι ἔφτασε ἡ στιγμὴ νὰ λάβῃ κι' αὐτὴ μέρος στὴ σκηνή.

Ἔκανε ἕνα βῆμα μπροστὰ καὶ εἶπε σ' εὔθυμο τόνο:

—Νομίζω ὅτι εἶμαι κι' ἐγὼ ἐδῶ! Μ' ἐχετε ξεχάσει καὶ οἱ δυό σας...

—Ναί, ἔχεις δίκηο, τῆς εἶπε ὁ Γαλθεράν, γελώντας κι' αὐτός. Φίλησε καὶ σὺ τὴν ἀνεψιά σου!

Ἡ Ἐλβίρα πλησίασε τὴν ἀνεψιά της καὶ τὴ φίλησε πολλὲς φορές.

Ἡ κοπέλλα εὐχαρίστησε τὴ θεία της γιὰ τὶς φιλοφρονήσεις της, μὲ γοητευτικὸ μειδίαμα.

Τὴν κύτταζε καὶ αὐτὴν μὲ ὅση περιέργεια ἐξέταζε πρὶν ἀπὸ λίγη ὥρα τὴ φυσιογνωμία τοῦ πατέρα της, γιατὶ καὶ ἡ θεία της τῆς ἦταν σχεδὸν ξένη. Ἤξερε μονάχα, ὅτι ὁ πατέρας της εἶχε μιὰ ἀδελφή, χωρὶς ὅμως νὰ θυμᾶται τὰ χαρακτηριστικά της.

Μὰ τώρα, ἦταν εὐτυχισμένη. Ἔζησε τόσα χρόνια χωρὶς οἰκογένεια. Καί, ξαφνικά, βρέθηκε σ' ἕνα θερμὸ καὶ πρόσχαρο περιβάλλον, ποὺ τὸ λαχταροῦσε τόσα χρόνια ἡ καρδιά της.

—Τὶ κρῖμα! εἶπε σὲ μιὰ στιγμὴ ὁ Γαλθεράν, διακόπτοντας μιὰ συζήτησι ποὺ εἶχαν ἀρχίσει γιὰ τὴ ζωὴ τῆς Μερσεντὲς στὴ Νάξο. Τί κρῖμα ποὺ δὲν θὰ προφτάσω νὰ χαρῶ τὴν κόρη μου! Τώρα ποὺ τὴν ξαναβρῆκα θὰ τὴ χάσω ἴσως γιὰ πάντα, ἀφοῦ θὰ παντρευθῇ!

ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ

Τὰ τελευταῖα αὐτὰ λόγια τοῦ Ἀσανυόλα ξαναφέραν απότομα τὴν Μερσεντὲς στὴν πραγματικότητα.

Μέσα στὴν παραζάλη ποὺ τὴν ἔπιασε ἀπ' τὴν ἀνέλπιστη ὑποδοχὴ ποὺ τῆς ἔκανε ὁ πατέρας της, λησμόνησε καὶ τὸν "Αγγελο καὶ γιὰ ποιὸ λόγο βρισκότανε στὴν Ἀθήνα.

Ἡ παρατήρησι, ὅμως, τοῦ πατέρα της τῆς ξαναθύμισε ὁ δυνατὸ τὴν κατάστασι.

Ἡ μορφὴ τοῦ Ἀγγέλου παρουσιάσθηκε καὶ πάλι μπροστά της, σὰν ἐμπόδιο ἀνάμεσα σ' αὐτὴν καὶ τὸν πατέρα της. Ξαναθυμήθηκε τὶς λεπτομέρειες τῆς ἔγγαμης ποὺ χώριζε τὶς δυὸ οἰκογένειες. Καὶ τὸ πιὸ τρομερὸ ἦταν ὅτι ἔπρεπε τώρα ν' ἀμυνθῇ καὶ ἐναντίον ἑνὸς ἄλλου κινδύνου: νὰ τὴν παντρέψῃ ὁ πατέρας της μὲ τὸν ἄντρα ποὺ τῆς εἶχε διαλέξει!

Ἦταν τόσο ἀλγεινὴ ἡ ἔκφρασι ποὺ πῆρε τὸ πρόσωπό της, ὥστε ἡ Ἐλβίρα πρόσεξε καὶ πα οαξενεύθηκε. Ὁ Γαλθεράν δὲν κατάλαβε τίποτα. Τριγύρνοῦσε στὸ δωμάτιο, μὲ σκυμμένο κεφάλι, μὲ τὰ χέρια πίσω ἀπ τὶς πλάτες. Τέλος, κάθησε σὲ μιὰ πολυθρόνα, ἀντίκρυ στὴν κόρη του.

—Καθὼς ξέρεις, Μερσεντές, συνέχισε, ἀποφάσισα νὰ σὲ παντρέψω μ' ἕνα καλὸ παλληκάρι. Θὰ τὸ γνωρίσῃς πολὺ σύντομα... Εἶμαι βέβαιος ὅτι θὰ σὲ κάνῃ εὐτυχισμένη... Ὅ,σο μεγάλη, ὅμως, κι' ἂν εἶναι ἡ χαρά μου ἐπειδὴ θὰ σὲ δῶ ἀποκατεστημένη, τὴ μετριάζει κάπως ἡ σκέψι ὅτι θὰ σὲ χωρίσω πολὺ σύντομα...

Καὶ πρόσθεσε γελώντας:

—Δὲν διστάζω νὰ σοῦ πῶ ὅτι, ἂν ἤξερα πὼς ἔχω τέτοια κόρη, δὲν θὰ βιαζόμουν νὰ τὴν παντρέψω...

Ἡ Μερσεντὲς ἐξακολουθοῦσε νὰ τὴν κυττάζῃ ἀμίλητη. Θανάσιμη ὠχρότητα χύθηκε στὸ πρόσωπό της. Τὰ χείλη της ἔτρεμαν νευρικά.

Σηκώθηκε ἀπ' τὴν πολυθρόνα της κι' ἔκανε μερικὰ βήματα πρὸς τὸ μέρος τοῦ πατέρα της, μὲ ἁπλωμένα τὰ χέρια, χωρὶς ἐκείνος ν' ἀντιληφθῇ τὴν ταραχή της.

Ἡ Ἐλβίρα, ὅμως, τὴν παρακολουθοῦσε μὲ μεγάλη πάντοτε προσοχή. Ἡ στάσις τῆς Μερσεντὲς, ἡ ἔκφρασι ποὺ πῆρε τὸ πρόσωπό της ὅταν ὁ πατέρας της τῆς μίλησε γιὰ γάμο, δὲν ξέφυγαν ἀπ' τὸ γυναικεῖο της μάτι.

—Δὲν εἶσαι εὐχαριστημένη; συνέχισε ὁ Γαλθεράν. Δὲν χαρεσαι ποὺ σοῦ βρῆκα ἄντρα καί, μάλιστα, ἕναν ἄντρα ποὺ θὰ λαχταρᾶσαν ὅλες οἱ ἀριστοκρατικὲς τῆς Ἀθήνας;

Ἐκείνη, εἶχε πάντοτε καρφωμένα τὰ βλέμματά της ἐπάνω του. Καὶ τὰ μάτια της φανέρωναν τέτοια ἄφωνη ἰκεσία, τέτοιο σπαραχτικὸ παράπονο, ὥστε ἡ Ἐλβίρα ἔνοιωσε τὴν καρδιά της νὰ σφίγγεται στὰ στήθη της.

"Εξαφνα, μιὰ λάμψι φωτισε τὸ μυαλό της. Εἶχε καταλάβει τὴν πραγματικὴ αἰφορμη τῆς ἀνεψιᾶς της. Ἡ λύπης της ἀπὸ τὴν ἀπόφασι τοῦ Μερσεντὲς θ' ἀγαποῦσε κάποιον ἄλλον! Δὲν μποροῦσε νὰ ἐξηγηθῇ διαφορετικὰ ἡ συμπεριφορά της, ἡ ἀπόγνωσι ποὺ διαβαζότανε στὸ πρόσωπό της.

Καὶ ἡ Ἐλβίρα χαμογέλασε.

"Οσο κι' ἂν τὴν πείραζε τὸ ὅτι ἡ ἀνεψιά της εἶχε ἤδη χαράξει σ' ἄλλον τὴν καρδιά της, ἐνῶ ὅλοι ἤθελαν νὰ γίνῃ τὸ συνοικέσιο μὲ τὸν Ζουὰν ντὲ Καντονέλια, δὲν μποροῦσε, σὰν γυναίκα, νὰ μὴ δοκιμασθῇ κάποια συγκίνησι βλέποντας τὴν ὡραία ἐκείνη κοπέλλα ἐρωτευμένη.

Στὸ μεταξύ, ἡ Μερσεντὲς εἶχε ἀναΐσει τὸ στόμα της, σὰ νὰ ἤταν ἕτοιμη νὰ πῇ κάτι. Δάγκωσε, ὅμως, σπασμωδικὰ τὰ χεῖλη της καὶ δὲν εἶπε τίποτα.

Ναί, ἤθελε νὰ φωνάξῃ στὸν πατέρα της:

«—Δὲν μπορῶ νὰ πάρω αὐτὸν ποὺ μοῦ διάλεξες, γιατὶ ἀνάπω ἄλλον! Μὴ μὲ κάνῃς δυστυχισμένη...!»

Τὴν συγκράτησε, ὡστόσο, ὁ φόβος ὅτι, ἂν ὁ πατέρας τῆς τὴ ρωτοῦσε νὰ μάθῃ ποιὸς ἦταν ὁ νέος ποὺ ἀγάπησε, θὰ ἦταν ὑποχρεωμένη νὰ τοῦ φανερώσῃ τ' ὄνομά του. Καὶ τότε, δὲν ὑπῆρχε ἀμφιβολία, ὅτι ἡ ἀγάπη ποὺ ἄρχισε νὰ νοιώθῃ γι' αὐτήν, θὰ παραχωροῦσε καὶ πάλι τὴ θέσι της στὴν παλιὰ ἀντιπάθεια — ἴσως καὶ σὲ κάτι χειρότερο...

Μὰ ἡ Μερσεντὲς δὲν ἤθελε νὰ χάσῃ τὸ πολύτιμο δῶρο,— τὴ στοργὴ τοῦ πατέρα της,— ποὺ τῆς εἶχε πέσει ἀνέλπιστα ἀπ' τὸν οὐρανό.

Ἐξ ἄλλου, τώρα ποὺ βεβαιώθηκε ὅτι ὁ πατέρας της εἶχε ἀλλάξει διαθέσεις ἀπέναντί της, ἄρχισε νὰ ἐλπίζῃ ὅτι θὰ μποροῦσε, ἴσως, μὲ τὸν καιρό, νὰ συγκινήσῃ τὴν καρδιά του καὶ νὰ τοῦ δώσῃ μὲ τρόπο νὰ καταλάβῃ πόσο παράλογο ἦταν τὸ μῖσος ποὺ τοὺς χώριζε ἀπ' τοὺς Καλοθέτους.

Οἱ σκέψεις αὐτὲς τὴν ἔκαναν νὰ μὴ ἐκδηλώσῃ τὰ πραγματικά της αἰσθήματα. Μὰ ἐπειδὴ δὲν μποροῦσε καὶ νὰ ὑποκριθῇ τὴ χαρούμενη, ἐξακολουθοῦσε νὰ βλέπῃ τὸν πατέρα της ἀκίνητη καὶ ἀμίλητη, σὰν μασμουρωμένη.

Τέλος, καὶ αὐτὸς ὁ Γαλθεράν πρόσεξε πόσο περίεργη ἦταν ἡ στάσι της.

—Δὲν φαίνεσαι καὶ πολὺ χαρούμενη ποὺ σοῦ βρῆκα σύζυγο, τῆς εἶπε.

— Τί μπορῶ νὰ πῶ ἐγώ, ἀφοῦ ἔλαβες τέτοια ἀπόφασι...

— Καὶ δὲν εἶσαι εὐχαριστημένη;

— Δὲν ξέρω...

Ὁ Ἀρανυόλα ἄρχισε νὰ γελᾶ.

—Καταλαβαίνω! εἶπε. Ντρέπεσαι! Ἔτσι εἶναι ὅλα τὰ κοπίτσια... Κάνουν πὼς δὲν θέλουν ν' ἀκούσουν τίποτα γιὰ γάμο, καὶ ὅμως, ἀπ' τὸ πρωῒ ὡς τὸ βράδυ δὲν σκέπτονται τίποτα ἄλλο... Ἔτσι δὲν εἶναι, Ἐλβίρα;

Ἡ ἀδελφή του ἔκανε μιὰ ἀόριστη κίνησι. Ἄλλου εἴδους πρόβλημα τὴν ἀπασχολοῦσε: ἡ βεβαιότητα ποὺ σχημάτιζε σιγά-σιγὰ ὅτι ἡ Μερσεντὲς ἀγαποῦσε ἤδη ἄλλον.

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: ἡ συνέχεια.

ΑΘΗΝΑ

Ζωντανὰ Κάντρα

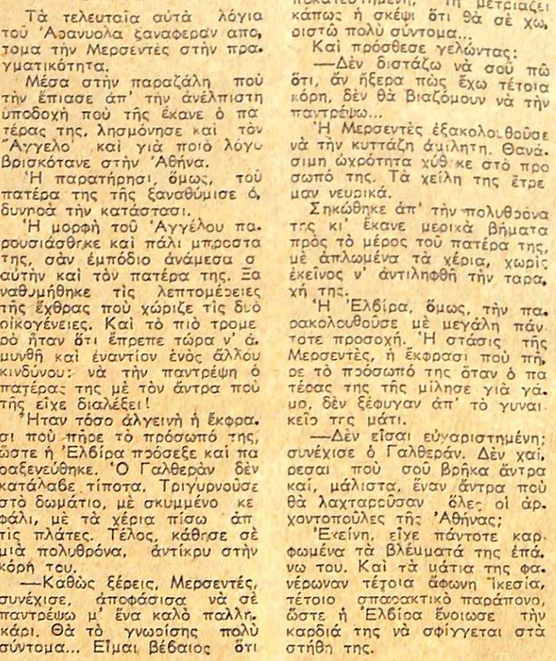

Μέλισσα

ΕΡΜΟΥ 21
ΤΗΛ. 23-861

Ἡ Μυρτὼ ἀπαντᾶ:

ΕΛΒΙΡΑ: Ἡ ἐπιστολή σας ἀργησε πολὺ νὰ φθάσῃ στὰ χέρια μου. Θὰ ἔπρεπε νὰ τὴ στείλετε ἀπ' εὐθείας στὸ περιοδικό. Ἔτσι δὲν πρόκειται νὰ σᾶς ὠφελήσω σὲ τίποτα καὶ λυποῦμαι πολὺ γι' αὐτό. Πάντως ἂν τυχὸν καὶ ἀποφασίσατε νὰ δωρήσετε τὴν κασετίνα σας κάνατε τὴν καλύτερη ἐκλογή.

ΜΕΞΙΚΑΝΑ: Εὐχαριστῶ θερμὰ γιὰ τὶς εὐχές σου καὶ σοῦ εὔχομαι κι' ἐγὼ ὁ καινούργιος χρόνος νὰ σοῦ φέρῃ ὅ,τι ἐπιθυμεῖς.

ΤΕΡΕΖΑ: Ἀγαπητὴ μου φίλη, ἐγὼ μὲν θὰ σοῦ δώσω μιὰ συμβουλή, ἐσὺ ὅμως πρέπει νὰ σκεφθῇς πολὺ πρὶν πάρῃς τὴν ἀπόφασί σου. Θὰ περιμένῃς νὰ δῇς ἂν πραγματικὰ θὰ σὲ ζητήσῃ καὶ τότε θ' ἀναμετρήσῃς τὰ αἰσθήματα καὶ τὶς ψυχικὲς δυνάμεις σου. Εἶναι τόσο δυνατὸ ποὺ νὰ σοῦ δίνῃ τὴν εὐτυχία, παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι δὲν θὰ ζῇς τὴν ζωὴ ποὺ σοῦ ἀρέσει; Θάζῃς τὴν ψυχική δύναμι νὰ μὴν ζηλέψῃς τὴ ζωὴ αὐτὴ κάπως ἀργότερα. Ἂν καταλάβαινες πὼς εἶσαι ἱκανὴ γι' αὐτὰ τότε νὰ πῇς τὸ ναί. Ἂν ἔχῃς ἐνδοιασμοὺς εἶναι προτιμότερο νὰ πονέσῃς λίγο τώρα παρὰ νὰ δημιουργήσῃς μιὰ δυστυχία ἀργότερα. Ἐκτὸς πιὰ κι' ἂν μπορέσῃς νὰ τὸν κάνῃς γ' ἀλλάξῃ τὴν ἀπόφασί του.

ΗΡΘΕΣ ΑΡΓΑ: Μὴ νομίζῃς πὼς εἶσαι μόνη, ἀγαπητή μου φίλη. Πολλές, πάρα πολλὲς γυναῖκες ἔχουν βρεθῇ μπροστὰ σ' ἕνα τέτοιο δίλημμα. Ἀλλὰ εἶναι κάτι ποὺ ἐξαρτᾶται ἀπὸ σένα γιὰ νὰ πάψῃ νὰ σὲ βασανίζῃ. Οἱ γυναῖκες τώρα ἔχουν δώσει μιὰ μάχη μὲ τὸν χρόνο καὶ τὴν ἔχουν κερδίσει ἀρκετὰ ἱκανοποιητικά. Ἂν τὸν ἀγαπᾶς πολὺ νὰ μὴ σκέπτεσαι καθόλου ἕνα τέτοιο πρᾶγμα. Ἀπὸ σένα ἐξαρτᾶται νὰ μὴ γίνῃ ἀντιληπτὸ ποτέ. Θὰ ξεχάσῃς τὴ διαφορὰ καὶ θὰ θυμᾶσαι πάντα πὼς ἔχεις τὴν ἴδια ὑποχρέωσι νὰ διατηρήσῃς τὸν ἑαυτό σου νέον κι' ὄμορφον ὅπως καὶ κάθε ἄλλη γυναίκα.

ΠΟΝΕΜΕΝΗ ΤΕΛΕΙΟΦΟΙΤΟΣ: Σχεδὸν κάθε κοπέλλα ἔχει κι' ἕνα πλατωνικὸ ἔρωτα στὴ ζωή της. Αὐτὸ ὅμως δὲν θὰ πῇ πὼς πρέπει νὰ ἐξακολουθήσῃ νὰ ζῇ μ' αὐτὸ τὸ ὄνειρο καὶ γ' ἀρνιέται τὴ ζωὴ καὶ τὶς χαρές της. Ἀφοῦ δὲν πρόκειται νὰ ξαναγυρίσῃ ποτέ, κι' ἂν ξαναγύριζε εἶναι δυνατὸν νὰ εἶναι ἡ καρδιά του ἐλεύθερη, ὅταν μάλιστα δὲν εἶχε καθόλου ἰδέα γιὰ τὴν ἀγάπη σας; Ἀφῆστε λοιπὸν τὶς φαντασιοπληξίες, ἀγαπητή μου φίλη, καὶ προσγειωθῆτε. Ἡ ζωὴ, δυστυχῶς, δὲν εἶναι ὄνειρο, γι' αὐτὸ δὲν πρέπει ν' ἀφίνουμε νὰ μας φεύγῃ ἡ εὐκαιρία μέσα ἀπὸ τὰ χέρια μας. Νὰ προσέξετε νὰ μὴ χάσετε κι' ἐσεῖς τὴν ἀγάπη τοῦ ἀνθρώπου ποὺ ἔχετε κοντά σας.

ΔΥΣΤΥΧΙΣΜΕΝΗ ΑΝΑΓΝΩΣΤΡΙΑ: Εὐχαριστῶ θερμὰ γιὰ τὶς εὐχές σου. Σοῦ εὔχομαι ἐγὼ ὁ καινούργιος χρόνος νὰ σοῦ φέρῃ ὅ,τι ποθεῖς. Πῆρες κανένα βιβλίο ἀπ' αὐτὰ ποὺ σοῦ ὑπέδειξα;

ΜΑΡΑΜΕΝΑ ΝΕΙΑΤΑ: Ἡ ἄγνοια τῆς κοινωνίας, τὴν δποίαν ὁμολογεῖς στὸ γράμμα σου, σ' ἔφερε στὴ θέσι ποὺ βρίσκεσαι. Τὸ λυπηρὸ εἶναι ὅτι δὲν εἶσαι μικρὴ γιὰ νάχῃς τὸ δικαιολογητικό τῆς ἀπειρίας. Μιὰ κοπέλλα 30 χρονῶν ἔχει τὴν στοιχειώδη λογικὴ νὰ σκεφθῇ καὶ νὰ ξεύρῃ ποῦ μπορεῖ νὰ τὴν ὁδηγήσῃ ἕνας σύνδεσμός της μ' ἕναν πανδρεμένον ἄνθρωπον. Ξεύρω πὼς θὰ σὲ πικράνω, ἀλλὰ πρέπει νὰ σοῦ πῶ πὼς ὁ κύριος αὐτὸς θέλει ἀκριβῶς νὰ ἐπωφεληθῇ ἀπὸ τὴν ἀπειρία σου αὐτή. Τὶς δικαιολογίες ποὺ σοῦ φέρνει μὴν τὶς πιστεύῃς. Εἶναι ὅλα ψέματα καὶ τὰ ἴδια λένε ὅλοι γιὰ νὰ γίνουν πιστευτοί καὶ νὰ προκαλέσουν τὸν οἶκτο μας. Εἶμαι βεβαία πὼς ὕστερα ἀπὸ λίγο θὰ κλαῖς ἀπελπισμένη γιὰ τὴν ἐγκατάλειψί του καὶ τὰ χαμένα νιάτα σου. Γι' αὐτὸ ἂν ἀγαπᾶς καὶ σέβεσαι τὸν ἑαυτό σου νὰ πάψῃς νὰ τὸν θλέπῃς ὅσο εἶναι ἀκόμα καιρὸς καὶ νὰ τὸν ξεχάσῃς ἀπὸ τὴ σκέψι σου. Εἶναι προτιμότερο νὰ ὑποφέρῃς λίγο τώρα παρὰ νὰ κλαῖς ἀνεπανόρθωτα ἀργότερα. Εἶναι δὲ ντροπὴ νὰ λὲς πὼς θ' αὐτοκτονήσῃς. Ἐσὺ ποὺ ἔμεινες ἀπὸ μικρὴ ὀρφανὴ καὶ ἀντιμετώπισες τόσες δυσκολίες. Κουράγιο λοιπόν. Ἀλλωστε ἂν σ' ἀγαπᾶ, ὅπως λεεῖ, μπορεῖ καὶ χωρὶς νὰ σὲ θλέπῃ νὰ τακτοποιήσῃ τὰ πάντα καὶ νὰ σὲ πανδρευθῇ. Ἀλλὰ μὴν τὸ περιμένῃς γιατὶ ἀμφιβάλλω ἂν σκέφθηκε ποτὲ τέτοιο πρᾶγμα.

ΑΙΜΙΛΙΑΝΗ: Μὲ συγκίνησε τὸ γράμμα σου καὶ ἡ κατάστασί σου. Δὲν πρέπει ὅμως νὰ αἰσθάνεσαι τὸν ἑαυτό σου μειωμένο γιὰ κάτι ποὺ δὲν φταίς ἐσύ. Ὁ τελευταῖος πόλεμος δημιούργησε πολλὲς τέτοιες τραγωδίες καὶ δὲν εἶσαι ἡ μόνη. Οὔτε καὶ ἡ ἀρρώστεια σου εἶναι τώρα θεραπευτή. Γι' αὐτὸ πρόσεξε τὴν ὑγεία σου καὶ τόνωσε ὅσο μπορεῖς περισότερο τὸ ἠθικό σου. Γιὰ τὴν ἄλλη ὑπόθεσι ποὺ μοῦ γράφεις νὰ περιμένῃς λίγο ἀκόμη στέλνοντας ἕνα γράμμα κάθε ἑβδομάδα. Ἂν δῆς πὼς πέρασε ἕνας μήνας χωρὶς νὰ πάρῃς ἀπάντησι νὰ σταματήσῃς. Μὴν τοῦ ζητήσῃς ἀμέσως πίσω φωτογραφίες καὶ γράμματα. Ἄφησε νὰ περάσῃ λίγος καιρός. Στὸ μέλλον νὰ εἶσαι πιὸ προσεκτικὴ στὶς φιλίες σου. Ἴσως θέβαια νὰ τὸ κάνῃ γιὰ νὰ σὲ δοκιμάσῃ πάλι, ἀλλὰ ὁμολογῶ πὼς δὲν μ' ἀρέσουν αὐτὲς οἱ δοκιμες. Θὰ χαρῶ πολὺ νὰ σὲ γνωρίσω καὶ προσωπικά. Τηλεφώνησε στὰ γραφεῖα τῆς «Γυναίκας» πότε θὰ περάσῃς γιὰ νὰ προσπαθήσω νὰ βρίσκωμαι ἐκεῖ. Σ' εὐχαριστῶ θερμὰ γιὰ τὶς εὐχές σου.

ΠΑΝΤΑ ΣΚΕΠΤΙΚΗ: Εὐχαριστῶ πολὺ γιὰ τὶς εὐχές σου. Δὲν εἶναι ἀκατάλληλη ἡ ἡλικία τοῦ νέου ποὺ μοῦ γράφεις. Θὰ σοῦ συνιστοῦσα ὅμως νὰ εἶσαι ἐπιφυλακτική, ἀφοῦ ἔχει τέτοιο χαρακτήρα γιὰ νὰ μὴ γίνῃς κι' ἐσὺ μιὰ ἀπὸ τὶς πολλὲς κατακτήσεις του. Νὰ τοῦ δείχνῃς συμπάθεια καὶ ἐνδιαφέρον μὲ τὴ στάσι σου, ἀλλὰ ὄχι πρόκλησι. Μόνο ἔτσι θὰ τὸν κάνῃς νὰ πάρῃ μιὰ ἀπόφασι, γιατὶ δὲν εἶναι τὸ θάρρος ποὺ τοῦ λείπει, ἀγαπητή μου. Νὰ εἶσαι δὲ θέβαια πὼς ὅταν σ' ἀγαπήσῃ πολὺ δὲν θὰ ὑπολογίσῃ καθόλου τὸ ζήτημα τῆς προίκας.

Κ. Μ. ΑΛΚΗΣΤΙΣ: Μὲ στενοχώρησε πολὺ τὸ γράμμα σου, ἀγαπητή μου φίλη. Γίνομαι πάντα ἔξω φρενῶν ὅταν βρίσκωμαι μπροστὰ σὲ μιὰ τέτοια περίπτωσι σὰν τὴ δική σου. Ἔκανες μεγάλο σφάλμα νὰ μὴν τοῦ πῇς τὴν ἀλήθεια ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμὴ καὶ ὑποδηποτε κι' ἂν θρισκόσουνα. Ἐμεῖς οἱ γυναῖκες εἴμαστε πάντα ρομαντικὲς κι' αὐτὸ εἶναι μιὰ ἀπὸ τὶς ἀδυναμίες μας. Φυσικὰ θὰ εὑρισκε ἄλλα ἐπιχειρήματα γιὰ νὰ ἀποφύγῃ τὶς εὐθύνες του, γιατὶ εἶναι φανερὸ πὼς θέλει νὰ τὶς ἀποφύγῃ. Λυπᾶμαι ποὺ σὲ πικραίνω, μὰ κανεὶς ἄνδρας ποὺ ἀγαπᾶ μιὰ γυναίκα δὲν τὴν ταπεινώνει ἔτσι καὶ κανεὶς τίμιος ἄνθρωπος δὲν φέρεται τόσο πρόστυχα σὲ μιὰ γυναίκα ὅσο κι' ἂν δὲν τὴν ἀγαπᾶ. Τὸ γράμμα σου τὸ θρίσκω καλό, Νὰ ἐξακολουθήσῃς τὴν ἴδια στάσι μπροστὰ στοὺς ἄλλους ἢ προκάλεσε μιὰ παρεξήγησι γιὰ νὰ τὸν περιφρονήσῃς μιὰ καὶ καλή, νὰ τοῦ ἐπιστρέψῃς δὲ καὶ τὸ τελευταῖο δῶρο του.

Π. Α. Ε. Πύργος: Λειτουργοῦν πέντε σχολὲς νοσοκόμων, οἱ ὁποῖες ὑπάγονται στὸ ὑπουργεῖο Κοινωνικῆς Προνοίας. Σ' ὡρισμένες ἀπ' αὐτὲς δέχονται ἀπὸ τὴν τάξι ποὺ εἶσθε σεῖς. Ἀπευθυνθῆτε σὲ κανένα πολιτευτὴ τῆς περιφερειας σας νὰ σᾶς βοηθήσῃ νὰ εἰσαχθῆτε.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΕΛΠΙΣ: Ὑπάρχουν πολλὲς ὑπηρεσίες στὴν Ἀθήνα στὶς ὁποῖες μπορεῖ νὰ ἐργασθῇ ὁ Ἀμερικανὸς φίλος σας, ἰδίως εἶναι πολὺ εὐκολότερο γι' αὐτὸ νὰ ,βρῇ μιὰ θέσι στὴν Ἀμερικανικὴ Ἀποστολή. Πρέπει ὅμως νὰ φροντίσῃ ὁ ἴδιος ἀπὸ ἐκεῖ. Ἂν δὲν ἔχῃ κανένα ἄλλον τρόπο ἂς ἀπευθυνθῇ στὸν «Ἑθνικὸν Κήρυκα τῆς Ν. Ὑόρκης», τὴν ἑλληνικὴ αὐτὴ ἐφημερίδα, ἡ ὁποία ἐξυπηρετεῖ πολὺ τοὺς ὁμογενεῖς, κι' ἐλπίζω νὰ τὸν βοηθήσῃ. Ἀφοῦ ὅμως πρόκειται γιὰ ἕνα ἐπιστήμονα, αὐτὸς πρέπει νάναι σὲ θέσι νὰ μπορῇ καὶ μόνος του νὰ ἀβρῇ τὸν τρόπο γιὰ νὰ ἐπιτύχῃ αὐτὸ ποὺ θέλετε.

ΑΠΟΓΟΗΤΕΥΜΕΝΗ: Ὡς αὐτὴ τὴ στιγμὴ ποὺ ἡ ὕλη φεύγει γιὰ τὸ τυπογραφεῖο δὲν πῆρα τὸ γράμμα ποὺ μοῦ ὑποσχέθηκες τηλεφωνικῶς. Λυποῦμαι πολὺ ποὺ δὲν μπορῶ ἔτσι νὰ σὲ βοηθήσω ὅσο θὰ ἤθελα. Πάντως σκέψου πολὺ πρὶν λάβῃς αὐτὴ τὴ σοβαρὴ ἀπόφασι, ἐκτὸς βέβαια κι' ἂν δὲν ἀγαπᾶς τὸν ἄνδρα σου, ὁπότε εἶναι ἡ μόνη λύσις. Πάντα στὴ διάθεσί σου.

Κ. Μ. ΑΛΚΗΣΤΙΣ: Πῆρα τὸ δεύτερο γράμμα σου τὴ στιγμὴ ποὺ ἔβαινα τὴν ὕλη μου. Δυστυχῶς, δὲν μοῦ ἀλλάζει τὴν ἰδέα ποὺ σοῦ γράφω γι' αὐτὸν παραπάνω. Σ' ἀγαποῦσε τόσο ὅσο γιὰ νὰ περνᾶ τὸν καιρό του. Τώρα ἀμως ποὺ ἤρθε ἡ στιγμὴ νὰ ἀντιμετώπιση στὶς εὐθύνες του δὲν θλέπει τὴν ὥρα πότε νὰ διακόψῃ. Καὶ τὸ κάνει πότε πρόστυχα, πότε εὐγενικά, ἀνάλογα μὲ τὴ στιγμή. Δυστυχῶς αὐτὴ εἶναι ἡ πικρὴ ἀλήθεια. Νὰ προσπαθήσῃς νὰ τὸν ξεχάσῃς μέσα ἀπὸ τὴν καρδιά σου καὶ νὰ τὸν θλέπῃς μ' ἀδιαφορία. Θὰ σταματήσῃς κάθε συζήτησι, ἐξέτασι κλπ. Νὰ ξανακερδίσῃς τὸν αὐτοσεβασμό σου καὶ τὴν ἀξιοπρέπειά σου, καὶ νάσαι θέβαια πὼς κι' ἐκεῖνος θὰ ἐκτιμήσῃ τὴ στάσι σου καὶ κάποτε θὰ μετανοιώσῃ, ἂν εἶναι ἄνθρωπος.

ΜΥΡΤΩ

Ἡ συντάκτις τῆς μόδας ἀπαντᾶ:

ΡΟΖΑΛΙΑ ΜΠΕΡΤΟΥ: Εὐχαριστοῦμε πολὺ γιὰ τὰ καλὰ σας λόγια καὶ γιὰ τὴν ἐμπιστοσύνη ποὺ μᾶς περιβάλλετε. Στὸ ἐρχόμενο Παράρτημά μας θὰ δώσουμε αὐτὸ ποὺ μᾶς ζητᾶτε καὶ θὰ φροντίσουμε νὰ εἶναι ἡ τελευταία λέξις τῆς μόδας. Τὰ διάφορα ἀξεσούαρ ποὺ ἔχετε εἶναι πολὺ τῆς μόδας καὶ πάνε μὲ ὁποιαδήποτε θραδυνὴ τουαλέτα. Μαζὶ μὲ τὸ πατρὸν θὰ σᾶς γράψουμε καὶ τὶς διάφορες λεπτομέρειες ποὺ μᾶς ζητᾶτε.

ΕΛΕΝΗ — ΝΑΝΑ, Καβάλα: Γιὰ τὸ ζήτημα τῆς γούνας στὰ παλτά σας, τὸ καταλληλότερο σχέδιο εἶναι τοῦ παλτοῦ ποὺ ἔχουμε δώσει στὸ Παράρτημά μας σὲ πατρὸν τοῦ τεύχους 74. Γιὰ τὴ ΝΑΝΑ θὰ εἶναι πολὺ ὡραῖο τὸ μοντέλο τοῦ τεύχους 72 στὴ σελίδα 8. Νὰ τὸ φτιάξῃ σὲ χρῶμα μπλὲ-ντὲ-νουϊ στὴν ἴδια ποιότητα ὑφάσματος μὲ τοῦ μοντέλου. Τὸ ἐπάνω μὲ τὰ τρουὰ-κὰρ μανίκια εἶναι ξεχωριστὸ καὶ τὸ ντραπάριασμα κουμπώνει στὴν πλάτη. Τὸ ἐπάνω τοῦ φουστανιοῦ εἶναι στραπλέ. Γιὰ σᾶς ΕΛΕΝΗ πολὺ ὡραῖο εἶναι τὸ μοντέλο τοῦ ἰδίου τεύχους τῆς σελίδος 51. Νὰ τὸ κάνετε στοὺς ἴδιους χρωματισμοὺς καὶ ποιότητα ὅπως τὸ μοντέλο.

ΚΥΚΛΑΜΕΝΟ, Πύργος Ἠλείας: Εὐχαριστοῦμε γιὰ τὰ τόσα καλά σας λόγια. Δυστυχῶς, τὶς συμβουλὲς ποὺ μοῦ ζητᾶτε τώρα ποιὰ θὰ σᾶς χρησιμεύσουν, γιατὶ τὸ γράμμα σας ἔφθασε στὰ χέρια μου πολὺ ἀργά, λόγῳ τοῦ ὅτι τὸ εἴχατε στείλει στὴ διεύθυνσι τοῦ Διακοσμητοῦ. Ἄλλη φορὰ ν' ἀπευθύνετε τὰ γράμματά σας στὴ διεύθυνσι τῶν γραφείων τοῦ περιοδικοῦ, Σανταρόζα 1.

ΜΙΑ ΓΥΝΑΙΚΑ: Τὸ γράμμα σας, δυστυχῶς, ἐλήφθη πολὺ ἀργά. Ἐν τῷ μεταξὺ ἀσφαλῶς θὰ ἔχετε τακτοποιηθῆ. Ἂν ὅμως ἐξακολουθῆτε νὰ ἐνδιαφέρεσθε, γράψετέ μας τὴ διεύθυνσί σας νὰ σᾶς ἀ

ΣΥΝΤΑΓΕΣ ΓΙΑ ΤΗ ΜΑΓΕΙΡΙΚΗ

ΧΕΙΜΩΝΙΑΤΙΚΗ ΣΑΛΑΤΑ

Υλικά:

1 μικρὸ κουνουπίδι.
1 κουτὶ ἀρακὰ
Μερικὰ καρότα βρασμένα
Μερικὲς πατάτες βρασμένες
Λαδόξυδο ἢ μαγιονέζα
Μαϊντανό.

Ἐκτέλεσις:

Βράζετε τὸ κουνουπίδι καὶ τὸ χωρίζετε σὲ κομματάκια ποὺ τοποθετεῖτε μέσα σὲ πιατέλα, ὅπως φαίνεται στὴν εἰκόνα. Βάζετε κατόπιν στὸ κέντρο τὰ ὑπόλοιπα λαχανικά, γαρνίρετε τὴ σαλάτα μὲ κλωναράκια μαϊντανοῦ καὶ ρίχνετε ἐπάνω λαδόξυδο ἢ μαγιονέζα

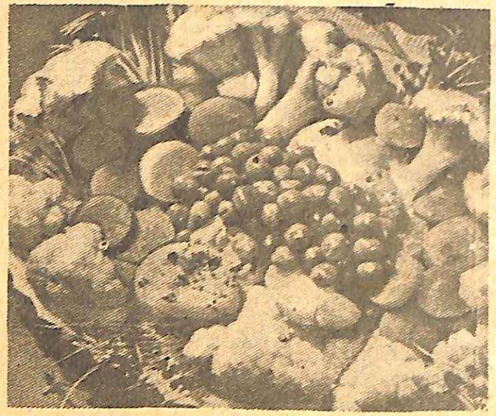

ΠΑΣΤΙΤΣΙΟ ΜΑΚΑΡΟΝΙΑ ΜΕ ΠΙΤΣΟΥΝΙΑ

(ΙΤΑΛΙΚΗ ΣΥΝΤΑΓΗ)

Γιὰ ἕνα ὡραῖο παστίτσιο γιὰ 6 ἄτομα θὰ χρειασθῆτε τὰ ἑξῆς ὑλικά:

3 περιστέρια. Βούτυρο.
½ κρεμμύδι φιλοκομμένο
½ καρότο φιλοκομμένο.
1 κλωνάρι σέλινο φιλοκομμένο.
Ἁλάτι καὶ πιπέρι.
½ κουταλιὰ σούπας ἀλεύρι.
½ ποτηράκι κρασί.
100 δράμια μακαρόνια.
100 δράμια ἀλεύρι.
60 δράμια μαγειρ. λίπος Φυτίνη
Ἐλάχιστο λάδι.
½ ποτήρι περίπου νερό.
Παρμεζάνα. Σάλτσα μπεσαμέλ.

Ἐκτέλεσις:

Καθαρίζετε τὰ περιστέρια καὶ τὰ χωρίζετε σὲ τέσσερα κομμάτια. Τὰ πλένετε καλὰ καὶ τὰ σκουπίζετε μὲ μιὰ πετσέτα.

Ρίχνετε σὲ κατσαρόλα 2 κουταλιὲς γεμάτες βούτυρο, τὸ κρεμμύδι, τὸ καρότο καὶ τὸ σέλινο. Ἀφίνετε νὰ σιγοψηθοῦν μὲ τὸ βούτυρο καὶ κατόπιν προσθέτετε τὰ περιστέρια καὶ ἀνάλογο ἁλάτι καὶ πιπέρι. Ὅταν κοκκινίσουν, τὰ πασπαλίζετε μὲ τὸ ἀλεύρι, τ' ἀνακατώνετε καὶ ρίχνετε τὸ κρασί. Μόλις ἐξατμισθῆ, τὰ καλύπτετε μὲ νερὸ βρόζον, σκεπάζετε τὴν κατσαρόλα καὶ τὰ σιγοβράζετε ἐπὶ 30 λεπτά, ἢ καὶ περισσότερο, ὥστε νὰ βράσουν καὶ νὰ συμπυκνωθῆ ἀρκετὰ ἡ σάλτσα των.

Ἐν τῷ μεταξὺ κόβετε τὰ μακαρόνια καὶ τὰ βράζετε σὲ ἁλατισμένο νερό. Ἑτοιμάζετε δὲ ταυτοχρόνως τὴ ζύμη ποὺ θὰ χρησιμοποιηθῆ γιὰ νὰ περιβάλη τὸ παστίτσιο.

Ἡ ζύμη: Κοσκινίζετε τὸ ἀλεύρι καὶ τὸ ἁλάτι μέσα σὲ λεκάνη. Ρίχνετε τὸ λίπος καὶ τὴν τρίβετε γρήγορα μὲ τὴν ἄκρη τῶν δαχτύλων. Ρίχνετε τόσο νερὸ κρύο, ὅσο χρειάζεται γιὰ νὰ γίνη ἡ ζύμη μάλλον σφικτή. Τὴν πλάθετε σὲ μιὰ σφαῖρα καὶ ἀφίνετε νὰ σταθῆ σκεπασμένη, τὸ λιγώτερο ½ ὥρα.

Στραγγίζετε τὰ μακαρόνια καὶ τὰ ἀναμιγνύετε μὲ τὴ σάλτσα τῶν περιστεριῶν (προσθέτετε ἐπίσης, ἐὰν θέλετε, καὶ τὰ ἐντόσθιά των, ἀφοῦ τὰ κοκκινίσετε μὲ λίγο βούτυρο καὶ τὰ βράσετε γωνιστὰ μὲ λίγο νερὸ ἢ ζωμὸ) μὲ 35 δράμια βούτυρο καὶ ἀρκετὴ παρμεζάνα τριμμένη.

Τ' ἀφίνετε ὅλα τὰ κρινάσουν καὶ τελειώνετε τὸ παστίτσια ὡς ἑξῆς:

Βουτυρώνετε ἕνα ταψὶ διαμέτρου περίπου 26 ἑκατ. καὶ χωρίζετε τὴ ζύμη σὲ δύο μέρη, τὸ ἕνα λίγο μεγαλύτερο ἀπὸ τ' ἄλλο, Τ' ἀνοίγετε μὲ τὸν πλάστη καὶ μὲ τὸ ἕνα ἐπενδύετε τὸν πυθμένα καὶ τὰ πλάγια τοῦ ταψιοῦ. Στρώνετε μέσα τὰ μισὰ μακαρόνια καὶ βάζετε ἐπάνω τὰ 12 κομμάτια τῶν περιστεριῶν, ἐνῶ τὰ πιέζετε ἐλαφρά. Τὰ καλύπτετε μὲ τὰ ὑπόλοιπα μακαρόνια καὶ ρίχνετε ἐπάνω σάλτσα μπεσαμέλ μάλλον ἀραιὴ καὶ χλιαρὴ ποὺ ἑτοιμάζετε μὲ δύο κουταλιὲς βούτυρο, 1 κουταλιὰ ἀλεύρι, ἐλάχιστο ἁλάτι καὶ 1 ποτήρι νεροῦ γάλα. Ἁπλώνετε τὴ μπεσαμὲλ μὲ τὴ λάμα τοῦ μαχαιριοῦ γιὰ νὰ εἰσχωρήση στὰ ἐνδιάμεσα καὶ τέλος, ἁπλώνετε ἐπάνω τὸ δεύτερο φύλλο ζύμης. Ἑνώνετε τὶς ἄκρες τριγύρω καὶ κόβετε τὴ ζύμη ποὺ ἐξέχει γιὰ νὰ δώσετε στὸ παστίτσιο σχῆμα κανονικό. Ἀλείφετε τὴν ἐπιφάνεια μὲ αὐγὸ ἢ μὲ γάλα ἑβαπορέ, ἢ μὲ ἀσπράδι αὐγοῦ καὶ τὸ ψήνετε σὲ δυνατὸ φοῦρνο (400 βαθμοὶ Φαρενάϊτ) ἐπὶ ½ ὥρα περίπου, ἢ ἕως ὅτου ἡ κρούστα στὴν ἐπιφάνεια γίνη χρυσόξανθη. Τὸ σερβίρετε ζεστό.

Σ η μ.: Εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ ὡραιότερα παστίτσια ποὺ συνηθίζουν οἱ Ἰταλίδες νοικοκυρὲς ὅταν ἔχουν γιορτή. Βέβαια, ὅπως καταλαβαίνει κανείς, τὰ περιστέρια μποροῦν νὰ ἀντικατασταθοῦν μὲ κοτόπουλο, ἀρνάκι γάλακτος ἢ καὶ μὲ κιμά. Ὁπωσδήποτε ἀξίζει τὸν κόπο.

★

ΜΙΚΡΑ ΣΑΝΤΟΥΙΤΣ ΜΕ ΓΑΡΙΔΕΣ

Υλικά:

1 φλυτζ. τσαγιοῦ γαρίδες βρασμένες ἢ τοῦ κουτιοῦ.
2 αὐγὰ βρασμένα καὶ ψιλοκομμένα.
1 κουταλ. τσαγιοῦ χυμὸ λεμονιοῦ.
2 κουταλιὲς σούπας ψιλοκομ. κρεμμύδι.
2 κουταλιὲς σούπας μαγιονέζα.
Ἄσπρο καὶ σταρένιο ψωμί.
Βούτυρο φρέσκο, ἢ μαργαρίνη Βιτάμ.

Ἐκτέλεσις:

Ψιλοκόβετε τὶς γαρίδες καὶ προσθέτετε τὰ ὑπόλοιπα ὑλικὰ ἐκτὸς ἀπὸ τὸ ψωμὶ καὶ τὸ βούτυρο. Κόβετε 36 μικροὺς δίσκους διαμέτρου 4½ ἑκατοστῶν περίπου ἀπὸ λεπτὲς φέτες ἄσπρου ψωμιοῦ. Κόβετε ἰσάριθμους δίσκους ἀπὸ φέτες σταρένιου ψωμιοῦ. Ἀλείφετε τὰ ἄσπρα στρογγυλὰ φετάκια μὲ βούτυρο ἢ βιτὰμ καὶ ἁπλώνετε ἐπάνω στὰ μαῦρα τὸ μίγμα τῶν γαρίδων. Τὰ ἑνώνετε δύο-δύο, ἕνα ἄσπρο μ' ἕνα σιταρένιο.

ΛΑΧΑΝΟΝΤΟΛΜΑΔΕΣ

Υλικά:

1 μεγάλο λάχανο.
200 δράμια κιμά.
2 κουταλ. τσαγιοῦ ἁλάτι.
½ κουταλ. τσαγιοῦ πιπέρι.
1½ φλυτζάνι τσαγιοῦ βρασμένο ρύζι.
1 φλυτζ. τσαγιοῦ γαλα.
½ φλυτζάνι τσαγιοῦ μαγ. λίπος Φυτίνη.
2 φλυτζ. τσαγιοῦ νερὸ βραστό.

Ἐκτέλεσις:

Βυθίζετε τὰ φύλλα τοῦ λάχανου σὲ βράζον νερό. Τὰ βάζετε ἐπάνω σὲ πετσέτα καθαρὴ γιὰ νὰ στραγγίσουν. Ἀφίνετε στὴν καρδιὰ τοῦ λάχανου μερικὰ φύλλα καὶ τὴ βυθίζετε ὁλόκληρη στὸ βράζον νερό. Τὴ στραγγίζετε.

Ἑτοιμάζετε τὴ γέμισι: Ἀναμιγνύετε τὸν κιμά, ἁλάτι, πιπέρι, τὸ βρασμένο ρύζι καὶ τὸ γάλα. Κατόπιν ἀφαιρεῖτε τὰ χυνδρὰ κοτσάνια ἀπὸ τὰ φύλλα τοῦ λάχανου καὶ βάζετε ἐπάνω σὲ κάθε φύλλο μία κουταλιὰ σούπας γέμισι. Τὸ τυλίγετε μὲ προσοχὴ γιὰ νὰ κλεισθῆ ἡ γέμισι μέσα. Τοποθετεῖτε τοὺς ντολμάδες στὴ σειρὰ μέσα στὴν κατσαρόλα. Ἐὰν σᾶς περισσεύη γέμισι, τότε γεμίζετε καὶ τὴν καρδιὰ τοῦ λάχανου ὡς ἑξῆς: Τὴν ἀνοίγετε μὲ προσοχὴ καὶ βάζετε στὸ κέντρο μιὰ κουταλιὰ γέμισι. Κατόπιν κλείνετε τὴ γέμισι μὲ τὰ γύρω φυλλαράκια καὶ σὲ κάθε ἑπόμενο φύλλο βάζετε ἀπὸ λίγη νέμισι καὶ τὸ κλείνετε. Ἔτσι θὰ γίνη ἡ καρδιὰ σὰν ἕνα λαχανάκι ὁλόκληρο. Τὸ βάζετε μέσα στὸ κέντρο τῆς κατσαρόλας καὶ τοποθετεῖτε τριγύρω τοὺς ντολμάδες γιὰ νὰ μὴν ἀνοίξη ὅταν βράζη. Ρίχνετε τὴ φυτίνη, τὸ ζεστὸ νερό, λίγο ἀκόμη ἁλάτι καὶ πιπέρι. Σιγοβράζετε τὸ φαγητὸ ἐπὶ 1 ½ ὥρα.

Βγάζετε τοὺς ντολμάδες σὲ πιατέλα καὶ «δένετε» τὸ ζουμὶ των μὲ μία κουταλιὰ τῆς σούπας κὸρν-φλάουρ. Προσθέτετε δύο κρόκους αὐγῶν καὶ τὸ χυμὸ ἑνὸς λεμονιοῦ. Ἢ κάνετε μιὰ ὡραία σάλτσα ὡς ἑξῆς: Μετράτε τὸ ζουμὶ τοῦ φαγητοῦ καί, ἐὰν δὲν εἶναι δύο φλυτζάνια τσαγιοῦ, τὸ συμπληρώνετε μὲ γάλα, νερὸ ἢ μὲ ζωμὸ ἀπὸ λαχανικά. Κατόπιν ρίχνετε σὲ μικρὴ κατσαρόλα 2 κουταλιὲς σούπας (κοφτὲς) ἀλεύρι καὶ 2 κουταλιὲς σούπας βούτυρο. Ὅταν τὸ μίγμα ξανθήνη λίγο, τὸ ἀποσύρετε ἀπὸ τὴ φωτιὰ καὶ ρίχνετε λίγο-λίγο τὸ ὑγρό. Ἀνακατώνετε διαρκῶς τὴ σάλτσα σὲ χαμηλὴ φωτιά, ἕως ὅτου πήξη λίγο καὶ γίνη λεία. Κατόπιν χτυπᾶτε μέσα σὲ μπόλ ἕνα ἢ δύο κρόκους αὐγῶν μὲ τὸ χυμὸ ἑνὸς λεμονιοῦ. Ρίχνετε μέσα, λίγη-λίγη, τὴ σάλτσα ζεστὴ ἐνῶ ἀνακατεύετε διαρκῶς. Τὴ σερβίρετε μὲ τοὺς ντολμάδες. Γαρνίρετε τὸ πιάτο μὲ μαϊντανὸ ψιλοκομμένο.

Σ η μ.: Ἐὰν δὲν πρόκειται νὰ σερβίρετε τὸ φαγητὸ ἀμέσως, διατηρεῖτε τοὺς ντολμάδες ζεστούς, τοποθετώντας τὴν πιατέλα ἐπάνω ἀπὸ βράζον νερό. Διατηρεῖτε ἐπίσης τὴ σάλτσα ζεστὴ σὲ μπαὶν-μαρί.

★

ΒΟΔΙΝΟ ΒΡΑΣΤΟ ΜΕ ΣΑΛΤΣΑ ΜΟΥΣΤΑΡΔΑΣ

Κόβετε τὸ βρασμένο κρέας σὲ λεπτὲς φέτες καὶ τὸ ζεσταίνετε σὲ τηγάνι μὲ λίγο βούτυρο. Τὸ πασπαλίζετε μὲ ἁλάτι καὶ πιπέρι.

Κατόπιν βάζετε τὶς φέτες τοῦ κρέατος σὲ πιατέλα ζεστὴ καὶ τὶς πασπαλίζετε μὲ μαϊντανὸ ψιλοκομμένο. Τότε προσθέτετε στὸ βούτυρο ποὺ ἔχει μείνει στὸ τηγάνι 2 ἕως 3 κουταλιὲς σούπας ξύδι καὶ βράζετε τὴ σάλτσα ἐπὶ 1 λεπτό. Τὴν ἀποσύρετε ἀπὸ τὴ φωτιὰ καὶ λυώνετε μέσα 1 κουταλιὰ σούπας μουστάρδα ἕτοιμη. Τὴ ρίχνετε ἐπάνω στὸ κρέας.

ΚΑΙ ΤΗ ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΙΚΗ

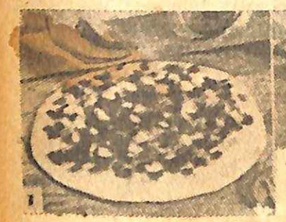

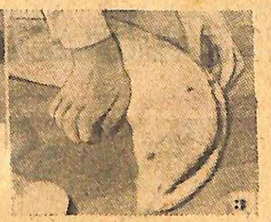

"ΣΤΟΛΕΝ,,

(Γερμανικὴ συνταγή)

Υλικά:

1 φλυτζ. τσαγιοῦ γάλα χλιαρο.
1½ φλυτζ. τσαγιοῦ ζάχαρη.
1 κουταλ. τσαγιοῦ (κοφτὸ) ἁλάτι.
5 δράμια μαγιὰ μπύρας.
2 αὐγά.
½ φλυτζ. τσαγιοῦ φυτίνη λυωμένη.
4½ ἕως 5 φλυτζ. τσαγιοῦ ἀλεύρι.
½ φλυτζ. τσαγιοῦ ἀμύγδαλα.
½ » » φρουῒ - κλασὲ (κίτρο καὶ κεράσι).

Ἐκτέλεσις:

Ἀναμιγνύετε τὸ γάλα, τὴ ζάχαρη καὶ τὸ ἁλάτι. Λυώνετε μέσα στὸ μίγμα τὴ μαγιά. Προσθέτετε τὰ αὐγὰ καὶ τὴ φυτίνη καὶ στὸ τέλος ρίχνετε τὸ ἀλεύρι. Ἀνακατώνετε στὴν ἀρχὴ μὲ κουτάλι, κατόπιν μὲ τὸ χέρι.

Ρίχνετε τὸ ἀλεύρι σὲ δύο δόσεις χρησιμοποιώντας ὅσο χρειάζεται γιὰ νὰ γίνη ἡ ζύμη μαλακή. Τὴ ζυμώνετε γιὰ ν' ἀποκτήση ἐλαστικότητα, τὴ σκεπάζετε καὶ ἀφίνετε νὰ σταθῆ σὲ χλιαρὸ μέρος ἕως ὅτου διπλασιασθῆ σὲ ὄγκο (περίπου 1½ ὥρα). Κατόπιν τὴν ξαναζυμώνετε καὶ ἀφίνετε νὰ σταθῆ σκεπασμένη ἕως ὅτου φουσκώση γιὰ δεύτερη φορά. Τότε πλάθετε τὸ «στόλεν»:

Εἰκόνα 1. Πλαταίνετε τὴ ζύμη μὲ τὶς παλάμες σας καὶ σκορπᾶτε ἐπάνω τὰ μύγδαλα, ἀφοῦ τὰ καθαρίσετε καὶ τὰ κόψετε καθὼς καὶ τὰ φρουῒ-γκλασὲ χονδροκομμένα.

Εἰκόνα 2. Ζυμώνετε μέσα στὴ ζύμη τὰ φρούτα.

Εἰκόνα 3. Πλαταίνετε τὴ ζύμη μὲ τὶς παλάμες καὶ τῆς δίνετε σχῆμα ὀβάλ περίπου 20Χ30 ἑκατ. Τὴν ἀλείφετε μὲ βούτυρο καὶ τὴ διπλώνετε στὰ δύο ἀπὸ τὴ μακρύτερη πλευρά. Τῆς δίνετε σχῆμα μισοφέγγαρου καὶ πιέζετε τὴ διπλωμένη ἄκρη καλὰ γιὰ νὰ μὴν ἀνοίξη.

Βάζετε τὸ «Στόλεν» σὲ βουτυρωμένο ταψὶ καὶ ἀλείφετε τὴν ἐπιφάνεια μὲ βούτυρο. Ἀφίνετε νὰ σταθῆ σὲ χλιαρὸ μέρος ἕως ὅτου διπλασιασθῆ σὲ ὄγκο (περίπου 35 ἕως 45 λεπτά). Τὸ ψήνετε σὲ μέτριο φοῦρνο (375 βαθμοὶ Φαρενάϊτ) 30 ἕως 35 λεπτά.

Τὸ γαρνίρισμα:

Γκλασάρετε τὸ «στόλεν» ἐνῶ εἶναι ἀκόμη ζεστὸ ὡς ἑξῆς:

Ἀναμιγνύετε 1 φλυτζάνι τσαγιοῦ κοσκινισμένη ζάχαρη (ἄχνη) μὲ 1 ἕως 2 κουταλιὲς σούπας ζεστὸ γάλα, ἢ νερὸ καὶ μὲ 1 χαρτάκι βανίλια, ἢ μὲ λίγο χυμὸ λεμονιοῦ καὶ λίγο φλοιὸ τριμμένο.

Ἁπλώνετε τὸ γκλάσο στὴν ἐπιφάνεια τοῦ «στόλεν» καί, πρὶν αὐτὸ στερεοποιηθῆ, σκορπᾶτε ἐπάνω ἀμύγδαλα ψημένα καὶ χωρισμένα στὰ δύο, καθὼς καὶ κομματάκια ἀπὸ φρουῒ-γκλασέ.

ΠΟΥΤΙΓΚΑ ΜΕ ΡΥΖΙ

Υλικά:

1½ φλυτζ. τσαγιοῦ ρύζι.
4 φλυτζ. τσαγιοῦ γάλα.
Βανίλια.
4 κρόκοι αὐγῶν.
4 κουταλ. σούπας λυωμένο βούτυρο
2)3 φλυτζ. τσαγιοῦ ζάχαρη.

Ἐκτέλεσις:

Πλένετε τὸ ρύζι καὶ τὸ ρίχνετε σὲ βράζον νερό. Ἀφίνετε νὰ βράση τρία λεπτὰ καὶ τὸ στραγγίζετε.

Ἀναμιγνύετε τὸ ρύζι μὲ τὸ γάλα καὶ τὴ βανίλια. Ρίχνετε τὸ μίγμα μέσα σ' ἕνα σκεῦος ποὺ νὰ ἔχη καπάκι, τὸ σκεπάζετε καὶ τὸ ψήνετε σὲ φοῦρνο ἐπὶ 45 λεπτὰ ἕως μία ὥρα, χωρὶς νὰ τὸ ἀνακατώσετε, ἢ ἕως ὅτου τὸ ρύζι σχεδὸν στεγνώση.

Χτυπᾶτε τοὺς κρόκους τῶν αὐγῶν καὶ προσθέτετε τὴ ζάχαρη καὶ τὸ βούτυρο. Ρίχνετε τὸ μίγμα στὸ ρύζι, ἐνῶ ἀνακατώνετε μ' ἕνα πηρούνι.

Κατόπιν ἑτοιμάζετε σιρόπι-καραμέλα: Βάζετε ½ φλυτζάνι τσαγιοῦ ζάχαρη μέσα σὲ φόρμα μακρόστενη ἢ σὲ φόρμα στρογγυλή. Τὴν τοποθετεῖτε σὲ χαμηλὴ φωτιὰ ἕως ὅτου ἡ ζάχαρη λυώση καὶ τὸ σιρόπι γίνη χρυσόξανθο. Σηκώνετε τὴ φόρμα ἀπ' ὅλες τὶς πλευρὲς γιὰ νὰ καλυφθοῦν μὲ τὸ σιρόπι ὁ πυθμένας καὶ τὰ πλάγια. Τότε ρίχνετε μέσα τὸ ρύζι.

Βάζετε τὴ φόρμα μέσα σ' ἕνα μεγαλύτερο σκεῦος μισογεμισμένο μὲ νερὸ ζεστὸ καὶ ψήνετε τὴν πουτίγκα σὲ μέτριο φοῦρνο (350 βαθμοὶ Φαρενάϊτ) ἐπὶ 30 λεπτά. Τὴν κρυώνετε μέσα στὴ φόρμα, κατόπιν τὴν ξεφορμάρετε καὶ τὴ σερβίρετε μὲ κρέμα σαντιγὺ ἢ μὲ σιρόπι-καραμέλα (Μερίδες 6).

★

«ΜΠΡΙΟΣ ΜΟΥΣΛΙΝ»

Κοσκινίζετε καὶ ζυγίζετε 160 δράμια ἀλεύρι. Χωρίζετε τὸ 1)4 καὶ τὸ ἀναμιγνύετε μὲ 7 δράμια μαγιὰ μπύρας, ἀφοῦ τὴ λυώσετε σὲ ½ φλυτζάνι τσαγιοῦ νερό. Βάζετε τὸ ζυμάρι σὲ χλιαρὸ μέρος ἕως ὅτου διπλασιασθῆ σὲ ὄγκο.

Ἀναμιγνύετε τὸ ὑπόλοιπο ἀλεύρι μὲ:

75 δράμια βούτυρο.
1 κουταλάκι τσαγιοῦ ἁλάτι.
½ φλυτζ. τσαγιοῦ ζάχαρη.

Προσθέτετε κατόπιν ἕνα-ἕνα 5 αὐγὰ ὁλόκληρα καὶ τὴ μαγιὰ καὶ δουλεύετε καλὰ τὴ ζύμη. Τὴν τοποθετεῖτε σὲ χλιαρὸ μέρος ἕως ὅτου διπλασιασθῆ σὲ ὄγκο. Τότε τὴν ξαναζυμώνετε, προσθέτοντας 1 ποτηράκι κρασιοῦ χλιαρὸ γάλα καὶ τὴ βάζετε σὲ μιὰ μεγάλη φόρμα βουτυρωμένη. (Ἡ ζύμη πρέπει νὰ φθάνη ἕως τὸ μισὸ ὕψος τῆς φόρμας, ὥστε ὅταν θὰ φουσκώση νὰ φθάση ἕως τὸ χεῖλος). Τὴ σκεπάζετε καὶ ἀφίνετε νὰ σταθῆ σὲ χλιαρὸ μέρος ἕως ὅτου διπλασιασθῆ σὲ ὄγκο. Χαράζετε σταυρωτὰ τὴν ἐπιφάνεια μὲ κοφτερὸ μαχαίρι καὶ τὴν ψήνετε σὲ μέτριο φοῦρνο 40 ἕως 45 λεπτά.

ΚΙΤΡΟ ΓΛΥΚΟ

Υλικά:

200 δράμια κίτρο καθαρισμένο
1 ὁκὰ ζάχαρη.
100 δράμια γλυκόζη ἢ χυμὸ λεμονιοῦ.

Ἐκτέλεσις:

Ἀφαιρεῖτε τὸ κίτρινο μέρος τοῦ φλοιοῦ μ' ἕνα κοφτερὸ μαχαιράκι καὶ κόβετε τὸ κίτρο στὰ τέσσερα. Ἀφαιρεῖτε καὶ τὸ ἐσωτερικὸ καὶ κόβετε τὸ φλοιὸ σὲ μεγάλα τετράγωνα κομμάτια.

Βράζετε τὸ κίτρο ἕως ὅτου μαλακώση καὶ τὸ στραγγίζετε. Τὸ καλύπτετε μὲ κρύο νερὸ καὶ ἀφίνετε νὰ σταθῆ τὸ λιγώτερο 12 ὧρες, ἀλλάζοντας τὸ νερὸ συχνά, κατὰ τὸ διάστημα αὐτό. Κατόπιν τὸ στραγγίζετε καὶ τὸ ἁπλώνετε σὲ μιὰ πετσέτα.

Βάζετε σὲ κατσαρόλα 300 δράμια ζάχαρη καὶ 150 δράμια νερό. Βράζετε τὸ σιρόπι ἐπὶ 5 λεπτὰ καὶ τότε ρίχνετε μέσα τὸ κίτρο. Τὸ βράζετε μερικὰ λεπτὰ καὶ τὸ κατεβάζετε ἀπὸ τὴ φωτιά. Ρίχνετε μέσα τὴν ὑπόλοιπη ζάχαρη καὶ ἀφίνετε τὸ γλυκὸ νὰ σταθῆ ἕως τὴν ἑπομένη. Τότε τὸ ξαναβράζετε μερικὰ λεπτὰ καὶ ἀφίνετε νὰ σταθῆ σκεπασμένο 24 ὧρες. Τέλος ρίχνετε τὴ γλυκόζη καὶ τὸ βράζετε ἕως ὅτου τὸ σιρόπι του «δέση».

Σ η μ.: Ἀντικαθιστᾶτε, ἐὰν θέλετε, τὴ γλυκόζη μὲ χυμὸ λεμονιοῦ.

Ρίχνετε τὴ γλυκόζη ἢ τὸ χυμὸ λεμονιοῦ πάντα στὸ τέλος.

★

ΓΑΛΛΙΚΕΣ ΦΡΥΓΑΝΙΕΣ

Υλικά:

2 αὐγά.
1 κουταλ. τσαγιοῦ ζάχαρη.
Ἐλάχιστο ἁλάτι.
1½ φλυτζ. τσαγιοῦ γάλα
1)4 κουταλ. τσαγιοῦ μοσχοκάρυδο.
5 ἕως 6 φέτες ἄσπρο ψωμί.
75 δράμια βούτυρο.
1 κουταλάκι τσαγιοῦ ἁλάτι.
½ φλυτ. τσαγιοῦ ζάχαρη.

Ἐκτέλεσις:

Χτυπᾶτε τὰ πρῶτα 5 ὑλικὰ μέσα σὲ ρηχὴ πιατέλα καὶ μουσκεύετε μέσα μιὰ-μιὰ φέτα ψωμιοῦ ἕως ὅτου ἀπορροφήση ὅσο τὸ δυνατὸν περισσότερο ὑγρό. Κατόπιν βάζετε σὲ τηγάνι λίγο λίπος καὶ τὴ σωτάρετε ἕως ὅτου γίνη χρυσόξανθη ἀπὸ κάτω. Τὴ γυρίζετε γιὰ νὰ ξανθήνη καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη πλευρά. Ἐξακολουθεῖτε μὲ τὶς ὑπόλοιπες φέτες ψωμιοῦ. Τὶς σερβίρετε ἀμέσως μὲ σιρόπι ἢ μὲ μέλι.

★

ΧΑΛΒΑΣ ΤΗΣ ΣΤΙΓΜΗΣ

Υλικά:

½ φλυτζ. τσαγιοῦ βούτυρο.
25 δράμια ἀμύγδαλα καθαρισμένα.
1 φλυτζ. τσαγιοῦ σιμιγδάλι.
2 φλυτζ. τσαγιοῦ ζάχαρη.
3 φλυτζ. τσαγιοῦ νερο.
Κανελογαρύφαλα.

Ἐκτέλεσις:

Βράζετε τὴ ζάχαρη μὲ τὸ νερὸ ἐπὶ πέντε λεπτά. Διατηρεῖτε τὸ σιρόπι ζεστό.

Βάζετε σὲ κατσαρόλα τὸ βούτυρο καὶ ὅταν κάψη, ρίχνετε τ' ἀμύγδαλα καὶ τὸ σιμιγδάλι. Ἀνακατώνετε διαρκῶς σὲ σιγανὴ φωτιὰ ἕως ὅτου γίνη χρυσόξανθο. Τὸ κατεβάζετε ἀπὸ τὴ φωτιὰ καὶ ρίχνετε ἕνα κομματάκι ξύλο κανέλας καὶ μερικὰ γαρύφαλα καθὼς καὶ τὸ ἕτοιμο ζεστὸ σιρόπι. Ἀνακατώνετε τὸ χαλβᾶ καὶ τὸν βάζετε σὲ πολὺ χαμηλὴ φωτιὰ μερικὰ λεπτὰ ἕως ὅτου ἀπορροφηθῆ ὅλο τὸ σιρόπι. Τὸ ἀδειάζετε σὲ φόρμα καί, ὅταν κρυώση τὸν ξεφορμάρετε καὶ τὸν πασπαλίζετε μὲ ἀφθονη κανέλα.

ΤΟΡΕΛΛΑ

ΠΩΣ ΝΑ ΚΑΝΕΤΕ ΛΕΠΤΗ ΚΑΙ ΛΥΓΕΡΗ ΣΙΛΟΥΕΤΑ

ΕΝΑ ΩΡΑΙΟ ΚΕΦΑΛΙ, ΟΣΟ ΩΡΑΙΟ ΚΑΙ ΝΑΝΑΙ ΔΕΝ ΑΡΚΕΙ ΓΙΑ ΝΑ ΘΕΩΡΗΣΘΕ ΩΡΑΙΑ. ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΤΗΣ ΟΜΟΡΦΙΑΣ ΕΙΝΑΙ Η ΛΕΠΤΗ ΚΑΙ ΛΥΓΕΡΗ ΣΙΛΟΥΕΤΑ. ΑΛΛΑ ΚΑΙ Η ΛΕΠΤΗ ΣΙΛΟΥΕΤΑ ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΑΝΑΔΕΙΧΘΗ ΑΝ ΔΕΝ ΞΕΡΕΤΕ ΠΩΣ ΝΑ ΣΤΑΘΗΤΕ, ΑΝ ΔΕΝ ΠΕΡΠΑΤΑΤΕ ΩΡΑΙΑ ΚΙ' ΑΝ ΚΑΘΕ ΚΙΝΗΣΙ ΣΑΣ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΧΑΡΙΤΩΜΕΝΗ. ΟΣΕΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΕΧΟΥΝ ΑΥΤΟΠΕΠΟΙΘΗΣΙ ΣΤΕΚΟΝΤΑΙ ΑΥΤΟΜΑΤΩΣ ΚΑΛΑ, Η ΑΥΤΟΠΕΠΟΙΘΗΣΙ ΕΠΗΡΕΑΖΕΙ ΤΗΝ ΟΛΗ ΣΤΑΣΙ ΜΑΣ ΥΠΑΡΧΕΙ ΟΜΩΣ ΚΑΙ Η ΑΣΚΗΣΙ. ΜΙΚΡΕΣ ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΕΣ ΧΩΡΙΣ ΝΑ ΑΠΟΤΕΛΟΥΝ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗ ΣΤΗΝ ΟΠΟΙΑ ΔΥΣΚΟΛΑ ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ ΚΑΝΕΙΣ ΝΑ ΥΠΟΒΛΗΘΗ, ΘΑ ΣΑΣ ΒΟΗΘΗΣΟΥΝ ΠΟΛΥ ΝΑ ΑΠΟΚΤΗΣΕΤΕ ΧΑΡΙ ΚΑΙ ΟΜΟΡΦΙΑ

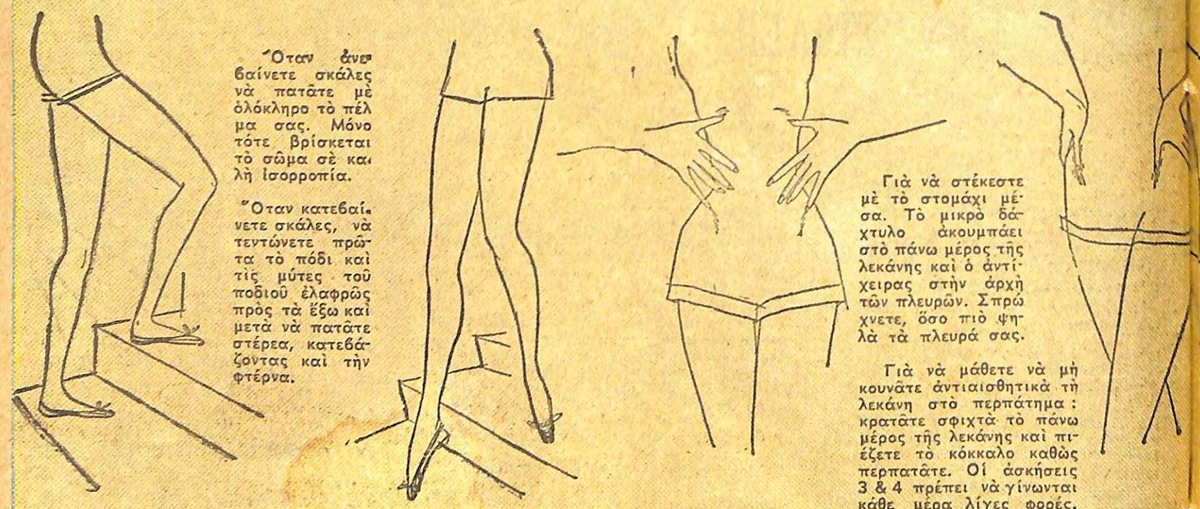

"Οταν ανεβαίνετε σκάλες νὰ πατᾶτε μὲ ὁλόκληρο τὸ πέλμα σας. Μόνο τότε βρίσκεται τὸ σῶμα σὲ καλὴ ἰσορροπία.

"Οταν κατεβαίνετε σκάλες, νὰ τεντώνετε πρῶτα τὸ πόδι καὶ τὶς μύτες τοῦ ποδιοῦ ἐλαφρῶς πρὸς τὰ ἔξω καὶ μετὰ νὰ πατᾶτε στέρεα, κατεβάζοντας καὶ τὴν φτέρνα.

Γιὰ νὰ στέκεστε μὲ τὸ στομάχι μέσα. Τὸ μικρὸ δάχτυλο ἀκουμπάει στὸ πάνω μέρος τῆς λεκάνης καὶ ὁ ἀντίχειρας στὴν ἀρχὴ τῶν πλευρῶν. Σπρώχνετε, ὅσο πιὸ ψηλὰ τὰ πλευρά σας.

Γιὰ νὰ μάθετε νὰ μὴ κουνᾶτε ἀντιαισθητικὰ τὴ λεκάνη στὸ περπάτημα: κρατᾶτε σφιχτὰ τὸ πάνω μέρος τῆς λεκάνης καὶ πιέζετε τὸ κόκκαλο καθὼς περπατᾶτε. Οἱ ἀσκήσεις 3 & 4 πρέπει νὰ γίνωνται κάθε μέρα λίγες φορές.

Γιὰ νὰ συνηθίσετε νὰ περπατᾶτε ἴσια, τεντώστε ἕνα σκοινὶ στὸ πάτωμα ἢ σημειῶστε μιὰ ἴσια γραμμὴ μὲ κιμωλία. Περπατᾶτε χωρὶς νὰ πατήσετε τὴ γραμμή.

"Οταν στέκεσθε, τὰ χέρια σας νὰ κρέμωνται ἐλεύθερα, μὰ ἀπολύτως ἐλεύθερα.

"Οταν περπατᾶτε πρέπει τὸ σαγόνι νὰ βρίσκεται σὲ παράλληλη γραμμὴ μὲ τὸ ἔδαφος. Αὐτὸ τὸ καταφέρνετε εὔκολα ἂν κατευθύνετε τὸ βλέμμα ἴσια μπροστά σας.

Χρήσιμη ἄσκηση: Ξαπλωθῆτε σ' αὐτὴ τὴ στάση. Σηκώνετε τὸ κεφάλι ἀργὰ καὶ βαθμηδὸν ὅλο τὸ μποῦστο. Ξαναφέρνετε τὸ μποῦστο στὰ ὁριζόντια.

ΕΙΝΑΙ ΔΥΣΤΡΟΠΟΣ Ἢ ΕΙΝΑΙ ΜΑΡΤΥΡΑΣ;

Ἀν ρωτήσετε ἕνα κορίτσι πῶς θέλει νὰ εἶναι ὁ ἄνδρας ποὺ θὰ παντρευτῆ θὰ σᾶς περιγράψη μιὰ εἰκόνα ἑνὸς ὡραίου καὶ ψηλοῦ νέου γεροῦ, συμπαθητικοῦ καὶ καλοφτιαγμένου, μὲ καλοὺς τρόπους ποὺ θὰ χορεύη θαυμάσια καὶ θὰ μοιάζη πολὺ μὲ τοὺς ἀστέρες τοῦ κινηματογράφου.

"Αν πραγματικὰ ὅλα τὰ κορίτσια παντρεύονταν μονάχα τέτοιους ἄνδρες, τότε ὅλοι οἱ χοντροί, οἱ χλωμοί, οἱ ἀδύνατοι, οἱ κοντοί, οἱ δείλοι, οἱ ἄνθρωποι ποὺ ἂν βρεθοῦν ποτὲ στὴν πίστα τοῦ χοροῦ, δὲ θὰ ξέρουν νὰ πάρουν τὰ πόδια τους... θὰ εἴχαν λείψει καιρὸ τώρα, ἀπὸ τὸ πρόσωπο τῆς γῆς. Μ' ἕνα βλέμμα ὅμως μονάχα ποὺ θὰ ρίξετε γύρω σας, θὰ βεβαιωθῆτε πὼς δὲν ὑπάρχει τέτοια περίπτωση. Καὶ ἡ αἰτία σ' αὐτὸ εἶναι ἡ θαυμαστὴ καὶ μυστηριώδης δύναμη ποὺ ὀνομάζεται «ἔρως». Ἀπὸ τὴ στιγμὴ ποὺ θὰ χτυπήση αὐτὸ τὸ βέλος του, ἀλλάζουν ὅλες οἱ ἀτέλειες καὶ γίνονται ἐνδιαφέρουσες καὶ ἀξιόλογες ἰδιότητες. Δυστυχῶς ὅμως δὲν ἐξακολουθοῦν νὰ μένουν ἔτσι, κατὰ τὴ διάρκεια ἑνὸς γάμου. "Επειτα ἀπὸ λίγον καιρὸ εἶναι δυνατὸν μιὰ «ἐνδιαφέρουσα ἰδιότης» νὰ φέρη πολλὲς στεναχώριες, ὅπως θὰ παραδεχθοῦν χωρὶς ἐξαίρεσι, ὅλες οἱ παντρεμένες γυναῖκες.

Καὶ ἐπειδὴ ἕνας ἄνθρωπος ποὺ ξέρει ἀπὸ προτήτερα τὸν κίνδυνο, ἀξίζει γιὰ δύο, ὅπως λέει ἡ παροιμία, θὰ ἤθελα νὰ πῶ σ' αὐτὸ τὸ ἄρθρο μου δυὸ λόγια στὶς ἀρραβωνιασμένες ποὺ ἑτοιμάζονται νὰ πάνε στὴν ἐκκλησία μαζὶ μὲ τὸν ἄντρα ποὺ διάλεξαν. Δυὸ λόγια γιὰ μερικὲς «ἰδιότητες» — πολὺ συχνὰ ἀνυπόφορες — τῶν ἀνδρῶν, εἴτε ἤρωες τοῦ κινηματογράφου εἶναι αὐτοί, εἴτε ἀσήμαντοι ἄνθρωποι. Θὰ πῶ τὴ γνώμη μου ἀντικειμενικά, μόνο γιὰ τὸ συμφέρο τῆς εὐτυχίας τοῦ καινούργιου ζευγαριοῦ.

Ἀγαπητὴ μνηστή, ὅσο καλοφτιαγμένος καὶ γερὸς εἶναι ὁ ἄντρας ποὺ θὰ παντρευτῆς, θὰ ἔλθη ἀναγκαστικὰ μιὰ μέρα ποὺ θὰ κρυολογήση ἢ θὰ στραμπουλήση τὸ πόδι του. Ἀπὸ τώρα σὲ προειδοποιῶ νὰ ἔχης θάρρος. "Ισως ἔχεις ὀνειρευθῆ κιόλας τί ὅμορφο ποὺ θάταν ἂν ἀρρωστοῦσε κάποτε ὁ ἄνδρας σου καὶ σὺ νὰ τοῦ χαϊδεύης μὲ τὸ δροσερό σου χέρι τὸ ζεστὸ μέτωπό του, νὰ τὸν τριγυρίζης μὲ χίλιων εἰδῶν ἀγάπες καὶ φροντίδες ποὺ θὰ τὸν γεμίζουν εὐγνωμοσύνη γιὰ ὅλη του τὴ ζωή. Ξέχασε ἤσυχα - ἤσυχα αὐτὸ τὸ ὄνειρο. "Ενας ἄρρωστος ἄντρας εἶναι τὸ πιὸ ἀχάριστο, τὸ πιὸ φορτικό, τὸ πιὸ ἄδικο πλάσμα τοῦ κόσμου! Δύο εἴδη ἀρρώστων ἀντρῶν ὑπάρχουν: Οἱ δύστροποι ποὺ μουγγρίζουν καὶ οἱ μάρτυρες ποὺ βασανίζονται.

Μὲ ὁποιον τύπο κι' ἂν ἔχης νὰ κάμης, εἶναι βέβαιο, πὼς κανένας ἀκόμη ἄνθρωπος στὸν κόσμο δὲν εἶχε ποτὲ ἕνα τόσο φοβερὸ κρυολόγημα ἢ τέτοιους ἀβάστακτους πόνους στὸ πόδι, ὅπως αὐτός! Κα μὴ γελᾶς καὶ τὸν κοροϊδεύεις.

Μιὰ ἄλλη κλίσις, μὲ τὴν ὁποία πρέπει νὰ συμβιβαστῆς, εἶναι πὼς οἱ περισσότεροι ἄντρες αἰσθάνονται νὰ τοὺς τραβᾶ ἡ κουζίνα, κατὰ περίεργο τρόπο. Φυσικὰ ὄχι ἀκριβῶς τὴ στιγμὴ ποὺ πρέπει νὰ πλυθοῦν τὰ πιάτα, ἀλλὰ μισὴ ὥρα πάνω κάτω πρὶν ἀπὸ τὸ φαγητό, τὴν ὥρα δηλαδὴ ποὺ ἴσα - ἴσα δὲ χρειάζεσαι κανένα στὴν κουζίνα σου. Θὰ ξεσκεπάση ὅλες τὶς κατσαρόλες, θὰ κάμη κωμικὲς παρατηρήσεις καὶ θὰ δώση περιττὲς συμβουλές. "Αφησέ τον νὰ τὸ κάνη! Δὲ θὰ τὸν ἐμποδίσης ποτὲ ἀπὸ τὴ συνήθειά του αὐτή, ποὺ ἔχει βαθύτερη αἰτία.

Κάθε ἄντρας μαγειρεύει πολὺ εὐχαρίστως. Οἱ περισσότεροι ὅμως δὲ θέλουν νὰ τὸ ὁμολογήσουν. Σὲ κάθ' ἕναν ὅμως κρύβεται λαχτάρα νὰ μπορέση νὰ μαγειρέψη κάτι, ἔστω ὡραῖα, ὅπως μιὰ γυναίκα. Ὑπάρχει ἀκόμα ἡ πιθανότης νὰ σᾶς παρουσιαστῆ ὁ ἄντρας σας σὰν εἰδικὸς στὴν παρασκευὴ ἑνὸς φαγητοῦ, καὶ μάλιστα ξένης χώρας. Μπουγιαμπέσας νὰ ποῦμε ἢ μακαρονιῶν ὅπως ἀκριβῶς γίνονται στὴ Νεάπολι. Δίνε του τότε κάπου κάπου τὴν εὐκαιρία νὰ δείξη τὴν τέχνη του. Μὴν πηγαίνης μάλιστα καθόλου στὴν κουζίνα καὶ μὴν ἐκπλαγῆς, ἂν ἔχη μετατρέψει τὸν ἐαυτόν του σὲ τραπεζικὸ ὑπάλληλο καὶ τὰ τηγάνια καὶ τέλος τὸ ταψὶ σου τοῦ φούρνου. Γέλασέ του χαρούμενη καὶ πέστου πὼς τὸ φαγητό του εἶναι θαυμάσιο καὶ μετὰ πιάσε νὰ πλύνης ἤσυχα - ἤσυχα τὰ κουζινικά σου, μόνη φυσικά, γιατὶ ὁ σύζυγός σου «μαγείρεψε καταμόναχος ἕνα ὁλόκληρο φαγητὸ γιὰ σένα».

Ἀγαπητὴ μνηστή, θὰ μποροῦσα νὰ σοῦ πῶ καὶ ἄλλες ἀκόμα, ἰδιότητες, τῶν ἀντρῶν κρυμμένες ὡς τώρα ἀπὸ σένα. Ἀλλὰ δυστυχῶς γέμισα τὴ σελίδα μου.

ΠΟΛΥ ΣΩΣΤΑ

Μιὰ κυρία ποὺ μαθαίνει νὰ ὁδηγῆ αὐτοκίνητο, ρωτᾶ τὸ δάσκαλό της:— «Ἂν τυχὸν θέλω νὰ σταματήσω καὶ τὰ φρένα δὲν δουλεύουν, τί θὰ κάνω;

— Νὰ ὁδηγήσετε τὸ αὐτοκίνητο πρὸς τὸ... φθηνότερο πρᾶμα ποὺ βλέπετε μπροστά σας!, ἀπαντᾶ ἀναστενάζοντας βαθειὰ ὁ δάσκαλος.

ΕΙΝΑΙ ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟΣ Ο ΓΑΜΟΣ ΣΑΣ;

Πολὺ συχνὰ ἀκοῦμε νὰ ἐπαναλαμβάνεται ἡ φράσι: «Ὁ γάμος εἶναι σὰν ἕνας συνεταιρισμός». Γιὰ τὸν λόγο ἀκριβῶς αὐτὸν πρέπει νὰ ἀντιμετωπίζουμε τὸ γάμο σὰν μιὰ ἐπιχείρησι ποὺ, ὅπως κάθε ἄλλη, ἔχει νὰ ὑποστῆ τὴν κριτικὴ τῆς κοινῆς γνώμης καὶ ποὺ θὰ πετύχη μόνο μὲ τὴν καλὴ συνεργασία, καὶ τὴν συνεχῆ προσπάθεια τῶν συνεταίρων καί, ἀντιθέτως, θὰ ἀποτύχη ἂν ὑπάρχη ἐλλειψις ἐνδιαφερόντος καὶ ἀμέλεια.

Ἡ γυναίκα ποὺ ἀγοράζει πανάκριβες τουαλέτες, ἐνῶ ὁ ἄντρας της ἔχει μόνον ἕνα μικρὸ μισθὸ γιὰ νὰ ζήσουν, ἢ ὁ πατέρας ποὺ ξοδεύει χρήματα γιὰ συλλογὴ γραμματοσήμων, ἀλλὰ ἀποφεύγει νὰ ἀγοράση τὰ βιβλία ποὺ χρειάζονται στὸ παιδί του γιὰ τὴ μόρφωσί του, ἔχουν ἀμέτρητο ἐγωϊσμὸ ποὺ δὲν μποροῦμε παρὰ νὰ κατακρίνουμε. Ἀκόμη περισσότερο δέ, ἡ ἐπιχείρησις τοῦ γάμου δὲν μπορεῖ νὰ συγχωρήση τὸν κακὸ χαρακτῆρα. τοὺς κακοὺς τρόπους, τὴν ἐλλειψι κατανοήσεως καὶ τὶς κακὲς συνήθειες.

Συχνὰ ἀκοῦμε ἀπὸ τὸ στόμα ζευγαριῶν τὴ φράσι: «Ἐμεῖς κάνουμε τὴ ζωή μας τὴ τοὺς νοιάζει τοὺς ἄλλους τί κάνουμε;». "Οταν εἶναι μόνος κανεὶς μπορεῖ νὰ κάνη ὅ,τι θέλει στὴ ζωή. "Οταν ὅμως παντρευτῆ. τὸ τί θὰ κάνη εἶναι δουλειὰ τοῦ κόσμου ὅλου, γιατὶ ἡ καλὴ καὶ ὑγιὴς κοινωνία θ' ἀποτελεσθῆ ἀπὸ τὶς καλὲς καὶ ὑγιεῖς οἰκογένειες.

Ἴσως, ὁ καθένας νὰ νομίζη πὼς αὐτὸς εἶναι ὁ τέλειος σύζυγος ἢ ἡ τέλεια σύζυγος. Διαβάστε τὶς λίγες ἐρωτήσεις ποὺ ἀκολουθοῦν. καὶ κάντε — ἀπαντῶντας σ' αὐτές — ἕναν πρόχειρο μὰ οὐσιαστικὸ ἔλεγχο.

1.— ΕΝΔΙΑΦΕΡΕΣΘΕ ΓΙΑ ΤΗΝ «ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙ» ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ;

Ἡ πρώτη ἐρώτησις ποὺ ἕνας ἐργοδότης θὰ κάνη στὸν ὑποψήφιο ὑπάλληλό του εἶναι; «Σ' ἐνδιαφέρει ἡ δουλειὰ αὐτή;». Τὴν ἴδια ἐρώτησι πρέπει νὰ κάνουμε καὶ στὰ ζευγάρια: «Ἐνδιαφέρεσθε πραγματικὰ γιὰ τὸ γάμο, ἢ τὸν θεωρεῖτε σὰν ἕνα μέσον γιὰ νὰ περάσετε εὐχάριστα τὸν καιρό σας;». "Ολες οἱ γυναῖκες ποὺ σκέπτονται κρυφὰ ὅτι, ἂν δὲν εἶχαν ἐγκαταλείψει τὸ κάθε τι γιὰ νὰ παντρευτοῦν, θὰ εἶχαν δρῆ τὴν εὐκαιρία νὰ δοῦν στὴ ζωή τους πολὺ περισσότερα πράματα. ὅλοι οἱ ἄντρες ποὺ νιώθουν ὅτι ἔχουσαν ἢ ὅτι περιὼρισαν πάρα πολὺ τὴν περίφημη ἀνδρικὴ «ἐλευθερία» τους παίρνουν ἕνα μεγαλο μηδενικὸ στὴν ἐρώτησι αὐτή.

2.— ΑΝ ΠΡΑΓΜΑΤΙ ΕΝΔΙΑΦΕΡΕΣΘΕ ΣΤΟ ΝΑ ΠΑΗ ΜΠΡΟΣΤΑ Ο ΓΑΜΟΣ ΣΑΣ, ΚΑΝΕΤΕ ΤΗΝ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΠΟΥ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΓΙ' ΑΥΤΟ;

Ὁ γάμος γιὰ νὰ εἶναι ἐπιτυχής, ἀπαιτεῖ ἀμοιβαίες ὑποχωρήσεις. Ὁ ἄντρας ποὺ δὲν ἀγαπάει τὴν κλασσικὴ μουσική, πρέπει, νὰ συνοδεύη τὴ γυναίκα του στὶς συναυλίες καὶ ἡ γυναίκα πρέπει νὰ θυσιάζη μερικὲς Κυριακὲς γιὰ ἐκδρομές, ἂν αὐτὸ διασκεδάζη τὸν ἄντρα της. Σύζυγοι ποὺ σκέπτονται: «Ἐγὼ τῆς ἔκανα ἀρκετὰ χατήρια τῆς (ἢ τοῦ)», ἂς κάνη τώρα κι' ἐκείνη (ἢ κι' ἐκεῖνος) τώρα τὰ δικά μου» παίρνουν ἕνα μηδενικὸ καὶ στὴν ἐρώτησι αὐτή.

3.— ΕΧΕΤΕ ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗ ΣΤΗΝ ΙΚΑΝΟΤΗΤΑ ΤΟΥ «ΣΥΝΕΤΑΙΡΟΥ» ΣΑΣ;

Πιστεύετε ὅτι ὁ ἄντρας σας γνωρίζει καλὰ τὴ δουλειά του, ἢ ἔχετε τὴν κρυφὴ ὑποψία πὼς εἶναι «κορόϊδο» — ἔστω ἕνα «γλυκὸ κορόϊδο»; Κι' ἐσεῖς, ἄντρες, εἶσθε πάντα σίγουροι ὅτι ἡ γυναίκα σας θὰ ἔκανε καλύτερα κάθε δουλειά της, ἂν τὴν ἔκανε μὲ τὸν τρόπο ποὺ ἐσεῖς νομίζετε; Γι' αὐτοὺ τοῦ εἴδους τὰ ζευγάρια, ὁ γάμος εἶναι μιὰ πηγὴ συνεχοῦς γκρίνιας καὶ στενοχώριας.

4.— ΥΠΟΛΟΓΙΖΕΤΕ ΤΟΝ ΣΥΝΕΤΑΙΡΟ ΣΑΣ; Ὑπάρχουν γυναῖκες ποὺ χάνουν ὧρες ὁλόκληρες μπροστὰ στὸν καθρέφτη γιὰ νὰ καλλωπισθοῦν, ὅταν πρόκειται νὰ βγοῦν ἔξω, ἔστω καὶ γιὰ τὸν κινηματογράφο καὶ ὅμως δὲν παίρνουν κἀν τάστατα μαλλιά τους ὅταν πρόκειται νὰ μείνουν μὲ τὸν ἄντρα τους στὸ σπίτι. "Οπως, ὑπάρχουν καὶ ἄντρες ποὺ ἀκοῦν μὲ τὸ μεγαλύτερο ἐνδιαφέρον τὶς ἀνόητες κουβέντες ποὺ τοὺς λέει μιὰ ξένη γυναίκα καὶ ἀπαντοῦν μ' ἕνα ἀφηρημένο «Χμ, χμ» ποὺ βγαίνει πίσω ἀπὸ τὴν τεντωμένη ἐφημερίδα τους, ὅταν τοὺς μιλᾶ ἡ γυναίκα τους.

Δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ πῆ πὼς αὐτοὶ οἱ τύποι τῶν συζύγων δείχνουν τὴν σημασία ποὺ θάπρεπε στὸν συνεταῖρο τους!

5.— ΔΙΑΛΑΛΕΙΤΕ ΤΑ «ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΑ» ΣΑΣ; Πολλὲς φορὲς ὑπάλληλοι ἀπολύθηκαν γιατὶ δὲν μπορούσαν νὰ κρατήσουν ἕνα μυστικὸ τῆς δουλειᾶς τους. Ἐπειδὴ δὲν μπορεῖ ὁ ἄντρας σας νὰ σᾶς... ἀπολύση, δὲν θὰ πῆ μ' αὐτὸ ὅτι ἔχετε τὸ δικαίωμα νὰ παραβιάζετε τὸν βασικὸ αὐτὸ κανόνα.

6.— ΚΑΤΗΓΟΡΕΙΤΕ ΤΟΝ "Η ΤΗΝ ΣΥΖΥΓΟ ΣΑΣ ΣΤΟΥΣ ΦΙΛΟΥΣ ΓΙΑ ΝΑ ΓΙΝΕΣΘΕ «ΣΥΜΠΑΘΗΣ»; Θὰ μποροῦσατε νὰ κερδίσετε τὴν συμπάθεια τῶν φίλων σας μὲ ὁποιονδήποτε ἄλλο τρόπο, μὰ ὄχι δέβαια μὲ τὸ ν' ἀρχίσετε τὶς ψιθυριστὲς «ἐκμυστηρεύσεις» ποὺ «ὁδηγοῦν» σιγὰ - σιγὰ σὲ ἀνακρίβειες καὶ ψευτιές.

ΜΑΘΗΜΑΤΑ ...ΜΕ ΤΟ ΧΑΜΟΓΕΛΟ

1. Όταν ἔχετε πολὺ μεγάλα βάζα στὸ σπίτι—συχνὰ τοποθετημένα κατάχαμα — καὶ τοὺς βάζετε λουλούδια καὶ νερό, τὸ σύνολο γίνεται πιὰ τόσο βαρύ, ὥστε νὰ εἶναι σχεδὸν ἀδύνατο νὰ τὸ σηκώσετε γιὰ ν' ἀλλάζετε καθημερινὰ τὸ νερό. Πρᾶγμα ἀπόλυτα φυσικό, δεδομένου ἄλλωστε ὅτι πολλὲς μετακινήσεις ἑνὸς βάζου μὲ σημαντικὸ βάρος μποροῦν νὰ καταλήξουν σὲ ζημιά. Γιὰ ν' ἀποφύγετε λοιπόν, τὶς δυσάρεστες μυρωδιὲς ποὺ ἀναδίδει τὸ νερὸ ὅταν μείνη πολλὲς μέρες, ἀρκεῖ νὰ βάλετε μέσα στὸ βάζο μιὰ μικρὴ ποσότητα ἄμμου ἢ ξυλοκάρβουνων. Ἔτσι, ἀποφεύγετε τὸ σάπισμα τῶν κοτσανιῶν καὶ δὲν χρειάζεται ν' ἀλλαχθῇ τὸ νερό: ὅταν ξεραθοῦν τὰ λουλούδια, πετᾶτε ὅλο τὸ περιεχόμενο τοῦ βάζου.

2. Γιὰ νὰ διατηρήσουν τὰ δερμάτινα παπούτσια σας ὅλη των τὴν εὐλυγισία, συνηθίστε νὰ τὰ περιποιῆσθε μὲ τὸν ἀκόλουθο τρόπο: ἐκτὸς ἀπὸ τὸ καθημερινὸ ξεσκόνισμα καὶ τὸ τακτικὸ γυάλισμα, τρίβετέ τα μιὰ φορὰ τὴν ἑβδομάδα μὲ νέφτι, ὕστερα ἀλείψτε τα μὲ λίγη γλυκερίνη γιὰ νὰ γυαλίσουν, ἀφῆστε νὰ στεγνώσουν καὶ τρίψτε τα μὲ τὴ βούρτσα γιὰ νὰ λάμψουν

3. Ἕνα μικρὸ «κόλπο» γιὰ τὸ σιδέρωμα: ὁ καλύτερος τρόπος γιὰ νὰ σιδερώνετε πλισέδες, εἶναι νὰ τοὺς σκεπάζετε μ' ἕνα φύλλο χαρτὶ μεμβράνης (θὰ τὸ βρῆτε στὰ μεγάλα χαρτοπωλεῖα). Τὸ χαρτὶ αὐτὸ εἶναι διαφανὲς κι' ἔτσι μπορεῖτε νὰ διακρίνετε ἀπὸ μέσα καὶ νὰ ἐλέγξετε τὴν ἀκρίβεια τοῦ διπλώματος.

4. Οἱ δερμάτινες σόλες τῶν παπουτσιῶν, ὅταν εἶναι καινούργιες, συχνὰ εἶναι ἐπικίνδυνες, γιατὶ διευκολύνουν τὰ γλυστρήματα... καὶ τὰ πεσίματα. Γιὰ νὰ τὰ ἀποφύγετε, δὲν ἔχετε παρὰ νὰ κάνετε κάτι πολὺ ἁπλό: νὰ τρίψετε τὴν καινούργια σόλα μὲ τὴν φίχα μιᾶς παστάτας κομμένης στὴ μέση.

5 Κατὰ τὶς κρύες ἀκόμα ἡμέρες, μὴν παραλείπετε ποτὲ ν' ἀερίζετε τὰ δωμάτια. Ἀρκεῖ γιὰ τὸν σκοπὸ αὐτὸν ἕνα ρεῦμα ἀέρος 5—10 λεπτὰ τῆς ὥρας, ἢ ἐπὶ ἕνα τέταρτο, προκειμένου γιὰ μέρη ὅπου καπνίζουν ἢ κοιμοῦνται. Ἂν ἐπιμένη ἡ μυρουδιὰ τῆς κλεισούρας, προσθέτετε σὲ μιὰ λίτρα νερὸ 200 γραμμάρια εὐκαλύπτου καὶ 100 φορμόλης καὶ ἀφίνετε τὸ ὑγρὸ νὰ ἐξατμισθῇ μέσα στὸ δωμάτιο. Μπορεῖτε ἐπίσης ν' ἀφήσετε μέσα στὸ δωμάτιο, ἐρμητικὰ κλειστό, ἕνα δοχεῖο μὲ κάρβουνα — ὄχι ἀναμμένα — ἐπὶ 48 ὧρες.

6. Τὰ κεντήματα καὶ τὰ πετσετάκια ποὺ στολίζουν τὶς ἐταζέρες, διατηροῦνται ἐπὶ πολὺ καὶ σὲ ἄριστη κατάστασι κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπο: τὰ ὑγραίνετε ἀπὸ ἐπάνω καὶ ἀπὸ κάτω μὲ πολὺ ἁραιὰ σαπουνάδα καὶ τὰ βάζετε μέσα σ' ἕνα δοχεῖο μὲ λίγο νερό. Τ' ἀφίνετε ἔτσι στὸν ἥλιο ἐπὶ 5 ἢ 6 ὧρες. Τὰ βγάζετε ἔπειτα ἀπὸ τὸ νερό, τ' ἀφίνετε λίγες στιγμὲς στὴ σκιὰ καὶ τὰ ξεπλένετε μὲ νερό.

"ΑΛΕΚΤΩΡ"

Χαμώνας

Ἡ χειρότερη ἐποχὴ γιὰ τὴν ἐπιδερμίδα σας. Κάνει τὸ τρυφερὸ δέρμα νὰ σκάζῃ, νὰ πονῇ, νὰ βγάζῃ λειχῆνες, νὰ μελανιάζῃ. Καὶ τὸ πρόσωπο νὰ δείχνῃ ἄχρωμο καὶ μαραμένο.

Μπορεῖτε εὔκολα ν' ἀποφύγετε κάθε τέτοια δυσάρεστη συνέπεια, χρησιμοποιῶντας Λανολίνη-Μελπάν, τὴν μοναδικὴ προστατευτικὴ κρέμα τοῦ δέρματος. Ἔτσι τὸ πρόσωπό σας μέσα στὸ κρῦο θὰ διατηρήσῃ τὴν φρεσκάδα καὶ τὴν λάμψη του καὶ θ' ἀπολαύσετε ξένοιαστα τὰ χειμερινὰ σπόρ, τὴν ἐκδρομὴ ἢ τὸν περίπατό σας.

Ζητεῖτε ὅμως τὴν μάρκα Μελπὰν στὸ γνωστὸ πράσινο κουτάκι κι' ἀποφεύγετε τὶς ἀπομιμήσεις της.

ΤΙ ΦΟΡΙΕΤΑΙ ΣΤΟ ΠΑΡΙΣΙ

Δεξιά: Σ' ἐντελῶς ἀνδρικὸ στύλ, μὲ ὑπερβολικὰ τονισμένο τὸ μέγεθος τῆς τσέπης, ἡ ζακέτα αὐτὴ δημιουργεῖ μιὰ ἀπ' τὶς κομψότερες ἐμφανίσεις.

Δυὸ θαυμάσιες ζακέτες ποὺ συνδυάζουν τὴν μοντέρνα γραμμὴ μὲ τὸν κλασσικὸ τύπο.

Ἀριστερά: Ἡ ζακέτα αὐτὴ ἀπὸ τουήντ, ἔχει τὸ περιωρισμένο φάρδος ποὺ ἔχουν οἱ φετεινὲς φαρδειὲς ζακέτες ἐν σχέσει πρὸς τὶς περσινές. Ἡ γραμμή της εἶναι ἄνετη, τὸ μανίκι ραγκλάν.

Ο ΝΕΥΡΟΛΟΓΟΣ ἀπαντᾶ:

ΜΑΡΑΜΕΝΟ ΛΟΥΛΟΥΔΙ, Ἄργος: Οἱ ἀσχημες ἰδέες καὶ σκέψεις, ποὺ συνεχῶς γυρίζουν μέσα στὸ μυαλό σας ἔχουν μελαγχολικὸν χαρακτῆρα καὶ δημιουργοῦν τὶς διάφορες φοβίες, ποὺ σᾶς τυραννοῦν κυριολεκτικῶς. Ἡ σημερινὴ κατάστασις εἶναι ὑποτροπὴ καὶ ἐπανάληψις τῆς παλαιᾶς σας ἀρρώστειας, γιὰ τὴν ὁποία δὲν ἐκάματε καμμιὰ θεραπεία. Καὶ σεῖς καὶ ἡ φίλη σας ἔχετε ἀνάγκην νευρολογικῆς ἐξετάσεως καὶ ἀναλόγου θεραπείας, ποὺ νὰ διαθέτη νευρολόγο. Δι' ἀλληλογραφίας ἀπὸ μακρυὰ δὲν μπορεῖτε νὰ λύσετε τὸ ζήτημά σας.

ΜΙΑ ΤΡΕΛΛΗ Α: Α. Α.: Οἱ ἰδέες σας ἔχουν πάρει καθαρὸν χαρακτῆρα κατ.διώξεως. Κάποιος σᾶς παρακολουθεῖ συνεχῶς, παντοῦ, στὸ σπίτι, στὸ φαγητό, στὸν ὕπνο, τὸ δρόμο, ποὺ θέλει νὰ σᾶς κάμη μεγάλο κακό. Τὰ παιδιὰ ποὺ σᾶς κινδυνεύουν ἀπὸ τὸν ἀνύπαρκτον αὐτὸν ἐχθρόν, ὁ ἄνδρας σας καὶ σεῖς ἡ ἴδια. Ἡ κατάστασις αὐτὴ σᾶς δημιουργεῖ φόβο καὶ μελαγχολικὲς ἰδέες. Εὐτυχῶς ἀκόμη μπορεῖτε νὰ κρίνετε τὴν κατάστασιν καὶ τὴν χαρακτηρίζετε ὡς φανταστικὴ καὶ ἀρρωστημένη. Χωρὶς ἀναβολὴ νὰ ἐπισκεφθῆτε τὸν νευρολόγον σας καὶ αὐτὸς θὰ σᾶς σώσῃ ἀπὸ τὴν κατάστασιν αὐτήν.

ΔΥΣΤΥΧΙΣΜΕΝΗ ΥΠΑΡΞΙΣ: Φαίνεται πῶς ἡ κατάστασις σας ἔχει μεγάλην σχέσιν μὲ τὸ νευρικό σας σύστημα, ἐφ' ὅσον ἡ παθολογικὴ καὶ καρδιολογικὴ ἐξέτασί σας ἀπέβη ἀρνητική. Ἡ ἐπιμονή σας νὰ μὴν ἐξετασθῆτε ἀπὸ γιατρὸ γιὰ τὸν φόβον, ὅτι μπορεῖ νὰ σᾶς ἀποκαλύψουν καμμιὰ ἀρρώστεια σοβαρὴ ἀπὸ τὸ στομάχι, εἶναι πολὺ παιδικὴ καὶ δὲν ἐοηθάει στὴν θεραπεία σας, ἀλλὰ ἀντιθέτως παρατείνει τὰ ὰάσανά σας καὶ ἴσως χειροτερεύει τὴν κατάστασίν σας. Γιὰ τὰ ὑπόλοιπα μοῦ γράφετε τὴν διευθυσίν σας, γιὰ νὰ σᾶς ἀπαντήσω ἰδιαιτέρως.

ΟΡΦΑΝΗ, Λάρισα: Εὐχαριστῶ πολὺ γιὰ τὰ καλὰ λόγια σας. Ὕστερα ἀπὸ τὴν θεραπεία καὶ τὴν πλήρη ἀποκατάστασι τῆς ὑγείας σας, μπορεῖτε ἀφόβως νὰ παντρευτῆτε. Πάντως μιὰ ἐξέτασί σας πρὸ τοῦ γάμου ἀπὸ νευρολόγο δὲν εἶναι καθόλου ἀσκοπη.

ΜΙΑ ΟΜΟΡΦΗ ΗΠΕΙΡΩΤΟΠΟΥΛΑ: Ἡ ἀσχημη γεῦσις στὸ στόμα, ἡ πίκρα, ποὺ σᾶς ἀναγκάζει συνεχῶς νὰ φτύνετε, ἐφ' ὅσον δὲν ὑπάρχει καμμιὰ διαταραχὴ κυρίως ἀπὸ τὸ πεπτικὸ σύστημα καὶ ἐφ' ὅσον παρουσιάζεται καὶ ἐπιδεινώνεται, ἀὰν θὰ στενοχωρῆθῆτε γιὰ ὁποιοδήποτε ζήτημα, εἶναι ἀσφαλῶς ζήτημα ψ υ χ ι κ ό ν. Εἶναι ἑπομένως ἀναγκαία ἡ ψυχικὴ θεραπεία καὶ ὄχι παθολογική. Πρέπει νὰ ἐπισκεφθῆτε ψυχίατρο, ὁ ὁποῖος ἀφοῦ καθορίση ἐπακριβῶς περὶ τίνος πρόκειται, θὰ σᾶς ὑποδάλη στὴν κατάλληλη θεραπεία. Αὐτὸς ἐπίσης θὰ σᾶς καθορίση, ἂν ἐπιτρέπεται ὁ γάμος ἢ ὄχι. Ὅλα ὅσα ζητᾶτε γίνονται μόνον κατόπιν ἐξετάσεως.

ΑΠΟΚΛΗΡΗ ΤΗΣ ΤΥΧΗΣ: Γιὰ τὴν Πολυντύχη ἔγραψα στὸ προηγούμενο τεῦχος τῆς «Γυναικας». Σᾶς ἐπαναλαμβάνω, ὅτι χρησιμοποιεῖται γιὰ τὸ ἕλκος, ἐκζεμα, χρονίους ρευματισμοὺς καὶ κυρίως στὸν καρκίνο. Πάντως ἀκόμη ἐρίσκεται στὸ πειραματικὸν στάδιον καὶ μᾶς λείπει ἡ πεῖρα.

ΑΠΕΛΠΙΣΜΕΝΗ, Ἡράκλειον Κρήτης: Μὴ κάνετε κατάχρησι φαρμάκων. Ἡ φυσικὴ ζωὴ καὶ ἡ γαλήνεψι θὰ φέρουν τὸ ποθούμενο ἀποτέλεσμα. Ξαναγράψε μου.

ΙΩΑΝ. ΝΙΚΟΛΕΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΟ ΠΑΡΑΜΥΘΑΚΙ ΜΑΣ

'Η συμβουλὴ τοῦ γέρου

Μιὰ φορὰ κι' ἕναν καιρὸ ἕνα παιδὶ δούλεψε στὸ σπίτι ἑνὸς γέρου, στὴν Πολιτεία. Σὰν πέρασαν τὰ χρόνια καὶ τὸ παιδὶ ἔγινε παλληκάρι, θέλησε νὰ φύγει, νὰ πάει στὸ χωριό του, γιὰ νὰ βοηθήσει τὸ γέρο πατέρα του καὶ τὴ μάνα του. Εἶπε λοιπὸν στὸ ἀφεντικό του νὰ τοῦ πληρώσει τὸν κόπο του κι' ἐκεῖνος τοῦ ἔδωσε ἕνα καρβέλι ψωμί.

— Πῶς; Αὐτὸ τὸ ψωμὶ μονάχα μοῦ δίνεις γιὰ τὰ τόσα χρόνια ποὺ σοῦ δούλεψα πιστὰ καὶ τίμια; ρώτησε τὸ παλληκάρι παραξενεμένο.

— Αὐτὸ καὶ μιὰ συμβουλή, εἶπε ὁ γέρος. Νὰ πηγαίνεις πάντα ἀπὸ τὸν ἴσιο δρόμο. Ἄντε τώρα, παιδί μου στὸ καλὸ καὶ καλὴ τύχη.

Τὸ κακόμοιρο τὸ παιδὶ ἔβαλε τὸ ψωμὶ στὸ σακκούλι του κι' ἔφυγε λυπημένο. Περπάτησε στὸν ἴσιο δρόμο ὧρες πολλές, ὥσπου ἔφτασε σ' ἕνα μεγάλο δάσος. Εἶδε τότε ἕναν ἄνθρωπο νὰ βγαίνει μέσα ἀπὸ τὰ δέντρα.

— Ποῦ πᾶς, παλληκάρι μου; ρώτησε ὁ ἄνθρωπος τὸ παιδί.

— Στὸ χωριό μου, εἶπε αὐτό. Εἶναι πίσω ἀπὸ 'κεῖνο τὸ βουνό.

— Καὶ δὲ μπαίνεις μέσα στὸ δάσος, νὰ κόψεις δρόμο καὶ νὰ φτάσεις πιὸ γρήγορα; ἔκαμε ὁ ἄνθρωπος. Ἔλα, κι' ἐγὼ θὰ σοῦ δείξω ἕνα μονοπάτι.

Τὸ παλληκάρι ἑτοιμάστηκε νὰ δεχτεῖ. Θυμήθηκε ὅμως ἐξαφνα τὴ συμβουλὴ τοῦ ἀφεντικοῦ του καὶ εἶπε :

— Σ' εὐχαριστῶ, ἀλλὰ μ'ἀρέσει καλύτερα νὰ περπατάω στὸν ἴσιο δρόμο.

'Ο ἄνθρωπος δὲν εὐχαριστήθηκε ποὺ ἄκουσε αὐτὰ τὰ λόγια. Κύτταξε τὸ παλληκάρι μὲ θυμό, μὰ ἐπειδὴ ἐκεῖνο ἦταν πιὸ χειροδύναμο ἀπὸ αὐτόν, δὲν εἶπε τίποτα· παρὰ χώθηκε πάλι στὸ δάσος.

Σὲ κάμποσες ὧρες τὸ παιδὶ ἔφτασε στὸ χωριό του. Πρὶν πάει ὅμως στὸ σπίτι του, στα μάτησε στὴν πλατεία γιατὶ εἶδε κόσμο πολὺ μαζεμένο ἐκεῖ.

— Τί εἶναι; ρώτησε τότε κάποιον συχωριανό του. Γιατὶ εἶναι μαζεμένος ὁ κόσμος;

— Γιατὶ ἔπιασαν ἕνα μεγάλο ληστὴ καὶ τὸν ἔφεραν τώρα δὰ δεμένον, ἀπάντησε αὐτός. Κρυβόταν στὸ δάσος καὶ τραβιοῦσε μέσα ἐκεῖ ὅσους ὁδοιπόρους τύχαινε νὰ δεῖ, γιὰ νὰ τοὺς ληστέψει καὶ νὰ τοὺς σκοτώσει.

Τὸ παλληκάρι χώθηκε στὸν κόσμο καὶ σὲ λίγο βρέθηκε κοντὰ στὸ ληστή. Ἦταν ὁ ἴδιος ἄνθρωπος ποὺ ἤθελε, πρὶν λίγες ὧρες, νὰ τὸν μπάσει μέσα στὸ δάσος γιὰ νὰ τοῦ δείξει τάχατες τὸ μονοπάτι.

«Τί κόντεψα νὰ πάθω! εἶπε τότε μέσα του. Ἡ συμβουλὴ τοῦ ἀφεντικοῦ μου ἄξιζε πιὸ πολὺ κι' ἀπὸ ἕνα σακκούλι λίρες. Γιατὶ ἂν μοῦ ἔδινε μόνο αὐτές, τώρα θὰ εἶχα χάσει τὴ ζωή μου».

Καὶ τράβηξε γιὰ τὸ σπίτι του. 'Ο πατέρας του κι' ἡ μάνα του, ὅταν τὸν εἶδαν, ἔκαναν σὰν τρελλοὶ ἀπὸ τὴ χαρά τους. Σὲ λίγο ἔκατσαν νὰ φάνε. Τότε τὸ παιδὶ θυμήθηκε τὸ ψωμὶ ποὺ εἶχε στὸ σακκούλι του καὶ πῆγε καὶ τόφερε στὸ τραπέζι.

— Αὐτὸ τὸ καρβέλι μοῦδωσε ὁ ἀφεντικός μου ὅλο-ὁλο γιὰ τὰ τόσα χρόνια ποὺ τοῦ δούλεψα, εἶπε. Ἂς τὸ φᾶμε μαζί.

Πῆρε ἕνα μαχαίρι κι' ἔκοψε στὴ μέση τὸ ψωμί. Μὰ τί νὰ δῇ! Ὅλο τὸ καρβέλι ἦταν γεμάτο μὲ χρυσὰ φλουριά.

ΠΙΠΙΝΑ ΤΣΙΜΙΚΑΛΗ

Η ΠΕΤΑΛΟΥΔΑ

«Τί ὄμορφο, τί ἀέρινο, τί ποιητικὸ ἔντομο αὐτὴ ἡ πεταλούδα!» λένε, παιδιά μου, συχνὰ οἱ ἄνθρωποι γιὰ μένα, καὶ δὲν παύουν νὰ μὲ κάνουν ποιήματα καὶ μουσική. Μὰ κι' οἱ ζωγράφοι, πολὺ μὲ θαυμάζουν γιὰ τὰ ὡραῖα μου χρώματα. Ἄλλωστε, κι' ἐσεῖς θὰ ἔχετε προσέξει πόσο ὄμορφα εἶναι τὰ βελουδένια μου πολύχρωμα φτερούγια, ὅμοια μὲ πραγματικὰ λουλούδια. Κι' ὅπως τὰ λουλούδια δὲν τρῶνε, ἔτσι κι' ἐγώ, παιδιά μου, ζῶ μονάχα μὲ τὸν... ἀέρα. Ἀλλὰ μὴν παραξενεύεστε, θὰ σᾶς ἐξηγήσω: Πρὶν γίνω λοιπὸν τὸ ὑπέροχο αὐτὸ ἔντομο, ἡ πεταλούδα, εἶμαι μιὰ ἄσκημη χνουδωτὴ κάμπια. Μιὰ συχαμένη πράσινη κάμπια, ποὺ γεννιέται καὶ ζαλώνει πάνω στὰ λάχανα, στὰ κουνουπίδια καὶ σὲ διάφορα ἄλλα φυτά. Ἐκεῖ, μαζευόμαστε ἀμέτρητες καὶ καταβροχθίζουμε τὰ φύλλα, τὰ βλασταράκια καὶ τὶς ριζοῦλες. Ἄχ, σωστὸς παράδεισος αὐτὰ τὰ τρυφερὰ λάχανα! Φυσικά, οἱ ἄνθρωποι ἄλλη δουλειὰ δὲν κάνουν παρὰ νὰ μᾶς σκοτώνουν γιὰ νὰ μὴ τοὺς καταστρέφουμε τὰ φυτά τους. Μὰ ὅσο καὶ νὰ προσέξουν, πάλι οἱ περισσότερες γλυτώνουμε γιὰ νὰ συνεχίσουμε τὸ καταστροφικὸ ἔργο μας. Περιβόλια, φυτεῖες, χωράφια, βάση ἀπέραντα μποροῦν ἔτσι νὰ καταστραφοῦνε χωρὶς μεγάλη φασαρία. Μεγαλώνουμε λοιπὸν

καὶ παχαίνουμε, ὥσπου ἔρχεται ὁ καιρός μας ποὺ θὰ κλείστοῦμε στὸ κουκούλι μας. Τὸ πούμε νὰ λεγόμαστε «κάμπιες» καὶ μᾶς ὀνομάζουν «χρυσαλίδες». Κλεισμένες ἐκεῖ μέσα, ὅλο ἀλλάζουμε καὶ ὁμορφαίνουμε, ὥσπου μιὰ μέρα, ξαφνικά, νὰ τὸ θαῦμα! Κάθε κουκούλι ἀνοίγει καὶ βγαίνει ἀπὸ μέσα μιὰ ντελικάτη, μεταξένια πεταλούδα, μὲ φρεσκοσιδερωμένα φτερούγια καὶ μαῦρες, γυαλιστερὲς βοῦλες. Ἄχ! τί ὁμορφιὰ εἶν' ἐκείνη! Δὲν τελειοῦμε νὰ πιστέψουμε στὰ μάτια μας πῶς ἐμεῖς οἱ τιποτένιες κάμπιες γινήκαμε ξαφνικὰ βασίλισσες τῆς ὁμορφιᾶς! Μεθυσμένες ἀπὸ τὴν πολλὴ χαρὰ κι' ἀπὸ τὸ φῶς τοῦ ἥλιου ποὺ τόσον καιρὸ στερηθήκαμε μέσα στὴ σκοτεινὴ φυλακή μας, ἀρχίζου με νὰ φτερουγάμε ἀπὸ λουλού, δι σὲ λουλούδι κι' ἀπὸ δέντρο σὲ δέντρο. Δὲν τρῶμε πιά. Καταργοῦμε καὶ τὴν τροφὴ ἀκόμα γιὰ νὰ χαροῦμε ὅσο παίρνει περισσότερο τὴν ἐλευθερία μας. Ἄλλωστε οἱ μέρες μας εἶναι πιὰ μετρημένες. Ἡ πεταλούδα δὲν ζῆ πάνω ἀπὸ πέντε μέρες... Φῶς, λοιπόν, χαρά, λουλούδια, ὥσπου νὰ πέσουμε ψυχες πάνω στὸ κοῦ χῶμα. Κι' ἀφοῦ πραγματοποιήσουμε τὸν μεγάλο σκοπὸ τῆς ζωῆς μας, δηλαδὴ νὰ γεννήσουμε τ' αὐγουλάκια μας πάνω στὰ λάχανα καὶ στὰ κουνουπίδια, κλείνουμε τὰ μάτια καὶ τελειώνουμε. Αὐτὴ ἦταν ὅλη ἡ σύντομη ζωὴ τῆς ντελικάτης μεταξένιας πεταλούδας. Ὅπως τὰ παρσυήθια...

Κι' ἕνα καλό: σὰν πεταλούδα σᾶς γίνομαι ὠφέλιμη, γιατὶ μεταφέρω τὴ γῦρι τῶν λουλουδιῶν σας καὶ τῶν δέντρων σας.

Παιδάκι ἐσύ, ποὺ θὰ μὲ πιάσεις ταμμιὰ φορὰ στὰ τρυφερά σου δαχτυλάκια, κυττάζοντάς με, συλλογίσου τὴ σοφία τοῦ Δημιουργοῦ καὶ τὰ θαυμαστὰ ἔργα Του. Καὶ μὴ μὲ σκοτώσεις. Εἶναι τόσο λίγη ἡ ζωὴ μιᾶς πεταλούδας...

ΤΖΕΝΝΥ ΜΕΛΙΣΣΗΝΟΥ—ΠΑΠΑΔΑΚΗ

★

ΤΟ ΚΑΚΟ ΜΠΙΣΚΟΤΟ

Ἡ μητέρα:—Λουλού, ἐσὺ ἤπιες τὴν πορτοκαλάδα;

Ἡ Λουλού: —Ὄχι, μαμά, ...τὸ παξιμάδι τὴν ἤπιε...

Ἡ μαμά: —Καὶ ποῦ εἶναι τὸ παξιμάδι;

Ἡ Λουλού:—Τὸ ἔφαγα γιὰ νὰ τὸ τιμωρήσω, μαμούλα!

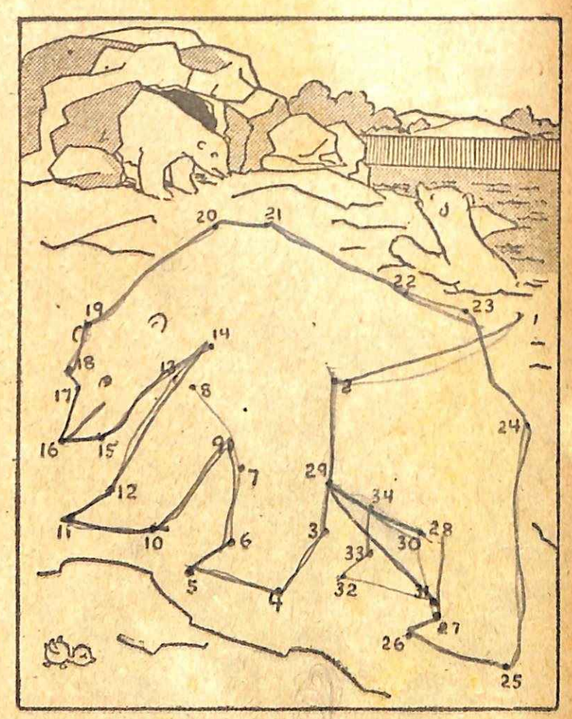

ΜΑΘΑΙΝΕΤΕ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ

'Ενώνοντας μεταξύ τους, μὲ τὴν ἀριθμητική τους σειρά, τὶς 34 τελεῖες τοῦ σχεδίου αὐτοῦ, : Θὰ ἔχετε τότε μπροστά σας συμπληρωμένη τὴν εἰκόνα πού, ἂν θέλετε, μπορεῖτε καὶ νὰ τὴ χρωματίσετε. Προσέξτε πάντως, τὰ χρώματα: 'Η σκηνὴ εἶναι σὲ μιὰ περιοχὴ μὲ πάγους!...

ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΧΝΙΔΙΩΝ ΣΤΗΝ ΙΔΙΑ ΣΕΛΙΔΑ ΤΟΥ ΕΠΟΜΕΝΟΥ ΤΕΥΧΟΥΣ

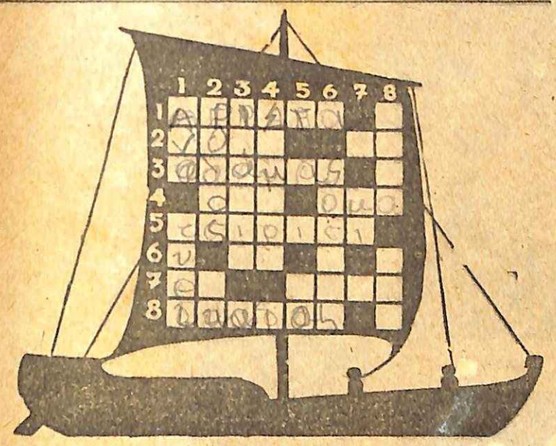

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:

1. Στοὺς καλοὺς μαθητὰς ἀξίζει. 2. Σημάδι τῆς μουσικῆς. — Γράμμα τοῦ ἀλφαβήτου. 3. Πολύτιμο πετράδι (καθαρεύουσα). 4. Δὲν τοὺς λείπει τίποτα. — Δὲν τρώγονται ἔτσι τὰ ψάρια. 5. Κόλλα ποὺ χρησιμοποιοῦν οἱ τσαγκαράδες. 6. Δίφθογγος. 7. Μουσικὴ νότα. — Παιχνίδι. 8. 'Ο πρῶτος ἀεροπόρος.

ΚΑΘΕΤΩΣ:

1. Πρόθεσις. — Γίνεται ἀπὸ τὸ γάλα. 2. Μεγάλο ἑλληνικὸ νησί. — Πρόθεσις. 3. Κράτος τῆς Εὐρώπης. 4. Τὸ φοροῦνε στὰ γαϊδούρια. 5. Ἄρθρον. 6. Δὲν ἔχει λάθη. 7. Μουσικὴ νότα. 8. Εἴσαστε παιδιὰ κι' ἐσεῖς πρὶν λίγα χρόνια. — Πρόθεσις.

ΜΙΚΡΑ ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ

Μιὰ μικρὴ συμβουλή: Μὴ χάνετε γρήγορα τὴν ὑπομονή σας μὲ τὰ μικρὰ αὐτὰ αἰνίγματα, καὶ μὴ διαστῆτε γιὰ τὶς ἀπαντήσεις!...

1. «Γύρω-γύρω ἄσπρο καὶ στὴ μέση κίτρινο!».
2. «Ἀπὸ τὸν καιρὸ ποὺ ὑπάρχω, προχωρῶ γυρίζοντας καὶ πατοῦν ἐπάνω μου!».
3. «Ἔχω κόκκινο κορμὶ καὶ πράσινο κεφάλι».
4. «Ἀρχίζω τὸν οὐρανό, τελειώνω τὸ θρανίο, καὶ μὲ βλέπετε δυὸ φορὲς στὸ χρόνο».
5. «Τί πρᾶγμα πηγαίνει ἀπὸ τὴ Θεσσαλονίκη στὴν 'Αθήνα χωρίς... νὰ κουνηθῇ ἀπὸ τὴ θέσι του;»

ΑΤΥΧΙΑ

Ἕνας γνωστὸς Δανὸς ἐπιστήμων, ποὺ παρεκάλεσε νὰ μὴ γνωσθῇ τὸ ὄνομά του, ἀπεκάλυψε ὅτι ἡ μικρὴ ἔγγονή του, ἡλικίας 2 ἐτῶν... ἔφαγε μιὰ μέρα ἕνα λαχεῖο του, ὁ ἀριθμὸς τοῦ ὁποίου μετὰ τρεῖς ἡμέρες ἐκέρδισε στὴν κλήρωσι 25.000 κορῶνες, δηλαδὴ περίπου 60 ἑκατομμύρια δραχμές. Ἡ ὑπηρεσία τῶν κρατικῶν λαχείων ποὺ ὠφελήθηκε τὸ ποσὸν τοῦ λαχνοῦ — μιὰ καὶ δὲν ὑπῆρχε πιὰ τὸ λαχεῖο ποὺ ἐκέρδισε — εὐγενικὰ ἔστειλε στὴ μικρούλα... ἕνα μεγάλο κουτὶ σοκολάτες καὶ μιὰ θαυμάσια κούκλα!...

ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ ΦΥΛΛΟΥ 77

ΒΟΗΘΗΣΤΕ ΤΟ ΣΚΥΛΑΚΙ

'Ο σωστὸς δρόμος ποὺ πρέπει ν' ἀκολουθήσῃ τὸ σκυλάκι εἶναι ὁ ΓΝΙ.

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

'Οριζοντίως: 1) ΠΗΤΑ, 2) ΓΑ, 3) ΔΕΝΔΡΟ, 4) ΤΩΡΑ, 5) ΠΑΡΟΣ — ΝΙ, 6) ΒΑΣΙΛΗΣ, 7) ΙΛΙΣΣΟΣ.

Καθέτως: 1) ΤΑΒΛΙ, 2) ΔΩΡΑ, 3) ΓΕΡΟΣ, 4) ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ, 5) ΕΙΡΗΝΗ, 6) ΠΟΛΙΣ.

ΤΑ ΤΡΙΑ ΓΟΥΡΟΥΝΑΚΙΑ

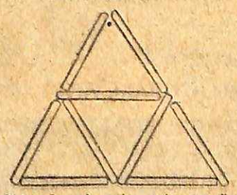

Νὰ πῶς τὰ τρία τρίγωνα ἔγιναν τέσσερα.

ΟΙ ΒΩΛΟΙ

Τὸ πρῶτο παιδὶ εἶχε 18 βώλους καὶ τὸ δεύτερο 12.
18+6 = 24, 12+6 = 18

ΟΙ ΟΥΡΕΣ

Δελφίνι, Ἄλογο, Καγκουρώ, Καραβίδα, Καρχαρίας, Ζέβρος, Λιοντάρι, Κάστωρ.

★

ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ

Ξεκινᾶτε μὲ τὸ ἀεροπλάνο ἀπὸ τὴν 'Αθήνα καί, ταξιδεύοντας κατ' εὐθείαν, φθάνετε στὴ Δανία. Πέστε γρήγορα πάνω ἀπὸ ποιὲς χῶρες ἐπέρασε τὸ ἀεροπλάνο σας.

★

ΜΑΓΙΚΗ ΕΙΚΟΝΑ ΜΕ ΛΟΓΙΑ

— Μᾶς εἶπε σήμερα μερικὰ νόστιμα γιὰ τὴ χώρα του.

— Ποιός;

— Σοῦ τὸ εἶπα.

Η ΔΝΙΣ ΦΡΟΝΗΣΙΣ

"Οπως ξέρετε, παιδιά, δὲν φοβᾶμαι διόλου τὸ νερό. "Οταν ὅμως πέφτη ἀπὸ τὸν οὐρανό, σὰν βροχή, εἶναι ἐντελῶς ἄλλο πρᾶμα... ἰδίως ὅταν βρίσκεται κανεὶς στὸ δρόμο, χωρὶς ἀδιάβροχο, ὀμπρέλα ἢ παλτό! "Υστερα, μπορεῖ καμμιὰ φορὰ νὰ σᾶς πιάσῃ δυνατὴ μπόρα ὅταν βρίσκεσθε στὴν ἐξοχή, καὶ δὲν ἔχετε ποῦ νὰ καταφύγετε. Νὰ σᾶς πῶ τὴν ἀλήθεια, ὅταν ἀκούω νὰ πέφτουν κεραυνοί, δὲν αἰσθάνομαι καὶ τόσο ἤσυχη. Ἀποφεύγω ὅμως προσεκτικὰ ἕνα μεγάλο λάθος, ποὺ τὸ κάνουν συχνά, ὄχι μόνο τὰ παιδιά, ἀλλὰ καὶ οἱ μεγάλοι. Καί, σὰν τυχὸν βραχῶ πολύ, ὑπάρχει ἕνας καλὸς κανόνας, ποὺ δὲν τὸν παραμελῶ σὲ καμμιὰ περίπτωσι.

Μπορεῖτε νὰ βρῆτε ποιὸ εἶναι τὸ λάθος καὶ ποιὸς ὁ κανόνας;

Ἀφοῦ σκεφθῆτε τὴν ἀπάντησί σας, γυρίστε ἀνάποδα τὸ φύλλο γιὰ νὰ ἰδῆτε τὴν ἀπάντηση τῆς «Δεσποινίδος Φρόνησης».

ΘΥΜΑΣΤΕ;

1. Ποιὸς ἐφεῦρε τὸ ἀθλητικὸ ραυνο;
2. Ποιὸς πουλήθηκε ἀπὸ τοὺς ἀδελφούς του;
3. Ποιὸς ἀνεκάλυψε τὴν 'Αμερική;
4. Ποιὸς ἐφεῦρε τὸν τηλέγραφο;

Η ΓΕΛΟΙΟΓΡΑΦΙΑ ΜΑΣ

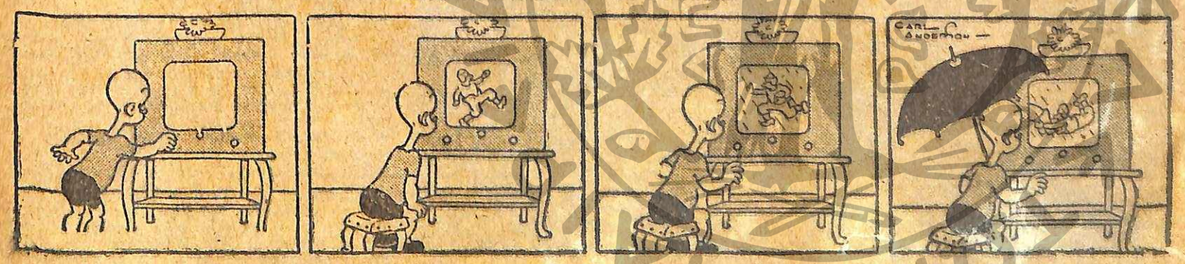

'Ο Μιχαλάκης βλέπει τηλεόρασι...

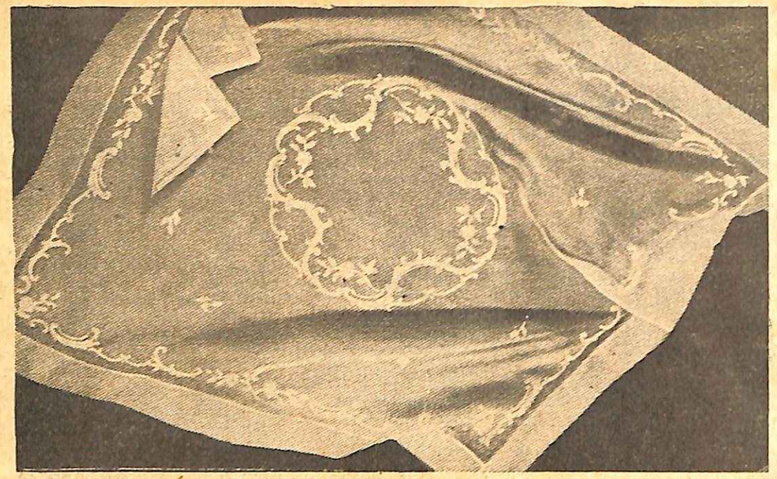

ΤΡΑΠΕΖΟΜΑΝΤΗΛΑΚΙ, ΑΡΙΘ. 98

ΣΕΜΕΝ ΝΤΕ ΤΑΜΠΛ, ΑΡΙΘ. 102

ΠΕΤΣΕΤΑΚΙ ΜΕ ΜΑΡΓΑΡΙΤΕΣ, ΑΡΙΘ. 100

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΚΕΝΤΗΜΑΤΩΝ

Ἐπεξηγήσεις σχεδίων τοῦ Παραρτήματος ἀριθ. 12 τοῦ παρόντος τεύχους

ΤΡΑΠΕΖΟΜΑΝΤΗΛΑΚΙ. Ἀριθ. 98 — 98α΄ — 98β΄

Ὁ χειμώνας εἶναι ἡ ἐποχὴ τῶν ἀπογευματινῶν συγκεντρώσεων καὶ τὰ τσάγια ὑπάρχουν πάντοτε. Γι' αὐτὸ σᾶς δίνουμε αὐτὸ τὸ ὡραῖο τραπεζομαντηλάκι ποὺ θὰ χρησιμοποιήσετε σὲ τέτοιες περιστάσεις. Ἡ ἄσπρη ὀργκαντίνα κάνει πάντοτε σὶκ ἕνα τραπέζι.

Τὴ μπορντούρα ὑπ' ἀριθ. 98α΄ θὰ τὴν τοποθετήσετε στὸ κέντρο τοῦ τραπεζομάντηλου. Θὰ τὴν ἐπαναλάβετε τρεῖς φορὲς ἀκόμη στρογγυλά. Τὴ μπορντούρα ὑπ' ἀριθ. 98 θὰ τὴν τοποθετήσετε γύρω γύρω, βάζοντας τὸ λουλούδι στὴ γωνία. Στὸ κέντρο τοῦ κάθε πλαινοῦ θὰ βάλετε τὸ λουλούδι τῆς γωνίας δύο φορὲς καὶ θὰ ἐξακολουθήσετε τὴ μπορντούρα. Τὰ φυλλαράκια ὑπ' ἀριθ. 98β θὰ τὰ σκορπίσετε μεταξὺ τοῦ μεσαίου μοτίφ καὶ τῆς μπορντούρας. Μὲ τὰ ἴδια φυλλαράκια θὰ γαρνίρετε τὶς γωνίες στὰ πετσετάκια.

Γιὰ τὸ κέντημα θὰ μεταχειρισθῆτε κλωστὴ μουλινὲ ἄσπρη καὶ θὰ τὰ κεντήσετε μὲ βελονιὰ πουὰν ντ' ὄμπρ, φὶλ—τιρέ καὶ γαζάκι στὸ χέρι.

ΣΤΑΥΡΟΒΕΛΟΝΙΑ. Ἀριθ. 99

Κεντιέται ἀπὸ τ' ἀριστερὰ πρὸς τὰ δεξιὰ ἀπὸ κάτω πρὸς τὰ ἐπάνω, οὕτως ὥστε ἡ βελονιὰ νὰ βγαίνῃ πλαγίως. Μετά, γυρίζετε ἀπὸ δεξιὰ πρὸς τ' ἀριστερὰ γιὰ νὰ σχηματίσετε τὸ σταυρό. Γιὰ νὰ εἶναι ἡ βελονιά σας κανονική, πρέπει ν' ἀκολουθῆτε πάντα τὴν ἴδια διεύθυνσι στὶς βελονιὲς ποὺ πάνε καὶ στὶς βελονιὲς ποὺ γυρίζουν. Μ' αὐτὴ τὴ γωνιὰ μπορεῖτε νὰ γαρνίσετε τραπεζομάντηλο ἢ καρὲ ντὲ τάμπλ. Ὅλο τὸ σχέδιο κεντιέται μὲ ἕνα χρωματιστὸ κοτόν—περλὲ No 12. Κατόπιν θὰ περάσετε τὰ κενὰ τοῦ σχεδίου μὲ μαῦρο κοτόν—περλὲ μὲ γαζὶ τοῦ χεριοῦ καθὼς καὶ ὅλα τὰ μονὰ σχέδια.

ΠΕΤΣΕΤΑΚΙ ΜΕ ΜΑΡΓΑΡΙΤΕΣ Ἀρ. 100

Οἱ μαργαρίτες σ' αὐτὸ τὸ πετσετάκι κεντιοῦνται μὲ οἰσελιὲ (κοφτὸ κέντημα). Τὸ πετσετάκι εἶναι τελειωμένο μὲ φεστόνι.

ΠΑΙΔΙΚΑ ΣΧΕΔΙΑ. Ἀριθ. 101

Μ' αὐτὰ τὰ πουλάκια μπορεῖτε νὰ γαρνίρετε ὅ,τι δήποτε τὸ παιδικό. Σεντονάκια, τραπεζομαντηλάκια, πετσέτες τοῦ φαγητοῦ ἀκόμη καὶ ποδίτσες. Μπορεῖτε νὰ τὰ κεντήσετε μὲ δύο τρόπους: ἁπλικασιόν ἢ πίσω-βελονιά. Τὰ λουλουδάκια θὰ τὰ κεντήσετε μὲ ἀνεβατό.

ΣΕΜΕΝ ΝΤΕ ΤΑΜΠΛ. Ἀρ. 102—102α΄

Θὰ τοποθετήσετε στὸ κάτω καὶ ἐπάνω μέρος τοῦ σεμὲν ντὲ τάμπλ τὸ σχέδιο ὑπ' ἀριθ 1. Στὰ πλάγια θὰ μεταχειρισθῆτε τὸ σχέδιο ὑπ' ἀριθ. 2 σὲ ἀποστάσεις. Ὅλο τὸ σχέδιο κεντιέται μὲ πουὰν ντ' ὄμπρ καὶ τὰ φύλλα καὶ ἐξωτικὰ λουλούδια μὲ πεταχτὴ βελονιά.

ΚΕΝΤΗΜΑ ΣΕΝΤΟΝΙΟΥ. Ἀριθ. 103

Αὐτὸ τὸ σχέδιο ποὺ σᾶς δίνουμε εἶναι ἐξαιρετικὰ λεπτοῦ γούστου. Ὁ γύρος τοῦ σεντονιοῦ σχηματίζοντας μιὰ μπορντούρα εἶναι ἐξαιρετικὰ γαριτωμένος. Κεντιέται μὲ ἀνεβατὸ οἱ μαργαρίτες καὶ ἁπλικασιὸν οἱ τουλίπες. Οἱ ρίζες καὶ τὰ φυλλαράκια κεντιοῦνται μὲ πισοβελονιὰ ἢ γαζὶ στὸ χέρι.

ΣΑΛΙΕΡΑ. Ἀριθ. 104

Τὸ σχέδιο τοῦ Παραρτήματός μας, εἶναι τὸ μισὸ τῆς σαλιέρας. Κεντιέται σὲ ὀργκαντίνα ἢ κρὲπ ντὲ σίν μεταξωτό. Θὰ τὴν κεντήσετε μὲ βελονιὲς: πουὰν ντ' ὄμπρ τὴ μπορντούρα ἀνεβατὸ τὰ λουλουδάκια καὶ φυλλαράκια καὶ κοφτὸ τὰ τρυπάκια. Γύρω γύρω τελειώνει μὲ λεπτὸ φεστόνι.

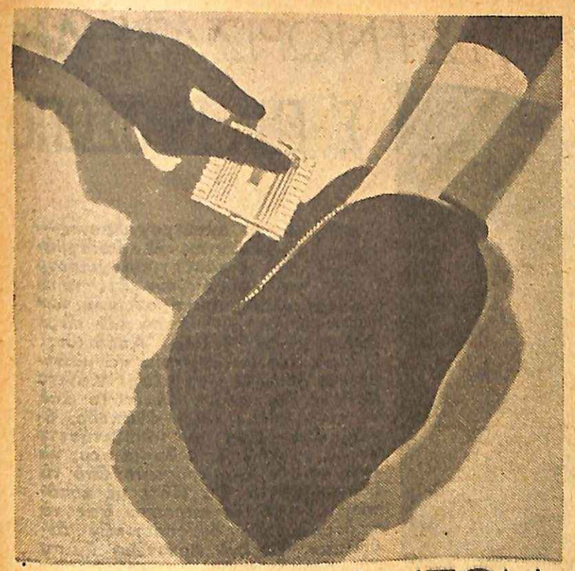

ΤΣΑΝΤΑ-ΜΑΝΣΟΝ

ΤΟ ΠΑΤΡΟΝ ΣΕ ΚΑΝΟΝΙΚΟ ΜΕΓΕΘΟΣ, ΣΤΟ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΣΧΗΜΑ 1.

ΣΧΗΜΑ 2

ΣΧΗΜΑ 3

ΣΧΗΜΑ 4.

ΠΡΑΚΤΙΚΗ, σὶκ καὶ πολὺ εὔκολη γιὰ νὰ τὴν κάνετε μόνη σας. Αὐτὴ ἡ τσάντα—μανσόν, μπορεῖ νὰ κρατηθῇ μὲ ὁ,τιδήποτε ἀπογευματινὸ σύνολο, καθὼς καὶ μὲ φουστάνι κοκτέιλ ντεκολτέ. Μπορεῖτε ἐπίσης νὰ τὴν κρατήσετε καὶ μὲ βραδυνὴ τουαλέτα. Αὐτὸ ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὶ ὕφασμα θὰ τὴν κάνετε. Τὴ φόδρα, ἡ ὁποία εἶναι ἀπὸ πελύς, μπορεῖτε νὰ τὴν ἀντικαταστήσετε μὲ ὕφασμα τῆς ἰδίας ποιότητος ποὺ θὰ κάνετε τὸ μανσὸν σὲ ἄλλο χρωματισμὸ ἢ μὲ γούνα ἀληθινὴ ἔστω καὶ ἰμιτασιόν.

ΥΛΙΚΑ: 60 ἑκατ. βελοῦρ—ἀγλαὶ μαῦρο μὲ 1 μέτρο φάρδος: 20 ἑκατ. πέλυς θερυκοκι, 20 ἑκατ. μαῦρη μεταξωτὴ φόδρα, 1 ἑκλαὶρ 25 ἑκατ. μακρος καὶ λίγη βάτα τοῦ πηχεως.

ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ: Τὸ πατρὸν ὑπ' ἀριθ. 1 εἶναι τὸ ἐξωτερικὸ τοῦ μανσὸν καὶ τὸ ὑπ' ἀριθ. 2 τὸ ἐσωτερικό. Τὸ ὑπ' ἀριθ. 1 εἶναι τὸ ταρτο καὶ περιλαμβάνει καὶ τὴ ραφὴ τοῦ ραψίματος. Βγάλετε σ' ἕνα τσιγαρόχαρτο ὁλόκληρο τὸ πατρὸν ὑπ' ἀριθ. 1. Τὸ ὑπ' ἀριθ. 2 εἶναι τὸ μισὸ τοῦ ἐσωτερικοῦ μαζὶ μὲ τὶς ραφὲς τοῦ ραψίματος. Κόψετε τὸ ὑπ' ἀριθ. 1 ἀπὸ τὸ βελοῦδο, καθὼς καὶ μιὰ λοξὴ λωρίδα: μὲ 6 ἑκατ. φάρδος καὶ 94 ἑκατ. μάκρος. Ἀπὸ τὸ πελὺς θὰ κόψετε 2 κομμάτια τὸ ὑπ' ἀριθ. 2, καθὼς καὶ 2 κομμάτια ἀπὸ τὴ μεταξωτὴ φόδρα.

1ον) ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ ΤΟΥ ΜΑΝΣΟΝ. Περάσετε μιὰ σούρα στὸ κομμάτι ἀπὸ τὸ βελοῦδο (ὑπ' ἀριθ. 1). Γιὰ νὰ ἔχῃ ἐπιτυχία ἡ σούρα σας καὶ νὰ εἶναι κανονικὴ χωρίσετε την σὲ 4 κλωστὲς ἀρχίζοντας ἀπὸ τὸ Α ἕως Β, Β ἕως Γ, Γ ἕως Δ, Δ ἕως Ε. Κατόπιν σουρώσετε μὲ προσοχὴ τὴν κάθε κλωστή. Ὁ σουρωμένος γύρος πρέπει νὰ εἶναι ὅλος 92 ἑκατ. ἤτοι θὰ σουρώσετε τὴν κάθε κλωστὴ 23 ἑκατ. Τοποθετήσετε τὴ λοξὴ λωρίδα γύρω—γύρω καὶ τρυπώσετε την μὲ προσοχή, καλὴ μὲ καλή. Κατὰ τὸ διάστημα τοῦ τρυπώματος προσέξετε νὰ μὴ μαζεύεται ὅλη ἡ σούρα σὲ μιὰ μεριά. Γιζώσετε τὴ λωρίδα αὐτὴ κατόπιν. Κόψετε ἀπὸ τὴ βάτα μιὰ λωρίδα μὲ 4 ἑκατ. φάρδος καὶ ἄσο μάκρος χρειάζεται γιὰ γύρω—γύρω. Κάνετε αὐτὴ τὴ λωρίδα ἀπὸ τὴ βάτα ἕνα στρογγυλὸ ρολό. Τοποθετήσετε

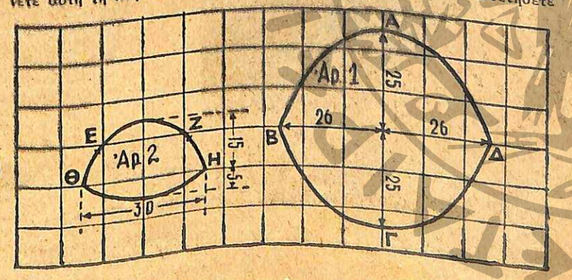

ΚΑΠΕΛΟ

ΤΟ ΠΑΤΡΟΝ ΣΕ ΚΑΝΟΝΙΚΟ ΜΕΓΕΘΟΣ, ΣΤΟ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΚΕΝΤΗΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΠΑΡΟΝΤΟΣ ΤΕΥΧΟΥΣ

Ἡ φετεινὴ μόδα δίνει μεγάλη θέσι στὰ πλεκτὰ καπέλα. Συνηθίζονται ὅλων τῶν εἰδῶν οἱ πλέξεις, μὲ διαφόρους τρόπους καὶ γαρνίρονται διαφορετρόπως. Θὰ δῆτε πλεκτὰ καπέλα ἀπὸ μαλλὶ συνδυασμένα μὲ καστόρι, ἄλλα πάλι σὲ τύπο τουρμπάν πλεγμένα μὲ δαντέλονες καὶ γαρνιρισμένα μὲ μιὰν ἐσάρπα ἀπὸ ζορζέτα μεταξωτὴ καὶ ἄλλα σὲ τύπο ἐνιαίως ὅπως τὸ μοντέλο ποὺ δημοσιεύουμε, τὸ ὁποῖο μπορεῖτε νὰ πλέξετε μὲ διάφορα εἴδη ὑλικῶν, ὅπως π.χ.: χονδρὸ μαλλί, μετάξι χονδρό, ἕνα εἶδος βάσας, κορδονάκι μεταξωτὸ ἢ δαμβακερό, λασὲ μεταξωτὸ ἢ δαμβακερό.

Τὸ μοντέλο εἶναι πλεγμένο ἀπὸ λασὲ μεταξωτό. Μεταξωτὰ εἶναι τὰ πόν πόν καὶ ἡ φούντα. Ὅλο τὸ καπέλο ἀποτελεῖται ἀπὸ δύο κομμάτια: Μπροστινό, πίσω. Πλέκεται μὲ τὸ βελονάκι ὅλο ἁρίχτο.

ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ: Βγάλετε ὁλόκληρο τὸ πατρὸν τοῦ μπροστινοῦ σ' ἕνα τσιγαρόχαρτο. Κατόπιν πλέξετε ἕνα γαϊτανάκι στὸ μάκρος τοῦ πατρόν. Ἀρχίσετε τὸ πλέξιμο μὲ ἁρίχτο παρακολουθώντας τὸ πατρόν. Ἀνάλογα μὲ τὸ πατρὸν θὰ κάνετε στενέματα ἢ ἀνοίγματα. Ἀφοῦ τελειώσετε τὸ μπροστινὸ κομμάτι, βγάλετε καὶ τὸ πίσω μέρος τοῦ πατρόν σὲ τσιγαρόχαρτο. Πλέξετε ἕνα γαϊτανάκι ὅσο εἶναι τὸ κάτω μέρος τοῦ πατρόν. Πλέξετέ το κατὰ τὸν ἴδιο τρόπο ὅπως καὶ τὸ μπροστινό. Κατόπιν ἑνώσετε τὸ πίσω κομμάτι στὸ μπροστινό, στοὺς ἀντίστοιχους ἀριθμοὺς μὲ βελονιὰ ζίγκ—ζάγκ. Ράψετε τὴν πρώτη διακεκομμένη γραμμὴ μὲ ζίγκ—ζάγκ στοὺς ἀντίστοιχους ἀριθμούς. Γαντζώνετε τὰ δύο πλάγια μὲ πόν—πόν. Τὸ δεξὶ πόν—πόν θὰ ἔχῃ ἕνα κορδονὶ τοῦ ἰδίου χρώματος μὲ τὸ πόν—πόν, τὸ ὁποῖο θὰ ἔρχεται πρὸς τὰ πίσω λίγο ψηλὰ πρὸς τὴ ραφὴ τοῦ τσὲ καὶ θὰ καταλήγῃ σὲ μιὰ φούντα ἄλλου χρώματος.

(Ἡ συνέχεια στὴ σελίδα 62)

ΘΑ ΤΟΥΣ ΓΝΩΡΙΖΑΤΕ ΑΝ Σ' ΕΝΑ ΠΡΟΣΩΠΟ

Όλοι οἱ ἐμπειρογνώμονες—οἱ μακιγιέρ, οἱ φωτογράφοι, οἱ αἰσθητικοὶ χειρουργοί—συμφωνοῦν ὅτι τὸ ἀριστερὸ μέρος τοῦ προσώπου τῶν περισσοτέρων ἀνθρώπων δὲν εἶναι ὅμοιο μὲ τὸ δεξιό. Ἀπόδειξις: Πάρετε μιὰ φωτογραφία καὶ κόψετέ την ἀκριβῶς στὴ μέση: Κάνετε ὕστερα ἕνα ἀκόμη ἀντίτυπο ἀπὸ τὸ κάθε μέρος της,—ἀνάποδο, ὅμως, ὥστε ὅταν τὸ τοποθετήσετε δίπλα ἀκριβῶς στὸ ὅμοιό του, νὰ σχηματισθῇ ἕνα πρόσωπο ἀπὸ τὰ δύο κομμάτια. Θὰ ἰδῆτε μὲ κατάπληξι ὅτι ἔχετε μπροστά σας τὰ πρόσωπα δυὸ διαφορετικῶν ἀνθρώπων. Τὰ δυὸ ἀριστερὰ ἥμισυ τοῦ προσώπου δὲν ταιριάζουν μεταξύ τους ὅπως δὲν ταιριάζουν καὶ τὰ δυὸ δεξιά!

Καὶ τὰ μέν, καὶ τὰ δέ, διαφέρουν ἀπὸ τὸ ἀληθινό, ἀδιαίρετο πρόσωπό σας. Στὰ περισσότερα πρόσωπα, τὰ ἐπικρατέστερα χαρακτηριστικὰ βρίσκονται πρὸς τὴ μιὰ πλευρά. Στὴ γνωστὴ ἠθοποιὸ Ἄννν Τόντ, παραδείγματος χάριν, εὐκολώτερα ἀναγνωρίζει κανεὶς τὸ

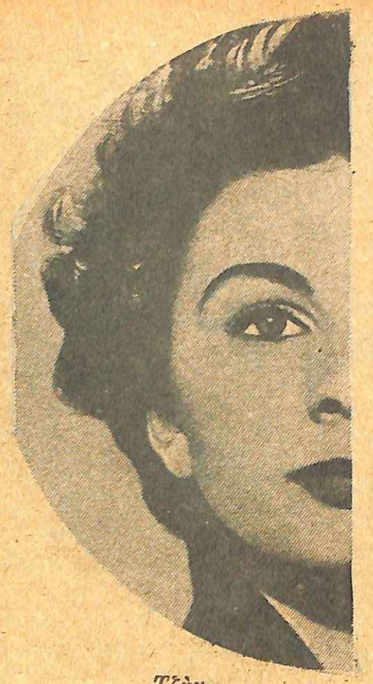

Τζὴν

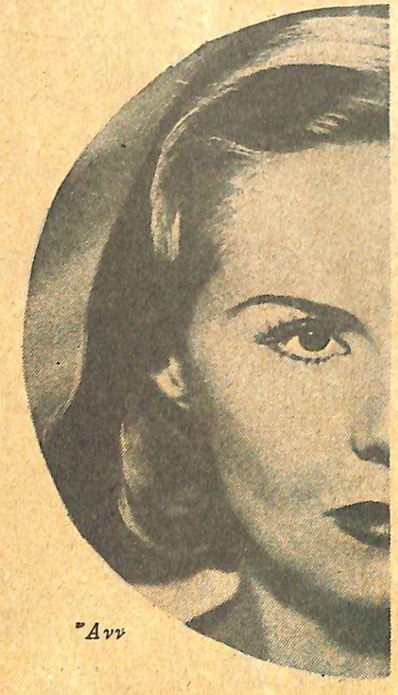

Ἄννν

Πατρίτσια

Σοὔζαν

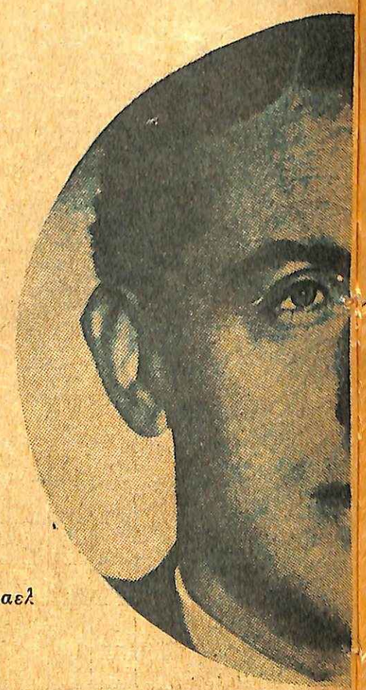

Μάϊκαελ

ΤΟΥΣ ΒΛΕΠΑΤΕ ΧΩΡΙΣΤΑ; ΔΥΟ ΠΡΟΣΩΠΑ

δεξιό της πλευρό ποὺ εἰκονίζεται στὴν ἀριστερὴ σελίδα. Τὸ ἴδιο συμβαίνει μὲ τὴ Σούζαν Σώ, καὶ μὲ τὴν Πατρίτσια Ρόκ. Παρατηρῆστε ἐπίσης πόσο πιὸ εὔθυμο φαίνεται τὸ δεξιὸ μέρος τοῦ προσώπου τῆς Τζὴν Σίμμονς. Ἀλλὰ καὶ πόσο πιὸ ζωηρὸ φαίνεται τὸ ἀριστερὸ μάτι τοῦ Ἄγγλου ἠθοποιοῦ—καὶ συζύγου τῆς Ἐλίζαμπεθ Ταίϋλορ—Μάϊκελ Γουάϊλτινγκ!...

Ἕνα πείραμα μπρός στὸν καθρέφτη σας, μ' ἕνα κομμάτι χαρτὶ στὰ χέρια, θὰ σᾶς δώσῃ τὴ δυνατότητα νὰ ἀντιληφθῆτε εὔκολα ποιὸ εἶναι τό...«καλύτερο ἥμισύ σας». Ἂν μιὰ γωνιὰ τοῦ στόματός σας ἔχῃ μιὰ πιὸ ἐλκυστικὴ γραμμή, ἂν ἕνα ἀπὸ τὰ φρύδια σας ἔχει μιὰ πιὸ καμπύλη γραμμή, ἕνα ἀπὸ τὰ μάγουλά σας εἶναι πιὸ προεξέχον, προσπαθῆστε νὰ ἐπαναλάβετε τὸ ἴδιο καὶ πρὸς τὴν ἄλλη πλευρά: Ἀνασηκῶστε λίγο τὴν ἄκρη τοῦ στόματός σας μὲ μιὰ κραγιονιά, στρογγυλέψτε τὸ μάγουλό σας μὲ μιὰ πρόσθετη ἐπάλειψι ρούζ, δῶστε στὴ γραμμὴ ποὺ θέλετε στὸ φρύδι σας καὶ μαυρίστε το ὅσο καὶ τὸ ἄλλο.

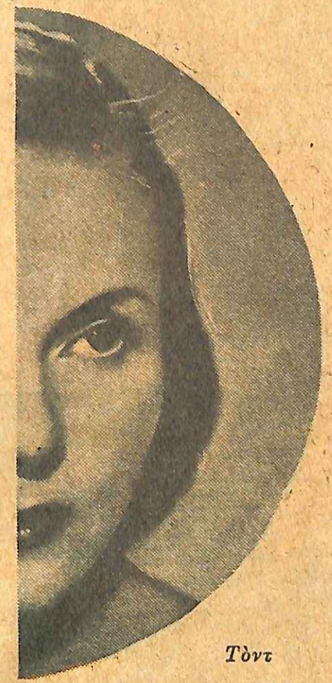

Τὸντ

Σίμμονς

Σώου

Ρόκ

Γουάϊλντινγκ

Ο ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ ἀπαντᾶ:

ΛΥΠΗΜΕΝΗ ΜΙΚΡΟΥΛΑ: Νά πάρετε αὐτά ποὺ σᾶς δίδει ὁ δερματολόγος καὶ νά σταματήσετε τίς πολλές καὶ ἀκατάστατες λήψεις ὁρμονῶν. Νά περιορισθῆτε στὴν καλὴ τροφὴ καὶ πρὸ παντὸς στὴν ἀμέριμνη ζωή. Δὲν πρέπει νά στενοχωρῆσθε, θά γίνουν ὅλα μὲ τὸν καιρό τους, δὲν πρέπει νά διάζεσθε. Τά περισσότερα εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς νευρικῆς καὶ ψυχικῆς σας καταστάσεως.

ΙΣΑΒΕΛΑ Β. Η.: Οἱ ἐκκρίσεις ποὺ παρατηρήσατε ἔχουν κάποια σχέσι μὲ τὴν ἔσω ἔκκρισι. Ὑπάρχει κάποια ἀνεπάρκεια ὁρμονική. Οἱ καθυστερήσεις ποὺ ἔχετε στὴν περίοδο δείχνουν αὐτό, καθώς καὶ ἡ μεγάλη διάρκεια. Προσοχὴ μεγαλύτερη στὴ διατροφὴ καὶ στὴν ὑγιεινότερη διαβίωσι (νά μὴν κουράζεσθε πολύ, τόσο σωματικά ὅσο καὶ ψυχικά) καὶ ἐν ἀνάγκῃ νά κάνετε μιά μικροσκοπική ἐξέτασι τῶν ὑγρῶν. Φυσικά θά πρέπει νά ἐπισκεφθῆτε τὸ γυναικολόγο σας πρὸς καθορισμὸ τῆς θεραπείας σας ἐάν ἐξακολουθοῦν. Ὅσο γιά τὸ δεύτερο ζήτημα τῶν θηλῶν δὲν πρέπει νά σᾶς ἀπασχολῆ.

ΦΑΝΥ: Πράκειται περὶ κιρσῶν σὲ μικρὴ ὅμως ἔκτασι. Μὲ τὴν ἐγκυμοσύνη θά μεγαλώσουν, ἀλλὰ ἐπανέρχονται μετὰ τὸν τοκετὸν κάπως, ὄχι ὅμως τελείως ὅπως πρίν. Ἡ ὀρθοστασία ἐπὶ μακρὸν θλάπτει, ὅπως ἐπίσης οἱ σφιχτὲς καλτσοδέτες, οἱ διάφορες ζῶνες κτλ. Ἐν τέλει ὑπάρχουν εἰδικοὶ γιατροὶ γιά τούς κιρσούς.

ΜΙΡΕΛΛΑ 65: Ἀπαραιτήτως πρέπει νά ἐπισκεφθῆτε γυναικολόγο, νά γίνῃ ἡ διάγνωσις πρῶτον ἐάν εἶναι πράγματι ὅπως τά γράφετε καὶ κατόπιν νά κανονίσετε τὸ ζήτημα τῆς θεραπείας. Εἶναι ἀπὸ τίς ἀρρώστειες ποὺ γίνονται τελείως καλά.

Κα ΚΑΘΡΗΝ Δ.: Εἶναι καιρὸς ποὺ πρέπει νά γίνῃ κάτι. Σᾶς συνιστῶ νά ἀρχίσετε μὲ ἐνέσεις πρεκνὸλ τῶν 500 μονάδων. Ἀμέσως μετὰ θά κάνετε καὶ ἐνέσεις προζυνὸν τῶν 50.000 μονάδων καὶ κατόπιν προγκεστερόν τῶν 10 μιλιγκράμ. Αὐτά γιά τὸν πρῶτο μῆνα καὶ θά ἐξακολουθήσετε τά ἴδια ἐπὶ 3 μῆνες. Ἐὰν δὲν ἔχετε ἀποτελέσματα ἀπαραιτήτως νά ἐπισκεφθῆτε τὸ γυναικολόγο σας.

ΚΑΝΑ Β, Κρήτην: Ἡ κατάστασίς σας εἶναι ἀρκετά σοβαρὰ καὶ πρέπει νά τὴν προσέξετε. Νά ἐπισκεφθῆτε ἐκ νέου τὸ γιατρό σας καὶ νά τοῦ ἐκθέσετε αὐτά ποὺ σᾶς συμβαίνουν, διότι χωρὶς ἐξέτασι εἶναι ἀδύνατον νά σᾶς δώσω συμβουλή. Πιθανὸν νά ἔχετε μιά σαλπιγγίτιδα ἢ μητρίτιδα, πιθανὸν νά ἀφείλεται σὲ ἀνωμαλία τῆς ἔσω ἐκκρίσεως, ἀλλὰ ὑπάρχει φόβος νά κρύβεται καὶ κάτι ἄλλο. Γι' αὐτὸ καὶ πάλι σᾶς, τονίζω νά ἐπισκεφθῆτε τὸ γιατρό σας.

ΛΙΖΑ, Λαμία: Σᾶς ἀπαντῶ μὲ ἕνα ὄχι. Νά μὴ τὴν κάνετε, ὄχι διότι κινδυνεύετε, πρᾶγμα ποὺ δὲν μπορεῖ νά ἀποκλεισθῆ κανείς, ἀλλὰ διότι δὲν θά ἔχετε καλὸν ἀποτέλεσμα.

Κυρ ΕΛΕΝΗ, Ἡράκλειον Κρήτης: Σᾶς ἀπαντῶ ἰδιαιτέρως σχετικῶς μὲ τὸ ζήτημα ποὺ σᾶς ἀπασχολεῖ.

ΜΑΡΙΑΝΑ Μ. Κ., Κων/πολις: Μόνον ὅταν παρέλθῃ τριετία ἀπὸ τὸν γάμον μποροῦμε νά μιλοῦμε γιά στείρωσι. Ἑπομένως ἔχετε καιρὸ ἀκόμη, δὲν πρέπει νά διάζεσθε. Ἀνεξαρτήτως ὅμως τοῦ χρονικοῦ διαστήματος, ἐὰν θελήσετε νά ἀρχίσετε θεραπεία, πρέπει νά ἀρχίσῃ ἡ ἀρχὴ ἀπὸ τὸ σύζυγο καὶ μετὰ σὲ σᾶς. Τὰ νεῦρα κτλ. δὲν παίζουν σπουδαῖο ρόλο, οὔτε ἡ θεραπεία ποὺ εἴχατε κάνει παίζει ρόλο στὴν τεκνοποίησι. Βεβαίως, ἐὰν ὁ γυναικολόγος ὁρίσκει πάθησι, τότε πρέπει νά τὴ θεραπεύσετε, ἀλλὰ πρὸ παντὸς δὲν πρέπει νά διάζεσθε οὔτε νά ἐπηρεάζεσθε ἀπὸ τά πειράγματα καὶ τά διαφόρων εἰδῶν ἀστεία.

Κ. Μ. ΑΘΗΝΑΙΑ: Εἶναι δυνατὸν νά γίνῃ, ἀλλὰ λίγο δύσκολο καὶ ἐξαρτᾶται ἀπὸ πολλοὺς παράγοντας, δηλαδὴ εἶναι ἀπὸ τά σπάνια περιστατικὰ ὄχι τόσο τὸ πρῶτο ὅσο τὸ δεύτερο. Πάντως εἶναι δυνατόν.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΠΑΤΥΧΑΚΗΣ
Δικηγόρος
Ὁδὸς Βύσσης 6. Τηλ. 36209
Ἀναλαμβάνει Κληρονομικά, Ἀναγνωρίσεις ἐξωγάμων τέκνων, Διαζύγια, Διατροφάς, ποινικὰ κλπ. καὶ ἐργολαβικούς.

Ο ΝΟΜΙΚΟΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ ἀπαντᾶ:

Α. Π.: Δυστυχῶς γιά σᾶς αὐτὸ ποὺ θέλετε νά γίνῃ δὲν μπορεῖ νά ἐπιτευχθῆ· ἀποτελεῖ ἐξαγωγὴ συναλλάγματος καὶ στὴν προκειμένη περίπτωσι ἀπαγορεύεται κατὰ τοὺς νόμους περὶ προστασίας τοῦ ἐθνικοῦ μας νομίσματος.

Ε. Κ. "Χ: Εἶναι γνωστὸν ὅτι τὸ ἐνοικιοστασιακὸ μίσθωμα ἐπὶ κατοικιῶν εἶναι τώρα τὸ ἑκατονταπλάσιο τοῦ προπολεμικοῦ (γιά ὡρισμένες κατηγορίες μισθωτῶν εἶναι μικρότερο· 60πλάσιον ἢ 80πλάσιο). Ὅταν ὅμως ὁ ἀναγκαστικὸς μισθωτὴς ὡς ἐκ τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεώς του καὶ τῆς ἐν γένει διαβιώσεώς του» εἶναι σὲ θέσι νά καταβάλλῃ μεγαλύτερο ἐνοίκιο, τότε ὁ ἁρμόδιος Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν μπορεῖ νά τὸν ὑποχρεώσῃ νά καταβάλλῃ ηὐξημένο ἐνοίκιο (ἀλλὰ ὄχι ἀνώτερο τοῦ 150 πλασίου τοῦ προπολεμικοῦ). Συνεπῶς καὶ σεῖς μπορεῖτε νά ζητήσετε τὸ 150πλάσιο ἐφ' ὅσον ὁ μισθωτὴς σας εἶναι, ὡς φαίνεται εἰς θέσιν νά σᾶς τὸ καταβάλλῃ. Αὐτὸ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα θά τὸ ἐπιτύχετε. Ἐκεῖνο ὅμως ποὺ θά ἦταν πραγματικὸ ὄφελος γιά σᾶς, δεδομένου ὅτι συντηρεῖσθε, ὅπως μοῦ γράφετε, μόνο ἀπὸ τὰ νοίκια, εἶναι σέβασια τὸ νά ἐπιτύχετε τὴν ἔξωσι τοῦ μισθωτοῦ. Σύμφωνα μὲ σχετικὴ διάταξι παύει ἡ προστασία τοῦ ἐνοικιοστασίου γιά κεῖνον τὸν μισθωτὴν ὁ ὁποῖος ἔχει ἐκ τῆς περιουσίας του παγίως τόσα εἰσοδήματα ὅσα νά τοῦ ἐπιτρέπουν νά ἐνοικιάσῃ ἄλλη κατοικία καὶ νά τὴν διατηρῇ καταβάλλων συνεχῶς καὶ εἰς τὸ μέλλον ἐλεύθερο μίσθωμα. Ἐὰν νομίζετε ὅτι μπορεῖτε νά ἐπικαλεσθῆτε τὴ διάταξι αὐτή, τότε θά πρέπει κατ' ἀρχὴν νά ζητήσετε τὴν ἔξωσι τοῦ πλουσίου μισθωτοῦ σας· (ὅπως δήποτε ὅμως θά ζητήσετε καὶ τὴν ἀξέησι τοῦ ἐνοικίου διὰ τὴν περίπτωσι κατὰ τὴν ὁποία ἠθελε ἀπορριφθῆ τὸ αἴτημά σας περὶ ἐξώσεως).

Μ.Η.Ο.: Μοῦ γράφετε ὅτι ἀγοράσατε ἐξ ἀδιαιρέτου μὲ κάποιο ἄλλο πρόσωπο τοὺς δύο ὀρόφους κλπ. μιᾶς οἰκίας· ὅτι ἐνοικιάσατε μόνη ἐσεῖς ὡρισμένα δωμάτια τῆς οἰκίας αὐτῆς καὶ ὅτι ζητᾶτε νά ἐγείρετε ἀγωγὴ ἐξώσεως κατὰ τοῦ ἑνὸς ἐκ τῶν μισθωτῶν σας. Ἐφ' ὅσον ἡ οἰκία ἀνήκει κατὰ μερίδιον μόνο σὲ σᾶς πῶς εἶναι δυνατὸν νά ἐγείρετε τὴν ἀγωγὴ ἐξώσεως χωρὶς τὴν σύμπραξι τοῦ συγκυρίου τῆς οἰκίας; καὶ κατ' ἀρχὴν πῶς ἐνοικιάσατε τά δωμάτια ποὺ μοῦ ἀναφέρετε μόνη, ὡς νά εἴσασθε ὁ ἀποκλειστικὸς κύριος τοῦ σπιτιοῦ; Ὑπάρχουν πολλὰ κενὰ στὸ γράμμα σας. Ἐν πάσῃ περιπτώσει: Ἐὰν ὁ μισθωτὴς σας ἡ οἰκογένειά του χρησιμοποιῇ ἄλλη κατοικία στὴν ἴδια πόλι ποὺ ὁρίσκεται τὸ σπίτι, ποὺ ἀγοράσατε ἢ σὲ προάστεια τῆς πόλεως αὐτῆς, δὲν προστατεύεται ἀπὸ τὸ ἐνοικιοστάσιο, ἐκτὸς ἐὰν ἡ μία κατοικία χρησιμοποιῆται γιά νά κατοικῇ φυματικὸν μέλος τῆς οἰκογενείας του ἢ δὲν ἐπαρκῇ, λόγω αὐξήσεως τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας τοῦ μισθωτοῦ σας νά στεγάσῃ ὅλα τά μέλη τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ. Γιά τὴν ἰδιοκατοίκησι σᾶς γράφω μόνον τοῦτο: Ὁ ἰδιοκτήτης ἔχει δικαίωμα ἰδιοκατοικήσεως ἐὰν στερῆται ἀποδεδειγμένως στέγης πληρούσης τάς ἀνάγκας αὐτοῦ καὶ τῆς οἰκογενείας του, ἐν τῇ πόλει ἐν ᾗ εὑρίσκεται τὸ μίσθιον, εἴτε ἰδιοκτήτου, εἴτε μισθίου, ... ἐὰν δὲν ἔχῃ στὴν ἴδια πόλι ἄλλο σπίτι (εἴτε ἰδιόκτητο καὶ αὐτό, εἴτε μὲ ἐνοίκιο) κατάλ... γιά νά κατοικήσῃ.

ΘΟΥΚΥΔΙΔΗΝ: Κακῶς ἡ ἐκκλησία ἀρνεῖται σήμερα νά σᾶς δώσῃ ἄδεια γάμου. Ἀφ' ἧς ἰσχύει ὁ Ἀστικὸς Κώδιξ (26 φεβρ. 1946) νομίμως συνάπτεται γάμος μεταξὺ ἀνεδεκτοῦ καὶ θυγατρὸς τοῦ ἢ τῆς ἀναδόχου. (Κατὰ τὸ προϊσχῦον δίκαιον ὅμως ὁριστικὸ κώλυμα γάμου μεταξὺ τῶν προσώπων τούτων). Ἡ σχετικὴ διάταξις τοῦ Α. Κ. ἔχει ὡς ἑξῆς: «κωλύεται ὁ γάμος τοῦ ἀναδόχου μετὰ τοῦ ἀναδεκτοῦ ἢ τῆς μητρὸς αὐτοῦ». Ὅπως βλέπετε, λοιπόν, ἡ περίπτωσίς σας δὲν ἐμπίπτει εἰς τὴν ἀπαγόρευσιν.

ΓΕΩΡ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ
Δικηγόρος

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ

ΔΗΜ. ΚΕΛΛΙΔΗΝ, ἐνταῦθα. Εἶναι πολὺ μεγάλο. Μάνον μικρὰ μᾶς ἐνδιαφέρουν.

ΠΛΗΓΩΜΕΝΗ ΜΗΤΕΡΑ. Σεβόμεθα τὸν πόνο σας. Δυστυχῶς, τὸ ποίημα δὲν εἶναι καλό.

ΠΟΛΥΘΕΑ. Ἡ Μάρθα λείπει στὴν Αἴγυπτο. Τὸ διήγημα «Ὁ στρατὸς τοῦ Λάκη» καλύτερο ἀπὸ τ' ἄλλα. Εἶναι ὅμως ἀνεπίκαιρο. Πρέπει νά ἔχετε ὑπ' ὄψιν σας ὅτι τά χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

"ΑΛΕΚΤΩΡ"

ΕΝΑ ΑΚΟΜΗ ΒΗΜΑ ΠΡΟΟΔΟΥ

Μαμμά ΞΑΝΘΑ ΚΑΣΤΑΝΑ ΜΑΥΡΑ ἢ ΓΚΡΙΖΑ

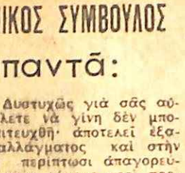

Ζωηρεύουν μάλις τὰ λούσετε μὲ τὸ ΕΓΧΡΩΜΟ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟ ΣΑΜΠΟΥΑΝ

TINTO COLOR SHAMPOO

● Διότι τὸ ΣΑΜΠΟΥΑΝ "TINTO„ περιέχει φυσικὰ χρώματα (διάφορες ἀποχρώσεις) ποὺ ΕΠΑΝΑΦΕΡΟΥΝ καὶ ΤΟΝΩΝΟΥΝ τὸ ΦΥΣΙΚΟ ΧΡΩΜΑ τῶν μαλλιῶν σας δίνοντάς τους μιὰ καινούργια αἴγλη.

● Τὸ ΣΑΜΠΟΥΑΝ "TINTO„ παρασκευάζεται μὲ ΒΙΤΑΜΙΝΕΣ καὶ ΣΥΣΤΑΤΙΚΑ ΦΡΕΣΚΟΥ ΑΥΓΟΥ. Γι' αὐτὸ ΚΑΘΑΡΙΖΕΙ, ΔΥΝΑΜΩΝΕΙ τὰ μαλλιά, ΕΞΑΛΕΙΦΕΙ ΤΗΝ ΠΙΤΥΡΙΔΑ, ΠΡΟΛΑΜΒΑΝΕΙ ΤΗΝ ΠΤΩΣΙ ΤΩΝ.

● Δίδει στὰ μαλλιὰ μιὰ ΔΙΑΡΚΗ ὑπέροχη ΛΑΜΨΗ καὶ ὑφὴ ΜΕΤΑΞΙΟΥ.

ΧΡΩΜΑΤΑ: Καφὲ Σκούρο — Καστανό — Ξανθὸ — Μαῦρο — Γκρὶ

ΟΥΔΕΠΟΤΕ ΔΟΚΙΜΑΣΑΤΕ ΚΑΤΙ ΠΑΡΟΜΟΙΟ

Ζητήσατέ το στὰ ΜΥΡΟΠΩΛΕΙΑ - ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ - ΚΟΜΜΩΤΗΡΙΑ

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ ΛΙΒΑΣ ΑΘΗΝΑΙΔΟΣ - ΚΑΛΑΜΙΩΤΟΥ • ΑΘΗΝΑΙ

AGO MAGICO Ἀπαραίτητο γιὰ τὸ σπίτι

ΔΙΑΒΟΛΑΚΟΣ...

Εἶναι τὸ ὄνομα ποὺ ἔχει δώσει ὁ μεγάλος ραπτικὸς οἶκος τῶν Παρισίων τοῦ Ζὰν Λανβὰν-Καστίλλο σ' αὐτὴ τὴ χαριτωμένη μπλούζα, δικῆς του ἐμπνεύσεως, πλεγμένη μὲ μαλλὶ Πεγκουὲν —Ἀλπαὶν τετράκλωνο.

Ὑλικά: 350 γραμ. ἢ 115 δραμ. μαλλὶ μαῦρο. 25 γραμ. ἢ 8 δράμ. ἄσπρο καὶ ἄλλο τόσο κόκκινο φωτιᾶς. Ἕνα ἑκλαὶρ 20 ἑκατ. μάκρος. Βελόνες Νο 2 ½ καὶ Νο 3.

Τρόπος πλεξίματος: Στριφτὸ λάστιχο 1+1 π. = 1 π. καλή. παίνοντάς τον ἀπὸ τὸ πίσω μέρος τῆς βελόνας, 1 π. ἀνάποδη. Ζέρσεϋ = 1 βελόνα καλή, 1 βελόνα ἀνάποδη.

Δεῖγμα: 16 π. = 5 ἑκατ. 23 βελόνες = 5 ἑκατ.

ΜΠΡΟΣΤΙΝΟ: Βάλετε 100 π. στὶς βελόνες Νο 2½. Πλέξετε 10 ἑκατ. λάστιχο στριφτὸ 1+1 π. Συνεχίσετε τὸ πλέξιμο μὲ ζέρσεϋ μὲ τὶς βελόνες Νο 3. Στὴν πρώτη βελόνα ποὺ θ' ἀρχίσετε τὸ ζέρσεϋ, θὰ βάλετε 10 ἀνοίγματα κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπο: Σὲ κανονικὲς ἀποστάσεις θὰ πλέκετε δύο φορὲς τὸν ἴδιο πόντο. Κατόπιν θὰ βάζετε 1 π. σὲ κάθε μεριά, κάθε 6 βελόνες (10 φορές). Συνεχίσετε ἴσια. Σὲ 46 ἑκατ. γενικὸ μάκρος πλέξετε κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπο: Περάσετε σὲ μιὰ παραμάνα τοὺς 56 π. τῆς δεξιᾶς μεριᾶς καὶ σὲ μιὰ δεύτερη παραμάνα τοὺς 56 π. τῆς ἀριστερῆς μεριᾶς καὶ ἀφήσετέ τους νὰ περιμένουν. Συνεχίσετε τὸ πλέξιμο μὲ τοὺς μεσαίους πόντους, κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπο: Κάθε δεύτερη βελόνα θὰ κλείνετε σὲ κάθε μεριὰ ἕως νὰ τελειώσουν ὅλοι οἱ πόντοι κατὰ τὴν ἑξῆς σειρά: μιὰ φορὰ 1 π. καὶ ἄλλη μιὰ φορὰ 2 π. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπο θὰ σχηματισθῇ ἡ μεσαία μύτη τοῦ ντεκολτέ. Κατόπιν περάσετε στὴ βελόνα σας τοὺς 56 π. τῆς δεξιᾶς μεριᾶς καὶ πλέξετε κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπο: Στὴν ἐσωτερικὴ μεριὰ αὐτῶν τῶν πόντων, θὰ κλείνετε κάθε δεύτερη βελόνα: 3 π. καὶ 2 π. (3 φορές). Κατόπιν ἀρχίσετε νὰ κλείνετε τὸν ὦμο: Κάθε δεύτερη βελόνα θὰ κλείνετε 4 π. Ταυτοχρόνως θὰ συνεχίσετε στὴν ἐσωτερικὴ μεριά: 2 π. καὶ ἀπὸ 1 π. (3 φορές). Συνεχίσετε ἴσια στὴ μεριὰ τοῦ ντεκολτὲ ἕως ὅτου κλείσετε ὅλους τοὺς πόντους τοῦ ὤμου. Πλέξετε ... τοὺς ἄλλους 56 π. τῆς ἄλλης μεριᾶς κατὰ τὸν ἴδιο τρόπο ἀντικρυστά.

ΠΛΑΤΗ: Βάλετε 92 π. στὶς βελόνες Νο 2½. Πλέξετε 10 ἑκατ. στριφτὸ-λάστιχο 1+1 π. Κατόπιν συνεχίσετε μὲ τὶς βελόνες Νο 3 μὲ ζέρσεϋ. Στὴν πρώτη βελόνα θὰ βάλετε 10 ἀνοίγματα κατὰ τὸν ἴδιο τρόπο ὅπως καὶ στὸ μπροστινό. Κατόπιν θὰ βάζετε κάθε 6 βελόνες 1 π. σὲ κάθε μεριὰ (10 φορές). Σὲ γενικὸ μάκρος 35 ἑκατοστὰ χωρίσετε τὸ πλεκτὸ στὴ μέση. Περάσετε τοὺς πόντους τῆς μιᾶς μεριᾶς σὲ μιὰ παραμάνα καὶ ἀφήσετέ τους νὰ περιμένουν. Συνεχίσετε τὸ πλέξιμο μὲ τοὺς ἄλλους μισοὺς πόντους τῆς ἄλλης μεριᾶς κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπο: Στὴν ἐσωτερικὴ μεριὰ αὐτῶν τῶν πόντων, προσθέσετε 3 π. (ἀνοιγμα πλάτης). Σὲ γενικὰ μάκρος 46 ἑκατ. θὰ σχηματίσετε τὸν ὦμο: Κάθε δεύτερη βελόνα θὰ κλείνετε 4 π. (6 φορές). Σ' αὐτὸ τὸ σημεῖο κλείσετε στὸ ἐσωτερικὸ μέρος τοῦ πλεκτοῦ σας 8 π. καὶ κάθε δεύτερη βελόνα: 6 π. (3 φορές). Ταυτοχρόνως θὰ συνεχίσετε νὰ κλείνετε τοὺς 4 π. τοῦ ὤμου κάθε δεύτερη βελόνα. Πλέξετε καὶ τοὺς πόντους τῆς ἄλλης μεριᾶς κατὰ τὸν ἴδιο τρόπο.

ΜΑΝΙΚΙ: Θ' ἀρχίσετε ἀπὸ τὸ ἐπάνω μέρος τοῦ μανικιοῦ. Βάλετε 6 π. στὶς βελόνες Νο 3. Ἀρχίσετε μὲ ζέρσεϋ. Κάθε δεύτερη βελόνα θὰ δάζετε σὲ κάθε μεριά: 3 π. (5 φορές), 2 π. (18 φορές). Κατόπιν θὰ κλείνετε 1 π. σὲ κάθε μεριὰ κάθε 1 ½ ἑκατ. (23 φορές). Συνεχίσετε ἴσια. Σὲ 45 ἑκατ. ἀπὸ τὴν ἀρχὴ πλέξετε ὅλους τοὺς πόντους μὲ στριφτὸ-λάστιχο 1+1 π. μὲ τὶς βελόνες Νο 2 ½. Ἀφοῦ πλέξετε 7 ἑκατ. λάστιχο. κλείσετε τοὺς πόντους ὅπως τοὺς βρίσκετε. δηλ. καλὴ μὲ καλή, ἀνάποδη μὲ ἀνάποδη.

ΦΑΣΑ ΝΤΕΚΟΛΤΕ: Βάλετε στὶς βελόνες Νο 3 2 π. μὲ ἄσπρο μαλλὶ καὶ 2 π. μὲ τὸ κόκκινο. Πλέξετε τοὺς 4 π. συνέχεια κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπο: 1 π. ἀνάποδη. 2 π. καλή, 1 π. ἀνάποδη. Οἱ 2 π. τοῦ κέντρου στὶς μονὲς βελόνες, δηλ. 1η, 3η, 5η βελόνα κ.τ.λ. θὰ πλέκωνται ἀπὸ τὴν καλὴ καὶ στὶς ζυγὲς βελόνες θὰ πλέκωνται ἀνάποδη. Στὴν ἀλλαγὴ χρώματος κάθε φορὰ τοῦ πλέξετε καὶ τοὺς ἄλλους 10 π. κατὰ τὸν ἴδιο τρόπο. Πλέξετε ἄλλη μιὰ τὴν ἴδια φάσα ἀντικρυστή.

ΦΑΣΑ ΜΑΝΙΚΙΟΥ: Βάλετε 12 π. μὲ ἄσπρο μαλλὶ καὶ ἀκόμη 12 π. μὲ κόκκινο μαλλί. Θὰ πλεχθῇ κατὰ τὸν ἴδιο τρόπο μὲ τὴ φάσα τοῦ ντεκολτέ. μὲ στριφτὸ-λάστιχο 1+1 π. προσθέτοντας στὸ μέσον καὶ κατόπιν κλείνοντας στὸ δύο πλάγια. Θὰ πλέξετε 2 φάσες τῶν 25 ἑκατ. μὲ τὸ κόκκινο μαλλὶ πρὸς τὰ δεξιὰ καὶ 2 ἴδιες φάσες ἀντικρυστές.

ΕΦΑΡΜΟΓΗ

Σιδερώσετε τὸ ζέρσεϋ τοῦ πλεκτοῦ σας

(Συνέχεια στὴ σελ. 52)

ΜΙΑ ΚΑΡΔΙΑ ΜΕΣΑ ΣΤΙΣ ΦΛΟΓΕΣ

Αἰσθηματικό δραματικό μυθιστορημα τοῦ Ζοζέ Καρρετέρο

11ον

Γεμάτη πόνο, μπόρεσα νὰ καταλάβω τὴν τρέλλα ποὺ ἔκαμνα νὰ μὴν κρατήσω αὐτὸν τὸν ἄνδρα, τόσο παθητικόν, τόσο ὡραῖον καὶ τόσο λεπτὸ μὲ τὴν ἐρωμένη του.

Ὅ,τι εἶδα καὶ ἄ,τι ἄκουσα μπῆκαν στὸ μυαλό μου σὰ φλόγες, τὰ γέλια τους, τὰ παθητικά τους λόγια καὶ στὸ τέλος τοὺς εἶδα χαμένους στὰ σύνορα τῆς τρέλλας.

Ἄκουσα τὴ ζεστὴ ἀνάσα τους, τὶς κομμένες φράσεις τους, τὶς γεμάτες εὐτυχία καὶ ἐρωτα κραυγές τους, ποὺ μὲ τάραζαν ὡς τὸ βάθος τῆς ψυχῆς μου, τῆς ψυχῆς μιᾶς ἀγνωστης γυναίκας ποὺ ἤμουν ἐγώ, ποὺ πέρασα ὅλη μου τὴ ζωὴ μέσα στὸ πάθος ποὺ μὲ τυραννοῦσε.

Ἔτρεμα ἀπὸ μιὰ ἀνησυχία, ποὺ δὲν μποροῦσα νὰ τὴν συγκρατήσω, ἀπὸ μιὰ συγκίνησι ἄγνωστη σὲ μένα, μπροστὰ σ' αὐτὴ τὴ σκηνή. Ἐκείνη τὴ στιγμὴ κατάλαβα ὅτι αὐτὸν τὸν ἄνδρα τὸν ἀγαποῦσα κι' ὅτι ἡ ψυχή του καὶ κάτι ἀπὸ τὴ ζωή του δὲν ἦταν δικά μου, ἀλλὰ τῆς Γκλόριας Μοντές.

Μιὰ φοβερὴ σκέψι πέρασε ἀπὸ τὸ μυαλό μου: Νὰ τοὺς σκοτώσω καὶ τοὺς δυό. Θὰ μοῦ ἦταν τόσο εὔκολο...

Ἐκείνη τὴν ὥρα τὸ κεφάλι τῆς χορεύτριας ἦταν ριγμένο πρὸς τὰ πίσω καὶ ἐμοιαζε σὰν ἕνα λουλούδι στὴν ἄκρη τοῦ μίσχου, ποὺ ἦταν ὁ λευκὸς λαιμός της. Πρόσφερε τὰ γεμάτα πειρασμὸ χείλη της ποὺ ἦταν θερμὰ καὶ ἀκίνητα.

Ὁ Γκούσταβο, καλλιτέχνης καὶ στὸν ἔρωτα, περνοῦσε τὰ χείλη του πάνω στὸ λευκό της δέρμα, στὰ μάτια της, στὸ στενὸ μέτωπό της, στὶς ἄκρες τῶν αὐτιῶν της μὲ ἕνα βασανιστικὸ πάθος.

Πότε - πότε τὰ φιλιὰ του κρατοῦσαν ὁλόκληρα λεπτά.

Καὶ ἔτσι ἀπάνω στὸ ντιβάνι φαινόταν ἕνα ἄγαλμα ἢ μιὰ γυναίκα πεθαμένη ἀπὸ ἔρωτα.

Ὁ Γκούσταβο ἀπαντοῦσε μὲ ὅλο τὸ αἴσθημα τοῦ καλλιτέχνη, χαϊδεύοντας τὰ μαῦρα της μαλλιὰ καὶ ἄφινε τὰ λεπτὰ καὶ μακρυὰ δάκτυλά του νὰ χώνωνται μέσα στὶς γυαλιστερὲς μπούκλες.

Δὲν μποροῦσε νὰ ὑπάρξη στιγμὴ γιὰ μένα περισσότερο βασανιστική. Τὰ μάτια μου γέμισαν ἀπὸ δάκρυα.

Ἔκλαψα καὶ τὴν ἴδια ὥρα, σᾶς ὁμολογῶ, αἰσθάνθηκα, ὅσο ποτὲ ἄλλοτε, τὴν ἀνάγκη τῶν χαδιῶν τοῦ ἄνδρα μου.

Ἡ ἐπιθυμία μου γιὰ πρώτη φορὰ ξύπνησε στὴν καρδιά μου καὶ ἄναψε τὸ πάθος μου.

Στὴν ἀγκαλιὰ ἐκείνου τοῦ ἄνδρα, ποὺ τὸν εἶχα ἀγοράσει μὲ τὰ χρήματά μου καὶ ποὺ σήμερα ἦταν ὁ κύριος τῆς καρδιᾶς μου, θὰ μποροῦσα νὰ βρῶ τὴν εὐτυχία μου.

*

Οἱ δυνάμεις μου εἶχαν ἀρχίσει νὰ μ' ἐγκαταλείπουν, ὅταν ἡ ἐρωμένη τοῦ συζύγου μου κατάλαβε ὅτι ἡ ὥρα ἦταν περασμένη.

—Γκούσταβο, εἶπε αὐτὴ καθὼς σηκωνόταν ἀπ' τὸ ντιβάνι, τί ὥρα εἶναι;

Ὁ Γκούσταβο κύτταξε τὸ ρολόϊ του.

—Δώδεκα...

—Δώδεκα;... ἐπανέλαβε ἡ Γκλόρια. Τί κρίμα, χρυσό μου. Πρέπει νὰ σ' ἀφήσω... Εἶναι πολὺ ἀργά.

Ὁ ἄνδρας μου τὴν χάϊδευε μὲ τὸ βλέμμα του, μὲ κεῖνο τὸ θαυμασμὸ ποὺ ἔχει κανεὶς ὅταν ἀγαπάη πολύ.

Ἡ χορεύτρια ἔφυγε ἀπὸ κοντά του καὶ πῆγε πρὸς τὸν καθρέφτη.

Κάθησε λίγα λεπτὰ γιὰ νὰ διορθώση τὰ μαλλιά της, ὕστερα ἔβγαλε ἀπὸ τὴν τσάντα της τὴν πούδρα καὶ τὸ μαῦρο κραγιόν, καὶ ἐλαφρά-ἐλαφρὰ ἄρχισε νὰ σιάξη τὰ φρύδια της κάτω ἀπ' τὰ ὁποῖα τὰ μαῦρα της μάτια ἔλαμναν σὰν δυὸ διαμάντια τοῦ Περοῦ.

Τὸ κόκκινο κραγιὸν ξανάδωσε στὰ χείλη της τὸ χρῶμα ποὺ εἶχε χάσει μέσ' στὰ φιλιὰ ποὺ τ' εἶχε κλέψει ἀπὸ μένα.

Ὁ Γκούσταβο ξαπλωμένος ἀκόμα πάνω στὸ ντιβάνι, τὴν ἀποθαύμαζε μὲ τὴν ἡσυχία του.

Ἤμουν βέβαιη ὅτι ἐκείνη τὴ στιγμὴ ἔκαμνε σύγκρισι μεταξὺ τῆς ὁμορφιᾶς ἐκείνης τῆς γυναίκας καὶ τῆς δικῆς μου. Καὶ δὲν εἶχα καμμιὰ ἀμφιβολία ὅτι κάποια κούρασι θὰ αἰσθανόταν γιὰ τὴν ἐρωμένη του.

Μάντεψα, ὅμως, ὅτι ὁ ἄνδρας μου ἤθελε νὰ βρῆ κάτι περισσότερο: τὴν ψυχή.

Ἡ Γκλόρια συνέχισε τὴν τουαλέτα της.

Ἀπὸ ἕνα κρυστάλλινο μπουκαλάκι ἔβγαλε ἄρωμα καὶ ἔβαλε λίγο στὰ φρύδια της, γύρω ἀπ' τὰ χείλη της καὶ στὸν λαιμό της.

Ὕστερα πλησίασε τὸν ἄντρα μου, τέντωσε τὰ μπράτσα της καὶ τοῦ ἔδωσε τὸ κουρασμένο φιλί τοῦ χωρισμοῦ.

—Γειά σου, Γκούσταβό μου, καλλιτέχνη μου, ζωή μου, τοῦ ψιθύρισε τὴ στιγμὴ ποὺ σὰν τίγρις ἔμπηχνε ἐλαφρὰ τὰ συντεφένια νύχια τοῦ δεξιοῦ της χεριοῦ στὸν λαιμό του. Πότε θὰ ξαναβρεθοῦμε;

— Αὔριο, ἀπάντησε ἐκεῖνος, καθὼς σηκωνόταν ὄρθιος.

— Νύχτα ἢ μέρα;

— Καλύτερα τὴ νύχτα... Δὲν νομίζεις;

Αἰσθάνθηκα πὼς μέσα ἀπ' τὸ μυαλό του πέρασε ἡ μορφή μου. Τὴν ἡμέρα ἦτανε γιὰ μένα.

Περάσανε ἀπὸ τὸ χώλ ἀγκαλιασμένοι καὶ βγήκαν ἔξω.

Δὲν μποροῦσα νὰ τοὺς βλέπω πιά, ἀλλὰ ἄκουσα καθαρὰ τί ἔλεγαν.

— Καλά, τότε θάρθῆς στὸ θέατρο:... Νὰ σὲ περιμένω;..

— Ναί, ἀπάντησε ἐκεῖνος. Θάρθῶ κατὰ τὶς δέκα' ὅπως ἀπόψε.

— Καληνύχτα ζωή μου....

—Καληνύχτα, ὡραία μου...

Ἕνα φιλὶ ἀκόμη καὶ μετὰ τὴν πόρτα ποὺ τοὺς χώρισε.

Ἄκουσα τὰ βήματα τῆς ἐχθρᾶς μου, σὰ νὰ χτυποῦσαν στὴν καρδιά μου καὶ σκέφθηκα:

«Ἐκείνη φεύγει... Ἐγὼ θὰ μείνω μόνη μου μὲ αὐτόν.. Αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος εἶναι δικός μου, ἔχω δικαιώματα ἐπάνω του, ἀφοῦ τὸν ἀγόρασα καὶ ἡ καρδιά μου προστάζει ὅτι εἶναι δικός μου.. Πρέπει νὰ τὸν κερδίσω ἢ νὰ τελειώσω».

Αἰσθάνθηκα μιὰ ψυχρὴ ἀνατριχίλα μπροστὰ σὲ κεῖνο ποὺ μοῦ προετοίμαζε ἡ μοῖρα μου.

Γιατί— σκέφθηκα — ἀγαπῶ τὴν «ἄνδρα» μου;... Ἔχω ἐγὼ τὸ δικαίωμα, μὲ τὴν ζήλεια μου, νὰ τὸν ἁρπάξω ἀπὸ τὴν ἐρωμένη του;...

Δὲν μποροῦσα πιὰ νὰ καταλάβω τί συνέβαινε μὲ μένα.

Ἡ καρδιά μου δὲν μὲ ἄφινε νὰ σκεφθῶ. Βρισκόμουνα μπρὸς στὰ στὴν πραγματικότητα καὶ δὲν μποροῦσα νὰ ὑποχωρήσω.

Αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος ἔφτασε νὰ εἶναι ὅλη ἡ ζωή μου. Ἀκόμα καὶ οἱ βασανιστικὲς στιγμές, ποὺ εἶχα περάσει πρὶν ἀπὸ λίγο ἦταν γιὰ μένα πιὸ ὡραίες ἀπὸ ὅλο τὸ παρελθόν μου ποὺ ἦταν χωρὶς ἔρωτα καὶ φῶς.

Χωρὶς ἄλλο, ἐγὼ δὲν εἶχα κανένα δικαίωμα νὰ τὸν ἐμποδίσω ἢ νὰ τὸν βγάλω ἀπ' τὴν τέχνη του. Ἀλλὰ καὶ κανεὶς δὲν μποροῦσε νὰ μὲ κατηγορήση ὅτι ἔφτασα σήμερα νὰ τὸν ἀγαπήσω.

Καὶ γιατὶ ὄχι;..

Γι' αὐτὸν ἤμουνα σὲ θέσι νὰ κάνω ὅ,τι δήποτε, ἀκόμα καὶ νὰ πεθάνω.

Ἀλλὰ πρὶν νὰ πάρω αὐτὴ τὴν τελειωτικὴ ἀπόφασι, ἔπρεπε νὰ δαμάσω τὴν ἠλίθια ὑπερηφάνεια μου καὶ νὰ δοκιμάσω νὰ πλησιάσω τὴν καρδιά του.

Κύτταξα γύρω μου.

Βρισκόμουνα μόνη μ' αὐτόν.

Μιὰ ξάσπερη νύχτα μᾶς σκέπαζε πάνω ἀπὸ τὰ κρύσταλλα τοῦ ἀτελιέ...

Ἡ ἡσυχία τῆς νύχτας ταράχθηκε ἀπὸ τὸν θόρυβο ποὺ ἔκανε τὸ αὐτοκίνητο τῆς Γκλόριας Μοντές καθὼς ἀπομακρυνόταν...

Στὸν κῆπο, ὁ σκύλος ὁ "Αστορ ἄρχισε νὰ γαυγίζη, ἀλλὰ ὄχι γιὰ νὰ εἰδοποιήση γιὰ κανένα κίνδυνο, ἀλλὰ σὰ νὰ ἀποχαιρετοῦσε ἕναν φίλο.

Ὁ ἄνδρας μου ἀκούμπησε σ' ἕνα παράθυρο τοῦ ἀτελιέ, κάνοντας μὲ τὸ χέρι «ἀντίο» στὴν ἐρωμένη του.

Ἀπ' τὸν κρυφώνα μου ἔβλεπα τὸν κῆπο βουτηγμένο σὲ πυκνὴ σκιά. Ἡ βίλλα φόνταζε σὰν μιὰ λευκὴ μάζα.

«Πρέπει νὰ ἑτοιμασθῆς γιὰ τὸν ἀγῶνα, Ἐλβίρα, σκέφθηκα, δίνοντας θάρρος στὸν ἑαυτό μου. Δὲν μπορεῖς νὰ χάσῃς ἔτσι τὴν εὐτυχία σου. Αὐτὴ εἶναι ὅλη σου ἡ ζωή, καὶ πρέπει νὰ τὴν ὑπερασπιστῆς».

Τυφλὴ καὶ μὴ ξέρονιας τί κάνω κατέβηκα ἀποφασισμένη ἀπ' τὴν κρύπτη μου καὶ μπῆκα στὸ ἀτελιέ.

Βρισκόμουνα πάλι μπροστὰ σ' ἐκεῖνο τὸ ταμπλὸ μὲ τὸ γυμνὸ τῆς ἐχθρᾶς μου, ἡ ὁποία φαινότανε σὰ νὰ μὲ περιφρονοῦσε. Ἐνοιωθα ἕναν ἄγριο σπαραγμὸ μέσα στὸ στῆθος μου. Μιὰ ταραχὴ γεμάτη ὀργὴ καὶ ἕνα ζεστὸ ἀγκομαχητὸ μὲ ἔπνιγαν στὸ λαιμὸ καὶ μοῦ ἔφερναν μιὰ γεῦσι ξυνὴ καὶ θερμή, καὶ τὴν ἴδια στιγμὴ ἕνα μαῦρο παραπέτασμα σκέπασε τὰ μάτια μου.

Ἤτανε ἡ ζήλεια!...

Τρέμοντας καὶ θέλοντας νὰ ἐκδικηθῶ ὥρμησα ἐπάνω στὸ ζωγραφισμένο πίνακα καὶ τὸν ἔρριξα κάτω. Ἀναμμένη ἀπὸ ἕναν ἄγριο θυμὸ πάτησα ἐπάνω του καὶ ἔχωσα τὸ τακούνι τοῦ παπουτσιοῦ μου στὸ ὡραῖο πρόσωπο τῆς ἐχθρᾶς μου, ποὺ φαινόταν ἀκόμα σὰ νὰ μὲ κορόϊδευε. Ὕστερα τὸ ἔσκισα μὲ κακία σὰ νὰ ἤθελα

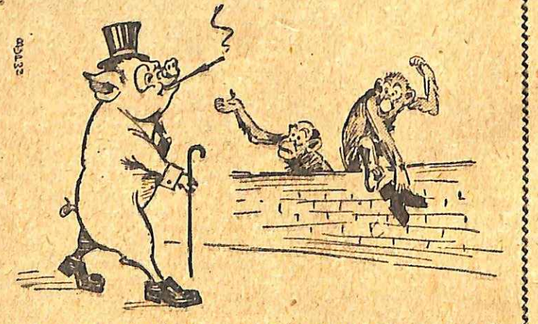

Ὁ κ. ΓΟΥΡΟΥΝΗΣ: —Δὲν θὰ παραξενευόσαστε γιὰ τὴ γυαλάδα τούς ἂν ξέρατε ὅτι εἶναι περιποιημένα μὲ ΚΑΜΕΛ.

AGO MAGICO Σημαίνει πρόοδος

νὰ διώξω τὴν κατάρα ποὺ ἐβάρυνε τὴν ὕπαρξί μου.

Ὁ μουσαμὰς στέναζε σὰ νὰ πονοῦσε.

Ἡ ἐρωμένη τοῦ ἄνδρα μου βρισκόταν τώρα κάτω ἀπὸ τὰ πόδια μου, σκισμένη, πληγωμένη.

Μὲ σαδισμὸ περίμενα νὰ βγῆ ἀπ' τὴ μιὰ στιγμὴ στὴν ἄλλη, νὰ βγῆ αἷμα ἀπ' τὸ σῶμα της. Ἀλλὰ ἀπὸ τὶς «πληγὲς» βγῆκαν μόνον τὰ ξέφτια τοῦ μουσαμᾶ.

Στὸ τέλος αἰσθάνθηκα ὅτι ἡ κακία ποὺ μὲ εἶχε κυριέψει ἔφυγε καὶ ὅτι βρισκόμουνα μπροστὰ στὴν πραγματικότητα: Τὸ καβαλέτο σὰν ἕνα σκελετὸ ποὺ τεντώνει τὰ χέρια του καὶ τὸν ἄνδρα μου, ποὺ μ' ἔβλεπε σὰν ἀπολιθωμένος.

Στὸ τέλος μπόρεσε νὰ ψιθυρίση:

—Ἐλβίρα!... Ἐσὺ δῶ;... Τί ἔκανες!...

Μὲ ἔπιασε δυνατὰ ἀπὸ τὸ μπράτσο καὶ μοῦ μίλησε πολὺ κοντὰ στὸ αὐτὶ μου μὲ σκληρότητα:

—Τρελλάθηκες;... Πές μου!. Πεισμωμένη τράβηξα τὸ χέρι μου ποὺ ὑπέφερε ἀπ' τὸν πόνο. Ἤμουν ἀποφασισμένη νὰ πεθάνω ἢ νὰ ζήσω μ' αὐτόν..

—Αὐτὸ ἦταν ἐκεῖνο ποὺ ἔπρεπε νὰ κάνω μὲ σένα καὶ μὲ κεῖνη... Καὶ τὸ ἔκανα χωρὶς δισταγμό... Καταλαβαίνεις;.. "Ἤμουν ἐδῶ σ' αὐτὸ τὸ μικρὸ δωμάτιο καὶ τ' ἄκουσα ὅλα. ὅλα... Αὐτὴ ἡ γυναίκα εἶναι ἡ ἐρωμένη σου, τὸ εἰδωλό σου, ἡ ζωή σου.

Ὁ Γκούσταβο ὕστερ' ἀπ' τὴν πρώτη ἔκπληξι ἔγινε πάλι ὁ ψυχρὸς καὶ ἄφοβος ἄνδρας.

—"Ε, καλά, καὶ σᾶς τί σᾶς ἐνδιαφέρουν ὅλ' αὐτά, κυρία μου;

Ὁ τόνος του ἦταν εἰρωνικὸς καὶ ἀδιάφορος.

—Πῶς; ξέσπασα. Ἐγὼ εἶμαι ἡ «σύζυγός» σου. Ἀκοῦς;.. Ἡ γυναίκα σου. Ἡ ὑπομονή μου ἐξαντλήθηκε πιά... Δὲν σοῦ ἐπιτρέπω νὰ μὲ ἐξευτελίζης...

—Πῶς σ' ἐξευτελίζω; ρώτησε, κάνοντας πὼς δὲν καταλαβαίνει.

—Ναὶ μὲ κοροϊδεύεις, συνέχισα ἐγώ. Ξέχασες. φαίνεται, ὅτι εἶσαι ὁ ἄνδρας μου.

—Ὁ ἄνδρας σου; ἀπάντησε αὐτὸς, γελώντας μὲ κυνισμό. Δὲν ξέρω τὶ δικαίωμα ἔχεις νὰ παίρνης στὰ σοβαρὰ καὶ ἀκόμα περισσότερο στὰ τραγικά, τὸν ρόλο σου ὡς συζύγου.

—Τὸ δικαίωμά μου! Ἀκριβῶς τὸ δικαίωμά μου. Εἶσαι ὁ ἄνδρας μου, ἀφοῦ μὲ παντρεύτηκες νομίμως καὶ εἶσαι δικός μου ἐπειδὴ σὲ ἀγόρασα. Ἀκοῦς; Ἐπειδὴ σὲ ἀγόρασα.... Καὶ ἀφοῦ εἶσαι δικός μου, ἀφοῦ θὰ μαζί μου τώρα ἀμέσως, μακρυὰ ἀπ' τὸ Παρίσι κι' ἀπ' αὐτὴ τὴ γυναίκα.

Ὁ Γκούσταβο μὲ ἄκουγε ἥσυχος....

Ἔβγαλε τὴν ταμπακιέρα του, ἄναψε ἕνα τσιγάρο.

Στὸ τέλος, μοῦ μίλησε:

—Χωρὶς ἀμφιβολία... Εἶμαι ὁ ἄνδρας σου, ἀλλὰ ὄχι ἔτσι ὅπως νομίζεις ἐσύ. Ὑπαφέρεις σήμερα ἀπὸ τὴν ἴδια αἰτία ἀπὸ τὴν ὁποία ὑπέφερα κι' ἐγώ, ὅταν κόμναμε μὲ τὸ τραῖνο ἐκεῖνο τὸ ταξίδι μας στὴ Ριβιέρα

Καὶ συνέχισε:

—Ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι, τότε σὲ μένα δὲν ὑπῆρχε τίποτε τὸ παράξενο. Ἤμουν πολὺ νέος καὶ μοῦ εἶχες ἀρέσει, πολύ. Ἡ δική σου ὅμως περίπτωσι εἶναι ἐκπληκτική. Ἐσύ, ἡ μοντέρνα γυναίκα ποὺ ξέρει νὰ συγκρατήση τὰ αἰσθήματά της.. Εἶναι παράξενο. Ἐλβίρα... Πριὸς μπορούσε νὰ φαντασθῆ ὅτι ὕστερ' ἀπὸ τόσα χρόνια θὰ γινόσουν γελοιωδῶς ζηλιάρα;..

—Δὲν εἶναι ζήλεια, ἀπάντησα ἐγὼ μὲ τὴν κουτὴ μου ὑπερηφάνεια...

— "Α!... Ἀλλὰ τότε ποιὸ πάθος σὲ σπρώχνει;... Εἶναι ἀλήθεια, ὅπως λὲς ἐσύ, ὅτ. μὲ ἀγόρασες... "Ἤμουν γιὰ σένα ἐκεῖνο ποὺ ἤθελες; «"Ενας φτηνὸς σύζυγος». Ἐκεῖνον τὸν καιρὸ ἐγὼ δὲν ἤμουν τίποτα. Ζοῦσα ἄσχημα, δὲν εἶχα ὄνομα κι' οὔτε μποροῦσα νὰ τὸ δημιουργήσω. γιατὶ δὲν εἶχα τὸ μέσα νὰ δουλέψω. "Ἤμουν ἕνα ἀντικείμενο ποὺ μποροῦσες πολὺ καλὰ νὰ τὸ ἀγοράσῃς μιὰ πλούσια γυναίκα σὰν 'ἐσένα.. "Ὁμως τώρα;

— Τώρα, τί; ρώτησα ἐνῶ μὲ ἀνησυχία.

—Τώρα εἶναι διαφορετικά, ἀπάντησε αὐτός. Δὲν εἶμαι πιὰ ὁ ἄγνωστος μποέμ. "Οχι!.. Τώρα εἶμαι ὁ Γκούσταβο Ντοάστι. τιμημένος μὲ τὸ χουσὸ βραβεῖο. Σήμερα ἔχει ὄνομα, ἔργα καὶ πολλὰ γοήματα. ποὺ δὲν ἔνει πιὰ ἀνάγκη ἀπὸ κανένα,ἀκόμα καὶ ἀπὸ τὴ σύζυγό του.. Ὁ καιρὸς δὲν πέρασε ἄσκοπα. Τώρα, βλέπεις, εἶμαι ἕνας «ἀκριβὸς ἄνδρας», τόσο ἀκριβὸς ποὺ ἐσὺ μὲ ὅλα τὰ ἑκατομμύρια σου, δὲν μπορεῖς πιὰ νὰ μὲ ἀγοράσῃς.

—Τί θέλεις νὰ πῆς; τὸν ρώτησα λυπημένη. Ἔλα νὰ μιλήσουμε καθαρά.

Ὁ Γκούσταβο μὲ ἀδιαφορία καὶ μὲ σοβαρότητα μοῦ ἀπάντησε:

— Νὰ μιλήσουμε καθαρά, εἰλικρινὰ καὶ μὲ ἀπόλυτη τιμιότητα.. "Αν θέλης καὶ λίγο σκληρά. Ἐγὼ ἤρθα κοντά σου μὲ τὴν εἰλικρινῆ ἐπιθυμία νὰ δημιουργήσω τὸ ὄνομά μου ζωή.... Μοῦ ἦταν ἀδιάφορο ἂν ἤσουν σὺ ἡ ἄλλη.. Τὸ ζήτημα ἦταν νὰ συνεχίσω τὸ δρόμο μου... Ὕστερα, δίχως νὰ τὸ θέλω, αἰσθάνθηκα ὅτι σ' ἀγαποῦσα... Πέρασα μέσες ἀγαποῦσα... Πέρασα μέσες γαμάτες πίκρα, Ἐλβίρα, παρασυρμένος ἀπὸ τὴν ἴδια φαντασμαγορία «φτηνὸς ἄνδρας» ποὺ μοῦ σι «φτηνὲς ὑποτιμήσεις διαρκῶς... Θυμᾶμαι τὴ νύχτα στὸ τραῖνο, ὅταν ἤθελα νὰ διαλέξω τὸν θάνατο ἢ τὴ ζωή... Τὴν ὥρα που νατο ἢ τὴ ζωή... κοιμήθηκες εὐχαριστημένη ἀπὸ τὸ κέρδος ποὺ σοῦ εἶχε φέρει τὸ χρῆμα... Τὸ χρῆμα σου... Ἐγὼ ἔκανα δ,τ. μποροῦσα γιὰ νὰ κερδίσω τὴν ἀγάπη σου...

Δὲν βρῆκα σὲ σένα παρὰ μόνο περιφρόνησι καὶ εἰρωνεία. Στὸ τέλος, τί πόνος, ἔπρεπε νὰ ἐγκαταλείψω τὸ ὄνειρό μου. "Ἤμουν βέβαιος ὅτι δὲν θὰ μποροῦσες νὰ μοῦ δώσης τὴν εὐτυχία.. Ἡ καρδιά μου ὅμως, ξυπνημένη ἀπὸ σένα, εἶχε ἀνάγκη ἀπὸ ἔρωτα. Δὲν μποροῦσα νὰ μείνω στὴ μοναξιὰ ποὺ μὲ εἶχες καταδικάσει. Ἡ πραγματικότητα μοῦ ἔδειξε ὅτι στὴν καρδιά μου δὲν ὑπάρξῃς νὰ βάλης ὅ,τι δήποτε ἢ κάποιους.. Πρέπει νὰ τὴν ἀφήσῃς ἐλεύθερη.

"Ενα—ἕνα σὰν πύρινες στάλες ἔπεφταν στὴν καρδιά μου τὰ λόγια τοῦ ἄνδρα μου.

Συγκινημένη, μὲ τὰ μάτια γεμάτα δάκρυα, εἶχα ἀκόμα τὴν δύναμι νὰ τὸν ρωτήσω:

—Αὐτὸ σημαίνει ὅτι δὲν ἀγαπᾶς πιὰ ἐμένα, ἀλλὰ ἐκεῖνη, τὴν ἄλλη...

—Τί νὰ κάνω, Ἐλβίρα; Τῆς χρωστῶ ἕνα μέρος ἀπὸ τὶς ἐπιτυχίες μου.

—Τὴν ἀγαπᾶς;... Ἀπάντησέ μου μὲ εἰλικρίνεια, τὸν παρακάλεσα.

—Ναί, μοῦ ἀπάντησε. Τώρα τὴν ἀγαπῶ. Αὐτὸ ὅμως δὲν σημαίνει ὅτι τὸ πάθος μας θὰ κρατήση αἰώνια... Ἀπὸ τότε ποὺ σὲ ἀγάπησα ἐσένα μὲ ὅλη τὴ δύναμι τῆς ψυχῆς μου καὶ εἶδα ὅτι μαζί μου δὲν δοκίμαζες τὸ παραμικρὸ πάθος, ἀπέκτησα τὴ βεβαιότητα ὅτι καμμιὰ αὐταπάτη στὴ ζωὴ δὲν εἶναι αἰώνια. "Ὅλα «ωρίς ἡ ἀργὰ σβήνουν. Τώρα περνάω τὸν «μήνα τοῦ μέλιτος» μὲ τὴν ἐρωμένη μου... "Υστερ' ἀπὸ μερικοὺς μῆνες ποιὸς ξέρει τί θὰ γίνῃ;...

Μιλοῦσε πάντα στὸν ἴδιο τόνο τῆς ψυχρῆς ἀδιαφορίας. Ἐγὼ ὅμως τὸν εὕρισκα ὡραῖον, περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλη φορά.

— Τότε, ψιθύρισα ἐγὼ με πίκρα, δὲν μπορῶ πιὰ νὰ περιμένω τίποτε ἀπὸ σένα;

— Πῶς τίποτε;... Ἐσὺ θὰ βρίσκῃς πάντα σὲ μένα ἐκεῖνο ποὺ ἀγόρασες: "Εναν «ἄνδρα φτηνὸ καὶ διακοσμητικό».. Ἡ τιμή μου μοῦ ἐπιβάλλει νὰ μείνω πιστὸς στὸν λόγο ποὺ ἔδωσα. Τὸ ὅτι σήμερα ἔχω μιὰ ἐρωμένη, πράγμα ποὺ μοῦ συμβούλεψες ἐσύ, δὲν ἀλλάζει καθόλου τὴν κατάστασί μας.

— Μπορεῖ νὰ ἔχῃς δίκηο, ἀλλὰ ἐγὼ δὲν εἶμαι πιὰ σὲ θέσι νὰ τὰ ὑποφέρω ὅλ' αὐτά.

—"Α!... ἔκανε αὐτὸς γελώντας. Τότε δὲν εἶσαι μιὰ σοβαρὴ γυναίκα, ὅπως πίστευα...

—Ὄχι, Γκούσταβο... ὁμολόγησα τρομαγμένη. Εἶμαι μιὰ φτωχὴ γυναίκα ἐρωτευμένη μὲ σένα... Σ' ἀγαπῶ καὶ σὲ πονῶ μὲ ὅλη μου τὴν ψυχή.

Καὶ σὰν τρελλὴ κρεμάστηκα ἀπ' τὸν λαιμό του, πεινασμένη γιὰ χάδια του.

Τὰ χείλη του δέχτηκαν τὸ πρῶτο φιλὶ ποὺ τοῦ ἔδωκα μὲ μιὰ κρυάδα ποὺ μοῦ πάγωσε τὸ αἷμα.

Σοβαρὸς πάντα μὲ ἀπώθησε μὲ καλωσύνη.

—Ἀδύνατο, Ἐλβίρα... μουρμούρισε μὲ σταθερότητα. Μὴν ἐίσαι τρελλή. Ἐγὼ δὲν μπορῶ νὰ σοῦ δώσω τὴν ψευδαίσθησι καὶ νὰ σοῦ δείξω πόσο πολὺ δὲν τὸν νοιώθω. Ἡ καρδιά σου ξύπνησε πολὺ ἀργά. Γιατὶ δὲν ἦρθε στὸ ραντεβοὺ ποὺ τῆς εἶχε δώσει ἡ καρδιά μου,. Θὰ εἴμαστε τόσο εὐτυχισμένοι... Τώρα.. δὲν ἀξίζει πιά.. Οὔτε θὰ μποροῦσα νὰ συγχωρήσω στὸν ἑαυτό μου, ὕστερ' ἀπὸ τόση ἀγάπη ποὺ σοῦ εἶχα, νὰ σὲ ἔχω τώρα καὶ νὰ εἶμαι ψυχρὸς καὶ ἀδιάφορος...

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: Ἡ συνέχεια.

Ὁ Νευρολόγος-Ψυχίατρος
Κ. ΓΑΡΟΦΑΛΙΔΗΣ
δέχεται
Πανεπιστημίου 46
(γωνία Χαριλ. Τρικούπη)
Τηλ. 23.435

ΚΛΙΝΙΚΗ
ΚΑΛΦΟΠΟΥΛΟΥ
ΜΑΙΕΥΤΙΚΗ — ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΙΚΗ
Σόλωνος 78. Τηλ. 23.485
Ἡ Κλινικὴ τοῦ καλοῦ κόσμου. Ἡ Κλινικὴ τῆς ἀπολύτου προτιμήσεως ὅλων.

Ὁ ΨΥΧΙΑΤΡΟΣ — ΝΕΥΡΟΛΟΓΟΣ
τῆς «Γυναίκας»
Ι. Χ. ΝΙΚΟΛΕΤΣΟΠΟΥΛΟΣ
ΔΕΧΕΤΑΙ: 5—8 μ. μ.
Ροὺζβελτ ('Ακαδημίας) 78
ΤΗΛΕΦ. 25.226

AGO MAGICO 'Αναστάτωσις στὴ χειροτεχνία

ΤΙ... ΔΕΝ ΑΡΕΣΕΙ ΣΤΟΥΣ ΑΝΔΡΕΣ

Μερικὰ «μικροπράγματα» ποὺ πρέπει νὰ τὰ προσέχουν οἱ γυναῖκες

Σὲ προηγούμενο φύλλο σᾶς εἴχαμε δώσει μερικὲς μικρὲς συμβουλὲς γιὰ τὸ τί ἀρέσει στοὺς ἄνδρες: ἡ χάρις, ἡ ἁπλότης, ἡ εὐγένεια, ἡ διακριτικὴ ἐξυπνάδα, ἡ ἔλλειψις ὕφους.. Τὰ στοιχεῖα τῆς ἐρεύνης μας αὐτῆς μᾶς εἶχαν δοθῆ ἀπὸ .. ἄνδρες καὶ ἔχομε γι' αὐτὸ τὴν ἐντύπωσι ὅτι δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ σᾶς φάνηκε χρήσιμη καὶ νὰ σᾶς διεφώτισε ἀποτελεσματικά.

Ἰδοὺ τώρα... τὸ ἀνάποδο: τ ί δ ὲ ν π ρ έ π ε ι νὰ κάνετε, γιατὶ διατρέχετε τὸν κίνδυνο νὰ μὴν ἀρέσετε στοὺς ἴδιους ἄνδρες. Πρόκειται πάλι γιὰ πολὺ «μικρὰ» πράγματα, ποὺ ἔχουν ὅμως τὴν ἱκανότητα — κατὰ κανόνα — νὰ ἐκνευρίζουν τρομερὰ τοὺς ἄνδρες. Καὶ ὅταν ἐκνευρισθῆ ἕνας ἄντρας, ὅσο ἐρωτευμένος κι' ἂν εἶναι, θὰ πάθη αἰσθηματικὴ κρίσι. Καὶ μπορεῖ φυσικὰ νὰ μὴν ἔχη ἐπακόλουθα στὶς σχέσεις σας ἡ «κρίσις» τοῦ αὐτή, ἀλλὰ ὅταν ἐπαναλαμβάνονται τὰ λάθη αὐτὰ διατρέχετε τὸν κίνδυνο νὰ χάσετε τὸν ἀγαπημένο σας καὶ τὴν εὐτυχία σας. Καὶ εἶναι κρῖμα γιατὶ τὰ λάθη αὐτὰ εἶναι τόσο μικρὰ τόσο ἀσήμαντα, ποὺ μπορεῖτε νὰ τ' ἀποφύγετε, φτάνει νὰ θελήσετε.

1) ΣΤΟΝ ΑΝΔΡΑ ΔΕΝ ΑΡΕΣΕΙ μιὰ γυναῖκα ποὺ νοιάθει συνεχῶς τὴν ἀνάγκη, δημοσίᾳ, νὰ διορθώνη τὸ μακιγιάζ της. νὰ χτενίζεται, νὰ ἀλλάζη τὸ βερνίκι τῶν νυχιῶν της. Ἡ περιποίησις τοῦ προσώπου. τῶν μαλλιῶν. τῶν χεριῶν, εἶναι δουλειὲς ποὺ πρέπει νὰ περιορίζωνται στὸ περιβάλλον τῆς κρεβατοκάμαρας ἢ τοῦ μπάνιου. καὶ ὄχι νὰ γίνωνται σὲ ἕνα δημόσιο μέρος — ἐστιατόριο, ζαναρπαστεῖο, κινηματογράφο κ.λ.π.

2)... μιὰ γυναῖκα ποὺ, ἀφοῦ ἄκουσε τὸ «κεῦθμο ἀνέκδοτο» ποὺ διηγήθηκε ἐκείνος στὴ συντροφιά, δὲν συμμετέχει μὲ τὸ γέλιο της στὴν εὐθυμία τῶν ἄλλων, ἀλλὰ ἀντιθέτως παίρνει μιὰ ἔκφρασι μεγάλης βαρεμάρας. Αὐτὸ δὲν εἶναι ἀπόδειξις ἐλλείψεως ἀληθινῆς ἀγάπης καὶ... καλῆς συμπεριφορᾶς ; Γιὰ νὰ ὑπάρχη κέφι στὴ συντροφιά, πρέπει ὅλοι νὰ διασκεδάζουν... ἢ τουλάχιστον νὰ προσποιοῦνται ὅτι διασκεδάζουν, παρὰ τὰ κέφια τους

5)... ἡ γυναῖκα, ἡ ὁποία, τὴ στιγμὴ ποὺ πρόκειται νὰ βγοῦν ἔξω, παίρνει ἕνα τηλεφώνημα καί, ἀντὶ νὰ συντομεύση ὅσο μπορεῖ τὴ συνδιάλεξί (ποὺ εἶναι συνήθως... κουτσομπολιὸ ἢ κουβεντούλα), τὴ συνεχίζει ἐπὶ ὧρες, μὲ ἀχρηστες φλυαρίες. Καί, στὸ μεταξύ, ὁ Κύριος περιμένει... καὶ ἀνυπομονεῖ καὶ βολτάρει πολὺ νευριασμένα.

6)... ἡ γυναῖκα ποὺ θεωρεῖ πὼς εἶναι ὑποχρεωμένη νὰ ἐκδηλώνη «δημοσίᾳ» τὴν ἀγάπη της μὲ χειρονομίες (συχνὰ καταστρεπτικὲς γιὰ τὴν καλὴ ἐμφάνισι τοῦ χτενίσματος τοῦ κυρίου). Εἶναι ἀπαραίτητο αὐτό; Δὲν εἶναι τάχα καλύτερο νὰ ἀποφεύγετε τὶς ἐκδηλώσεις αὐτές, ποὺ ἐκνευρίζουν συνήθως κεινους ποὺ τὶς δέχονται;

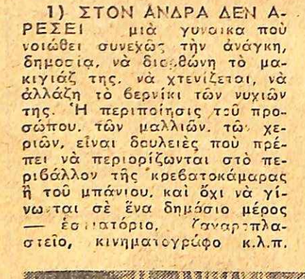

3)... μιὰ γυναῖκα που μιλεῖ ἔχοντας τὸ τσιγάρο στὸ στόμα. Πρῶτα πρῶτα, εἶναι ἀντιαισθητική! Ἡ γυναῖκα ζαρώνει τὰ μάτια, κάνει φοβερὲς γκριμάτσες, γίνεται ἄσχημη... «ἐκ προθέσεως». Ὕστερα, εἶναι σχεδὸν ἀδύνατον νὰ καταλάβη κανεὶς τί λέει μιὰ γυναῖκα ποὺ μιλεῖ μὲ τὸ τσιγάρο στὸ στόμα. Συμπέρασμα; Ἂς τὸ βγάλουν μόνες τους.

4)... μιὰ γυναῖκα ποὺ καθυστερεῖ καὶ χαζεύει ἐμπρὸς σ' ὅλες τὶς βιτρῖνες: «Ἄχ! τί ὁμορφο καπελάκι!... Ὢ! τί ὄμορφα φουστανάκι!» Οἱ περισσότεροι ἄνδρες δὲν ἔχουν ἰδιαίτερη κατανόησι στὶς δημιουργίες τῆς μόδας... τουλάχιστον ὅπως τὶς παρουσιάζουν οἱ βιτρῖνες! Καί, ἂν τύχη νὰ εἶναι καὶ διαστρεβλωτικοί, ἡ κατανόησις τους... ἐκμηδενίζεται!.

7)... ἡ γυναῖκα πού, ἐνῶ εἶχε κατηγορηματικὰ διαβεβαιώσει ὅτι θὰ ἦταν ἕτοιμη στὶς 7 ἀκριβῶς, βρίσκεται ἀκόμη μὲ τὴ ρόμπα της στὶς 7.30. Καὶ δὲν ἔχει μόνο νὰ περάση τὸ φόρεμά της: ἔχει ἀκόμη νὰ χτενισθῆ καὶ νὰ μακιγιαρισθῆ, πράγματα ποὺ δὲν γίνονται βέβαια μέσα σὲ 5 λεπτά!...

8)... ἡ γυναῖκα ποὺ δὲν ἀφίνει στὸν ἄνδρα τὴν εὐκαιρία νὰ δειχθῆ εὐγενικὸς καὶ τρυφερὸς μαζί της, νὰ κατέβη πρῶτος ἀπὸ τὸ αὐτοκίνητο γιὰ νὰ τὴ βοηθήση νὰ κατεβῆ, νὰ ἀνοίξη τὴν πόρτα καὶ νὰ τῆς κάνη τόπο νὰ περάση πρώτη... Οἱ γυναῖκες φταῖνε ποὺ οἱ ἄνδρες ἔπαυσαν νᾶναι εὐγενεῖς.

9)... ἡ γυναῖκα ποὺ προσκαλεῖ ἕνα φίλο της σ' ἕνα τσάϊ ὅπου, ἐκτὸς ἀπ' αὐτόν, δὲν ἔχει καλέσει παρὰ στενὲς φίλες της, καὶ ποὺ πιάνει μαζί τους τὴν κουβέντα γιὰ καθαρὰ γυναικεῖα θέματα χωρὶς νὰ νοιαστῆ διόλου γιὰ τὴν παρουσία τοῦ προσκεκλημένου της καὶ γιὰ τὴ δυσφορία του ἀπ' τὴ μοναξιά.

Ὕστερα ἀπ αὐτά, εἶσθε πάνοπλες, κυρίες μου: ξερετε τί ἀρέσει στοὺς ἄνδρες καὶ τί δὲν τοὺς ἀρέσει. Κυτταχθῆτε στὸν καθρέφτη, ἐξομολογηθῆτε στὸν ἑαυτό σας καὶ γίνετε... μιὰ ἰδανικὴ γυναῖκα. Ὅλοι θὰ εἶναι ἐνθουσιασμένοι μαζί σας. Καὶ σεῖς.

ΠΕΡΝΑΤΕ ΕΥΧΑΡΙΣΤΑ ΤΗΝ ΩΡΑ ΣΑΣ

ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΤΙΚΑ ΚΑΙ ΜΟΡΦΩΤΙΚΑ ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ, ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΑ, ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ, ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ, ΑΠΡΟΟΠΤΑ ΚΑΙ ΜΙΚΡΑ ΕΥΘΥΜΑ

ΤΟ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

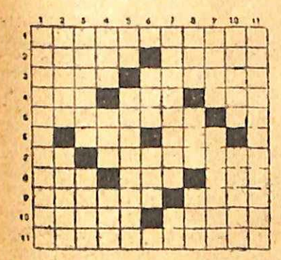

Ὁ ρ ι ζ ο ν τ ί ω ς:

1. Τὸ σύνολον τῶν διαταξεων ὧν λειτουργεῖ ἕνας ὀργανισμὸς (πληθ.)
2. Ἔχουν ταῦτα ὅλαι αἱ θρεπτικαὶ τροφαὶ — Ποδήρες ἔνδυμα.
3. Κλίσις, τάσις πρὸς τὸ κακόν — Δὲν ἐπῆγα, ἐστάθηκα ἐκεῖ ποὺ ἦμουν.
4. Ρῆμα ἔχον σχέσιν μὲ τὸ λύσιμο — Ἄφησε — Ταῖς ὁποῖαις.
5. Ἀπαραίτητος στὶς ὀργνιθες (αἰτ.) — Ἐξ.
6. Μέρος τοῦ εἰκοσιτετραώρου —Τελικὸς σύνδεσμος.
7. Φωνῆεν καὶ σύμφωνον—Γυναικεῖον ὄνομα (γεν.)
8. Μισὸ γράμμα—Νομὸς τῆς ΝΑ Γαλλίας πρὸς τὰ Ἑλβετικὰ σύνορα.
9. Τὰ καλύτερα προσόντα ἑνὸς νέου μορφωμένου — Κράτος τῆς Ἀσίας.
10. Σ' αὐτὸν καταλήγουν ὅλες οἱ ἀκαθαρσίες (αἰτ.)—Ταραχὴ θόρυβος (αἰτ. δημ.)
11. Ἡ κυρίως αἴσθησις τοῦ ἀνθρώπου.

Κ α θ έ τ ω ς:

1. Βασιλεὺς τῶν Φράγκων καὶ μετέπειτα αὐτοκράτωρ τοῦ Ἁγ. Ρωμ. Κράτους.
2. Ποταμὸς τῆς Εὐρώπης— Δὲν ἔχει διάρκειαν (οὐδ.).
3. Ἐργάζομαι σὲ πιεστήριο τυπογραφικῷ (ρημ.)— Τέλος προσευχῆς (Λατινιστί).
4. Τοῦρκος (δοτ.) — Βρίσκεται στὸ στάρι — Πάνε τὰ παιδάκια.
5. Κρητικόν — Ἔχουν περάσει στὴν ἀθανασία (θηλ.).
6. Τοπικὸν ἐπίρ.· — 311.
7. Κάτοικοι Ἀσιατικῆς χώρας (γεν. πληθ.) — 59.
8. Ἀεροπορικὴ ἑταιρία—.... Σέρινταν — Ἄρθρον καὶ πρόθεσις (αἰτ. θηλ.)
9. Κατ' εὐθείαν (δημ.)—Εὐνοϊκός, εὐοίωνος.
10. Σχηματίζεται εἰς τοὺς δρόμους ποὺ ὑπάρχει χῶμα.— Ἔντομον βλαβερὸν (αἰτ.).
11. Τέτοια ἡμέρα εἶναι ἡ τοῦ Πάσχα.

ΚΑΙΤΗ Κ. ΠΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ
Ψ υ χ ι κ ὸ

★

ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΟΣ ΠΡΟΒΛΗΜΑ

Μπορεῖτε νὰ σχηματίσετε τὸν ἀριθμὸ 9999, προσθέτοντας τοὺς ὀκτὼ πρώτους ἀριθμούς: 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7 καὶ 8;

ΓΙΑ ΝΑ ΚΑΤΑΠΛΗΞΕΤΕ ΤΟΥΣ ΦΙΛΟΥΣ ΣΑΣ

Ξέρετε ὅτι μπορεῖτε νὰ μαντεύσετε τὴν ἡλικία καὶ τὸ... νούμερο τῶν παπουτσιῶν ποὺ φορεῖ ὁποιοσδήποτε ἄνθρωπος; Ἀρκεῖ μόνο νὰ τοῦ πῆτε τὰ ἑξῆς:

—Θὰ κάνετε μόνος—η σας τοὺς ἀκολουθους λογαριασμούς: Ἀπὸ τὸ νούμερο τῶν παπουτσιῶν ποὺ φοράτε, ἀφαιρέστε 1. Πολλαπλασιάστε τὸ ὑπόλοιπον ἐπὶ 100. Στὸ γινόμενο, θέστε τὴν ἡλικία σας. Προσθέστε ἀκόμη 9. Ἀφαιρέστε 1000. Ἀφαιρέστε 20 καὶ πέστε μου τὸν ἀριθμὸ ποὺ βρήκατε τελικά!

Ὁ ἐρωτώμενος θὰ κάνη τὸ λογαριασμό του καὶ θὰ σας δώση ἕναν τετραψήφιο ἀριθμό. Τὸν χωρίζετε, ἀπὸ μέσα σας, σὲ δυὸ διψήφιους ἀριθμοὺς καὶ προσθέτετε — ἀπὸ μέσα σας πάντοτε — 11 στὸν καθέναν ἀπ' αὐτούς. Τὸ δεξιὸ τμῆμα (μονάδες καὶ δεκάδες) σᾶς δίνει τὴν ἡλικία καὶ τὸ ἀριστερὰ τὸ νούμερο τοῦ παπουτσιοῦ. Τὰ ἀναγγέλλετε στομφωδῶς καὶ τὰ δύο καὶ ὅλοι καταπλήσσονται μὲ τὶς «μαγικές» σας ἱκανότητες.

Ἰδοὺ ἕνα παράδειγμα: Ἡ σύντροφός σας εἶναι 23 ἐτῶν καὶ φορεῖ παπούτσι 37. Θὰ κάνη τὶς ἀκόλουθες πράξεις: 37—1 = 35. 36Χ100 = 3600. 3600+ 23 = 3623. 3623 + 9 = 3632. 3632—1000 = 2632. 2632—20 = 2612.

Σᾶς ἀνακοινώνει τὸ 2612. Τὸ χωρίζετε στὴ μέση, καὶ ἔχετε 26 καὶ 12. Προσθέτετε 11 καὶ ἔχετε 26+11 = 37 (τὸ νούμερο τοῦ παπουτσιοῦ της!), καὶ 12+11 = 23 (τὴν ἡλικία της!).

★

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ... ΑΣΤΡΑΠΗ !

Οἱ ἀπαντήσεις στὶς ἀκόλουθες ἐρωτήσεις πρέπει νὰ δοθοῦν μέσα σὲ ἕνα λεπτό:

1) Ἡ συνολικὴ ἡλικία δύο παιδιῶν εἶναι 11 χρόνια. Τὸ ἕνα μετὰ τὸ ἄλλο. Ποιὲς εἶναι οἱ ἡλικίες τῶν;

2) Ἕνας Ἰνδὸς φακίρης βρίσκεται στερεωμένος ἀνάποδα, μὲ τὸ κεφάλι στὴ γῆ, τὰ πόδια στὸν οὐρανό, τὰ χέρια τεντωμένα, τὰ πλάγια καὶ τὸ πρόσωπο γυρισμένα πρὸς τὸ Νότο. Πρὸς ποιὰ κατεύθυνσι δείχνει τὸ ἀριστερό του χέρι;

ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΑ ΤΕΤΡΑΓΩΝΑ

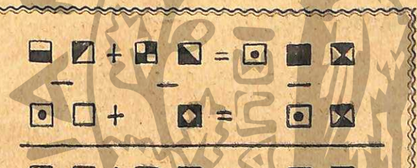

Βάζοντας κάτω τὴ λογική σας προσπαθῆστε νὰ λύσετε ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ καὶ ΚΑΘΕΤΩΣ τὶς ἀριθμητικὲς πράξεις ποὺ εἶναι σημειωμένες στὸ σχέδιό μας.

Ἔχετε ὑπ' ὄψιν ὅτι,

1) Κάθε τετράγωνο ἀντιπροσωπεύει ἕναν μονοψήφιο ἀριθμὸ
2) Τελείως ὅμοια τετράγωνα ἀντιπροσωπεύουν τὸν ἴδιο ἀριθμὸ καὶ
3) Τὸ μαῦρο τετράγωνο εἶναι τὸ 0.

Μιὰ ὡραιοτάτη ἄσκησις κρίσεως καὶ παρατηρητικότητος.

ΜΗΝ ΠΕΡΑΣΕΤΕ ΤΟ 21

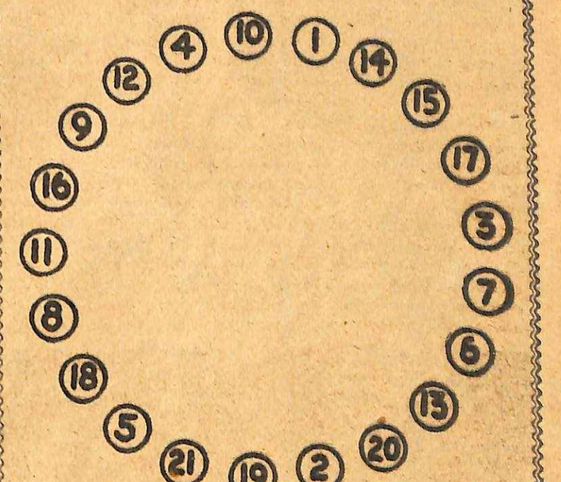

Διαλέξτε ὁποιονδήποτε κύκλο θέλετε καὶ ἀρχίστε νὰ μετράτε ἀπὸ ἐκεῖ «ἕνα, δύο, τρία...», προχωρώντας πρὸς τὴν κατεύθυνσι τῶν δεικτῶν τοῦ ρολογιοῦ, καὶ προφέροντας δυνατὰ τοὺς ἀριθμούς σας.

Ὅταν ὁ ἀριθμὸς ποὺ μετράτε συμπέση νὰ εἶναι ἴδιος μὲ τὸν ἀριθμὸ ποὺ βρίσκεται μέσα στὸν κύκλο, διαγράψτε μὲ μιὰ μολυβιὰ τὸν κύκλο αὐτὸ καὶ συνεχίστε ἀπὸ τὸν ἑπόμενο κύκλο, ξαναρχίζοντας πάλι τὸ μέτρημα ἀπὸ τὸ «ἕνα». Φυσικά, ἡ σβυσμένοι ἤδη κύκλοι δὲν μετριοῦνται.

Σὲ καμμιὰ περίπτωσι δὲν πρέπει νὰ ξεπεράσετε τὸ «εἰκοσιένα» στὸ μέτρημα. Ἂν φθάσετε στὸν ἀριθμὸ αὐτόν, «καίγεσθε» καὶ παίρνει τὴ σειρά σας ὁ ἑπόμενος παίκτης, ἐκτὸς ἂν συνέπεσε νὰ σταματήσετε στὸν κύκλο ποὺ ἔχει τὸν ἀριθμὸ 21, ὁπότε ἔχετε τὸ δικαίωμα νὰ συνεχίσετε κανονικὰ τὸ μέτρημα.

Ποιὸς εἶναι ὁ κύκλος ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἂν ἀρχίσετε τὸ μέτρημα, θὰ μπορέσετε νὰ διαγράψετε τοὺς περισσότερους ἀριθμούς;

ΕΝΑΣ ΠΡΩΤΑΡΗΣ ΕΜΠΟΡΟΣ

Ἕνας πλανόδιος ἔμπορος κάρτ ποστάλ εἶχε στὴ βιτρίνα του 96 κάρτες, ποὺ τὶς πουλοῦσε ἕνα φράγκο τὶς τρεῖς. Εἶχε ὅμως καὶ ἄλλες 96 κάρτες, ποὺ τὶς εἶχε ἀγοράσει λίγο ἀκριβώτερα καὶ ποὺ τὶς πουλοῦσε ἕνα φράγκο τὶς δύο. Ἀναγκασμένος νὰ ἀπομακρυνθῆ γιὰ λίγη ὥρα, ἄφησε στὴ θέσι του τὸ νεαρὸ γυιό του, στὸν ὁποῖον ἔδωσε τὴ συμβουλὴ νὰ φροντίση νὰ πουλήση πρῶτα τὶς κάρτες τῆς δεύτερης partίδας. Ὁ νεαρὸς ὅμως καὶ «πρωτάρης» ἔμπορος ἐπροτίμησε νὰ πουλήση ὅλες τὶς κάρτες ποὺς δύο φράγκα τὶς πέντε. Καὶ τὰ κατάφερε ἀρκετὰ καλά, δεδομένου ὅτι, ὅταν ἐπέστρεψε ὁ πατέρας του, δὲν ὑπῆρχαν πιὰ παρὰ μόνο δύο κάρτες ἀπουλήτες. Ἐκέρδισε ἔτσι ὁ ἔμπορακος ἢ ἔχασε ἀνάλογα μὲ τὸ ποσὸν ποὺ ὑπελόγιζε νὰ εἰσπράξη ἂν ἡ πώλησις ἐγίνετο σύμφωνα μὲ τὶς ὁδηγίες του :

ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 62

ΣΤΑΥΡΩΤΟ ΜΠΟΛΕΡΟ

(ΓΙΑ ΤΟ ΚΡΕΒΑΤΙ)

Υλικά: 210 γραμ. ή 70 δράμια μαλλί ΠΕΓΚΟΥΕΝ — ΖΕΦΙΡ: Βελόνες No 2 καὶ No 2½ 2 καὶ 6)8 κορδέλα σατὲν μεταξωτή.

Τρόπος πλεξίματος: Ζέρσεϋ = 1 βελόνα καλή, 1 βελόνα ἀνάποδη. ΦΑΝΤΑΙΖΙ ΠΛΕΞΙ = Γι' αὐτὴ τὴν πλέξη θὰ βάλετε τόσους πόντους ὥστε νὰ πολλαπλασιάζονται μὲ τὸ 4 καὶ 2π ἐπιπλέον, τοὺς ὁποίους θὰ μεταχειρισθῆτε γιὰ νὰ σχηματίζετε στὶς δύο ἄκρες τὴν οὐγια (τὸν τρόπο τὸ πῶς σχηματίζεται ἡ οὐγια, θὰ τὸν βρῆτε στὸ παράρτημα τῶν πλεκτῶν, στὶς γενικὲς ὁδηγίες). 1η ΒΕΛΟΝΑ: 1π οὐγιας. Βάλετε κλωστὴ στὴ βελόνα σας = (1 ζετέ), 2π. μαζὶ καλή, 2π. ἀνάποδη. Συνεχίσετε τὴν πλέξη ἀπὸ τὸ 1 ζετέ. Πρέπει νὰ τελειώσετε μὲ 2π ἀνάποδη καὶ τὸν 1π τῆς οὐγιας. 2η ΒΕΛΟΝΑ = 1π οὐγιας. 2π ἀνάποδη. 3η ΒΕΛΟΝΑ = 1π οὐγιας. 2π μαζὶ καλή. 1 ζετέ. 2π ἀνάποδη. Συνεχίσετε ἀπὸ τοὺς 2π μαζὶ καλή. Πρέπει νὰ τελειώσετε μὲ 2π ἀνάποδη καὶ τὸν 1π τῆς οὐγιας. 4η ΒΕΛΟΝΑ: Ὅπως ἡ 2η ΒΕΛΟΝΑ. Θὰ ἐξακολουθήσετε τὴν πλέξη ἐπαναλαμβάνοντας αὐτὲς τὶς 4 ΒΕΛΟΝΕΣ.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ: Γιὰ νὰ μὴ φύγετε ἀπὸ τὸ σχέδιο μὲ τὴ Φανταιζὶ πλέξη κατὰ τὸ διάστημα ποὺ θὰ προσθέτετε γιὰ νὰ σχηματίσετε τὶς πένσες, θὰ κάνετε τὶς προσθέσεις κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπο: Στὴ 1η ΒΕΛΟΝΑ ποὺ θὰ προσθέσετε (καλὴ μεριὰ τοῦ πλεκτοῦ) θὰ προσθέσετε 2π καλὴ μεταξὺ τῶν 2π ἀπὸ τὴν ἀνάποδη. Στὴ 2η ΒΕΛΟΝΑ θὰ πλέξετε αὐτεὺς τοὺς πόντους ὅπως τοὺς βρίσκετε. Στὴ 3η ΒΕΛΟΝΑ θὰ ἀναποδη σὲ κάθε μεπροσθέσετε ἀπὸ 1π ἀνάποδη σὲ κάθε μεριὰ ἀπὸ τοὺς 2π καλὴ καὶ στὴ 4η ΒΕΛΟΝΑ θὰ πλέξετε κανονικά: 2π καλή, 2π ἀνάποδη.

ΠΛΑΤΗ: Βαλετε στὶς βελόνες No 2: 150π καὶ πλέξιτε 2 ἑκατ. ζέρσεϋ (στρίφωμα). Κατόπιν συνεχίσετε μὲ τὶς βελόνες No 2½ μὲ τὴ ΦΑΝΤΑΙΖΙ ΠΛΕΞΙ. Μετὰ 1 ἑκατ. μὲ τὴ ΦΑΝΤΑΙΖΙ — ΞΙ. Μετὰ 1 ἑκατ. μὲ τὴ ΦΑΝΤΑΙΖΙ ΠΛΕΞΙ θὰ προσθέσετε τοὺς 4 πόντους γιὰ πένσα ὅπως σᾶς ὑποδείξαμε. Αὐτοὺς τοὺς 4π θὰ τοὺς προσθέσετε σὲ 2 φορὲς δηλ. 2π τὴ κάθε φορά. Τοὺς 2 πρώτους μετὰ 60π ἀπὸ τὴν ἀρχὴ καὶ τοὺς ἄλλους 2π, πρὸ τῶν 60 τελευταίων πόντων. Μετὰ 4 ἑκατ. ἀπὸ τὰ πρῶτα ἀνοίγματα βάλετε καὶ πάλι τὰ ἴδια ἀνοίγματα κατὰ τὸν τρόπο ποὺ σᾶς ὑποδείξαμε. Ἐπαναλάβετε ἀκόμη μιὰ φορὰ τὰ ἴδια ἀνοίγματα σὲ 6 ἑκατ. ἀπόστασι ἀπὸ τὰ δεύτερα. Ταυτοχρόνως καὶ σὲ 2 1)2 ἑκατ. μὲ τὴ ΦΑΝΤΑΙΖΙ ΠΛΕΞΙ θὰ βάζετε 1 π. σὲ κάθε μερια κάθε 1 1)2 ἑκατ. (12 φορές). Κατόπιν θὰ βάζετε 1π σὲ κάθε μεριά, σὲ γενικὸ μάκρος 20 ἑκατ. κατὰ σειρά: μιὰ φορὰ κάθε δεύτερη βελόνα καὶ μιὰ φορὰ κάθε 3η ΒΕΛΟΝΑ. Θὰ ἐξακολουθήσετε κατ' αὐτὴ τὴ σειρὰ ἕως ὅτου ἔχετε γενικὸ μάκρος 40 ἑκατ. Σὲ αὐτὸ τὸ μάκρος θ' ἀρχίσετε νὰ κλείνετε σὲ κάθε μεριὰ κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπο: Κάθε δεύτερη βελόνα: 6π. (16 φορές), 4π. (2 φορές) καὶ ἀπὸ 1π (3 φορές). Τοὺς ὑπόλοιπους πόντους κλείσετε τους σὲ μιὰ φορὰ γιὰ τὸ ντεκολτέ.

ΔΕΞΙ ΜΠΡΟΣΤΙΝΟ: Βάλετε 210π στὶς βελόνες No 2 καὶ πλέξετε 2 ἑκατ. ζέρσεϋ γιὰ τὸ στρίφωμα. Συνεχίσετε μὲ τὶς βελόνες No 2½ μὲ τὴ ΦΑΝΤΑΙΖΙ ΠΛΕΞΙ. Μετὰ 1 ἑκατ. μὲ τὴ ΦΑΝΤΑΙΖΙ ΠΛΕΞΙ προσθέσετε γιὰ τὶς πένσες κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπο: Θὰ προσθέσετε τοὺς 2 πρώτους πόντους μεταξὺ τοῦ 54ου καὶ του 55ου πόντου καὶ μεταξὺ τοῦ 83ου καὶ τοῦ 84ου πόντου. Πλέξετε τοὺς ὑπόλοιπους πόντους κανονικὰ μὲ τὸ σχέδιο. Κατόπιν θὰ ἐπαναλάβετε τὰ ἴδια ἀνοίγματα σὲ 3-1)2 ἑκατ. ἀπὸ τὰ πρῶτα στὴ δεξιὰ μεριὰ τῶν πρώτων καὶ σὲ 7 1)2 ἑκατ. ἀπὸ τὰ δεύτερα θὰ τὰ ἐπαναλάβετε, καθὼς καὶ σὲ 2 1)2 ἑκατ. ἀπὸ τὰ τρίτα καὶ σὲ 3 1)2 ἑκατ. ἀπὸ τὰ τέταρτα. Ταυτοχρόνως καὶ σὲ 4 ἑκ. γενικὸ μάκρος θὰ βάζετε στὴν ἀριστερὴ μεριὰ 1π κάθε 2 ἑκατ. (8 φορές) καὶ στὴ δεξιὰ μεριὰ στὰ 6 ἑκατ. γενικὸ μάκρος θὰ κλείνετε κάθε δεύτερη βελόνα: 3π (27 φορές), 2π (17 φορές) καὶ 1π (54 φορές). Ταυτοχρόνως καὶ σὲ 20 ἑκατ. γενικὸ μάκρος θὰ σχηματίσετε μιὰ πένσα τοῦ στήθους κατὰ τὴν ἑξῆς σειρά: Στὴν ἀριστερὴ μεριὰ θὰ πλέξετε: 11π. 2π, 14π, 2π. Κατόπιν πλέξετε ὅλους τοὺς πόντους συνέχεια καὶ ἀρχίσετε νὰ βάζετε στὴν ἀριστερὴ μεριὰ 1π κάθε 6 βελόνες (18 φορές). Σὲ γενικὸ μάκρος 42 1)2 ἑκατ. ἀπὸ τὴν ἀριστερὴ ραφὴ θὰ κλείσετε στὴν ἀριστερὴ μεριὰ κάθε δεύτερη βελόνα: 6π. (6 φορές), 10π. (3 φορές), 5π. (5 φορές), 2π. (6 φορὲς καὶ 4π..

ΑΡΙΣΤΕΡΟ ΜΠΡΟΣΤΙΝΟ: Θὰ πλεχθῆ κατὰ τὸν ἴδιο τρόπο, ὅπως καὶ τὸ δεξὶ μπροστινό, ἀντικρυστό.

ΕΦΑΡΜΟΓΗ: Ράψετε τοὺς ὤμους. Γυρίσετε τὸ στρίφωμα στὸ κάτω μέρος τῶν μπροστινῶν καὶ στὴ πλάτη. Κατόπιν σηκώσετε γύρω-γύρω στὸ ντεκολτὲ 580π. Τοὺς πόντους θ' ἀρχίσετε νὰ τοὺς σηκώνετε μετὰ 2 ἑκατ. ἀπὸ τὴν ἄκρη τοῦ στριφώματος. Πλέξετε τοὺς πόντους ποὺ σηκώσατε 2 ἑκατ. ζέρσεϋ καὶ κλείσετέ τους. Γυρίσετε αὐτὸ τὸ ζέρσεϋ τοῦ ντεκολτὲ στρίφωμα. Βάλετε μιὰ λινὴ κορδέλα μεταξὺ αὐτοῦ τοῦ στριφώματος γιὰ νὰ μὴ ξεχειλώνη τὸ ντεκολτέ. Σηκώσετε καὶ γύρω-γύρω στὸ κάθε μανίκι ἀπὸ 160π. Πλέξετε 2 ἑκατ. ζέρσεϋ καὶ κλείσετε τοὺς πόντους. Γυρίσετε αὐτὸ τὸ ζέρσεϋ στρίφωμα. Ράψετε τὶς πλαϊνὲς ραφές. Κόψετε τὴν κορδέλα στὴ μέση καὶ ράψετέ την στὰ δυὸ μπροστινά.

Τ.Κ.

ΤΑ ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΛΙΗΓΗΜΑΤΑ

... Μωρὲ βάφεσαι, τοῦ λέω!...
(Εἰκονογράφησις Ἀλ. Κοντοπούλου)

Ο ΕΠΙΚΗΔΕΙΟΣ

ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΚΟΝΔΥΛΑΚΗ

Ὁ Ἰωάννης Κονδυλάκης (1861 — 1920) εἶναι μιὰ ξεχωριστὴ μορφὴ τῶν νεοελληνικῶν γραμμάτων. Ἡ λογοτεχνική του προσφορὰ εἶναι σημαντική. Ὁ «Πατούχας» του, μιὰ κρητικὴ ἠθογραφία, εἶναι πραγματικὸ ἀριστούργημα. Ὁ Κονδυλάκης εἶναι ὁ πατέρας τοῦ χρονογραφήματος. Αὐτὸς πρῶτος ἐδημιούργησε τὸ εἶδος αὐτὸ καὶ ἐπὶ 30 χρόνια ἔγραφε χρονογραφήματατα μὲ τὸ ψευδώνυμο Διαβάτης. Ἦτανε φανατικὸς καθαρευουσιάνος καὶ αὐτὸς ὠνόμασε τοὺς δημοτικιστὲς «Μαλλιαροὺς» ἐπειδή, πολλοὶ ἀπ' αὐτοὺς εἶχανε μακρυὰ μαλλιά. Πρὸς τὸ τέλος τῆς ζωῆς του ἔγινε δημοτικιστὴς καὶ ἔγραψε στὴ ζωντανὴ γλώσσα τοῦ λαοῦ μιὰ νουβέλα, τὴν «Πρώτη Ἀγάπη».

Ἡμεθα τότε μιὰ εὔθυμη συντροφιὰ νέων εἰς τὰ Χανιά, ποὺ εἴχαμε κοινὴν τὴν ἀγάπην πρὸς τὴν ἱππασίαν. Εἰς τὴν εἴσοδον τῆς πόλεως ἕνας Τοῦρκος, ὁ Τζανερῖκος, ἔβιδεν ἄλογα μὲ νοίκι. Ἐπαίρναμε ἀπὸ ἕνα κι' ἐτραβούσαμε στὰ περίχωρα. Τί ὑπέφεραν ἐκεῖνα τὰ ἄλογα ἀπὸ τὴ νεανικὴ μας τρέλλα δὲν περιγράφεται. Ἐτρέχαμε σὰ δαιμονισμένοι καὶ τ' ἀναγκάζαμε νὰ ὑπερτηδοῦν κάθε ἐμπόδιο ποὺ συναντούσαμε, εἴτε τοῖχος ἦτο, εἴτε χαντάκι. Μάλιστα ἅμα μεθούσαμε, δὲν εἴχαμε πιὰ κανένα οἴκτον δι' αὐτὰ τὰ ζῶα. Τὰ σπιρούνια ἐχώνοντο βαθειὰ στὰ πλευρά των καὶ οἱ βίτσες αὐλάκωναν τὸ δέρμα των. Καὶ ἐμεθούσαμεν τακτικὰ εἰς τὶς ἐκδρομὲς ἐκείνες. Σὲ κάθε χωριὸ ποὺ περνούσαμε βρίσκαμε ταβέρνες ἢ φίλους ποὺ μᾶς ἔπαιρναν στὰ σπίτια των· καὶ τὸ βράδυ, ὅταν ἐφθάναμε στὴν Σούδα, εἴμεθα Ροῦσσοι μεθυσμένοι. Καὶ καμμιὰ φορά, ὅπως ἦσαν ἀφρισμένα τάλογα, τ' ἀναγκάζαμε νὰ προχωρήσουν στὴ θάλασσα κι' ἐκάναμε τὸ λουτρὰ τῶν Κενταύρων, ὅπως ἐλέγαμε τὸ ἔφιππον ἐκεῖνο κολύμπημα. Ἔπειτα μουσκεμένοι, καθὼς εἴμεθα, ἐγυρίζαμε στὰ Χανιὰ καὶ παραδίδαμε στὸ Καλέ - καπισὶ ξεθεωμένα τὰ ἄλογα.

Ὅσες φορὲς στὶς ἐκδρομὲς ἐκεῖνες περνούσαμε ἀπὸ ἕνα χωριὸ τοῦ κάμπου μᾶς ἔπαιρνε στὸ σπίτι του ὁ γέρο — Καμαριανός. Μᾶς ἦτο ἀδύνατον ν' ἀποφύγωμε. Ἤμεθα φίλοι καὶ συνομήλικοι τοῦ γυιοῦ του Ἀλεξάνδρου, ὁ ὁποῖος ἐσπούδαζεν ἰατρικὴν εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ ὁ γέρο — Καμαριανὸς μᾶς ἔλεγεν ὅτι δὲν μποροῦσαμε ν' ἀρνηθοῦμε στὸν πατέρα τοῦ φίλου μας, ὁ ὁποῖος κάθε ποὺ μᾶς ἔβλεπε νόμιζε πὼς ἔβλεπε καὶ τὸ γυιό του μαζί. Θὰ τὸ θεωροῦσε προσβολὴ καὶ θὰ τοῦκανε μεγάλη λύπη. Ἀλλὰ ἦτο καὶ καλὸς καὶ εὔθυμος ἄνθρωπος, μ' ὅλα του τὰ ἑξήντα χρόνια, κι' εἶχε κι' ἐβαίρετα κρασί. Μπορούσαμε λοιπόν, νὰ τοῦ ἀρνηθοῦμε;

Ἀλλ' ἐνῶ ἦτο εὐχάριστος ἄνθρωπος, εἶχε καὶ μιὰ δυσάρεστη συνήθεια, τὴν ὁποίαν ἐφοβούμεθα. Ἅμα ἔπινε κι' ἐφθανε στὸν ἐνθουσιασμὸ τῆς μέθης, ἐκατάφερνε γροθιὲς στὰ μαλλιαρά του στήθη, ποὺ τάχε ἀνοικτά, ὅπως τάχαν ἀκόμη τὰ σμένα τάλογα, τ' ἀναγκάζαμε νὰ προχωρήσουν στὴ θάλασσα κι' ἐκάναμε τὰ λουτρὰ τῶν Κενταύρων, ὅπως ἐλέγαμε τὸ ἔφιππον ἐκεῖνο κολύμπημα. Ἔπειτα μουσκεμένοι, καθὼς εἴμεθα, ἐγυρίζαμε στὰ Χανιὰ καὶ παραδίδαμε στὸ Καλέ - καπισὶ ξεθεωμένα τὰ ἄλογα.

Ὅσες φορὲς στὶς ἐκδρομὲς ἐκεῖνες περνούσαμε ἀπὸ ἕνα χωριὸ τοῦ κάμπου μᾶς ἔπαιρνε στὸ σπίτι του ὁ γέρο — Καμαριανός. Μᾶς ἦτο ἀδύνατον ν' ἀποφύγωμε. Ἤμεθα φίλοι καὶ συνομήλικοι τοῦ γυιοῦ του Ἀλεξάνδρου, ὁ ὁποῖος ἐσπούδαζεν ἰατρικὴν εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ ὁ γέρο — Καμαριανὸς μᾶς ἔλεγεν ὅτι δὲν μποροῦσαμε ν' ἀρνηθοῦμε στὸν πατέρα τοῦ φίλου μας, ὁ ὁποῖος κάθε ποὺ μᾶς ἔβλεπε νόμιζε πὼς ἔβλεπε καὶ τὸ γυιό του μαζί. Θὰ τὸ θεωροῦσε προσβολὴ καὶ θὰ τοῦκανε μεγάλη λύπη. Ἀλλὰ ἦτο καὶ καλὸς καὶ εὔθυμος ἄνθρωπος, μ' ὅλα του τὰ ἑξήντα χρόνια, κι' εἶχε κι' ἐβαίρετα κρασί. Μπορούσαμε λοιπόν, νὰ τοῦ ἀρνηθοῦμε;

Ἀλλ' ἐνῶ ἦτο εὐχάριστος ἄνθρωπος, εἶχε καὶ μιὰ δυσάρεστη συνήθεια, τὴν ὁποίαν ἐφοβούμεθα. Ἅμα ἔπινε κι' ἐ

νέκδοτο τοῦ γέρο—Τάσου μᾶς ἐκίνησε τόσην εὐθυμία καὶ τόσα γέλια ἐκάμαμε, ὥστε ὁ Ζαμαλῆς μᾶς εἶπε :

— Μὰ σὲ κηδεία πᾶτε, μωρὲ παιδιά, ἢ σὲ γάμο;

— Τί θέλεις, νὰ κλαῖμε ἀπὸ τώρα; τοῦ εἶπε ἕνας ἀπὸ τοὺς φίλους μου. Ἔχομε καιρὸ νὰ κλάψουμε, ὅταν θ' ἀκούσωμε τὸν ρήτορα νὰ ἐξυμνῇ τὰ πολεμικὰ ἀνδραγαθήματα τοῦ καπετὰν Καμαριανοῦ.

Ἐγέλασε τότε μαζί μας καὶ ὁ Ζαμαλῆς διὰ τὸν τίτλον τοῦ καπετάνιου.

Ὅταν ἐφθάσαμε στὸ χωριό, ἔβγαζαν ἀπὸ τὸ σπίτι τὸν νεκρόν. Ἀκολουθοῦσαν οἱ δικοί του μὲ κλάματα καὶ οἱ χωριανοί. Ἀκολουθήσαμε κι' ἐμεῖς. Ἀλλ' εἴχαμε κάμει τόσο κέφι στὸ δρόμο, ποὺ ἔπρεπε νὰ δώλωμε προσπάθεια γιὰ νὰ πάρωμε τὸ σοβαρὸ καὶ λυπητερὸ ἦθος ποὺ ταίριαζε στὴν περίστασι. Ἐγὼ εἶχα ἀρχίσει νὰ σκέπτωμαι τὸν λόγο καὶ νὰ φοβοῦμαι ὅτι δὲν θὰ τὰ κατάφερνα. Ἔστιβα τὸ μυαλό μου, ἀναζητοῦσα στὴν μνήμη μου φράσεις ἕτοιμες ἀπὸ τοὺς ἐπικηδείους ποὺ εἶχα ἀκούσει, ἀλλὰ δὲν εὑρίσκα παρὰ μικρὰ πράγματα, ποὺ δὲν ἀρκοῦσαν γιὰ νὰ γίνῃ ἕνας λόγος δέκα λεπτῶν. Ἀλλ' ἐκεῖνο ποὺ φοβόμουνα περισσότερον ἦτο ἄλλο: Αἰσθανόμουν ὅτι ἡ εὐθυμη διάθεσις ποὺ εἶχα πιέσει μέσα μου δὲν εἶχε πιὰ γιὰ ὁλότελα. Καὶ ὅσο ἤθελα νὰ φαίνωμαι λυπημένος, τόσον μοῦ φαίνονταν ὅλα ἀστεῖα, ἀκόμη καὶ τὰ θρηνολογήματα τῆς χήρας καὶ τῶν ἄλλων συγγενῶν τοῦ νεκροῦ. Δὲν ἔρευγε ἀπὸ τὸν νοῦ μου ὁ ἐπιστάτης ποὺ ἀκονοῦσε τὸ ξίφος του εἰς τῶν Τούρκων τὰ καύκαλα καὶ ὁ τίτλος τοῦ καπετάνιου ποὺ ἐδέχθη εἰς τὸν Καμαριανόν. Καὶ ὡς νὰ μ' ἐγαργαλοῦσαν, ἔπρεπε νὰ σφίγγωμαι καὶ νὰ προσέχω ὅλη τὴν ὥρα γιὰ νὰ μὴ μοῦ φύγῃ κανένα γέλιο.

— Δὲν θὰ βγάλω ἐγὼ λόγο, εἶπα σιγὰ στοὺς φίλους ποὺ πήγαιναν μαζί μου. Δὲν μπορῶ. Ἂς μιλήσῃ κανεὶς ἄλλος ἢ ἂς μὴ μιλήσῃ κανείς.

— Τώρα ποὺ τόπαμε στὴν οἰκογένεια;

— Εἴπατε στὴν οἰκογένεια πὼς θὰ βγάλω λόγο ἐγώ; εἶπα μὲ ἀπελπισίαν. Ἂς εἶναι, μ' ἐπήρατε στὸ λαιμό σας.

—Μὰ γιατί; Εἶσαι ἀνόητος. Μήπως πρόκειται νὰ βγάλῃς λόγο στὰ Χανιά; Σ' ἕνα χωριὸ θὰ μιλήσῃς καὶ θὰ σ' ἀκούσουν χωριάτες ἀγράμματοι. Δέ λές ὅ,τι θές; Ποιὸς θὰ καταλάβῃ; Λόγια μόνο ν' ἀραδιάσῃς καὶ σὰν βαρεθῇς λές ἕνα «αἰωνία του ἡ μνήμη» καὶ τελειώνεις.

— Καλά, λοιπόν. Ἀλλ' ἀφῆστε με νὰ συγκεντρώσω τὶς ἰδέες μου. Ἡ ἐκκλησία ὅπου ἐψάλη ἡ νεκρώσιμος ἀκολουθία, ἦτο ἔξω ἀπὸ τὸ χωριό. Δὲν παρετήρησα, ἀλλ' ἴσως θὰ ἦτο ἡ ἐκκλησία τοῦ νεκροταφείου. Ἦτο δὲ τόσο μικρή, ὥστε ἐσφικτήκαμε σὰν σαρδέλλες γύρω στὸν πεθαμένο. Μὲ δυσκολία ἐκαμαν θέσι στὸν ρήτορα νὰ πλησιάσῃ. Οἱ χωρικοὶ εἶχαν μάθει ὅτι θὰ βγάλω λόγο καὶ μὲ παρατηροῦσαν μὲ περιέργεια καὶ θαυμασμό. Πρώτη φορὰ θ' ἀκούοτανε λόγος στὸ χωριό των. Ὁ βάσκαλος τοῦ χωριοῦ, χωρικὸς καὶ αὐτὸς μὲ βράκες, ἔψαλλε καὶ μ' ἐκύτταζε μὲ φθόνο. Καὶ ἡ μεγάλη σημασία ποὺ ἐφαίνοντο ὅτι ἔδιδαν οἱ χωρικοὶ εἰς τὸ πρωτάκουστον γεγονός ποὺ ἐπεριμένετο, μ' ἔκαμε νὰ αἰσθάνωμαι βαρύτεραν τὴν εὐθύνην ποὺ ἀνέλαβα.

Παρὰ τρίχα νὰ τοῦ φωνάξω «σκασμός!» ἢ κάτι τέτοιο. Ἐπήγαινα τόσο ὡραία. Εἶχα πάρει τὸν ἀέρα τοῦ... ἂς ποῦμε, τοῦ βήματος καὶ οἱ ἀκροαταί μου χωρὶς νὰ νοιώθουν μεγάλα πράγματα ἀπ' ὅσα ἔλεγα, ἐκρέμοντο ἀπὸ τὰ χείλη μου. Καὶ ἤμουν ἱκανὸς νὰ τραβήξω μακρυὰ στὸν δρόμο πούχα πάρει, ἀλλ' ἡ κακόβουλη ἐκείνη διακοπὴ μοῦ τὰ χάλασε πάλι. «Πῶς νὰ ξαναγυρίσω εἰς τὸ ἐγκώμιο τῶν ἡρωϊσμῶν τοῦ μακαρίτη; Ἔπρεπε νὰ περάσω εἰς ἄλλα προτερήματά του. Ἀλλὰ μὲ τὴν ταραχὴ ποὺ μοῦφερεν ἡ διακοπή, ἡ στροφὴ δὲν ἦτο εὔκολη. Ξεροβήχοντας ἔλεγα καὶ ξανάλεγα: «Ὁ προκείμενος νεκρός...». Ἔπειτα μοῦρθε μιὰ ἰδέα, ποὺ νὰ μή μοὺρχότανε' νὰ μιλήσω γιὰ τὸ γυιό του τὸν Ἀλέξανδρο. Καὶ ἤρχισα νὰ πλέκω τὸ ἐγκώμιο τοῦ φίλου μας. Ἔπειτα εἶπα:

— Ποιὰ ὀδύνη θὰ διαπεράσῃ, ὡς φάσγανον, τὴν καρδίαν τοῦ προσφιλεστάτου υἱοῦ σου Ἀλεξάνδρου, ὅταν μακράν σου εὑρισκόμενος θὰ μάθῃ τὸν θάνατόν σου! Διατί νὰ μὴν εὑρίσκεται πλησίον σου, νὰ γλυκάνῃ τὰς τελευταίας σου στιγμάς; Ἴσως δὲ καὶ ἡ ἐπιστήμη του ὁμοῦ μὲ τὴν θερμότητα τῆς υἱϊκῆς του ἀγάπης θὰ κατώρθωναν νὰ σὲ ἀποσπάσουν ἀπὸ τοὺς ὄνυχας τοῦ ἀδυσωπήτου θανάτου...

Τότε ἕνας χωρικός, συγγενής, φαίνεται, τῆς οἰκογενείας, ὁ ὁποῖος ἑστεκε πίσω μου, ἐρριξε στὸ σβέρκο μου μιὰ φράσι:

— Πὲ πρᾶμα καὶ γιὰ τ' ἄλλα παιδιά.

Πῶς δὲν τρελλάθηκα, Θεέ μου, ἐκείνη τὴν στιγμή! Ἀλλὰ κατάφερα νὰ γυρίσω πίσω τὸ γέλιο ποὺ μ' ἀνέβηκε σὰ λόξυγγας στὸ λαιμό. Ἀπὸ τὴν ἀγωνία καὶ τὴν ζέστη ἔτρεχεν ὁ ἱδρώτας ποτάμι ἀπὸ τὸ μέτωπό μου. Ἐσιώπησα πάλι κι' ἐξεροκατάπια. Νὰ πῶ καὶ γιὰ τ' ἄλλα παιδιά; Ἀλλὰ τί νὰ πῶ, δι' ὄνομα τοῦ Θεοῦ! Μήπως τάξερα καλὰ-καλά ; Στρέφομαι λιγάκι καὶ λέγω χαμηλόφωνα στὸ χωρικό:

— Ὁ Ἀντρουλιός...

— Ὁ Ἀντρουλιός, ἐξηκολούθησα, ὁ φημισμένος σκοπευτής, ὁ ὁποῖος ἀνυπομονεῖ νὰ συνεχίσῃ τοὺς ἡρωϊκοὺς ἄθλους τοῦ γενναίου πατρός του...

— Ἡ Μαρία, μοῦ φιθύρισε ὁ ὑποβολεύς.

— Ἡ Μαρία, τὸ κόσμημα τοῦ οἴκου σου, ἡ σεμνὴ καὶ ἐνάρετη Μαρία...

Εἰς τὸ ἄκουσμα τοῦ ὀνόματός της ἡ Μαρία ἔβαλε φωνὴ μεγάλη:

—Μιαμπά μου καὶ πῶς θὰ μπαίνω στὸ ἔρμο τὸ σπίτι νὰ μή σὲ θωρῶ μπλειό!

Αἰσθανόμουν ὅτι δὲν ἀντεῖχε πιά, ὅτι ἡ δύναμις τῆς ἀντιστάσεώς μου ἦτο στὸ τέλος της. Τί μαρτύριον ἦτο αὐτό, νὰ ἔχω μιὰ τόσο ἀκράτητη ὁρμὴ νὰ γελάσω, νὰ ξεκαρδιστῶ στὰ γέλια καὶ νὰ μὲ πνίγῃ ἡ ἀγωνία! Καὶ ὁ ὑποβολεὺς τὸ σκοπό του:

— Ὁ Νικόλας...ἡ Γαρουφαλιά..

Τὸ ὁλέμμα μου ἔπεσε πάλι γιὰ μιὰ στιγμὴ στὸν πεθαμένο καὶ μοῦ φάνηκε πὼς ἤμουν πιὸ ἀξιοθρήνητος καὶ ἀπ' αὐτόν. Καὶ τί νὰ εἰπῶ διὰ τὸν Νικόλαον...

Δὲν εἶχα τίποτε νὰ εἴπω διὰ τὸν Νικόλαον, ἀλλ' οὔτε καὶ μ' ἀφῆκαν. Ἀπὸ τὸ ἀπέναντι μέρος, ὅπου ἑστέκοντο δυὸ φίλοι μου, ἤλθε ἕνα φύσημα μύτης, ἕνα γέλιο ποὺ ξέφυγε ἀπὸ τὴν μύτη, γιατὶ τὸ στόμα ἦτο φραγμένο μὲ μαντήλι. Τὸ φύσημα ἐκείνο καὶ τὸ μαντήλι ποὺ εἶδα στὸ στόμα κάτω ἀπὸ ἕνα μέτωπο χαμηλωμένο, μὲ ἀποτελείωσε. Θύελλα ἀπὸ γέλια ξέσπασε ἀπὸ τὸ στῆθος μου. Καὶ σὰν ἄρχισα, ἦτο ἀδύνατο πιὰ νὰ κρατηθῶ. Ἤθελα νὰ πῶ: «Γαίαν ἔχοις ἐλαφράν»· ἀλλὰ μόνον ἡ πρώτη συλλαβὴ ἔβγαινε ἀπὸ τὸ στόμα μου κι' ἐτελείωνε σὲ σπασμὸ γέλιου.

Στρέφομαι γύρω μὲ ἀπελπισία καὶ ζητῶ μιὰ πρόφασι γιὰ νὰ διακιολογήσω τὴν ἀσεβῆ πα ραφροσύνη μου. Ἄλλοι μὲ κυττάζουν μὲ ἀπορίαν καὶ ἄλλοι μὲ θυμό· καὶ μόνον οἱ φίλοι μου δὲν μὲ κυττάζουν γιατ' εἶχαν κρυφτῆ. Τὸ ὁλέμμα μου φτάνει στὸ φαρμακοποιὸ καὶ στὰ μοῦτρα του βρίσκω τὴν πρόφασι, ποὺ ζητοῦσα. Ὁ Ζαμαλῆς βαφτάνε κι' ἀπὸ τὴ ζέστη ἡ βαφὴ εἶχεν ἀναλιγώσει καὶ μὲ τὸν ἱδρῶτα σχηματίζετε κιτρινωπὰ ρυάκια στὸ πρόσωπό του.

Μωρέ, βάφεσαι; τοῦ λέω γιὰ νὰ δείξω τάχα ὅτι γι' αὐτὴ τὴν ἀνακάλυψι γελοῦσα.

—Δὲ μοῦ λές πὼς εἶσαι γιὰ δέσιμο; ἀποκρίνεται ὁ Ζαμαλῆς καὶ σκουπίζεται μὲ μεγάλο χρωματιστὸ μαντήλι.

Διὰ νὰ σκεπάσῃ τὸ σκάνδαλο ὁ παπᾶς ἄρχισε νὰ ψάλλῃ. Τὴν ἴδια στιγμὴ δυὸ χέρια μ' ἔσπρωξαν πρὸς τὰ ἔξω· ἦταν ὁ χωρικὸς ποὺ μοὔλεγε τὰ ὀνόματα· καὶ στὴν πόρτα τῆς ἐκκλησιᾶς μοῦ λέγει:

— Τὸ καλὸ ποὺ σοῦ θέλω, φύγε, φύγε γλήγορα!

Ι ΚΟΝΔΥΛΑΚΗΣ

Κυρία μου..

Τί εἶναι τὸ πιὸ ἀπαραίτητο εἶδος τῆς τουαλέτας σας;

Ἡ Σερβιὲτ ὑγείας ΚΑΜΕΛΙΑ, γιατὶ μόνον αὐτὴ θὰ σᾶς ἐξασφαλίσῃ :

Ὑγεία, Καθαριότητα, Ἄνεση, Κομψὴ ἐμφάνισι κι' ἐμπιστοσύνη στὸν ἑαυτό σας...
Ὅλα δὲ αὐτὰ τὰ ἐπιτυγχάνετε μ' ἕνα ἀσήμαντο μηνιαῖο ἔξοδο.

Ζητεῖτε τὴ μάρκα Camelia

Ἀντίποι ἐν Ἑλλάδι
ΑΔΕΛΦΟΙ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗ, ΝΙΚΗΣ 9
ΑΘΗΝΑΙ

Η ΑΙΣΘΗΤΙΚΟΣ ΣΑΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ ΑΠΑΝΤΑ :

Η ΟΜΟΡΦΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ

Εὐτυχισμένο τὸ 1953

Συγκινημένη βαθύτατα ἀπὸ τὸ πλῆθος τῶν ἐπιστολῶν, καθὼς καὶ ἀπὸ τὰ δῶρα τῶν εὐγενικῶν ἀναγνωστριῶν μου ποὺ μοῦ εὔχονται εὐτυχία καὶ χαρὰ γιὰ τὸν καινούργιο χρόνο, καὶ μὴ μπορώντας ν' ἀπαντήσω σ' ὅλες ἰδιαιτέρως, τοὺς ἀντεύχομαι ἀπὸ τὴν στήλη αὐτὴ ποὺ τόσο μᾶς συνέδεσε, τὴν ἐκπλήρωσι κάθε ὡραίας ἐπιθυμίας τους, καὶ τὶς εὐχαριστῶ ἐγκάρδια.

Εἶναι πολλὰ τὰ ὡραῖα γράμματα ποὺ ἔλαβα μὲ τὶς διαλεκτὲς φράσεις καὶ τὰ ἀξιοπρόσεκτα νοήματα. Θὰ μεταφέρω ἐδῶ μιὰ περικοπὴ τῆς «Πτολεμαίας», ἐκλεκτῆς μου ἀναγνώστριας ἀπὸ τὴν Ἀλεξάνδρεια. Αὐτὸ τὸ κάνω ἐπειδὴ νομίζω ὅτι τὰ λόγια αὐτὰ ὄχι μονάχα μποροῦν νὰ ἀντιπροσωπεύσουν καὶ τὶς διαθέσεις ὅλων τῶν ἄλλων ἀναγνωστριῶν, ἀλλὰ ἐπειδὴ ἀκόμα ἐκφράζουν πραγματικὰ καὶ τὶς δικές μου φιλοδοξίες καὶ προσπάθειες ἀπέναντι ὅλου τοῦ ἀναγνωστικοῦ κοινοῦ τῆς «Γυναίκας», τοῦ σημερινοῦ καὶ τοῦ μελλοντικοῦ, ἀπέναντι μὲ μιὰ λέξι, ὅλων τῶν Ἑλληνίδων.

Μοῦ γράφει ἀνάμεσα σ' ἄλλα ἡ «Πτολεμαία»:... Γνωρίσθηκα μαζύ σας ἀπὸ τὸ πρῶτο φύλλο τοῦ ἀγαπημένου μας περιοδικοῦ. Τὸ εἶχε φέρει μὲ ὑπερηφάνεια μαζί της μιὰ ἐξαδέλφη μου ἐπιστρέφοντας ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα. «Νά, μοῦ εἶπε μὲ χαρά, ἕνα περιοδικὸ ποὺ ἔλειπε ὡς τώρα ὄχι μονάχα ἀπὸ τὸν τόπο μας, ἀλλὰ ποὺ λείπει ἀκόμα ἀπὸ πολλὰ ἄλλα κράτη». Διάβασα μὲ λαχτάρα ὅλες τὶς σελίδες του. Ἔνοιωσα καλὰ τὸ βαθύτατο νόημά του καὶ τὶς εὐγενικὲς φιλοδοξίες του. Διάβασα στὸ πρῶτο αὐτό, στὸ ἀκόμα στοχαστικὰ περισυλλεγμένο τεῦχος, τὰ λίγα λόγια σας κάτω ἀπὸ τὸν αἰχμαλωτιστικὸ τίτλο γιὰ κάθε γυναίκα: Ἡ ὁμορφιὰ τοῦ σώματος καὶ τοῦ προσώπου. Ἀκόμα δὲν ἀποφασίζατε νὰ πῆτε τίποτα. Ἔνοιωσα τοὺς δισταγμούς σας ὕστερα ἀπὸ τὸ μελάνι ποὺ ἔχει χυθῆ ὡς τώρα σχεδὸν ἄδικα κάτω ἀπὸ διαφημιστικὴ ὡραιολογία χωρὶς καμμιὰ θετικὴ συμβουλὴ καὶ ὠφέλιμο ἀποτέλεσμα. Σεῖς, προσπαθήσατε κατ' ἀρχὴν νὰ ξεκαθαρίσετε τὴν θέσι σας ἀπέναντί μας καὶ φροντίσατε ὥστε νὰ ὑπάρχῃ μεταξύ μας μιὰ ἀπόλυτη συνεννόησις. Ὑποσχεθήκατε νὰ μᾶς βοηθήσετε ἐκεῖ μονάχα ποὺ ἡ ἀνθρώπινη ἐπιστήμη θὰ μποροῦσε νὰ τὸ ἐπιτύχῃ καὶ ὅπως ἀκριβῶς θὰ μποροῦσε νὰ τὸ ἐπιτύχῃ.

Ἔκτοτε σᾶς παρακολουθῶ σὰν πρῶτο μου μέλημα ἐπὶ 3 συνεχῶς χρόνια. Ἐπιτρέψτε μου νὰ σᾶς ἐκφράσω τὴν κατάπληξί μου. Οὔτε μιὰ φορὰ ἕως τώρα δὲν ξεφύγατε ἀπὸ τὴν αὐστηρὴ καὶ μελετημένη γραμμὴ ποὺ χαράξατε. Οὔτε μιὰ κτυπητὴ καὶ ἀσκοπη ὡραιολογία. Μόνο, ἐπιστήμη, χειρουργική, ἐπιστημονικὴ συνταγολογία. Ποτὲ δὲν μᾶς ἀφήσατε νὰ παραπλανηθοῦμε πρὸς ἀνώφελες ἐφευρέσεις τοῦ συρμοῦ καθὼς καὶ πρὸς χιμαιρικὲς ἀσύδοτες αἰσιοδοξίες. Πῶς νὰ σᾶς εὐχαριστήσουμε γιὰ ὅσα ὡς τώρα μᾶς προσφέρατε ἡ «Γυναίκα» καὶ σεῖς; Πῶς ἀλλοιῶς παρὰ νὰ εὐχηθοῦμε τόσο πρὸς τὸ περιοδικό, ὅσο καὶ πρὸς τὴν συνεργάτιδα, νὰ ἐξακολουθήσουν καὶ στὸ μέλλον νὰ μᾶς δίδουν ὅ,τι μᾶς δίδουν καὶ ὅπως μᾶς τὸ δίδουν».

Πῶς νὰ σᾶς εὐχαριστήσω καὶ ἐγὼ καλύτερα ἀγαπητή μου «Πτολεμαία» γιὰ τὰ διαπερασικὰ ἐνθαρρυντικὰ λόγια σας παρὰ μὲ τὸ νὰ εὐχηθῶ ἀπὸ τὴν πλευρά μου, νὰ κατορθώνω πάντα πραγματικὰ νὰ εὑρίσκωμαι στὰ ἰδανικὰ ἐπίπεδα τῶν προσδοκιῶν τῶν ἀναγνωστριῶν μου.

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

ΑΔΑΜΑΣΤΗΝ ΘΕΛΗΣΙ, Θεσσαλονίκη: Νὰ μὴ στενοχωρῆσθε πιὰ καθόλου, διότι ἡ μύτη σας διορθώνεται τελείως μὲ ἀνώδυνη ἐγχείρησι. Θὰ χρειασθῇ νὰ παραμείνετε στὴν Ἀθήνα (ὄχι στὴν κλινική) 15 ἡμέρες. Στείλετέ μου τὴν διεύθυνσί σας γιὰ νὰ σᾶς ἀπαντήσω καὶ ἰδιαιτέρως.

ΝΑΝΑ: Ἡ ἀνωτέρω ἀπάντησις ἰσχύει καὶ γιὰ τὴν περίπτωσι τῆς δικῆς σας μύτης. Ἡ λοσιὸν «Σουβλὶν» τοῦ Θεραπευτηρίου θὰ βοηθήσῃ νὰ μὴ σχηματίζωνται πολλὰ καὶ ἰδιως ἐρεθισμένα μπιμπίκια στὸ πρόσωπό σας. Φυσικὰ θὰ σᾶς βοηθοῦν καὶ πλήρεις δόσεις ἀκτινοβολίας τὸ δέρμα. Ἐφ' ὅσον εἶσθε 17 χρόνων καὶ ἔχετε ὕψος 1.63, ἀναπτύσσεσθε ἤδη θαυμάσια καὶ ἔχετε ὅλες τὶς ἐλπίδες νὰ ψηλώσετε ἀκόμα. Τὸ βάρος σας πρέπει νὰ εἶναι γύρω στὰ 57 κιλά.

ΑΓΝΗ ΧΩΡΙΑΤΟΠΟΥΛΑ: Ἐφ' ὅσον, ἀγαπητή μου, ἐκεῖνο γιὰ τὸ ὁποῖο παραπονεῖσθε γιὰ τὴν μύτη σας εἶναι ἡ δύσπνοια καὶ ἡ ὑπερέκκρισις ἀπὸ τὰ ὁποῖα ὑποφέρετε, δὲν εἶμαι ἐγὼ ἡ ἁρμοδία. Πρέπει νὰ συμβουλευθῆτε ἀνυπερθέτως ἕναν εἰδικὸν ρινολόγον ἰατρόν.

Κα Γ.: Λυποῦμαι πολὺ γιατὶ δὲν εἶμαι σὲ θέσι νὰ σᾶς εὐχαριστήσω. Τὰ ἐπιστημονικὰ ὡς τώρα δεδομένα δὲν μᾶς παρέχουν πάντα ἀσφαλῆ μέσα γιὰ νὰ ἐξαλείψουμε ἢ νὰ προλάβουμε κληρονομικοὺς διασπαρτοὺς λεκέδες (φακίδες) ὅπως αὐτοὺς ποὺ ἐμφανίζει τώρα ἡ 5ετὴς κορούλα σας καὶ τοὺς ὁποίους παρουσιάζετε καὶ σεῖς. Συμβουλευθῆτε εἰδικότερα γιὰ τὴν κορούλα σας καὶ τὸν παιδίατρον.

ΠΑΝΤΑ ΑΔΙΑΘΕΤΗ 24. Δ.: Καταλαβαίνω, ἀγαπητή μου, τὸ μαρτύριό σας μὲ τὴν ὑπερίδρωσι στὶς μασχάλες ἀκόμα καὶ κατὰ τὸν χειμωνα. Ἐπειδὴ θέλω νὰ σᾶς βοηθήσω ὅσο γίνεται καλύτερα, γράψετέ μου τὴν διεύθυνσί σας, ὑπενθυμίζοντας καὶ τὸ ὡς ἄνω ψευδώνυμόν σας, γιὰ νὰ παρακαλέσω τὸν ἰατρὸν τοῦ Θεραπευτηρίου τοὺς ἀναλλήλους ὁδηγίες καὶ συνταγὲς εἰδικῶν φαρμάκων.

ΛΙΖΕΤΑΝ Λ. Γ.:, ΜΑΡΑΜΕΝΟ ΥΟΥΛΟΥΔΙ Πειραιᾶ, ΑΣΧΗΜΗ ΚΥΡΙΑ Α.Α.Α.: Βέβαια, ἀγαπητές μου, μπορεῖτε νὰ περάσετε νὰ μὲ ἐπισκεφθῆτε 5—8 μ.μ.

ΑΣΧΗΜΗΝ Ε. Θεσσαλονίκην, ΦΑΝΣΥ, Ε.Τ.Α.: νὰ στείλετε τὶς διευθύνσεις σας ὑπενθυμίζοντας καὶ τὰ ὡς ἄνω ψευδώνυμά σας γιὰ νὰ σᾶς ἀπαντήσω ἰδιαιτέρως.

ΤΖΕΝΝΗΝ ΙΑΤΡΙΔΟΥ Λουτρ. Αἰδ.: Ἡ ἐπιστολὴ τὴν ὁποίαν σᾶς ἔστειλα εἰς τὴν ἀναφερομένην διεύθυνσίν σας μοῦ ἐπεστράφη. Στείλατέ μου νέαν ἀκριβῆ καὶ ἐπαρκῆ διεύθυνσίν σας.

ΥΜΑ. ΑΜΑΡΥΛΛΙΔΑ Α.Μ., ΦΙΦ. ΓΟΠΑΛ, Κ. ΑΣΗΜ, Βόλον, ΜΙΜΟΖΑΝ ΠΑ—ΠΙ, Θ. Κ. Χανιά: Ἀπαντήσεις κτλ. ἐστάλησαν.

Καν ΓΙΟΛΑΝ: Καταλαβαίνω, ἀγαπητὴ μου πόσες δυσκολίες βρήκατε καὶ σεῖς, ὅπως καὶ ἄλλες ἀναγνώστριές μου, γιὰ τὴν κατασκευὴ μιᾶς ζώνης γιὰ τὴ μέση εἰδικὰ ἐφαρμοσμένης στὸ σῶμα σας, ποὺ νὰ δένεται ἐμπρὸς μὲ κορδόνια, ὥστε νὰ σφίγγῃ βαθμιαῖα μὲ τὴν πάροδο τοῦ χρόνου καὶ νὰ χρησιμεύῃ ἔτσι στὸ νὰ ἐλατορνεύῃ πραγματικὰ τὸ σῶμα. Τὸ ζήτημα αὐτὸ μὲ ἀπασχόλησε τρία χρόνια ὡς τώρα. Οἱ ἕτοιμες ζῶνες ἢ γενικὰ οἱ κατασκευασμένες μονοκόμματες ἀπὸ λαστὲξ σφίγγουν στὴν ἀρχὴ ἀφόρητα καὶ κατόπιν δὲν σφίγγουν καθόλου. Δηλαδὴ τὸ ἀντίθετο ἀπ' ὅ,τι πρ.πει νὰ γίνεται. Λοιπὸν εἶμαι στὴν εὐχάριστη θέσι νὰ σᾶς ἀναγγείλω καθὼς καὶ πρὸς ὅλες τὶς ἐνδιαφερόμενες ἀναγνώστριές μου ποὺ θέλουν νὰ κατασκευάσουν μιὰ πραγματικὰ ὑγιεινὴ ζώνη ,ποὺ συστήματος τοῦ Θεραπευτηρίου ποὺ πραγματικὰ νὰ ἐφαρμόζῃ στὸ σῶμα τους, ἀνάλογα ψηλὰ ἢ χαμηλά, καὶ ποὺ νὰ διαιορφώνῃ μὲ τὴν πάροδο τῶν μηνῶν μιὰ λεπτὴ μέση ἀνάλογη μὲ τὸ κάθε ὕψος, ὅτι μπορεῖτε στὸ ἑξῆς νὰ ἀποτείνεσθε στὴν γραμματέα τοῦ Θεραπευτηρίου Κα Ζαννέτ Σπανίδου 11—1 καὶ 6—7 ἡ ὁποία ἐντελῶς φιλικὰ θὰ ἀναλαμβάνῃ νὰ σᾶς κατατοπίζῃ τί πρέπει ἀκριβῶς νὰ κάνετε καὶ νὰ σᾶς διευκολύνῃ στὴν ἀπόκτησι τῆς ζώνης ποὺ θὰ ἁρμόζῃ γιὰ τὴν κάθε περίπτωσι.

ΑΓΡΙΟΛΟΥΛΟΥΔΟ: Νὰ μὴ ἀνησυχῆτε γιὰ τὸ μεγάλο στῆθος σας. Θὰ γίνῃ ὡραιότατο καὶ θὰ σᾶς καταπλήξῃ ἡ εὐκολία καὶ τὸ τελεῖως ἀνώδυνο τῆς αἰσθητικῆς ἐπεμβάσεως μὲ τὴν ὁποίαν θὰ διορθωθῇ. Ὅταν θὰ ἐλθετε νὰ ἐξεταοθῆτε θὰ σᾶς δοθοῦν ὅλες οἱ λεπτομέρειες ποὺ θὰ σᾶς ἐνδιαφέρουν.

ΤΑΚΤΙΚΗΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΡΙΑΝ Χ. Ἰωάννινα: Ἐφ' ὅσον ἀκόμα δὲν μπορεῖτε νὰ προβῆτε σὲ ριζικὴ καταστροφὴ τῶν τριχῶν τοῦ ἄνω χείλους μὲ διαθερμοπηξία, τότε σᾶς συμβουλεύω, σὲ ἐσχατη ἀνάγκη, νὰ κόβετε τὶς πιὸ μαῦρες τρίχες μὲ φαλιδάκι. Ὅ,τι δήποτε ἄλλο μέσον ἀποτριχώσεως μεταχειρισθῆτε θὰ τὶς δυναμώσῃ ἀκόμα περισσότερο.

ΝΙΝΑ Δ.: Ἐφ' ὅσον εἶσθε μόνον 25 ἐτῶν καὶ ἀσπρίζουν ἤδη τὰ μαλλιά σας σᾶς συμβουλεύω νὰ τὰ βάφετε. Οἱ βαφὲς «Ἰμέντιαν» καὶ «Ἰνέκτο», ποὺ συνέστησα, εἶναι τελεῖως ἀκίνδυνες. Ἐὰν ἔχετε λίγες ἀσπρες τρίχες μπορεῖτε νὰ μεταχειρίζεσθε καὶ μιὰ εἰδικὴ μπριγιαντίνη. Περισσότερες πληροφορίες φυσικὰ θὰ ζητήσετε ἀπὸ τὸ ἀριμόδιο κομμωτήριο τῆς πόλεώς σας.

ΑΘΙΚΤΟΝ ΚΡΙΝΟΝ: Γιὰ νὰ καταπολεμήσετε τὸ πρώιμο κουρασμα τοῦ δέρματος τοῦ προσώπου σας θὰ μεταχειρισθῆτε κατ' ἀρχὴν τὴν τονωτικὴ κρέμα «Κολντινα» τοῦ Θεραπευτηρίου ποὺ μᾶς τὴν ὁποία θὰ σᾶς δοθοῦν καὶ ὅλες οἱ σχετικὲς ὁδηγίες.

ΞΑΝΘΟΝ ΑΓΓΕΛΟΝ: Γιὰ τὶς χισνίστρες σας ἐὰν δὲν εἶναι ἐξελκωμένες θὰ μεταχειρισθῆτε σὲ ἐπαλήψεις τὴν ἑξῆς συνταγή: Ὀξύντ ντὲ ζένκ 2 γρ. — Τανίνη 1 γρ. — Ἰχθυόλη 2 γρ. — Ρεζορσίνη 1 γρ. — Γλυκερίνη 10 γρ.— Βάλσαμο τοῦ Περοὺ 8 γρ.—Καμφορὰ 4 γρ. Ἐὰν πληγιάζουν τὴν ἑξῆς συνταγὴν: Βαζελίνη καμφορούχος 30 γρ. — Λανολὶν μπενζοϊνὲ 30 γρ. — Σολυσιὸν Ἰόντοταννὶκ 10 γρ. — Βάμμα δόπιο 5 γρ. — Ἀσὶντ φενικ 0 γρ. 5. — Ἀσὶντ Ἀσετὶκ 0 γρ. 25.— Τὴν τελευταίαν συνταγήν, ποὺ χορηγεῖται στὸ Θεραπευτήριον γιὰ ἐξωτερικὴ ἐπίσης χρῆσι, ἴσως χρειασθῇ καὶ ὑπογραφὴ τοῦ ἰατροῦ σας. Ὅταν οἱ χιονίστρες ἐπιμένουν τότε μὲ τὴν ὁδηγίαν εἰδικοῦ ἰατροῦ χρειάζεται νὰ ἀκολουθηθῇ ἐσωτερικὴ γενικὴ θεραπεία τοῦ ὀργανισμοῦ καὶ ἐνδεχόμενα τοπικῶς ἐφαρμογὴ ὑψισύχνων ἠλεκτρικῶν ρευμάτων κ.ά.

ΧΑΜΕΝΟΝ ΑΓΓΕΛΟΝ: Ἐλαβα τὶς φωτογραφίες γιὰ τὴν ἐγχείρησι τῆς μύτης σας. Σᾶς ἀπαντῶ ἰδιαιτέρως.

ΑΘΗΝΑΝ Σ.: Γιὰ τὴν ἐγχείρησι τῆς ἀνατάξεως τῶν πεσμένων ἱστῶν τοῦ προσώπου σας, ἐφ' ὅσον ἐργάζεσθε, μπορεῖτε νὰ ἐξετασθῆτε 8 ἕως 8 ½ μ.μ. ἀφοῦ ὅμως πρῶτα τηλεφωνήσετε καὶ ὁρίσετε τὴν ἡμέρα.

ΜΑΝΙΑΝ: Νὰ στείλετε διεύθυνσι σας ὑπενθυμίζουσα καὶ τὸ ὡς ἄνω ψευδώνυμό σας γιὰ νὰ σᾶς ἀπαντήσω ἰδιαιτέρως.

ΜΕ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ ΦΤΕΡΑ: Ἤλθαν ἐκ μέρους σας γιὰ νὰ πάρουν τὴν συνταγὴν γιὰ τὴν ἀνάπτυξι τοῦ ἑνὸς ἀτροφικοῦ μαστοῦ σας, ἀλλὰ δὲν γνωρίζω τί ἀπέγινε ἔκτοτε. Ἐὰν δὲν ἐλάβατε συνταγὴν γράψετέ μου τὴν διεύθυνσί σας γιὰ νὰ σᾶς τὴν στείλω.

ΝΑΧΟΙΔΕΛ, Κιάτο: Νὰ μείνετε ἀπολύτως ἥσυχη ὅτι οἱ οὐλὲς τοῦ προσώπου σας θὰ ἐξαφανισθοῦν μὲ τὴν ἐγχείρησι. Μπορεῖτε νὰ μὲ ἐπισκεφθῆτε 6 ἕως 7½.

ΓΑΖΙΑ Β: Γιὰ τὴν τόνωσι τῶν μαλλιῶν σας σᾶς συνιστῶ νὰ τὰ λούζετε μὲ καθαρὸ οἰνόπνευμα 80 βαθμῶν, μακρυὰ ἀπὸ φωτιά, κάνοντας ἕνα ἔντονο μασάζ στὶς ρίζες ἐπὶ

Η ΥΣΤΕΡΙΚΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

(Συνέχεια από τη σελίδα 25)

ση σὲ φρενοπάτη, δηλαδὴ ἂν φαντάζεται ὅτι εἶναι κυκλωμένη ἀπὸ φλόγες, ποτὲ δὲν θὰ ἐκθέσῃ τὸν ἑαυτό της σὲ πραγματικὸ κίνδυνο γιὰ νὰ ἀποφύγῃ τὸν φανταστικὸ κίνδυνο.

Ἐνῶ ὁ φρενοβλαβὴς, ὁ ὁποῖος ἔχει παρακρούσεις δὲν ἔχει αὐτογνωσία καὶ εἶναι ἱκανὸς πηγαίνοντας νὰ ξεφύγῃ ἀπὸ τὶς φλόγες ποὺ νομίζει ὅτι τὸν περιστοιχίζουν, νὰ ἀφήσῃ τὸν ἑαυτό του νὰ πέσῃ σὲ πραγματικὸ κίνδυνο, νὰ πέσῃ σὲ κρημνὸ ἢ σὲ θάλασσα ἢ καὶ σὲ φωτιὰ ἀκόμα.

Δηλαδὴ ἡ ὑστερικὴ δὲν ἔχει μὲν πλήρη συνείδησι τῆς καταστάσεώς της, ἀλλὰ δὲν στερεῖται ὅλως διόλου συνειδότος καὶ συναισθήσεως. Ἡ ὑστερικὴ εὑρίσκεται σὲ ὑποσυνείδητη κατάστασι. Γιὰ νὰ καταλάβουμε λιγάκι τὸ μηχανισμὸ τῆς αὐθυποβολῆς αὐτῆς καὶ τοῦ ὑστερισμοῦ, θὰ γράψουμε σὲ προσεχὲς τεῦχος μερικὰ γιὰ τὸ ὑποσυνείδητο γύρω ἀπὸ τὸ κεφάλαιο τῆς ὑστερίας.

Κ. Γ.

Ο ΔΙΑΒΟΛΑΚΟΣ

(Συνέχεια ἀπὸ τὴ σελίδα 53)

μὲ νωπὸ πανὶ πολὺ προσεκτικά. Στὸ μπροστινὸ κομμάτι θὰ κάνετε στὴ κάθε μεριὰ ἀπὸ μιὰ πένσα τοῦ στήθους κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπο: Σὲ 14 ἑκατ. ἀπόστασι μετὰ τὸ λάστιχο στὴ πλαϊνὴ ραφὴ θὰ τσακίσετε τὴν πένσα. Ἡ πένσα θὰ ἔχῃ 1 ἑκατ. βάθος. Θὰ τὴ σχηματίσετε λοξά. Τὸ μάκρος της θὰ εἶναι 7 ἑκατ. καὶ τὸ λόξεμά της πρέπει νὰ τελειώνῃ σὲ 28 ἑκατ. γενικὸ μάκρος. Σχηματίσετε καὶ στὴν ἄλλη ραφὴ τὴν ἴδια πένσα. Ράψετε τὶς φάσες ἀπὸ τὴ μεριὰ τοῦ κόκκινου χρώματος πρὸς τὰ ἐπάνω τοῦ μπροστινοῦ κομματιοῦ στὶς μασχάλες. Κάνετε τὸ ἴδιο καὶ στὸ κομμάτι τῆς πλάτης. Ράψετε τοὺς ὤμους καὶ τὶς πλαϊνὲς ραφές. στρογγυλεύοντάς τις πρὸς τὴ μασχάλη. ὥστε νὰ ἔχετε 20 ἑκατ. ἄνοιγμα τῆς μασχάλης. Τὰ ἐπὶ πλέον λάστιχα θὰ τὰ κόψετε ἀπὸ τὶς φάστε τῆς μασχάλης, ἀφοῦ προηγουμένως κάνετε μιὰ διπλὴ βελονιὰ σὲ 1)2 ἑκατ. πιὸ μέσα ἀπὸ τὴ ραφή. Ράψετε τὶς ραφὲς τῶν μανικιῶν καὶ τοποθετήσατέ τα στὶς μασχάλες. Ράψετε τὶς φάσες στὸ ντεκολτέ. Τὸ κόκκινο μέρος τῆς φάσας θὰ ἀκουμπάῃ στὸ ντεκολτὲ τῆς μπλούζας. Περάσετε μιὰ ὁτρὰ ἄσπρο μαλλὶ στὸ ἄσπρο λάστιχο μὲ μιὰ μαρκοβελόνα κατ' αὐτὸν τὸν τρόπο δὲν ξεχειλώνει τὸ λάστιχο τῆς φάσας στὸ ντεκολτέ. Γυρίσετε στρίφωμα τοὺς 3 π. ποὺ προσθέσατε στὸ ἄνοιγμα τῆς πλάτης καὶ κατόπιν ράψετε τὸ ἐλαίφ.

Τ.Κ.

ΠΕΡΝΑΤΕ ΕΥΧΑΡΙΣΤΑ ΤΗΝ ΩΡΑ ΣΑΣ

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ «ΑΣΤΡΑΠΗ»

1) Δεκάμιση χρόνων καὶ ἕξη μηνῶν.
2) Πρὸς τὴ Δύσι.

ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ

1 σὺν 8 = 9, 2 σὺν 7 = 9, 3 σὺν 6 = 9, 4 σὺν 5 = 9, πράγμα ποὺ μᾶς δίνει — ἂν πλησιάσουμε τὰ τέσσερα ἐννιάρια — τὸν ἀριθμὸ 9999.

ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΑ.., ΤΕΤΡΑΓΩΝΑ

$$\begin{array}{r} 84 + 25 = 109 \\ \hline 13 + 6 = 19 \\ \hline 71 + 19 = 90 \end{array}$$

ΤΟ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ: 1) Καταστατικά, 2) Ἄμυλα — Ράσον, 3) Ροπὴ — Ἐμεινα, 4) Λὼ — Ἀσε — Αἷς. 5) Ὀρνιθώνα — ΣΤ, 6) Ὥρα — Ἵνα, 7) ΑΒ — Ἀντωνιάς, 8) Γρὰ — Αἶν — Σκί, 9) Νάματα — Σιάμ, 10) Ὀχετὸ — Ντόρα, 11) Συναίσθησις.

ΚΑΘΕΤΩΣ: 1) Καρολομάγνος, 2) Ἀμοὺρ — Βραχύ, 3) Τυπώνω — Ἄμεν, 4) Ἀλὴ — Ἶρα — Ἄτα, 5) Σά — Ἀθανάτοι 6) Ἔσω — 311, 7) Ἀρμενίων ΝΟ 59, 8) ΤΑΕ — Ἄνν — Στή, 9) Ἴσια — Αἴσιος, 10) Κόνις — Ἄκαρι, 11) Ἀναστάσιμος.

ΜΗΝ ΠΕΡΑΣΕΤΕ ΤΟ 21 !

Ἂν ἀρχίσετε ἀπὸ τὸ 14, θὰ διαγράφετε διαδοχικὰ ὅλους τοὺς κύκλους, μὲ τὴν ἀκόλουθη σειρά: 6, 8, 13, 2, 10, 1, 11, 4, 14, 3, 5, 7, 21, 12, 15, 20, 9, 16, 18, 17 καὶ 19.

ΕΝΑΣ «ΠΡΩΤΑΡΗΣ» ΕΜΠΟΡΟΣ

Ὁ ἐμπόρακος ἔχασε μὲ τὴν «ἐπιχείρησι» τοῦ γυιοῦ του. Μὲ τοὺς ὑπολογισμούς του, θὰ εἶχε εἰσπράξει 32 φράγκα ἀπὸ τὴν πρώτη παρτίδα, καὶ 48 ἀπὸ τὴ δεύτερη, δηλαδὴ συνολικὰ 80 φράγκα. Τώρα ὅμως εἰσέπραξε μόνον 76 φράγκα καὶ οἱ δύο κάρτες ποὺ τοῦ ἀπέμειναν τοῦ στοιχίζουν 4 φράγκα!

"Ο,τι κάνει Τοπτεντική τὴ γυναῖκα

...εἶναι τὰ μαλλιά της

ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΕΙΤΕ ΜΠΡΙΓΙΑΝΤΙΝΗ

DOCTEUR ROJA

ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ ΠΡΑΞΙΤΕΛΟΥΣ 42-ΑΘΗΝΑΙ

ARIZONA

ἡ μάρκα τῆς ἐμπιστοσύνης, βάφει, γυαλίζει, διατηρεῖ τὸ δέρμα

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ Αἰσθητικῆς ΔΟΜΝΑΣ ΣΑΡΚΟΠΟΥΛΟΥ ΕΡΜΟΥ 21 τηλ. 20887 Ἐπὶ συνευτεύξει.

Ἰατρὸς ΧΡΥΣ. ΣΑΡΚΟΠΟΥΛΟΥ ΕΡΜΟΥ 21 τηλ 20887 Δέχεται 9-1 & 5-8

AGO MAGICO Κάτι πού θά καταπλήξῃ

ΤΣΑΝΤΑ — ΜΑΝΣΟΝ

(Συνέχεια ἀπ' τὴ σελίδα 49)

καὶ τὰ δυὸ μαζὶ ἀπὸ τὴ μιὰ ἄκρη τοῦ ἐκλαὶρ ἕως τὴν ἄλλη.

3ον) Η ΦΟΔΡΑ ΑΠΟ ΤΟ ΠΕΛΥΣ: Τρυπώσετε τὰ δύο κομμάτια τοῦ πελύς, τοποθετώντας καλὴ μὲ καλὴ ἀπὸ τὸ Θ ἕως τὸ Η.

4ον) ΕΦΑΡΜΟΓΗ: α') Ἀνοίξετε τὴν τσέπη μὲ τὸ ἐκλαίρ. Τοποθετήσετέ την στὸ ἐσωτερικὸ μέρος τοῦ φελούδου (μέσον ἐκλαίρ Α). Μὲ πολὺ στερεὰ κλωστή, κάνετε μιὰ φελονιὰ πατητὴ ἐπάνω στὴ φελονιὰ ποὺ συγκρατεῖ τὸ ἐκλαίρ. Αὐτὲς οἱ φελονιὲς συγκρατοῦν τὴν τσέπη στὸ κάτω μέρος τοῦ μπούρελέ τοῦ φελούδου (εἰκ. 2). 6') Τοποθετήσετε τὴ φόδρα ἀπὸ τὸ πελὺς στὸ ἐσωτερικὸ μέρος τοῦ μανσόν: Τὸ Η ἑρχεται στὴν ἄκρη τοῦ Β καὶ τὸ Θ στὴν ἄκρη τοῦ Γ. Στερεώσετε τὴν γύρα—γύρω γυρίζοντας ἕνα στριφωματάκι ἑνὸς ἑκατοστοῦ. Στερεώσετε τὸ πελὺς στὸ ὕψος τοῦ ἐκλαίρ, στὸ μέρος τῆς τσέπης τὸ ὁποῖο δὲν εἶναι στερεωμένο ἐπάνω στὸ φελοῦδο, κατὰ τέτοιον τρόπο ὥστε τὸ πελὺς νὰ σκεπάζῃ τὸ ἐκλαίρ σὲ κρυφὸ κλείσιμο (εἰκ. 3) γ') Διπλώσετε τὸ μανσὸν κατὰ μῆκος τῆς σούρας τῆς βάσεως Β ἕως Δ καὶ ὕστερα στερεώσετε τὸ ἐσωτερικὸ τῆς τσέπης μὲ τὸ ἐκλαίρ μὲ μιὰ κρυφὴ φελονιά, γιὰ νὰ συγκρατήσετε τὸ μπουρελὲ καὶ στὴν ἄλλην μεριὰ τοῦ μανσόν. Αὐτὴ τὴ φελονιὰ θὰ τὴν περάσετε ἀρχίζοντας μετὰ 5 ἑκατ. ἀπόστασι ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τοῦ ἐκλαίρ καὶ θὰ τὴ σταματήσετε σὲ 5 ἑκατ. πρὸ τοῦ τέλους τοῦ ἐκλαίρ (εἰκ. 4).

Τ. Κ.

ΜΑΛΛΙΑ ὡραῖα..

...σὰν μετάξι, γυαλιστερά, στὸ φυσικὸ χρῶμα καὶ χωρὶς πιτυρίδα θὰ ἐπιτύχετε μόνον ὅταν λούζεσθε μὲ τὸ Σαμπουὰν

TÊTE-NOIRE

Βάλτε μιὰ φορὰ τὸ Σαμπουὰν TET-NOYAP γιὰ νὰ πεισθῆτε πόση διαφορὰ ὑπάρχει στὴν ποιότητα καὶ ἀποτελέσματα ἀπὸ τὶς ἀπομιμήσεις.

Φάκελλοι • Ὑγρὸ • Σωληνάρια

ΜΙΛΟΥΝ ΤΑ ΑΣΤΡΑ

καὶ προλέγουν τὸ μέλλον γιὰ τὸ διάστημα ἀπὸ 15-28 Ἰανουαρίου γι' αὐτὲς ποὺ γεννήθηκαν στοὺς παρακάτω ἀστερισμούς

ΚΡΙΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21—30 Μαρτίου): Λίγη κόπωσι, χωρὶς καμμιὰ ἰδιαίτερη σημασία. Αἰσθηματικὸ κενό.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (31 Μαρτιου — 9 Ἀπριλίου): "Ενα σοβαρὸ ζήτημα θὰ σᾶς ἀπασχολήσῃ. Μὴ στενοχωρηθῆτε. Δὲν θὰ σᾶς ἀφορᾶ.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (10—19 Ἀπριλίου): Ἀνανέωσι τῆς αἰσθηματικῆς σας εὐτυχίας.

ΤΑΥΡΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (20—30 Ἀπριλίου): Πρέπει νὰ ἐλπίζετε. Θὰ ἔρθῃ ἀπὸ ἐκεῖ ποὺ δὲν τὸ περιμένετε.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Μαΐου): Μιὰ μικρὴ σύγκρουσι μέσα στὸ οἰκογενειακό σας περιβάλλον.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—20 Μαΐου): Εἶναι ἀκαθόριστο ἀκόμα τί χαρακτῆρα θὰ ἔχῃ ἡ ἀλλαγή.

ΔΙΔΥΜΟΙ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21—31 Μαΐου): Θὰ νοιώσετε μιὰν ἀπογοήτευσι.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Ἰουνίου): Μὴν ἔχετε αὐταπάτες. Προσπαθῆτε νὰ βλέπετε τὴν ζωὴ ὅπως εἶναι.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—22 Ἰουνίου): Ἡ περιπλοκὴ συνεχίζεται. Πρέπει, ὅμως, νὰ δώσετε μιὰ λύσι.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 Ἰουνίου — 1 Ἰουλίου): Μὴ τὰ ψιλοκοσκινίζετε τὰ πράγματα. Καταστρέφετε τὴν εὐτυχία σας.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (2—11 Ἰουλίου): Ἡ φιλία θὰ σᾶς προδώσῃ.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (12—22 Ἰουλίου): Μὴ περιμένετε μεγαλύτερη εὐτυχία.

ΛΕΩΝ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 Ἰουλίου — 1 Αὐγούστου): Τὰ αἰσθήματά σας σᾶς ξεγελοῦν.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (2—11 Αὐγούστου): Θὰ κλάψετε.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (12—22 Αὐγούστου): Γιατὶ δὲν καταφεύγετε στὴ φύσι, τὴ μεγάλη παρηγορήτρα.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 Αὐγούστου —2 Σεπτεμβρίου): Ἀπὸ σᾶς ἐξαρτᾶται ν' ἀλλάξῃ ἡ κατάστασι.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (3—12 Σεπτεμβρίου): Καινούργια περίοδος εὐτυχίας.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (13—22 Σεπτεμβρίου): Μακρυὰ περίοδος γαλήνης.

ΖΥΓΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 Σεπτεμβρίου — 2 Ὀκτωβρίου): Μιὰ περίεργη συνάντησι ἀπὸ τὴν περιπλοκὴ ποὺ δημιουργήθηκε.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (3—12 Ὀκτωβρίου): Πολλὲς εὐτυχισμένες στιγμὲς αὐτὸ τὸ δεκαπενθήμερο.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (13 — 21 Ὀκτωβρίου): Ἐκνευρισμὸς χωρὶς αἰτία.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (22 Ὀκτωβρίου — 2 Νοεμβρίου): "Ενα ἀπὸ τὰ ὀνειρά σας θὰ πραγματοποιηθῆ.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (3—11 Νοεμβρίου): Τι ἄλλο νὰ σᾶς ποῦμε ὅταν ἀγαπᾶτε; "Ολα τὰ ἄλλα φαίνονται ἀσήμαντα.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (12—21 Νοεμβρίου): Δὲν θὰ γίνῃ αὐτὸ ποὺ περιμένετε.

ΤΟΞΟΤΗΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (22 Νοεμβρίου — 1 Δεκεμβρίου): Θὰ τὸ ἐπιτύχετε ὁπωσδήποτε. Λίγη ἐπιμονή.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (2—11 Δεκεμβρίου): Ἡ μοῖρα ποτὲ δὲν περιμένει. Ἀλλοίμονο σὲ κεῖνον ποὺ δὲν θ' ἀντιληφθῆ τὸ πέρασμά της.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (12—22 Δεκεμβρίου): Κορτσιστικὲς ἰδιοτροπίες.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 Δεκεμβρίου —1 Ἰανουαρίου): Δὲν θὰ βρῆτε γρήγορα τὴ λύτρωσι, μὰ κάποιος ἄντρας θὰ σᾶς προσφέρῃ τὴ βοήθειά του.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (2—11 Ἰανουαρίου): Μὴν ἀμελῆτε τὶς δουλειές σας.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (12—21 Ἰανουαρίου): Μὴν ἀπελπίζεσθε. Θὰ ξανάρθῃ ἡ ἀνοιξη.

ΥΔΡΟΧΟΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (22—30 Ἰανουαρίου): Μὴν ἀπελπισθῆτε στὸ πρῶτο ἐμπόδιο.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (31 Ἰανουαρίου — 9 Φεβρουαρίου): Καινούργια χαρὰ σᾶς περιμένει.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (10—20 Φεβρουαρίου): Εὐτυχία μέσα στὴν οἰκογένεια.

ΙΧΘΕΙΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21—29 Φεβρουαρίου): Τίποτα τὸ σοβαρό.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Μαρτίου): Μερικὰ δάκρυα. Τίποτ' ἄλλο ὅμως.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—20 Μαρτίου): Δὲν εἶναι ἔρως, Μὴν αὐταπατᾶσθε.

ΣΙΒΥΛΛΑ

★

ΦΙΛΑΝΔΙΚΕΣ ΣΚΕΨΕΙΣ

* "Οταν ἕνας ἄνδρας κάνῃ μιὰ ἀνοησία, λένε: «Τί κουτὸς ποὺ εἶναι αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος!»

"Οταν ὅμως μιὰ γυναίκα κάνῃ μιὰ ἀνοησία, λένε: «Τί κουτὲς ποὺ εἶναι οἱ γυναῖκες!»

* Ἡ κοπέλλα μὲ τὴν ὁποίαν παντρεύεται κανείς, δὲν εἶναι ἡ κοπέλλα μὲ τὴν ὁποίαν μπορεῖ νὰ εἶναι εὐτυχισμένος, ἀλλά...ἡ κοπέλλα χωρὶς τὴν ὁποίαν δὲν θὰ μπορέσῃ νὰ εἶναι εὐτυχισμένος...

* Τί εἶναι ἡ νεότης; "Ενα ὄνειρο. Τί εἶναι ὁ ἔρως; Τὸ περιεχόμενο τοῦ ὀνείρου.

ΑΛΜΑ

Αὐτὸ εἶναι τὸ ἀφρίφημο βαμβουάκι

DOP

DOP DOP

ΠΟΥ: κάνει ὡραῖα μαλλιὰ σὰν μετάξι.
Δίνει ζωὴ στὰ πιὸ ἀτροφικὰ καὶ ἀρρωστημένα μαλλιὰ χάρις στὰ βαυμάσια ὑλικὰ ποὺ περιέχει, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ τὸ συστατικὸ τοῦ αὐγοῦ.
Καθαρίζει τὰ μαλλιὰ σὲ ἕνα λεπτὸ καὶ ἐξαφανίζει τὴν πιτυρίδα ἀπὸ πρῶτο λούσιμο.

ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ "LOREAL„ ΠΡΑΞΙΤΕΛΟΥΣ 42 τηλ. 23-234

AGO MAGICO Σύντροφος τῆς γυναίκας

ΤΑ ΔΙΑΖΥΓΙΑ ΣΕ ΑΛΛΕΣ ΧΩΡΕΣ

Στὶς Σκανδιναβικὲς χῶρες πιστεύεται γενικὰ ὅτι ὅλα τὰ συζυγικὰ ζευγάρια, ποὺ χωρίζουν, μποροῦν νὰ ἑνωθοῦν ξανὰ καὶ γι' αὐτὸ τὸ λόγο οἱ νόμοι δὲν χορηγοῦν διαζύγιο, ἂν δὲν παρέλθῃ ὡρισμένο χρονικὸ διάστημα. Στὸ μεταξύ, οἱ σύζυγοι εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ ζοῦν χωριστὰ ἀπὸ «τραπέζης, κοίτης καὶ οἰκίας». Ἂν τὸ χρονικὸ αὐτὸ διάστημα, ποὺ κρατάει δύο χρόνια, περάσῃ χωρὶς ἀποτέλεσμα, τότε τὸ διαζύγιο χορηγεῖται καὶ οἱ σύζυγοι ἀποκτοῦν τὴν ἐλευθερία τους.

Στὴ Γαλλία ἐλάχιστοι εἶναι οἱ γάμοι ποὺ δὲν διαλύονται... Ἡ χώρα αὐτὴ κατέχει τὸ ρεκὸρ στὸ ζήτημα τῶν διαζυγίων, ἐκ τῶν ὁποίων τὰ περισσότερα εἶναι πολὺ περίεργα. Πρὶν ἀπὸ ἕνα χρόνο ἐχώρισε ἕνα ζεῦγάρι νεαρῶν. Ὁ σύζυγος ἦταν 17 καὶ ἡ σύζυγος 18 ἐτῶν. Τὴν ἴδια ἐποχή, ἐχώρισε καὶ ἕνα ἄλλο ζευγάρι, ἐντελῶς ἀντίθετο ἀπὸ τὸ προηγούμενο. Ὁ σύζυγος ἦταν 82 καὶ ἡ σύζυγος, ποὺ τὸν εἶχε ἐγκαταλείψει πρὸ εἰκοσαετίας, ἦταν 84 ἐτῶν!

Στὴν Ἰταλία, ἐπειδὴ στὴ χώρα αὐτὴ ὁ γάμος δὲν διαλύεται οὔτε θρησκευτικῶς, οὔτε πολιτικῶς, οἱ Ἰταλοὶ ἔχουν ἐφαρμόσει τὸ σύστημα τοῦ γάμου ὑπό... δοκιμήν. "Οσοι πρόκειται νὰ παντρευθοῦν συζοῦν ἐπὶ ἕνα ὁλόκληρο χρόνο. Κι' ἂν μείνουν εὐχαριστημένοι, τότε ἐπισημοποιοῦν τὶς σχέσεις των, ἄλλως χωρίζουν χωρὶς διατυπώσεις καὶ φασαρίες.

Στὴν Ἀγγλία ὑπάρχει εἰδικὸ σύστημα διαζυγίου, ποὺ εἶναι ἐξαιρετικὰ πρωτότυπο. Ὁ ἄνδρας ποὺ θ' ἀποπλανήσῃ μιὰ παντρεμένη γυναίκα, θὰ καταδικασθῇ νὰ πληρώνῃ ἀποζημίωσι στὸ σύζυγο, ποὺ θὰ χαρηγήσῃ καὶ τὸ διαζύγιο. Ἡ ἀποζημίωσις αὐτὴ ποικίλλει ἀναλόγως τῶν ἀρετῶν τῆς γυναίκας! Ὁ δικαστὴς ἐρωτᾶ τοὺς μάρτυρες:

—Πόσο ἀξίζει ἡ γυναίκα;

"Αν οἱ μάστυρες καταθέσουν ὅτι εἶναι καλὴ καὶ συνεπὼς κοστίζει πολλά, ἀλλοίμονο στὸν ἄνδρα ποὺ τὴν ἀπεπλάνησε. Θὰ πληρώσῃ πολὺ ἀκριβὰ τὸ ἀκατόρθωμά του, οὕτως ὥστε ὁ ἀπατηθεὶς σύζυγος νὰ ἱκανοποιηθῇ!

Σὲ κάθε χώρα ἐπικρατεῖ καὶ διαφορετικὸ σύστημα γιὰ τὴν ἐκδοσι διαζυγίου. Πάντως στὶς χριστιανικὲς χῶρες ὑπάρχει καὶ ὁ θρησκευτικὸς φραγμὸς ποὺ θεσπίζει τὴν ἠθικὴ συμπεριφορὰ τῶν συζύγων, ἀπαγορεύοντας σ' αὐτοὺς νὰ παρανομοῦν καὶ νὰ εἶναι ἀσύδοτοι, καὶ χωρὶς κανένα σπουδαῖο λόγο νὰ διαλύουν τὸν γάμον των. Σ' αὐτὴ τὴν περίπτωσι ἐπαγρυπνεῖ πολὺ ἡ Ἐκκλησία.

ΣΤΡ. Α. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΚΟΜΜΩΤΗΡΙΟΝ «ΒΟΓΚ» Β. Γ. ΚΑΡΑΝΙΚΟΛΑ & Σια Ἀκαδημίας καὶ Μαυρομιχάλη 4 Τηλ. 25-457.

ΑΠΟ ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ 66-78

ΤΑ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΤΟΥ ΕΚΤΟΥ ΤΟΜΟΥ

Στὸν πίνακα αὐτὸν περιλαμβάνονται μόνον τὰ δημοσιεύματα ἐκεῖνα τῶν τευχῶν τῆς «ΓΥΝΑΙΚΑΣ» ποὺ ἔχουν τέτοιο περιεχόμενο, ὥστε νὰ ὑπάρχη περίπτωσις νὰ χρειασθῆ νὰ τὰ ἀναζητήση καὶ ἀργότερα ἡ ἀναγνώστρια καὶ νὰ τὰ συμβουλευθῆ. Ὅλα τὰ ἄλλα δημοσιεύματα (ἀναγνώσματα, διηγήματα, εὔθυμα καὶ ὅλες οἱ ποικίλης ὕλης συνεργασίες) ἐκρίθη σκόπιμο νὰ μὴ περιληφθοῦν στὸν πίνακα αὐτό, γιὰ λόγους ἐξοικονομήσεως πολυτίμου χώρου. Ὁ πρῶτος ἀριθμὸς κάθε παραγράφου σημαίνει τὸ τεῦχος, ἐνῶ στὴν τελευταία στήλη σημειώνεται ἡ σελίς.

ΜΟΔΑ — ΚΟΜΨΟΤΗΣ

Τεῦχος		Σελίς
66.—	Ἱρία παριζιάνικα φορέματα	3
	φόρεμα γκρίζο ἀπὸ ὀρλὸν	8
	φόρεμα μὲ ἀνοικτὴ πλάτη	10
	Διάφορα σχέδια ντεκολτέ	15
	Ντὲ—πιὲς ἀπὸ γκρὶ μεταξωτὸ	18
	Ἐλαφρὰ μαντό	26
	Ἰδιοτροπίες τῆς μόδας	29
	Καλοκαιρινὰ φορέματα	34, 35
	Φορέματα ποὺ μεταβάλλονται	50
	Καλοκαιρινὰ ντὲ—πιὲς	58
67.	Τί νὰ δέχεσθε στὸ σπίτι	3
	Πουκάμισο μὲ φούστα	8
	Φόρεμα ζέρσεϋ ἐντυπωμέν—φὰς»	10
	Μοντέλο «τρουά—πιὲς»	15
	Παρισινὴ κεμωνιάτικη μόδα	24
	Ὁ Ντιὸρ γιὰ τὶς ψηλὲς γυναίκες	25
	Λευκὰ φορ$σατα	26
	Φθινοπωρινὰ ταγιὲρ	34, 35
	Καλοκαιρινὸ φουλάρ καὶ σάρπες	50, 51
68.—	Φθινοπωρινὸ σύνολο	1
	Μόδα τοῦ φθινοπώρου	3
	Μπλουζὲς γιὰ κάθε ὥρα	7
	Ζακέτα ριχτὴ	13
	Φορέματα ντεμι—σαιζὸν	34, 35
	Ἐλαφρὸ ταγιὲρ	42
	Φθινοπωρινὰ φορέματα	50
	Φθινοπωρινοὶ νεωτερισμοὶ	58
69.—	Φθινοπωρινὸ ταγιὲρ	1
	Φορέματα ζέρσεϋ	3
	Ὁ Ντιὸρ γιὰ τὸ βραδυνὸ φόρεμα	7
	Κομψὸ σπὸρ φόρεμα	23
	Ταγιὲρ 1952—53	26
	Φθινοπωρινὰ φορέματα	34, 35
	Ἀμερικανικὸ «τρουά—πιὲς»	51
	Ζακέτες	58
70	Κεμωνιάτικα μοντέλα τοῦ Ντεσσὲ	3
	Ὁ Ντιὸρ γιὰ τὴ γκαρνταρόμπα σας	7
	Φορέματα τοῦ Ντιὸρ	10
	Μοντέλα τοῦ Φὰθ	11
	Παρισινὰ μοντέλα	16
	Παρισινὰ ἀνσάμπλ	26
	Συνδυασμὸς ντρὰ—ἀστρακὰν	29
	Μπλοῦζες καὶ φοῦστες	34,35
	Παρισινὰ φορέματα	50,51
	Ἁπλὸ ἀμερικανικὸ μοντέλο	56
	Φθινοπωρινὸ φόρεμα	68
71.—	Φόρεμα καρὸ	1
	Παριζιάνικα μοντελα	3
	Μάλλινο ταγιὲρ	8
	Φόρεμα ζέρσεϋ	10
	Συνδυασμὸς ντρὰ—ἀστρακὰν	24
	Φόρεμα — ταγιὲρ — ζακέτα	26
	Χειμωνιάτικα φορέματα	31
	Ἀμπιγιὲ ταγιὲρ καὶ μπλοῦζες	34, 35
	4 μοντέλα τοῦ Γκρὶφ	43
	Ριγωτὴ μπλούζα	45
	Ἰταλικὸ μοντέλο ταγιὲρ	56
	Λεπτομέρειες τῆς μόδας	58
72.—	Ταγιὲρ «Πρὲνς ντὲ Γκάλ»	1
	Πρωτότυπα κουμπώματα	3
	Φόρεμα σατὲν - ντυσὲς	8
	Ριχτὸ παλτὸ	10
	Μπλοῦζες ἀμπιγιὲ	16
	Ἀμερικάνικο ζέρσεϋ φόρεμα	19
	Ἐπίδειξις τοῦ Οἴκου Εὐαγγελίδη	20
	Γασνιρίσματα μὲ γοῦνες	34, 35
	Μοντέρνα «ντὲ—πιὲς»	42
	Φούστα — μπλούζα ζέρσεϋ	48
	Βραδυνὰ φορέματα	58
73.—	Παλτὰ	3
	φορέματα γιὰ πρωῒ - ἀπόγευμα	8
	Ζέρσεϋ μπλοῦζες	10
	Μοντέλα τοῦ Ντιὸρ	16
	Ἐπίδειξις μόδας «Α)φοὶ Τσιτσόπουλοι»	17
	Παλτὰ ἀπὸ ὕφασμα χιονὲ	19
	Μπολερὸ	26
	Ἐπίδειξις τοῦ Οἴκου Στάντζου	31
	Παιζιάνικες λεπτομέρειες τῆς μόδας	34, 35

Τεῦχος		Σελίς
	Φορέματα γιὰ κάθε ὥρα	42
	Ταφτὰς καὶ βελοῦδο	48
	Τὰ χρώματα τῆς μόδας	68
74.—	Παλτὸ ρεγκλὰν	1
	Ταγιὲρ καὶ φορέματα	3
	Ἀπογευματινὸ φόρεμα	8
	Φορέματα γιὰ τὴ βουλειὰ	11
	Φόρεμα μὲ σαρπὰ	16
	Φόρεμα τοῦ Ἄνρυ ἁ λὰ Πανσὲ	19
	Ἐπιδειξις τῆς Μάγκυ Ρούφ	21
	Ἀγγλικὰ καὶ γαλλικὰ ταγιὲρ	24
	Ἐπίδειξις τῆς ΕΤΑΜ	25
	Σάλια καὶ σάρπες τῆς μόδας	32
	Φορέματα, παλτὰ γιὰ κοπέλλες	34, 35
	Γερμανικὸ καρὸ φόρεμα	40
	Γαρνιτοῦρες παλτῶν	51
	Χρώματα τῆς μόδας	68
75.—	Σύνολο σὲ καρὸ	1
	«Ντὲ—πιὲς ἀπὸ ζέρσεϋ	8
	Ἡ κομφότης δὲν ἔχει ἡλικία	15
	Ἡ ἑλληνικὴ μόδα	20
	Βραδυνὸ μαῦρο φόρεμα	21
	Βραδυνὸ φόρεμα	24
	Βραδυνὰ φορέματα	26
	Κουμπώματα τῆς μόδας	32
	Φορέματα γιὰ κάθε ὥρα	34, 35
	Ἀμερικάνικο μοντέλο	53
	Δυὸ φορέματα ζέρσεϋ	68
76.—	Βραδυνὰ φορέματα	3
	Βραδυνὰ γιὰ λεπτὲς	8
	Πρωτινὰ φορέματα	12
	Φόρεμα γιὰ λεπτὴ σιλουέτα	27
	Ἀπογευματινὰ φορέματα	43
	Γαρνιτοῦρες ἀπὸ παγιέτες	45
	Ριχτὸ παλτὸ	68
77.—	Σάρπες	8
	Φόρεμα ζέρσεϋ	48
	Οἰκονομικὰ ἀνσάμπλ	50, 51

ΠΛΕΚΤΑ

66.—	Πουλόβερ γιὰ τὸ ταξίδι	19
	Ἕνα παιδικὸ σλὶπ	39
	Πουλόβερ γιὰ ἐκδρομὲς	56
67.—	Μπλούζα ἀμπιγιὲ	21
	Ζιλὲ μὲ κοντὸ μανίκι	55
68.—	Μπλούζα ἀμπιγιὲ	18
	Ἀνδρικὸ «μπλοὺζον»	24
	Λιζὲς	32
	Μπλούζα γιὰ κοριτσάκι	46
	Ζακέτα πλεχτὴ (ἡ ἐξήγησις της στὸ τεῦχος 72, σελ. 15)	68
69.—	Μονοκόμματο ζιλὲ	31
	Μπλούζα ζαπονὲ	42
	Ριχτὴ ζακέτα	45
	Παιδικὸ φουστανάκι	55
70.—	Μπλούζα κιμονὸ	21
	Ζιλὲ ἀνδρικὸ	42
	Πουλόβερ ἀνδρικὸ	48
	Μπλούζα ζέρσεϋ	64
71.—	Μαῦρο πουλόβερ	13
	Ζακέτα κουμπωτὴ	48
	Ζακέτα καὶ μπλούζα	50
72.—	Ὁδηγίες γιὰ γάντια	Παράρτημα
	Ὁδηγίες γιὰ κάλτσες	»
	Μπλοῦζες μὲ κεντητὰ λουλούδια	»
	Ἀμπιγιὲ μπλούζα	»
	Μπλούζα ρεγκλὰν	»
	Ριχτὴ ζακέτα	»
	Πουλόβερ μὲ πλαστρὸν	»
	Μπλούζα ντανταλὲ	»
	Δίχρωμα γάντια	»
	Γάντια μὲ δέρμα	»
	Καπελάκι	»
	Καπελάκι μὲ φούντα	»
	Βαμβακερὰ ἀνδρικὰ σοσόνια	»
	Γυναικεῖα σοσόνια	»
	Λιζὲς	»

Τεῦχος		Σελίς
	Λιζὲς σὲ τύπο κάπας	»
	Μπλούζα	»
	Σπὸρ πουλόβερ	»
	Ζακέτα ζαπονὲ	»
	Μεσαῖο πουλόβερ	»
	Ἀνδρικὸ πουλόβερ	»
	Ἀνδρικὸ ζιλὲ μὲ μανίκια	»
	Πουλόβερ μὲ ντεκολτὲ	»
	Ἀνδρικὸ πουλόβερ	»
	Ἀνδρικὸ ζιλὲ	»
	Ζιλὲ πουλόβερ	»
	Σύνολο γιὰ βρέφος	»
73.—	Ζιπουνάκι καὶ μπιμπερὸν	61
74.—	Ζακέτα ἄσπρη—κιτρινη	10
	Λιζὲς	42
75.—	Ἄσπρη ζακέτα	10
	Μπλούζα χωρὶς μανίκια	19
	Ζακέτα ἀσπρόμαυρη ριχτὴ	44
76.—	Πουλόβερ ρεγκλὰν	18
	Μπλούζα μὲ ρίγες	32
77.—	Ντανταλὲ ζακέτα καὶ μπλούζα	10
	Ζιλὲ χωρὶς μανίκια	13
	Μπλούζα μὲ ὀρθιο γιακὰ	40

ΠΑΙΔΙΚΑ (ΡΟΥΧΙΣΜΟΣ — ΑΝΑΤΡΟΦΗ — ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ — ΥΓΙΕΙΝΗ)

66.—	Τὸ ἄτακτο παιδὶ	16
	Ἕνα παιδικὸ σλὶπ	39
	Παιδικὲς σελίδες	48, 49
67.—	Καλοκαιρινὲς ἀπασχολήσεις	20
	Γυμναστικὴ γιὰ παιδάκια	22
	Τὸ ἀνυπάκοο παιδὶ	28
	Παιδικὲς σελίδες	48, 49
68.—	Τὸ χαϊδεμένο παιδὶ	29
	Παιδικὲς σελίδες	48, 49
69.—	Ἡ μητρικὴ ἀγάπη	28
	Φουστάνια γιὰ κοριτσάκια	29
	Παιδικὲς σελίδες	48, 49
	Παιδικὸ φουστανάκι	55
70.—	Πρακτικὰ παιδικὰ μοντέλα	22
	Συνεργασία οἰκογενείας — σχολείου	28
	Μάθετε τὰ παιδιὰ νὰ εἶναι χαρούμενα	41
	Παιδικὲς σελίδες	46, 47
71.—	Πῶς τὸ παιδὶ σας θὰ γίνη ξύπνιο, ἐρευνητικό, δραστήριο	12
	Παιδικὲς σελίδες	46, 47
	Μάθετε τὰ παιδιὰ νὰ εἶναι χαρούμενα	62
72.—	Παιδικὰ φορέματα	32
	Παιδικὲς σελίδες	54, 55
73.—	Ἡ μελέτη τοῦ παιδιοῦ	17
	Παιδικὰ σοσόνια καὶ γάντια	32
	Σύνολο γιὰ μωρὸ	40
	Παιδικὲς σελίδες	54, 55
	Ζιπουνάκι καὶ μπιμπερὸν	61
74.—	Οἱ ἁρρώστειες τοῦ σχολείου	7
	Ὁ ὕπνος τοῦ παιδιοῦ	17
	Παιδικὸ γραφεῖο	43
	Τὸ ἐπάγγελμα τοῦ παιδιοῦ σας	52
	Μπλούζα πλεχτὴ γιὰ κοριτσάκι	53
	Παιδικὲς σελίδες	54, 55
75.—	Παιδικὰ φορέματα	3
	Ἡ σημασία τῆς ζάχαρης στὴ διατροφὴ τοῦ παιδιοῦ	11
	Τὸ καλὸ παιδικὸ βιβλίο	17
	Παιδικὲς σελίδες	54, 55
76.—	Γιορτινὰ φορέματα	34, 35
77.—	Τὸ παιδὶ σας καὶ οἱ ἄλλοι	25
	Τὰ παιδιὰ καὶ ὁ "Αη-Βασίλης	39

ΤΑ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΤΟΥ ΕΚΤΟΥ ΤΟΜΟΥ

Τεῦχος		Σελίς
	Παιδικὲς σελίδες	46, 47
	Παιδικὰ φορέματα	68

ΜΑΓΕΙΡΙΚΗ

66.—	Ὁ σπάρος καὶ τὸ μαγείρεμά του	21
	Μπαρμπούνια στὸ φοῦρνο	40
	Σουβλάκια ἀρνίσια	40
	Σαλάτες τῆς ἐποχῆς	40
	Μπάμιες λαδερὲς	40
67.—	Καλαμάρια καὶ θραψάλια	31
	Τυρόπιτα	40
	Γλῶσσα μοσχαριοῦ	»
	Οὐγγαρέζικο «γκοὺλας»	»
	Νεφρὰ κρεόλ	»
	Μπιφτέκια «Σατωμπριὰν»	»
	Φασολάκια—γαρνιτοῦρα	»
	Σαλάτα μὲ ρύζι—τομάτες	»
	Πιπεριὲς γεμιστὲς	»
68.—	Τὸ χταπόδι	25
	«Πίτζα Ναπολιτάνα»	40
	Τυρόπιτα γιὰ ἐκδρομὴ	»
	Καλαμάρια γεμιστὰ	»
	Ἱσπανικὴ ὁμελέτα	»
	Βόδινὸ μὲ λαχανικὰ	»
69.—	Ἡ μαγειρικὴ εἶναι τέχνη ;	25
	Σαρδ.λα καὶ μπακαλιάρος	33
	Τὸ βοδινὸ σηκότι	40
	Καπαμὰς ἱσπανικὸς	40
	Μοσχάρι καπαμάς	»
	Πατάτες σαλάτα	»
	Χυλοπῆτες	»
70.—	Πιλάφι «Μιλανέζα»	30
	Τομάτα σούπα καὶ αὐγὰ ἁρασμένα	»
	Μοσχάρι ρωστὸ	»
	Τομάτες «ροζέττες»	»
	Τραχανὰς στρέφνιος	62
	Μοσχάρι «τονάτο»	62
	Μαρίδες καὶ γόπες	»
71.—	Κοτόπουλο μὲ ρύζι	40
	Πατάτες στὸ φοῦρνο	»
	Κόντρα φιλέτο	»
	Ρόστο κατσαρόλας	»
	Σαλάτα ὀρεκτικὴ	»
	Μαγειρεμα σούπας	54
	Ρύζι πιλάφι	64
72.—	Μικρὰ κεφτεδάκια	44
	Ψάρι μὲ ρύζι	»
	Σούπα «Φερμιὲρ»	»
	Μαγιονέζα	»
	Νεφρὰ βοδινὰ	»
73.—	Κρασὶ στὸ φαγητὸ	44
	Σηκότι μοσχαριοῦ	»
	Πόδια μοσχαριοῦ	»
	Κοτολέτες μοσχαριοῦ	»
	Κότα τηγανιτὴ	»
74.—	Πηχτὴ μὲ μοσχαροκεφαλὴ	44
	Πατατοκεφτέδες	»
	Αὐγὰ «ποσέ»	»
	Ρύζι πιλάφι	»
	Κροκέτες ἀπὸ πατάτες	»
	Μπακαλιάρος φρέσκος	»
	«Μπιντὸκ» μὲ κρασὶ	»
75.—	Πουλερικὸ στὸ φοῦρνο	40
	Γέμισι γιὰ γαλοπούλα	»
	Μυζηθροπῆτες ρωσικὲς	»
	Σαλάτα ἀπὸ πιπεριὲς	»
	Νερὸ μαγειρεμένο	»
	Ἀμπελοφάσουλα σαλάτα	»
	Πατατόσουπα μὲ κρασὶ	»
76.—	Γαλοπούλα γεμιστὴ	50
	«Καναπὲ» μὲ ζαμπὸν	»
	«Καναπὲ» μὲ ἀντζούγες	»
	Πῶς κόβεται τὸ πουλερικὸ	»
	Μπιφτέκια ἐλβετικὰ	»
77.—	Κότα φρικασὲ	52
	Μοσχάρι ὀραστὸ	»
	Κοτόσουπα αὐγολέμονο	»
	Κοτολέτες μοσχαρίσιες	»
	Ὀρεκτικὰ	»
	Σαλάτα ἰταλικὴ	»

ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΙΚΗ

66.—	Κρέμα μὲ γάλα ἐβαπορὲ	41
	«Μαριτότζι»	»
	Πῆτα νηστίσιμη	»
	Πουτίγκα μὲ ἀχλάδια	»
	Πῆτα μὲ ροδάκινα	»
67.—	Γλύκισμα μὲ μῆλα	41
	Σταφύλι γλυκὸ	»
	Ροδάκινα πουτίγκα	»
	Ἀχλάδια—μῆλα μαρμελάδα	»
	«Τούτι—φρούτι»	»
	Παγωτὸ «πραλίνα»	»
	Μῆλα κομπόστα	»
68.—	Τούρτα εὔκολη	41
	Ξυνόμηλα μαρμελάδα	»
	Ἀχλάδια «ἁ λὰ "Ανα»	»
	Μαρμελάδα φρούτα	»
	Σιρόπι λεμονιοῦ	»
69.—	Μπισκοτάκια μὲ κουάκερ	41
	» ἀρωματικὰ	»
	» μὲ πετιμέζι	»
	Κουκουμπίνες Καρυστινὲς	»
	Μπισκοτάκια γεμιστὰ	»
	Γκλασὲ ἀουτοὺρ	»
	Ξυνόμηλα μαρμελάδα	»
	Δαμασκηνα μαρμελάδα	»
70.—	Μουσταλευριὰ	41
	Μουστοκούλουρα	»
	Ρεβανὶ Καρυστινὸ	»
	Καρυδόπιτα	»
71.—	«Στρουντὲς»	41
	Γλύκισμα μὲ φρούτα	»
	Ρουλὸ μὲ ζελὲ	»
72.—	Μῆλα στὸ φοῦρνο	45
	Γλύκισμα μὲ μῆλα	»
	Πελτὲς ἀπὸ κυδώνι—μῆλο	»
	Μπισκότα ἁπλὰ	»
73.—	Δίπλες	45
	«Σουφλὲ» μὲ σιμιγδάλι	»
	Μῆλα μαρμελάδα	»
	Κεὶκ με σαμάσκηνα	»
	Τηγανίτες Ἰνδικὲς	»
74.—	Σοκολάτα ζεστὴ	45
	Γλυκὰ μὲ ξυνόμηλα	»
	Κεὶκ σοκολάτας μὲ γιαούρτι	»
	Μπισκότα	»
	Κεὶκ μαρμελάδας	»
75.—	Σκαλτσούνια	41
	Καρυδόπητα σαρακοστιανὴ	»
	Κουραμπιὲδες ἀμυγδάλου	»
	Κρουλερς»	»
	Φετὲς μὲ μαρμελάδα	»
	Μπουρεκάκια σαρακοστιανὰ	»
	Μπισκότα λεμονιοῦ	»
76.—	Χριστουγεννιάτικη πουτίγκα	51
	Βασιλόπιτα	51
	Κουραμπιὲδες	52
	Τροῦφες	52
77.—	Βασιλόπιτα	53
	Μελομακάρονα	»
	Τροῦφες σοκολάτας	»
	Ἀμυγδαλωτὰ	»
	Τριγωνα	»

ΥΓΙΕΙΝΗ — ΟΜΟΡΦΙΑ — ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗ — ΔΙΑΙΤΟΛΟΓΙΑ

66.—	Παιγνίδια στὴν ἀκρογιαλιὰ	13
	Ἀνακουφισθῆτε ἀπὸ τὸν καύσωνα	17
	Ἡ ἀλλαγὴ περιβάλλοντος	18
	Τὸ ὁμορφο πρόσωπο	42
	Ὁ Μελιταῖος πυρετὸς	56
67.—	Πῶς θὰ μαθετε κροοὺλ	11
	Τροφογεινὴς ὑπερλιπωσις	14
	Πῶς χανονται 5 κιλὰ σὲ 5 μέρες	29
	Γιὰ ὅσες θέλουν νὰ παχύνουν	29
68.—	Ὀμορφιὰ τῶν ποδιῶν	10, 11
	Οἱ ἀτέλειες τῆς σιλουέτας	12
	Γυμναστικὴ γιὰ τοὺς ἄνδρες	21
	Ἡ ἐξωμήτριος κυῆσις	27
	Τροφογενὴς πολυσαρκία	30
	Προσοχὴ στὰ μαλλιά σας	51
69.—	Μάθετε νὰ ἀνατνέετε	16
	Τὰ νεφρὰ καὶ ἡ λειτουργία τους	18
	Οἱ ἀδύνες	46
70.—	Τὸ σχῆμα τῆς ὁμορφιᾶς	18
	Ἡ ὄσφρησις	27
	Περιποιηθῆτε τὴν ὁμορφιά σας	32
71.—	Ἀσκήσεις μὲ τὸ «ἐξστανσὲρ»	11
	Ἐπιστήμη καὶ τεχνικὴ τοῦ μα-	

Τεῦχος		Σελίς
	κιγιὰζ (Α΄.)	14
	Τὸ μῆλο, πολύτιμος βοηθὸς τοῦ γιατροῦ	17
	Τὰ ὀστὰ τοῦ σώματος	51
72.—	Ἡ ἀρτηριακὴ πίεσις	10
	Τὰ φρύδια καὶ οἱ βλεφαρίδες	17
	Ἐπιστήμη καὶ τεχνικὴ τοῦ μακιγιάζ (Β΄.)	21
	Δίαιτα καὶ ἀσκήσεις ποὺ σᾶς ἐξασφαλίζουν κομψότητα	40, 41
	Ἡ ἐπίδρασις τῆς ἀλλαγῆς τοῦ καιροῦ στὰ νεῦρα	42
	Ἡ θερμοφόρος	49
73.—	Ἡ ὁμορφιὰ τοῦ στήθους	11
	Ἐπιστήμη καὶ τεχνικὴ τοῦ μακιάζ (Γ΄.)	15
	«Μοῦ πονοῦν τὰ νεφρὰ»	50
74.—	Ἐπιστήμη καὶ τεχνικὴ τοῦ μακιγιάζ (Δ΄.)	15
	Μάθημα ὁμορφιᾶς	26, 27
	Προσοχὴ μὴν πιαστῆτε	29
	Πότε ὠφελεῖ τὸ ἀλάτι	50
75.—	Ἐπιστήμη καὶ τεχνικὴ τοῦ μακιγιάζ (ΣΤ΄.)	16
	Γυμναστικὴ μὲ τὴ σκοῦπα	29
	Τὸ χασμουρητὸ	29
	Ὁ τσκετὸς	42
	Περιποίησις τῶν χεριῶν	50
76.—	Μοντέρνο μακιγιάζ	16
77.—	Ἡ τέχνη τοῦ νὰ κάθεσθε	14
	Γυμναστικὴ τῆς νέας μητέρας	17
	Ἐπιστήμη καὶ τεχνικὴ τοῦ μακιγιάζ (Ζ΄.)	29

ΕΠΙΠΛΩΣΕΙΣ — ΔΙΑΚΟΣΜΗΣΕΙΣ — ΝΟΙΚΟΚΥΡΙΟ

66.—	Ἐπιπλα γιὰ τὸν κῆπο	51
69.—	Πῶς θὰ φυλάξουμε τὰ καλοκαιρινὰ	23
	Νευλάπια γιὰ τὰ παπούτσια σας	43
	Πῶς διορθώνεται ξεφτισμένη τσέπη	47
70.—	Μιὰ πρακτικὴ κρεμάστρα	25
	Ἀνανεώστε τὰ ἐπιπλά σας	58
71.—	Μικρὲς χρήσιμες συμβουλὲς	21
	Πῶς σιδερώνεται ἕνα πουκάμισο	32
	Λιθινγκ—ρολμ	42
72.—	Ἡ σύγχρονη κουζίνα	14
	Ὁ δωδεκάλογος τῆς νοικοκυρᾶς	17
73.—	Περιποίησις τοῦ ἀνδρικοῦ κοστουμιοῦ	31
	Δωμάτιο τριῶν κοριτσιῶν	43
74.—	Τὰ ποτήρια πρέπει νὰ λάμπουν	29
	Μιὰ παλιὰ βαλίτσα γίνεται καλούργια	50
	Προσέχετε τὸ ἠλεκτρικὸ ρεῦμα	58
75.—	Τὸ "Αλφάβητο τῆς νοικοκυρᾶς	22, 23
	Γραφεῖο βιβλιοθήκη — μπάρ	39
	Συμβουλὲς γιὰ τὴ νοικοκυρὰ	51
76.—	Ἐπιπλα κουζίνας	17
77.—	Ἕνα καλοστρωμένο κρεβάτι	25
	Τί νὰ ξέρετε γιὰ τὰ χαλιὰ	30
	Ποδιὲς γιὰ τὸ σπίτι	45

ΚΕΝΤΗΜΑΤΑ

67.—	Μετρητὸ	54
	Παιδικὴ πετσέτα	»
	Χρωματιστὸ σεντόνι	»
	Γιακαδάκι — μανσέτες	»
	Τσάντα	»
	Λουλουδία καὶ πεταλοῦδες	58
68.—	«Μιλιὲ» πολύγωνο	54
	Τραπεζομάντηλο φαγητοῦ	»
	Τραπεζομαντηλάκι — πετσετάκια	»
	Παιδικὸ σχέδιο	»
	Φουστάνια μπεμπὲ	55
70.—	Παιδικὸ σεντόνι	54
	Μετρητὸ	»
	Σεμὲν ντὲ τάμπλ	»
	Ἀγριολούλουδο	»
	Μπορντοῦρα	»
72.—	Φροῦτα καὶ λουλούδια	50, 51
73.—	Μαξιλάρια μὲ λουλούδια	58
74.—	Χαλάκι	56

ΤΑ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΤΟΥ ΕΚΤΟΥ ΤΟΜΟΥ

ΤΕΥΧΟΣ	ΣΕΛΙΣ
Πετσετάκι	»
Μπουκετάκια	»
Καλαθάκι	»
Σεντόνι καὶ μαξιλαροθήκη	»
Κάλυμμα τραπεζιοῦ	»
Ἐλαφρὸ κέντημα	»
Χριστουγεννιάτικο τραπεζομάντηλο	58
77.— Τραπεζομάντηλο μὲ λουλούδια	11

ΧΡΗΣΙΜΕΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ

66.— Εὐγένεια στὸ σπίτι	8
Μάθετε νὰ χορεύετε	22
Συμβουλὲς γι' αὐτὲς ποὺ ἐργάζονται	30
67.— Ἡ συμπεριφορὰ στὸ τραπέζι	31
68.— Πρῶτες βοήθειες στὴν παραλία	15
Ξέρετε νὰ περιποιῆσθε ἄρρωστο;	30
Οἱ κανόνες ποὺ διέπουν τὸ γάμο	43
69.— Συμβουλὲς γιὰ τοὺς νιόπαντρους	21
Πῶς θὰ φυλάξουμε τὰ καλοκαιρινά μας	23
70.— Πῶς πρέπει νὰ ντύνεται ἡ ἐργαζόμενη γυναίκα	24
Ἡ ἀνικανότης ὡς λόγος διαζυγίου	43
71.— Πῶς πρέπει νὰ γράφουμε	10
Ἡ εὐγένεια στὸ ταξίδι	11
Γάμος καὶ εὐτυχία	27
Πῶς σιδερώνεται ἕνα πουκάμισο	32
Γιὰ νὰ μὴ σᾶς κουράζουν τὰ ψώνια	55
72.— Σύμβουλος τῆς οἰκοδέσποινας	22
Πῶς νὰ περιποιῆσθε τὶς γραβάτες	24
Φαρμακεῖο τοῦ σπιτιοῦ	30
Ἐμεῖς καὶ οἱ ἄνδρες	31
73.— Ξέρετε νὰ ψωνίζετε;	7
Γιατὶ ἀγαπῶ τὴ γυναίκα μου	28
74.— Οἱ ἠλεκτρικοὶ λαμπτῆρες	17
«Προσοχή! Δηλητήριο!»	40
75.— Γιὰ νὰ κερδίσετε τὴν ἀγάπη μιᾶς γυναίκας	39
76.— Τὶ δῶρα θὰ προσφέρετε	11

ΤΕΥΧΟΣ	ΣΕΛΙΣ
Πῶς γίνεται πακέτο γιὰ δῶρο	1'
Χριστουγεννιάτικη διακόσμησις	58
77.— Πῶς βγαίνουν οἱ λεκέδες	12

ΕΣΩΡΟΥΧΑ — ΡΟΜΠΕΣ

71.— Πυτζάμες καὶ ρόμπες	68
75.— Ἀνδρικὲς πυτζάμες	11
77.— Πρωτότυπη νυχτικιά	19
Λιζὲς, πυτζάμες	24
Νυχτικιὲς	26, 27
Νυχτικιὲς	32
Ρόμπες γιὰ τὸ σπίτι	34, 35

ΚΑΠΕΛΑ — ΧΤΕΝΙΣΜΑΤΑ

66.— Πικεδένια καπέλα γιὰ τὸν ἥλιο	31
67.— Φθινοπωρινὰ καπέλα	23
69.— Χτενίσματα μὲ κοντὰ μαλλιὰ	24
70.— Καπέλο ἀμπιγιὲ	24
75.— Καπέλα παριζιάνικα	48
76.— Παριζιάνικα σκουφάκια	8
Μοντέρνα χτενίσματα	19

ΠΑΤΡΟΝ — ΧΕΙΡΟΤΕΧΝΙΑ

66.— Πατρὸν φορέματος	43
67.— Καπελάκι γιὰ τὴν πλάζ	25
Μιὰ ὁμορφη μπουτονιέρα	32
68.— Πατρὸν παντελονιοῦ	55
69.— Μαντήλια γιὰ ταγιὲρ	11
70.— Πατρὸν — ζακέτα	43
72.— Πατρὸν γιὰ γάντια	43
73.— Πρακτικὴ θήκη γιὰ βελόνες	24
Παλτό, ζακέτα, ρόμπα	29
74.— Ρετινγκότα μὲ «βόγκ»	39
Καπελάκι γιὰ χαρτιά	39
76.— Στολίδια τοῦ Χριστουγεννιάτικου δένδρου	46
Φασουλὴς γιὰ τὰ παιδιὰ	48
Γαζδουράκι καὶ πάπια	48
Παιχνίδια ἀπὸ μέσα μά	49
Πατρὸν γιὰ παλτὸ	49

ΠΑΠΟΥΤΣΙΑ — ΤΣΑΝΤΕΣ — ΛΞΕΣΟΥΑΡ

67.— Ἐσάρπα τῆς μόδας	61
Τσάντα κεντητὴ	68
68.— Μοντέρνα παπούτσια	26
69.— Παριζιάνικα ἀξεσουὰρ	15
Φθινοπωρινὰ ἀξεσουὰρ	68
73.— Ζῶνες μὲ στολίδια	21
Οἱ πέρλες	42

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ

«ΜΙΑ ΚΑΡΔΙΑ ΜΕΣΑ ΣΤΙΣ ΦΛΟΓΕΣ» (Αἰσθηματικὸ δραματικὸ μυθιστόρημα). Ἀπὸ τεῦχ. 68, σελ. 14 — (συνεχίζεται).	
«Ο ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ ΤΗΣ ΟΙΚΟΔΕΣΠΟΙΝΑΣ» (Οἱ κανόνες τῆς καλῆς συμπεριφορᾶς στὸ σπίτι). Ἀπὸ τεῦχ. 72, σελ. 22 — (συνεχίζεται).	
«Η ΔΟΥΚΙΣΣΑ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ» (Ἱπποτικὸ αἰσθηματικὸ μυθιστόρημα), ἀπὸ τεῦχ. 72, σελ. 36 — (συνεχίζεται).	
«ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ ΜΕ ΤΙΣ ΓΚΡΕΝΑ ΝΤΑΛΙΕΣ» (Σύγχρονο ἀθηναϊκὸ μυθιστόρημα), ἀπὸ τεῦχ. 72, σελ. 11 — (συνεχίζεται).	
«Η ΔΡΑΠΕΤΙΣ» (Αἰσθηματικὸ περιπετειῶδες μυθιστόρημα), ἀπὸ τεῦχ. 62, σελ. 19 — τεῦχος 76.	
«Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΑΥΤΗ Η ΑΓΝΩΣΤΗ», (Ἐπιστημονικὸ ἀνάγνωσμα), ἀπὸ τεῦχ. 62, σελ. 28 — τεῦχος 71, σελ. 52.	
«ΠΑΓΙΔΕΣ ΚΟΡΙΤΣΙΩΝ» (Σύγχρονο Ἀθηναϊκὸ μυθιστόρημα, τοῦ Ν. Μαράκη), ἀπὸ τεῦχος 50, σελ. 10 — τεῦχ. 70, σελ. 52.	
«ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΛΑΜΠΡΙΝΟΥ» (Ἱστορικὴ διογραφία)· ἀπὸ τεῦχ. 62, σελ. 36 — τεῦχ. 69, σελ. 63.	

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΕΚΤΟΥ ΤΟΜΟΥ

Ὁ κ. καὶ ἡ κ. **Οἰκονομοπούλου,** ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τοῦ ταξιδίου των εἰς τὴν Εὐρώπην ἐπλούτισαν τὸ κομμωτήριόν των μὲ τὰ τελευταίου τύπου μηχανήματα. Ἐκτελοῦνται περμανάντ χλιαρὰ καὶ δι' ἀτμοῦ καὶ τὰ πλέον μοντέρνα κτενίσματα τῆς χειμερινῆς περιόδου.

ΚΟΜΜΩΤΗΡΙΟΝ "ΛΟΥΞ,,

Πανεπιστημίου 39Α — Τηλέφ. 23.776

«ΑΘΗΝΑ»

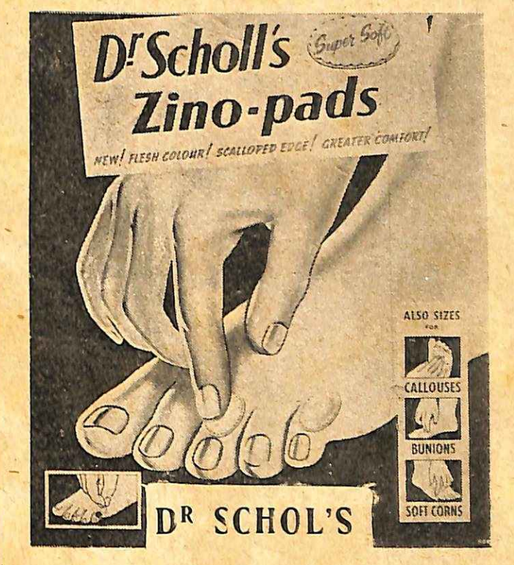

"Ο,τι ἀφορᾶ τὴν ὑγείαν καὶ αἰσθητικὴ τῶν ποδιῶν

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ

ΜΠΑΚΑΚΟΥ

ΟΜΟΝΟΙΑ—Τηλ. 52 673, 52.674 «ΑΘΗΝΑ»

Μόνο ἀπὸ ΚΡΑΓΙΟΝ

ΝΕΛΣΟΝ

ΕΙΝΑΙ ΗΓΓΥΗΜΕΝΟΝ ὅτι δὲν θγαίνει ἀπὸ τὰ χείλη καὶ δὲν ἀφίνει ἀποτυπώματα ΕΙΝΑΙ ΑΝΩΤΕΡΟΝ ΩΛΩΝ

«ΑΘΗΝΑ»

ΑΛΦΑ

ΕΚΛΕΚΤΑ ΕΣΩΡΡΟΥΧΑ

ΚΑΛΤΣΕΣ

ΣΙΛΚΑ Α.Ε.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 44α — Τηλ. 27697

«ΑΘΗΝΑ»

Διὰ τὰς διαφημίσεις σας ἀπευθύνεσθε: «ΑΘΗ

Η ΓΥΝΑΙΚΑ

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

ΚΟΜΨΑ ΦΟΡΕΜΑΤΑΚΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ
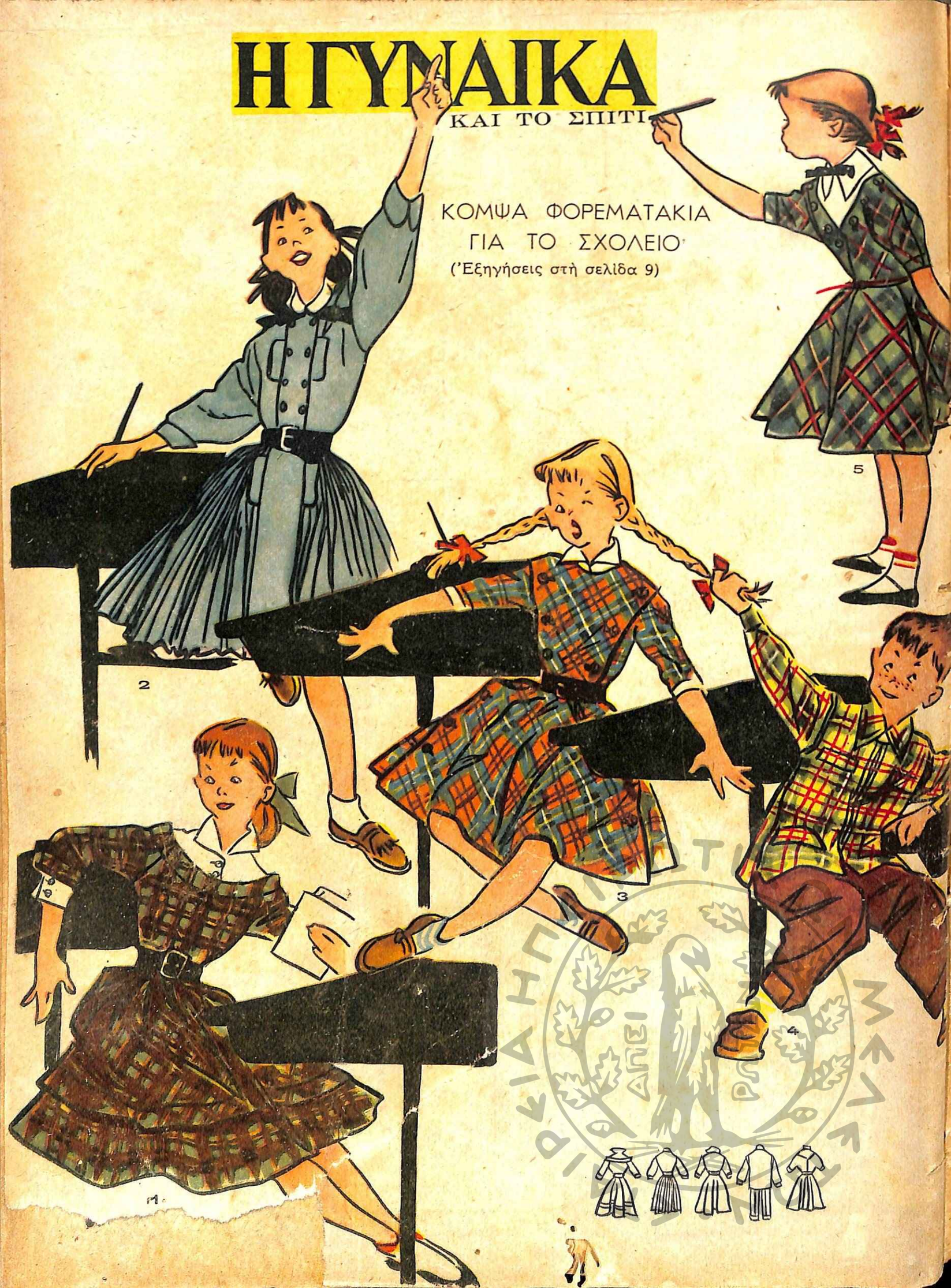
('Εξηγήσεις στη σελίδα 9)